

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

London

MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF

Oxford

A D V E R T I S E M E N T.

THE text of Sophocles in this volume is all ~~but~~ identical with that of the larger edition, now in course of publication by the Clarendon Press.

This smaller edition is intended primarily for the use of students in the University of Oxford.

CONTENTS.

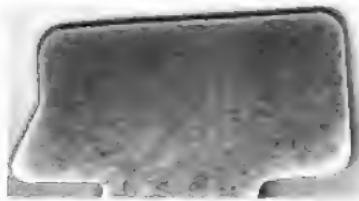
	Page
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	I
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ	47
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	101
ΑΙΑΣ	143
ΗΛΕΚΤΡΑ	187
ΤΡΑΞΙΝΙΑΙ	235
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	275
NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES	321

ντ-

ΟΙΔΙΠΟΤΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Β

2936. f. 13

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

London
MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF
Oxford

A DVERTISEMENT.

THE text of Sophocles in this volume is all ~~but~~ identical with that of the larger edition, now in course of publication by the Clarendon Press.

This smaller edition is intended primarily for the use of students in the University of Oxford.

CONTENTS.

	Page
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	I
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ	47
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	101
ΑΙΑΣ	143
ΗΛΕΚΤΡΑ	187
ΤΡΑΞΙΝΙΑΙ	235
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	275
NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES	321

ΟΙΔΙΠΟΤΣ ΤΤΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων

Θηβαίων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαιον.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

There is also a *παραχορίγημα* to represent the suppliants who throng the altars of the house of Oedipus in the opening scene.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ω ΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θάζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμένοι;
πόλις δ' δμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
δμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων
ἀγὸς δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὁδὸς ἐλήλυθα,
δ πᾶσι κλεψὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ω γεραιέ, φράζ, ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνέν, τίν τρόπῳ καθέστατε
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ως θέλοντος δν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ δν
εἶη τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν.

5

10

ΙΕΡΕΥΣ.
ἀλλ', ω κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὄρφες μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ἰερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οὐδὲ τ' ἥθεων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαυτείᾳ σποδῷ.
πόλις γάρ, δωστέρ καῦτὸς εἰσορῆς, ἵγαν
ἥδη σαλεύει κάνακον φίσται κάρα
βιθῶν ἔτ' οὐχ οἴα τε φοινίου σάλον,
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε

15

20

25

ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δὲ πυρφόρος θεὸς
 σκῆψας ἔλανει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὑφ' οὐ κενοῦται δῶμα Καδμείον· μέλας δὲ
 Ἀιδης στεναγμοῖς καὶ γύναις πλουτίζεται.30
 θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἴστούμενόν σ' ἔγω
 οὐδὲ οἵδε παῖδες ἔζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρώτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς.35
 οἵ τ' ἔξελυσας, ἀστυ Καδμείον μολών,
 σκληρᾶς ἀιδοῦ δασμὸν διν παρείχομεν
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμάν οὐδὲν ἔξειδας πλέον
 οὐδὲ ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζεις θ' ἡμὸν ὁρθῶσαι βίον40
 νῦν τ', δὲ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
 ἵκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι
 ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθά που·45
 ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ἔνυμφορὰς
 ζώσας δρῷ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
 οὐθ', δὲ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν
 οὐθ', εὐλαβήθηθε· ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ
 σωτῆρας κλήγει τῆς πάρος προθυμίας·50
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς δρόδον καὶ πεσόντες ὑστερον,
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τίνδεν ἀνόρθωσον πόλιν.55
 δρυιθεὶς γάρ καὶ τὴν τότε αἰσιφ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ ταῦν ἵσος γενοῦ.
 ὡς εἴπερ ἀρκεῖει τῆσδε γῆς, ὁσπερ κρατεῖς,
 ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἡ κενῆς κρατεῖν·60
 ὡς οὐδέν εἰστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ἔνυμικούντων ἔστω.
 οἱ. δὲ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κούκ ἀγνωτά μοι
 προσήλθεθ' ἰμείροντες. εὖ γάρ οἶδ' ὅτι
 νοσείτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἔγω

οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ Ἰσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γάρ ὑμῶν ἀλγος εἰς ἓν ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτόν, κούδέν' ἄλλον, η δὲ ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε κάμε καὶ σ' ὅμον στένει.
 ὁστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὔδοντά μ' ἔξεγειρετε,
 ἀλλ' ἵστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή,
 πολλὰς δὲ δόδοντα ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ἦν δὲ εὐ σκοπῶν εὑρισκον ἵασιν μόνην,
 ταῦτην ἐπραξα· παῖδα γάρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικά
 ἐπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιδ' ὅ τι
 δρῶν η τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἡμαρ ηδη ἐνυμετρούμενον χρόνῳ
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γάρ εἰκότος πέρα
 ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.

65

ὅταν δὲ ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγώ κακὸς
 μὴ δρῶν ἀν εἶην πάνθ' ὅσ' ἀν δηλοῖ θεός.

70

- IE. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἴπας οἴδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.
 OI. ὄναξ "Απολλον, εἰ γάρ ἐν τύχῃ γέ τῷ
 σωτῆρι βαίνη λαμπρὸς ὀστηρ ὅμματι.
 IE. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ήδυς. οὐ γάρ ἀν κάρα
 πολυστεφής διδεῖ εἰρπε παγκάρπου δάφνης.
 OI. τάχ' εἰσόμεσθα· ἐνυμετρος γάρ ὡς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἡμὶν ἔκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

75

ΚΡΕΩΝ.

- ἐσθλήν· λέγω γάρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὄρθδν ἐξελθόντα, πάντ' ἀν εὐτυχεῖν.
 OI. ἔστιν δὲ ποιὸν τοῦπος; οὔτε γάρ θρασὺς
 οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
 KP. εἰ τῶνδε χρῆζεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
 OI. ἐς πάντας αῦδα. τῶνδε γάρ πλέον φέρω

80

85

90

- τὸ πένθος ἡ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- KP. λέγουμ' ἀν οἵ ἥκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
 ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
 μίσμα χώρας, ὡς τεθραμμένου χθονὶ^ν
 ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδὲ ἀνήκεστον τρέφειν.
- OI. ποίφ καθαρμῷ; τίς δ τρόπος τῆς ἔνυμφορᾶς;
- KP. ἀνδρηλατοῦντας, ἡ φόνφ φόνον πάλιν 100
 λύνοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.
- OI. ποίον γάρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
- KP. ἡν ἡμιν, δωναξ, Λαΐός ποθ' ἡγεμῶν 105
 γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
- OI. ἔξουθ' ἀκούων οὐ γάρ εἰσεῖδόν γέ πω.
- KP. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς 110
 τοὺς αὐτοίντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.
- OI. οἱ δὲ εἰσὶ ποὺ γῆς; ποὺ τόδ' εὐρεθήσεται
 ἵχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- KP. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ. τὸ δὲ ζητούμενον 115
 ἀλωτὸν, ἔκφεύγει δὲ τάμελούμενον.
- OI. πότερα δὲ ἐν οἴκοις, ἡν ἀγροῖς δὲ Λαΐος,
 ἡ γῆς ἐπ' ἀλλης τῷδε συμπίπτει φόνφ;
- KP. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδήμων, πάλιν
 πρὸς οἴκον οὐκέτ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 120
- OI. οὐδὲ ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὅδοῦ
 κατέδειν, *οὐ τις ἔκμαθὼν ἔχρήσατ' ἄν;
- KP. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἰς τις, δε φόβῳ φυγῶν
 δὲν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἰχεὶ εἶδὼς φράσαι.
- OI. τὸ ποίον; ἐν γάρ πολλ' ἀν ἔξεύροι μαθεῖν,
 ἀρχὴν βραχέαν εὶ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- KP. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾶ
 ρώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
- OI. πῶς οὖν δὲ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
 ἐπράσσετ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἀν τολμης ἔβη; 125
- KP. δοκοῦντα ταῦτ' ἡν· Λαΐον δὲ ὀλωλότος,
 οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.

- ΟΙ. κακὸν δὲ ποίον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσούσης εἰργε τοῦτ' ἔξειδέναι;
ΚΡ. ἡ ποικιλφόδος Σφίγκ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τάφανη προσήγετο.
ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθὶς αὐτὸς ἐγώ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοίβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸς τοῦ θανόντος τῆρος ἔθεσθ' ἐπιστροφήν
δῶστ' ἐνδίκως δῆψεσθε κάμε σύμμαχον,
γῇ τῆδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἄμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
δοτις γὰρ ἦν ἐκεῖνον δικτανῶν τάχ' ἀν
κάμ' ἀν τοιαῦτη χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἴστασθε, τούσδε ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν δᾶς ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἡ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', η πεπτωκότες.
ΙΕ. δι παιδεῖς, ίστώμεσθα. τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔθημεν δῶν δᾶς ἐξαγγέλλεται.
Φοίβος δὲ δι πέμψας τάσδε μαντείας ἄμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παντοτήριος.
150

ΧΟΡΟΣ.

- στρ.α. διώς ἀδνεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθώνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμα, φοιβερὰν φρένα δείματι πάλλων,
ἴητε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοι δέζόμενος τί μοι ἡ νέον
ἡ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, δι χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἀμβροτε Φάμα.
ἀντ.α. πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἀμβροτ' Ἀθάνα,
γαιάσχον τὸ ἀδελφεάν
*Ἄρτεμιν, δι κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,

155

160

- καὶ Φοῖβον ἔκαβόλον, ἵω
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ ὁρυμένας πόλει 165
ἡρύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος, ἐλθετε καὶ νῦν.
στρ.β. δὲ πότοι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω
πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπτας στόλος, οὐδὲ ἔνι φροντίδος ἔγχος
φ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα 171
κλυτᾶς χθονὸς αἴξεται οὔτε τόκοισιν
ἰηίων καράτων ἀνέχουσι γυναικες· 174
ἄλλον δ' ἀν δλλφ προσίδοις ἅπερ εὔπτερον ὄρμην
κρείσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ·
ἀντ.β. δν πόλις ἀνάριθμος δλλνται·
ηηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδφ θαναταφόρα κείται ἀνοίκτως·
ἐν δὲ ἀλοχοὶ πολαι τ' ἐπὶ ματέρες
ἀκτὰν παρὰ βώμοιν ἀλλοθεν ἀλλαι 182
λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρας ὅμαιλος·
δν ὑπερ, δὲ χρυσέα θύγατερ Διός,
εὐώπτα πέμψον ἀλκάν·
στρ.γ. "Αρεά τε τὸν μαλερόν, δε νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόατος ἀντιάζων, 191
παλίσσοντον δράμημα νωτίσαι πάτρας·
ἐπουρον εἴτ' ἐσ μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας 195
εἴτ' ἐσ τὸν ἀπόξενον ὄρμον
Θρήκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι μὴ ἀφῇ,
τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
τόν, δὲ πυρφόρων 200
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
δὲ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
ἀντ.γ. Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν
βέλεα θελοιμ' ἀν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205

ἀρωγὰ προσταθέντα, τάς τε πυρφόρους

Ἄρτέμιδος αἴγλας, ἔνν αἰς

Λύκι' ὅρεα διάσσει·

τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,

τᾶσδ' ἐπώνυμον γâs,

οἰνῶπα Βάκχον εὗιον,

Μαινάδων ὀμόστολον

πελασθῆμα φλέγοντ'

ἀγλαῶπι * * *

πεύκα π' π' τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.

210

215

- OI. αἰτεῖς· ἀ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' ἐὰν θελῃς ἔπη
 κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
 ἀλκὴν λάβοις ἀν κάνακονφισιν κακῶν·
 ἄγω ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδε ἔξερω,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἀν μακρὰν
 ἵχνενον αὐτόν, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ,
 ὑμῶν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
 ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάιον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοὶ·
 κεὶ μὲν φοβεῖται, τούπικλημ' ὑπεξελῶν
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἀλλο μὲν
 ἀστεργὲς οὐδέν, γῆς δ' ἀπεισιν ἀσφαλής·
 εἰ δ' αὐ τις ἀλλον οἰδεν ἔξι ἀλλης χθονὸς
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 κέρδος τελῶ 'γὼ χὴ χάρις προσκείσεται.
 εἰ δ' αὐ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἡ φῦλον
 δείστας ἀπώσπει τοῦπος ἡ χαῖτον τόδε,
 ἀκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ·

220

225

230

235

κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέριψος νέμειν·
ώθειν δ' ἀπ' οἰκων πάντας, ὡς μάσματος
τοῦδε ἡμῖν ὅντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντείον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἔγὼ μὲν οὖν τούσδε τῷ τε δαιμόνι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θαυμάτι σύμμαχος πέλω·
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἰς ὧν λεληθεὶς εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἀμορον ἐκτρίψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ', οἴκουσιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἀπέρ τοισθ' ἀρτίως ἡρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς δᾶδ' ἀκάρπως κάθεώς ἐφθαρμένης.
οὐδὲ εἰ γάρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὔτως ἔαν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' δλωλότος,
ἄλλ' ἐξερευνᾶντ' οὐν δ' ἐπεὶ κυρώ τ' ἔγὼ
ἔχων μὲν ἀρχάς, δις ἐκεῖνος εἰχε πρίν,
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναιχ' ὁμόσπορον,
κοινῶν τε παιδῶν κοινὸν ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ ὀδυστύχησεν, ἦν δὲν ἐκπεφυκότα,
οὐν δ' ἐσ τὸ κείνου κράτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
ἄνθρωπον ἔγὼ τάδ', ὡσπερεὶ τούμοιν πατρός,
ὑπερμαχῶνται κάπι πάντ' ἀφίξομαι
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τὸν Ἀγήνορος·
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὗχομαι θεοὺς
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ
μήτ' οὖν γυναικῶν παιδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ οὐν φθερεῖσθαι κάτι τοῦδε ἔχθιον·
ὑμῖν δὲ τοῖς ἀλλοισι Καδμείοις, δοσοις

240

245

250

255

260

265

270

- τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', η τε σύμμαχος Δίκη
χοὶ πάντες εὐ ἔυνεῖεν εἰσαὶ θεοί.
ΧΟ. ὁσπερ μ' ἄραιον ἐλαβεῖς, ὕδη, δναξ, ἐρῶ.
οὗτ' ἔκτανον γὰρ οὕτε τὸν κτανόντα ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζῆτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται ποτε.
ΟΙ. δίκαιοι ἐλεῖσας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἀν μὴ θέλωσιν οὐδὲ ἀν εἰς δύνανται ἀνήρ.
ΧΟ. τὰ δεύτερά ἔκ τῶνδε ἀν λέγοιμ' ἀμοὶ δοκεῖ.
ΟΙ. εἰ καὶ τρίτη ἔστι, μὴ παρῆις τὸ μὴ οὐ φράσαι.
ΧΟ. ἀνακτή ἀνακτή ταῦθ' ὀρῶντα ἐπίσταμαι
μᾶλιστα Φοίβῳ Τειρεσίᾳν, παρ' οὐδὲ τις ἀν
σκοπῶν τάδ', δναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτο ἐπραξάμην.
ἔπειμψα γὰρ Κρέυντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.
ΧΟ. καὶ μήν τά γ' ἀλλα κωφὰ καὶ παλαιὸν ἐπη.
ΟΙ. τὰ ποῦα τάῦτα; πάντα γὰρ σκοπῷ λόγον.
ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὀδοιπόρων.
ΟΙ. ἥκουσα κάγω· τὸν δὲ ιδόντα οὐδεὶς ὄρα.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειμάτων ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδε ἄρας.
ΟΙ. φέ μή ὅστις δρῶντις τάρβος, οὐδὲ ἔπος φοβεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγχων αὐτὸν ἔστω· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ήδη μάντιν ὁδὸν ἄγουσιν, φέ
τάληθες ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
ΟΙ. ὡς πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ', οὐράνια τε καὶ χθονοστιβή,
πολὺν μέν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δὲ ὅμως
οἴδα νόσφι σύνεστιν ἡς σε προστάτην
σωτῆρά τ', δναξ, μοῦνον ἔξευρισκομεν.
Φοίβος γάρ, εἴ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγελῶν,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπειμψεν, ἐκλυσιν
μόνην ἀν ἐλθεῖν τοῦτο οὐσίματος,

εὶ τὸν κτανόντας Λάιον μαθόντες εὖ
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δὲ οὖν φθονήσας μήτ’ ἀπ’ οἰωνῶν φάτιν
μήτ’ εἴ τιν’ ἀλλην μαντικῆς ἔχεις ὅδον,
ρῦνται σεαυτὸν καὶ πόλιν, ρῦνται δὲ ἐμέ,
ρῦνται δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότου.
ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν τινδρα δὲ ὠφελεῖν ἀφ’ ὅν
ἔχοι τε καὶ δύνατο κάλλιστος πόλιν.

310

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
λύη φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἔγω
εἰδὼς διώλεστος οὐ γὰρ ἀν δεῦρ’ ἱκόμην.

- ΟΙ. τί δὲ στοι; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
ΤΕ. ἀφεις μὲν οἴκους· ρῆστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ
κάγῳ διοίσω τούμον, ἦν ἐμοὶ πίθη.
ΟΙ. οὔτ’ ἔννομος εἰπας οὔτε προσφιλῆ πόλει
τῇδε, η σ’ ἔθρεψε, τήνδε ἀποστερῶν φάτιν.
ΤΕ. δρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ’ ἵν
πρὸς καιρόν ὡς οὖν μηδὲ ἔγῳ ταῦτὸν πάθω.
ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ’ ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδε Ιετήριοι.
ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτο. ἔγῳ δὲ οὐ μὴ ποτε
τρῆμ’ ὡς ἀν εἴπω μὴ τὰ σ’ ἐκφήνω κακά.
ΟΙ. τί φήσις; ξυνειδῶς οὐ φράσεις, ἀλλ’ ἔννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕ. ἔγῳ οὔτ’ ἐμαυτὸν οὔτε σ’ ἀλγυνῶ. τί ταῦτ’
ἀλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἀν πύθοιό μου.
ΟΙ. οὐκ, δὲ κακῶς κάκιστε, καὶ γὰρ ἀν πέτρου
φύσιν σύ γ’ ὀργάνειας, ἔξερεῖς ποτέ,
ἀλλ’ ὅδε ἀτεγκτος κάτελεύτητος φανεῖ;
ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δὲ ὅμοι
ναιόνταν οὐ κατεῖδες, ἀλλ’ ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ’ ἀν οὐκ ἀν ὀργίζοιτο ἔπη
κλύων, ἀ νῦν σὺ τήνδε ἀτιμάζεις πόλιν;

315

320

325

330

335

340

- ΤΕ. ἥξει γάρ αὐτά, κανένας ἐγώ σιγῇ στέγω.
 ΟΙ. οὐκοῦν δέ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
 ΤΕ. οὐκ ἀν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ', εἰ θέλεις,
 θυμῷ δέ δργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.
 ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γάρ οὐδέν, ὡς δργῆς ἔχω,
 ἄπερ ἔνυπήμ'. ἵσθι γάρ δοκῶν ἐμοὶ
 καὶ ἔνυμφτεύσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', δσον
 μὴ χερσὶ καίνων εἰ δέ ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἀν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
- ΤΕ. ἀληθεῖς; ἐνέπω δὲ τῷ κηρύγματι *
 φέρε προεῖπας ἐμμένειν, καθ' ἡμέρας
 τῆς νῦν προσαυδάν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
 ὡς δητὶ γῆς τῆσδ' ἀνοσίψι μάστορι.
 ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἔζεκινησας τόδε
 τὸ ρῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
 ΤΕ. πέφευγα· τάληθες γάρ ἴσχυον τρέφω.
 ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γάρ ἐκ γε τῆς τέχνης.
 ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἀκοντα προντρέψω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγουν; λέγειν αὐθίς, ὡς μᾶλλον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ ἔνυπκας πρόσθεν; ή 'κπειρᾶ *λόγῳ;
 ΟΙ. οὐχ ὥστε γέ εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὐθίς φράσον.
 ΤΕ. φονέα σε φημὶ τάνδρὸς οὐν ζητεῖς κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
 ΤΕ. εἴπω τι δῆτα καλλ', ὦ δργίζη πλέον;
 ΟΙ. δσον γε χρῆσεις· ὡς μάτην εἰρήσεται.
 ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
 αἰσχισθ' δμλοῦντ', οὐδέ δρῶν ιν' εἰ κακοῦ.
 ΟΙ. ή καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
 ΤΕ. εἴπερ τί γέ ἐστι τῆς ἀληθείας σθένος.
 ΟΙ. ἀλλ' ἐστι, πλὴν σοι· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
 τυφλὸς τά τ' ὅτα τόν τε νοῦν τά τ' δμματ' εἰ.
 ΤΕ. σὺ δέ ἀθλώς γε ταῦτ' δνειδίζων, δ σοὶ
 οὐδεὶς δε οὐχὶ τῶνδ' δνειδιεῖ τάχα.
 ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμέ
- 345 350 355 360 365 370

- μήτ' ἀλλον, ὅστις φῶς δρᾶ, βλάψαι ποτ' ἄν.
 ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἔμου περεῖν, ἐπεὶ
 ἵκανὸς Ἀπόλλων, φ' τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
- ΟΙ. Κρέοντος, ἡ σοῦ ταῦτα τάξευρίματα;
 ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοι.
 ΟΙ. ὃ πλούτε καὶ τυραννί καὶ τέχνη τέχνης
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 ὃσος παρ' ὑμῖν δὲ φθόνος φυλάσσεται,
 εἰ τῆσδε γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείριστεν,
 ταύτης Κρέων δὲ πιστός, οὐξὲ ἀρχῆς φίλος
 λάθρα μὲν ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἴμείρεται,
 ὑφεὶς μάγον τοιύνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνοι δέδορκε, τὴν τέχνην δὲ ἔφυ τυφλός.
 ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἴ σαφής;
 πῶς οὐχ, δοθὲ ἡ ραψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ηῦδας τι τοῦσδε ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
 καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τούπωντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
 ἦν οὗτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προύφαντης ἔχων
 οὗτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν ἀλλ' ἐγώ μολών,
 δο μηδὲν εἶδως Οἰδίπους, ἔπαυσά νυν,
 γνώμῃ κυρήσας οὐδὲν ἀπ' οἰωνῶν μαθών
 δον δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγηλατήσειν εἰ δὲ μὴ δόκεις γέρων
 εἶναι, παθῶν ἔγνως ἀν οὐκέ περ φρονεῖς.
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδε ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ.
 δεῖ δὲ οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ' ἀριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
- ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἔξιστωτέον τὸ γοῦν

375

380

385

390

395

400

405

Ίσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κάγῳ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίφ·
δοστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὀνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἵν' εἰς κακοῦ,
οὐδὲ ἔνθα ναίεις, οὐδὲ ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἀρ' οἰσθ' ἀφ' ὁν εἰς; καὶ λέληθας ἔχθρὸς ὁν
τοῖς σοίσιν αὐτοῦ νέρθε κάπτε γῆς ἄνω,
καὶ σ' ἀμφιπλήξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἔλαφος ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὅρθ', ἐπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποίος οὐκ ἔσται λιμήν,
ποίος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, δν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλήθος οὐκ ἐπαισθάνει κυκῶν,
αὶ σ' ἔξιστοι σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τούμδον στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

410

415

420

425

- OI. ή ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐν εἰς δλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἀπει;
TE. οὐδὲ ίκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
OI. οὐ γάρ τι σ' ἥδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ
σχολῆ σ' δν οἴκους τούς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
TE. ἡμεῖς τοιούδ' ἔφυμεν, ως μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
OI. ποίουσι; μένον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
TE. ηδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
OI. ως πάντ' ἔγαν αἰνυκτὰ κάσαφῇ λέγεις.
TE. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἀριστος εύρισκειν ἔφυε;
OI. τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εύρήσεις μέγαν.
TE. αὗτη γε μέντοι σ' ή τύχη διώλεσεν.

430

435

440

- ΟΙ. ἀλλ' εὶ πόλιν τήνδ' ἔξεσωσ', οὗ μοι μέλει.
 ΤΕ. ἄπειμι τούνυν καὶ σύ, πάι, κόμιζέ με.
 ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'. ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν
 δχλεῖς, συθείς τ' ἀν οὐκ ἀν ἀλγύναις πλέον. 445
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμι δὲν οὐνεκ' ἥλθοι, οὐ τὸ σὸν
 δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
 λέγω δέ σοι· τὸν ἀνδρα τοῦτον, δν πάλαι
 ζητεῖς ἀπειλῶν κάνακηρύσσων φόνον 450
 τὸν Λαΐειον, οὐτός ἐστιν ἐνθάδε,
 ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δὲ ἐγγενῆς
 φανήσεται Θηβαῖος, οὐδὲ ησθήσεται
 τῇ ξυμφορῇ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι
 σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται. 455
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κάξει ήσεν
 γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 δμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἵων
 εἶσω λογίζουν· καὶ λάβῃς ἐψευσμένον,
 φάσκειν ἔμ' ἡδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
- ΧΟ. στρ.α. τίς ὄντιν' ἀ θεοπλέπεια Δελφὶς εἰπε πέτρα
 ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίασι χερσίν; 460
 δρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυγὰ πόδα νωμᾶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς δὲ Διὸς γενέτας,
 δειναὶ δὲ μὲν ἐπονται 470
 Κῆρες ἀναπλάκητοι.
 ἀντ.α. ἐλαμψε γὰρ τοῦ νιφδεντος ἀρτίως φανεῖσα
 φάμα Παρνασσοῦ τὸν ἀδηλον ἀνδρα πάντ' ἰχνεύειν. 475
 φοιτὴ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
 ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πετραῖος τὸ δ ταῦρος,

μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα· τὰ δὲ ἀεὶ⁴⁸⁰
ζῶντα περιποτάται.

στρ.β. δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας,⁴⁸³
οὕτε δοκοῦντ' οὗτ' ἀποφάστονθ'. ὅ τι λέξω δὲ ἀπορῶ.⁴⁸⁵
πέτομαι δὲ ἐλπίσων οὗτ' ἐνθάδ' δρῶν οὕτ' ὄπίσω.
τί γὰρ ἡ Λαβδακίδαις ἡ⁴⁹⁰ [ταῦν πω
τῷ Πολύθουν νεῖκος ἔκειτ' οὕτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ' οὕτε
ἔμαθον, * * * πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ
ἐπὶ τὰν ἐπιδαμον φάτιν εἰμί Οἰδίποδα Λαβδακίδαις⁴⁹⁵
ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.

ἀντ.β. ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς δὲ τὸν Απόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ βροτῶν
εἰδότες· ἀνδρῶν δὲ ὅτι μάντις πλέον ἡ γὰρ φέρεται,⁵⁰⁰
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφίᾳ δὲ δὲν σοφίαν
παραμείψειν ἀνήρ. [καταφαίην.
ἀλλ' οὗποτ' ἔγωγ' ἄν, πρὶν ἴδοιμ' ὅρθον ἔπος, μεμφομένων ἀν
φανερὰ γάρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσος ἥλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὄφθη βασάνῳ θὲ διδύπολις· τῷ δὲ πάπ' ἐμᾶς
φρενὸς οὕποτ' ὀφλήσει κακίαν.⁵¹¹

ΚΡ. ἀνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς⁵¹⁵
ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γέμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὗτοι βίον μοι τοῦ μακράνων πόθος,
φέροντες τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἴς ἀπλούν
ἡ ἡρμά μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,⁵²⁰
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰς κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἥλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἀν
δρυῆς βιασθὲν μᾶλλον ἡ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦ πρὸς δὲ ἐφάνθη ταῖς ἔμαις γνώμαις ὅτι⁵²⁵
πεισθεὶς δὲ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοις;

- ΧΟ. ηνδάτο μὲν τάδ', οἴδα δ' οὐ γνώμη τίνι.
 ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὁρθῶν τε κάξ ὁρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τούπτελημα τοῦτο μουν;
 ΧΟ. οὐκ οἰδ'. Διὸ πρῶτον οἱ κρατοῦντες οὐχ ὄρω.
 αὐτὸς δ' ὅδ' ἥδη δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἡλθες; ή τοσόνδ' ἔχεις
 τόλμης πρόσωπον ὕστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἴκου, φονεὺς διν τοῦδε τάνδρος ἐμφανῶς
 ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
 φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ή μωρίαν
 ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ ταῦτ' ἐβούλευσω ποιεῖν;
 ή τοῦργον ὡς οὐ γνωρίσοιμι σου τόδε
 δόλῳ προσέρπον κούκ ἀλεξίζημην μαθών;
 δρ' οὐχὶ μῶρόν ἔστι τούγχείρημά σου,
 ἀνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, δ πλήθει χρήμασίν θ' ἀλίσκεται;
 ΚΡ. οἰσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ἴσ' ἀντάκουσον, κάτα κρίν' αὐτὸς μαθών.
 ΟΙ. λέγειν σὺν δεινός, μαυθάνειν δ' ἔγὼ κακὸς
 σοῦ· δυσμενῆ γάρ καὶ βαρύν σ' εὔρηκ' ἐμοὶ.
 ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸν νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸν μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός.
 ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
 εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὄρθως φρονεῖς.
 ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κικῶς
 δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
 ΚΡ. ξύμφοριμή σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρῆσθαι· *τὸ δὲ
 πάθημ' ὅποιον φῆς παθεῖν δίδασκέ με.
 ΟΙ. ἔπειθες, ή οὐκ ἔπειθες, ως χρείη μ' ἐπὶ
 τὸν στεμνόμαυτιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
 ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βούλεύματι.
 ΟΙ. πόσον τιν' ἥδη δῆθ' δ Λάιος χρόνον
 ΚΡ. δέδρακε ποίον ἔργον; οὐ γάρ ἔννοῶ.
 ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι;

530

535

540

545

550

555

560

- ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἀν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 ΟΙ. τότ' οὖν δ μάντις οὗτος ἦν τῇ τέχνῃ;
 ΚΡ. σοφός γ' ὅμωις κάκε ἵστου τιμώμενος.
 ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
 ΚΡ. οὕκουν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
 ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θαυμάτος ἔσχετε;
 ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κούκι ἡκούσαμεν.
 ΟΙ. πῶς οὖν τόδε οὗτος δ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
 ΚΡ. οὐκ οἰδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
 ΟΙ. τοσόνδε γ' οἰσθα καὶ λέγοις ἀν εὖ φρονῶν.
 ΚΡ. ποίου τόδε; εἰ γὰρ οἴδα γ', οὐκ ἄρμήσομαι.
 ΟΙ. ὀδούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἴπε Λαίου διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδε, αὐτὸς οἰσθ'. ἐγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαῶ ταῦθ' ἀπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γῆμας ἔχεις;
 ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν δν ἀνιστορεῖς.
 ΚΡ. ἄρχεις δ' ἔκεινη ταῦτα γῆς ἵστον νέμων;
 ΟΙ. ἀν ἥθελουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὕκουν ἵστομαι σφῆν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοῖς γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ τιν' ἀν δοκεῖς
ἄρχειν ἀλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἥ
ἀτρευτον εὐδοιτ', εἰ τά γ' αὐθ' ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὕτ' αὐτὸς ἴμείρων ἔφυν
τύραννος εἴναι μᾶλλον ἥ τύραννα δρᾶν,
οὕτ' ἀλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἀνευ φόβου φέρω, 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἥρχον, πολλὰ καν ἄκων ἔδρων.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
 οὕπω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ

- ώστ' ἂλλα χρῆσιν ἢ τὰ σὸν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρῆσοντες ἐκκαλοῦσι με·
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθεν.
 πῶς δῆτ' ἔγὼ κεύν ἀν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
 οὐκ ἀν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὕτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
 οὗτ' ἀν μετ' ἀλλού δρῶντος ἀν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶν Ἐλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἤδη
 πεύθουν τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἡγειλά σοι·
 τοῦτ' ἀλλ', ἔάν με τῷ τεραστόπῳ λάβῃς 605
 κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἀπλῆ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῆ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
 γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἴτιῳ.
 οὐ γάρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς. 610
 φίλοι γάρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἵσον λέγω
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, διν πλείστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γράσσει τάδε ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,
 κακὸν δὲ κάνεν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μᾶτι. 615
 ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἀναξ· φρονεῖν γάρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
 ΟΙ. ὅταν ταχύς τίς οὐπιβουλεύων λάθρα
 χωρῇ, ταχὺν δεῖ κάμει βουλεύειν πάλιν.
 εἰ δ' ἡσυχάξων προσμενῶ, τὰ τοῦθε μὲν 620
 πεπραγμέν' ἔσται, τάμα δ' ἡμαρτημένα.
 ΚΡ. τί δῆτα χρῆσις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
 ΟΙ. ἥκιστα· θήσκειν οὐ φυγεῖν σε βούλομαι
 * * * ὅταν προδείξῃς οἴών ἔστι τὸ φθονεῖν.
 * * * ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις; 625
 ΚΡ. οὐ γάρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. τὸ γοῦν ἐμόν.
 ΚΡ. ἀλλ' ἔξ ἵσον δεῖ κάμον. ΟΙ. ἀλλ' ἔφυς κακός.
 ΚΡ. εἰ δέ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὅμως.

KP. οὗτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. OI. ὁ πόλις πολις.

KP. κάμοι πολεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

630

XO. παύσασθ', ἀνακτεῖς· καιρίαν δὲ ὑμᾶν ὄρῳ
τήνδε ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἡς
τὸν πῦν παρεστὸς νεῖκος εὐθέσθαι χρεών.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί τὴν ἄβουλον, ὁ ταλαιπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ'; οὐδὲ ἐπαισχύνεσθε, γῆς
οὔτω νοσούσης, ἔδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλλος εἰς μέγ' οἴστετε;

635

KP. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν,
ἡ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἡ κτεῖναι λαβών.

640

OI. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νυν, ὁ γύναι, κακῶς
εῖληφα τούμδον σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

KP. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραιος, εἴ τέ σε τι
δέδρακ', δλοίμην, δων ἐπαιτιά με δρῶν.

645

IO. ὁ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδε ὄρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
ἔπειτα κάμε τούσδε θ' οἱ πάρεισι σοι.

XO. στρα. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἀναξ, λίστομαι.

649

OI. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

XO. τὸν οὕτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταιδεσαι.

OI. οἰσθ' οὖν ἀ χρῆσεις; XO. οἶδα. OI. φράζε δῆτ' τί φῆς;

XO. τὸν ἐναγῆ φίλου μῆποτ' ἐν αἵτιᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἀτιμον βαλεῖν.

656

OI. εὐ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆσε, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἡ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

XO. στρ.β. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον

660

"Ἀλιον ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
δλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδε ἔχω.

ἀλλά μοι δυσμόρῳ γὰ φθίνουσα
τρύχει ψυχάν, καὶ τάδε εἰ κακοῖς κακὰ

665

- προσάψει τοῖς πᾶλαι τὰ πρὸς σφῆν.* 669
- ΟΙ. δ' οὖν ἵτω, κεὶ χρή με παντελῶς θαυμέν,
ἢ γῆς ἀτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σύν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικείρω στόμα
ἔλεινόν· οὗτος δ', ἐνθ' ἀν ἡ, στυγήσεται. 670
- ΚΡ. στυγηνὸν μὲν εἴκων δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αύταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγισταί φέρειν. 675
- ΟΙ. οὐκον μ' ἔάσεις κάκτος εἰ; ΚΡ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἵσος.
- ΧΟ. ἀντ.α. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; 678
- ΙΟ. μαδοῦνσά γ' ἥτις ἡ τύχη. 680
- ΧΟ. δόκησις ἀγνώς λόγων ἡλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ὑδικον.
- ΙΟ. ἀμφοῦν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι. ΙΟ. καὶ τίς ἡν λόγος;
- ΧΟ. ἀλις ἔμοιγ', ἀλις, γῆς προτονομένας,
φαίνεται ἐνθ' Ἐληξεν, αὐτοῦ μένειν. 685
- ΟΙ. ὁρᾶτε ἵν' ἡκεις, ἀγαθὸς δων γνώμην ἀνήρ,
τούμδον παρείς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
- ΧΟ. ἀντ.β. δωαξ, εἴπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον,
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἰ σε νοσφίζομαι,
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φύλαν ἐν πόνοισιν
ἀλύουσαν κατ' ὁρθὸν οἰρισας,
ταῦν τ' εὑπομπος, εἰ δύναιο. 695
- ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον κάμ', ἀναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐσ πλέον, γύναι, σέβω·
Κρέοντος, οὐά μοι βεβουλευκὼς ἔχει. 700
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαιὸν καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα. 705
- ΙΟ. σύ νυν ἀφεὶς σεαυτὸν δων λέγεις πέρι

- ἐμοῦ πάκουσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἡλθε Λαΐφ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ώς αὐτὸν ᾧξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κάκείνου πάρα.
καὶ τὸν μέν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ἔνεις ποτὲ⁷¹⁰
λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξῖτοις·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κένος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὸν εἰς ἄβατον ὅρος.
κάντανθ' Απόδλων οὗτ' ἐκείνοις ἡμυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λάϊον,⁷²⁰
τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικὰ διώρισαν,
διν ἐντρέποντος σὺν μηδέντος διν γὰρ διν θεός
χρείαν ἐρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ.⁷²⁵
ΟΙ. οἶον μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κάνακίνητις φρενῶν.
ΙΟ. ποιας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;
ΟΙ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ώς δ' Λάϊος
κατασφαγεῖν πρὸς τριπλαῖς ἀμαξῖτοις.⁷³⁰
ΙΟ. ηὐδάτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐδὲν τόδ' ήν πᾶθος;
ΙΟ. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταῦτὸ Δελφῶν κάπδ Δαιδαίας ἄγει.
ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθός;
ΙΟ. σχεδόν τι πρόσθεν ἡ σὺν τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνουν τοῦτ' ἐκπρύχθη πόλει.⁷³⁵
ΟΙ. δὲ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευνται πέρι;
ΙΟ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτας τὸν δὲ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων.⁷⁴⁰

- IO. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθέει κάρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
OI. οἵμοι τάλας· ἔους ἐμαυτὸν εἰς ἄρας
δεινῶς προβάλλων ἄρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
- IO. πῶς φής; ὁκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
OI. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις γῆ.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπης ἔτι.
IO. καὶ μὴν ὁκνῶ μέν, ἀ δ' ἀν ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.
OI. πότερον ἔχωρει βαίσος, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄδρας λοχίτας, οἶν ἀνὴρ ἀρχηγέτης; 750
- IO. πέντ' ἡσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἤγε Λάιον μία.
OI. αἰαῖ, τάδ' ἥδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- IO. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
OI. ἡ κάν δόμοισι τυγχάνει ταῦν παρών;
IO. οὐ δῆτ'. ἀφ' οὐν γὰρ κείθεν ἡλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἰδ̄ ἔχοντα Λάιόν τ' ὀλωλότα,
ἔξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών 760
ἀγρούς σφε πέμψα καπὶ ποιμνίων νομάς,
ώς πλείστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως·
καπεμψ' ἐγώ νιν· ἄξιος γὰρ * ὡς γ' ἀνὴρ
δούλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- OI. πῶς ἀν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν;
IO. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσσαι;
OI. δέδοικ' ἐμαυτόν, δὲ γύναι, μὴ πολλ' ἄγαν
εἰρημέν' γὰρ μοι δι' ἂ νιν εἰσιδεῖν θέλω. 765
- IO. ἀλλ' ἴξεται μέν ἀξία δέ που μαθεῖν
κάγω τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ.
OI. κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐσ τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἀν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἀν ἡ σοὶ διὰ τύχης τοιάσδε ἵων;
ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλιυβος ἦν Κορίνθιος,
μάτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἡγόμην δ' ἀνὴρ 770
- 775

ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστὸς ὡς ἔην πατρί.

780

κάγω βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θάτερα δ' ἵων πέλας
μητρὸς πατρός τ' ἥλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοῦνειδος ἥγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.

κάγω τὰ μὲν κείοιν ἐτερπόμην, δύμας δ'
ἔκνιζέ μ' αὐτὶ τοῦθ'. ὑφείρπε γὰρ πολύ.
λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος δὲν μὲν ἰκόμην
ἀτιμον ἐξέπεμψεν, ἀλλα δ' ἀθλια
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφανη λέγων,

785

ἀς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἀτλητὸν ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὅραν,
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
κάγω πακούσας ταῦτα τὴν Κοριθίαν
ἀστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα
ἐφευγον, ἔνθα μήποτ' ὄψιοίμην κακῶν
χρησμῶν δινείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκούμαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὅλλυυσθαι λέγεις.

790

καί σοι, γύναι, τὰλθεὶς ἐξερῶ. τριπλῆς
δτ' ἡ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κάπι πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῆς,
ξυνηντίαζον· κάξ δδοῦ μ' ὁ θ' ἡγεμῶν
αὐτός θ' δ πρέσβυς πρὸς βίαν ἡλαυνέτην.
κάγω τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς· καί μ' δ πρέσβυς ὡς ὀρᾶ,
δχον παραστείχοντα τηρήσας μέσον
κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.

800

805

- οὐ μὴν ἵστην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως
 σκήπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτίος
 μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ἔνυμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖφ τι συγγενές,
 τίς τούδε γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος;
 τίς ἔχθροδαιμῶν μᾶλλον ἀν γένοιτ' ἀνήρ;
 φὶ μὴ ἔνων ἔξεστι μηδὲ ἀστῶν τινὰ
 δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινά,
 ὀθεῖν δὲ ἀπ' οἴκων. καὶ τάδε οὕτις ἄλλος ἦν
 ἡ γὰρ π' ἐμαυτῷ τάσδε ἀράς δ προστιθείσ.
 λέχῃ δὲ τοῦ θινότος ἐν χεροῦν ἔμαν
 χραίνω, δι' ὕπερ ἀλετ². δρ' ἔφυν κακός;
 δρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἰ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστις τοὺς ἔμους ἰδεῖν
 μηδὲ ἐμβατεύειν πατρίδος, ἡ γάμοις με δεῖ
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 Πόλυνθον, δις ἔξεφυσε κακέθρεψέ με.
 δρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαιμονός τις ἀν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ἀν δρθοίη λόγον;
 μὴ δῆτα μὴ δῆτ³, διθεῶν ἀγνὸν σέβας,
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίνω ἄφαντος πρόσθεν ἡ τοιάνδε ἰδεῖν
 κηλīδε ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
- XO. ἡμῖν μὲν, δναξ, ταῦτ' ὀκνήρ⁴. ἔως δὲ ἀν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθης, ἔχει ἀπίδα. 835
- OI. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστι μοι τῆς ἐπίδοσις,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
- IO. πεφασμένου δὲ τίς ποδὲ ἡ προθυμία;
- OI. ἐγὼ διδάξω σο⁵. ἦν γὰρ εὐρεθῆ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ⁶ ἀν ἐκπεφευγοίην πάθος.
- IO. ποῖον δέ μου περισσὸν ἡκουσας λόγον;
- OI. λριστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν
 ὡς νιν κατακτείναιεν. εἰ μὲν οὖν ἔτι

- λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἔγω ἄκανον
οὐ γάρ γένοτ’ ἀν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἵσος· 845
εὶ δ’ ἄνδρ’ ἐν οἰόζωνον αἰδήσει, σαφῶς
τοῦτ’ ἔστιν ἥδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ἥπον.
10. ἀλλ’ ὡς φανέν γε τοῦπος ὁδὸς ἐπίστασο,
κούνιοςτιν αὐτῷ τοῦτο γ’ ἐκβαλεῖν πᾶλιν·
πόλις γὰρ ἥκουσ’, οὐκ ἔγω μόνη, τάδε.
εὶ δ’ οὖν τι κάκτρέποιτο τοῦ πρόσθιν λόγου,
οὗτοι ποτ’, δωναξ, τόν γε Λαιόν φόνον
φανεῖ δικαίως δρθόν, ὃν γε Δοξίας
διεῖπε χρῆμαν παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θαψεῖν.
καίτοι νυν οὐ κείνος γ’ δ’ δύστηρν ποτε
κατέκταν’, ἀλλ’ αὐτὸς πάροιθεν ὥλετο.
δοτ’ οὐχὶ μαντείας γ’ ἀν οὔτε τῇδ’ ἔγω
βλέψαμι’ ἀν οὐνεκ’ οὔτε τῇδ’ ἀν ὕστερον.
- ΟΙ. καλῶς νομίζεις. ἀλλ’ ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψοι τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ’ ἀφῆς. 860
- ΙΟ. πέμψω ταχύνασ· ἀλλ’ ἵωμεν ἐς δόμους,
οὐδὲν γὰρ ἀν πράξαιμι’ ἀν δῶν οὐ σοὶ φίλον.
- ΧΟ. στρ.α. εἴ·μοι ξυνείη φέροντι
μοῖρα τὰν εὐσεπτον δγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, δῶν νόμοι πρόκεισται
νύψιποδες, οὐρανίαν 865
δί’ αἰθέρα τεκνώθεντες, δῶν “Ολυμπος
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θυατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδὲ μάν ποτε λάθα κατακοιμάσει·
μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει.
- ἀντ.α. ὑθρις φυτεύει τύραννον. 873
ὑθρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
δι μὴ πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα,
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ· 875
ἀπότομον [*έξ]ώρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ενθ’ οὐ ποδὶ χρησίμῳ

- χρῆται. τὸ καλῶς δὲ ἔχον
πολει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμα. 880
- θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἵσχων.
- στρ.β. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἡ λόγῳ πορεύεται,
Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ 883
δαιμόνων ἔδη σέβων,
κακά νυν ἔλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔργεται,
ἡ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων. 890
- τίς ἔτι ποτὲ ἐν τούσδε ἀνὴρ τὸν βέλη
τὸν ἔργεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμαι,
τί δεῖ με χορεύειν; 895
- ἀντ.β. οὐκέτι τὸν ἀθικτὸν εἴμι γὰς ἐπ' ὁμφαλὸν σέβων,
οὐδὲ ἐσ τὸν Ἀβαῖσι ναόν,
οὐδὲ τὸν Ὄλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
ἄλλ', δὲ κρατύνων, εἴπερ ὅρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάστων, μὴ λάθοι
σὲ τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ Λαιῶν * * * 905
- θέσφατ' ἔξαιρούσιν ἥδη,
κούνδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανῆς·
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910
- IO. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδε ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ κάπιθυμάματα.
νύψον γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν οὐδὲ ώποι' ἀνὴρ
ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πᾶλαι τεκμαίρεται,
ἄλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγη. 915

ὅτ' οὖν παραμοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ', ω̄ Λύκει' "Απολλον, ἀγχιστος γὰρ εἰ,
ἰκέτις ἀφίγματοισθε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύστιν τιν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρρης·
ώς νῦν ὁκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀρ' ἀν παρ' ὑμῶν, ω̄ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἔστιν Οἰδίπου;
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.

920

ΧΟ. στέγαι μὲν αἴδε, καντὸς ἔνδον, ω̄ ξένε·
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.

ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ', ἐκείνουν γ' οὐσα παντελής δάμαρ.

925

ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ω̄ ξέν· ἄξιος γὰρ εἰ
τῆς εὐεπείας οὐνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρήζων ἀφίξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.

ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.

ΙΟ. τὰ ποία ταῦτα; πυρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;

930

ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα,
ἥδοι μέν, πῶς δὲ οὐν ἄν; ἀσχάλλοις δὲ ισως.

ΙΟ. τί δὲ ἔστι; ποίαν δύναμιν ὡδ' ἔχει διπλῆν;

ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς

935

τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ώς ηὐδᾶτ' ἔκει.

ΙΟ. τί δέ; οὐχ δὲ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατής ἔτι;

ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπει τιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.

ΙΟ. πῶς εἴπας; ή τέθνηκε Πόλυβος, [ω̄ γέρον];

ΑΓ. εἰ μὴ λέγω τάληθές, ἀξιῶ θανεῖν.

ΙΟ. ω̄ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ώς τάχος

940

μολοῦσα λέξεις; ω̄ θεῶν μαντεύματα,

ἴν' ἔστε· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων

τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε

πρὸς τῆς τύχης δλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.

ΟΙ. ω̄ φίλαταν γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,

945

950

- τί μ' ἔξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
 IO. ἀκουε τάμδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
 τὰ σέμυν' ἐν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
 OI. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἔστι καὶ τί μοι λέγει;
 IO. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἄγγελῶν
 ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
 OI. τί φῆς, ἔπειν; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
 AG. εἰ τοῦτο πρότον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
 εὐ̄ ἵσθ' ἐκένον θανάσιμον βεβηκότα.
 OI. πότερα δδοῖσιν, ή νόσου ξυναλλαγῇ;
 AG. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ρόπη.
 OI. νόσοις δὲ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
 AG. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
 OI. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἀν, ὃ γύναι, σκοποῖτό τις
 τὴν Πυθόμαντις ἔστιαν, η τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὅρνις, δων ὑφηγητῶν ἐγὼ
 κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; δὲ θανὼν
 κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δὲ δεῖ ἐνθάδε
 ἀψαυστος ἔχους, εἴ τι μὴ τῷμῷ πόθῳ
 κατέφθιθε· οὐτῷ δὲ ἀν θανὼν εἴη ἐμοῦ.
 τὰ δὲ οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
 κεῖται παρ' Ἀιδη Πόλυβος ἀξίος οὐδενός.
 IO. οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προῦλεγον πάλαι;
 OI. ηῦδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 IO. μὴ νῦν ἐτ' αὐτῶν μηδὲν ἐσ θυμὸν βάλῃς.
 OI. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;
 IO. τί δὲ ἀν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, φ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ, πρόνοια δὲ ἔστιν οὐδενὸς σαφῆς;
 εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτο τις
 σὺ δὲ εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νημφεύματα·
 πολλοὶ γάρ οὐδὴ κανὸν δνείρασιν βροτῶν
 μητρὶ ξυνεννάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
 παρ' οὐδένι ἔστι, ρῆστα τὸν βίον φέρει.
 OI. καλῶς ἀπαντα ταῦτ' ἀν ἔξειρητό σοι,

955

960

965

970

975

980

εὶ μὴ κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα· νῦν δὲ πέλ ζη, πᾶσ' ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, δίκυεν.	985
ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γένθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.	
ΟΙ. μέγας, ξυνίημ'. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.	
ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθε ὑπέρ;	
ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἡς ὥκει μέτα.	990
ΑΓ. τί δὲ ἔστ' ἐκείνης ὑμῶν ἐς φόβον φέρουν;	
ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ω̄ ξένε.	
ΑΓ. η̄ βρήτον; η̄ οὐχὶ θεμιτὸν ἀλλον εἰδέναι;	
ΟΙ. μᾶλιστά γένθαλμὸς γάρ με Λοξίας ποτὲ χρήματα μιγῆναι μητρὶ τῆμαυτοῦ, τό τε πατρῷον αἷμα χεροὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.	995
δων οὐνεχ' η̄ Κόρινθος ἔξι ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπωκεῖτ'. εὐτυχῶς μέν, ἀλλ' ὅμως τὰ τῶν τεκόντων ὅμμασθηδιστον βλέπειν.	
ΑΓ. η̄ γάρ τάδε ὀκνῶν κείθεν ήσθι ἀπόπτολις;	1000
ΟΙ. πατρός τε χρήζων μὴ φονεὺς είναι, γέρον.	
ΑΓ. τί δῆτ' ἔγω οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἀναξ, ἐπείτερ εὖνους ἥλθοι, ἔξελυστάμην;	
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γένθαλμὸν λάβοις ἐμοῦ.	
ΑΓ. καὶ μὴν μᾶλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμι τι.	1005
ΟΙ. ἀλλ' οὕποτ' εἴμι τοῖς φυτεύσασίν γένθαλμον.	
ΑΓ. ω̄ παῖ, καλῶς εὶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶς.	
ΟΙ. πῶς, ω̄ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.	
ΑΓ. εὶ τῶνδε φεύγεις οὐνεκ' εἰς οὔκους μολεῖν.	1010
ΟΙ. ταρβῶ γε μή μοι Φοῖβος ἔξεληρη σαφής.	
ΑΓ. η̄ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;	
ΟΙ. τοῦτ' αἰτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαὶ φοβεῖ.	
ΑΓ. δρ' οἰσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;	
ΟΙ. πῶς δὲ οὐχί, παῖς γένθαλμὸν τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;	1015
ΑΓ. ὄθοινεκ' ήν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.	
ΟΙ. πῶς εἴπας; οὐ γάρ Πόλυβος ἔξεφυστέ με;	
ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρος, ἀλλ' ισον.	

- ΟΙ. καὶ πῶς δὲ φύσας ἔξι τοῦ τῷ μηδενί;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγένατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. 1020
- ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδα μὲν ὠνομάζετο;
 ΑΓ. δῶρόν ποτε, ἵσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 ΟΙ. καθ' ὅδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἐστερξεν μέγα;
 ΑΓ. ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπειστ ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δὲ ἐμπολήσας, ἡ τεκών μὲν αὐτῷ δίδωσ; 1025
 ΑΓ. εὑρὼν ναπαίας ἐν Κιθαιρώνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὀδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
 ΑΓ. ἐνταῦθ' ὁρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
 ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἡσθα καπὶ θητείᾳ πλάνης;
 ΑΓ. σὺ δέ, ἀτέκνουν, σωτήρ γε τῷ τότε ἐν χρόνῳ. 1030
 ΟΙ. τί δέ μῆνος ἵσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις;
 ΑΓ. *ποδῶν ἀνὰ ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἵμοι, τί τοῦτο ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
 ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γέ δυνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστε ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἰ.
 ΟΙ. ὁ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἡ πατρός: φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἰδεῖς δὲ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶν φρονεῖ.
 ΟΙ. ἡ γὰρ παρ' ἄλλου μὲν ἔλαφες οὐδὲν αὐτὸς τυχών;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἡ κάτοισθα δηλώσαι λόγῳ;
 ΑΓ. τῶν Λαίου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα τούτου τάδρος οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἡ κᾶστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστε ίδειν ἐμέ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γέ ἄριστος εἰδεῖτε ἀνούπιχωροι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
 εἴτε οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κάνθαδ' εἰσιδών;
 σημήναθ', ώς δέ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε.
 ΧΟ. οἴμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἡ τὸν ἔξι ἀγρῶν,
 δν κάματενες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτάρ

- ἥδ' ἀν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἀν Ἰοκάστη λέγου.
 OI. γύναι, νοεῖς ἐκείνου, ὅντω ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα; τάνδ' οὐτος λέγει; 1055
 IO. τί δ' ὅντιν' εἴπε; μηδὲν ἐντραπῆς. τὰ δὲ
 ἥηθεντα βουλου μηδὲ μεμῆσθα μάτῃ.
 OI. οὐκ ἀν γένοιτο τοῦθ, ὅπως ἔγώ λαβὼν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τούμπον γένος.
 IO. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σωματοῦ βίου
 κῆδει, ματεύσῃς τοῦθ· δλις νοσοῦσ' ἔγώ.
 OI. θάρσει· σὺ μὲν γάρ οὐδὲ ἀν εἰ τρίτης ἔγώ
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἀκφανεῖ κακή.
 IO. δύμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.
 OI. οὐκ ἀν πιθούμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1060
 IO. καὶ μὴν φρονοῦντά γ' εὐ τὰ λῷστά σου λέγω.
 OI. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πᾶλαι.
 IO. ω δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης θς εἰ.
 OI. ἀξεῖ τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
 ταύτην δ' ἔστε πλουσίω χάρειν γένει. 1070
 IO. ἵναν ιού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσεπεῖν, ἀλλο δ' οὕποθ θυτερον.
 XO. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, οὐ' ἄγριας
 ἄξεστα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδε ἀναρρήξει κακά. 1075
 OI. δόποια χρήζει ῥηγνύτω· τούμπον δ' ἔγώ,
 κεὶ σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἵδεν βουλήσομαι.
 αὗτη δ' ἵσως, φρονεῖ γάρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἔγώ δ' ἔμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
 τῆς εὐ διδούσης οὐν ἀτιμασθήσομαι. 1080
 τῆς γάρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆτρές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιόσδε δ' ἔκφύς οὐκ ἀν ἔξελθοιμ' τέτι
 ποτ' ἀλλος, δώστε μὴ 'κμαθεῖν τούμπον γένος.
 XO. στρ. εἴπερ ἔγώ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις,

οὐ τὸν Ὀλυμπὸν ἀπείρων,
 ὁ Κιθαιρών, οὐκ ἔσῃ τὰν αἴριον
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριόταν Οἰδίπου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὖξειν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς
 τυράννοις.

ἴησε Φοίβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.

ἀντ. τίς σε, τέκνου, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098
 Πανὸς ὀρεσιθάτα [που]

προσπελασθεῖσ', ἢ σέ γέ τις τὸν γάτηρ
 Λοξίου; τῷ γάρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
 εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάστων, 1104
 εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς νιών ἐπ' ἄκρων ὄρέων εὑρημα δέξατ' ἔκ του
 Νυμφῶν Ἐλικωνίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει.

ΟΙ. εἰ χρή τι κάμε μὴ συναλλάξωτά πω,
 πρέσβεις, σταθμάσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄρāν δοκῶ,
 διπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἐν τε γάρ μακρῷ
 γῆρᾳ ξυψάδει τῷθε τάνδρὶ σύμμετρος,
 ἀλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δὲ ἐπιστήμῃ σύ μου
 προϊχοις τάχ' ἀν που, τὸν βοτῆρ' ιδὼν πάρος. 1115

ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ισθι· Λαίου γάρ ἦν
 εἶπερ τις ἀλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.

ΟΙ. σὲ πρῶτῳ ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἢ τόνδε φράζεις; ΑΓ. τοῦτον, διπερ εἰσορῆς. 1120

ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
 δοσ' ἀν σ' ἐρωτῶ. Λαίου ποτ' ἡσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἢ δοῦλος οὐκ ὡητός, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.

ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποιον ἢ βίου τίνα;

ΘΕ. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125

ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὅν;

ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.

ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὐν οἰσθα τῇδε που μαθών;

- ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 ΟΙ. τόνδ' ὁς πάρεστιν ἡ ξυνήλαξας τί πω;
 ΘΕ. οὐχ ὅστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὑπο.
 ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἔγώ σαφῶς
 ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὐνὴ γάρ οἰδεὶς
 κάτοιδεν ἡμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
 δὲ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἔγὼ δὲ ἐν
 ἐπλησίᾳζον τῷδε τάνδρι τρεῖς ὀλους
 ἔξ οὗρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους.
 • χειμῶνα δὲ ηδη τάμα τ' εἰς ἐπαυλ' ἔγώ
 ἡλιανον οὐτός τ' εἰς τὰ Δαιὸν σταθμά.
 λέγω τι τούτων, ή οὐ λέγω πεπραγμένον;
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἴπεις νῦν, τότ' οἰσθα παιδά μοι τινα
 δούς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἔγώ;
 ΘΕ. τί δὲ ἔστι πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἴστορεῖς;
 ΑΓ. δᾶδε ἔστιν, δὲ τὰν, κεῖνος δε τότ' ήν νέος.
- ΘΕ. οὐκ εἰς δλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔστει;
 ΟΙ. δ, μὴ κολαζε, πρέσβυν, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ή τὰ τοῦδε ἔπη.
 ΘΕ. τί δ, δέ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 ΟΙ. οὐκ ἐνέπων τὸν παιδὸν οὐτος ἴστορει.
- ΘΕ. λέγεις γάρ εἰδὼς οὐδένει, ἀλλ' ἀλλως πονεῖ.
 ΟΙ. σὺν πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἔρεις, κλαίων δὲ ἔρεις.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδε ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν;
- ΟΙ. τὸν παιδὸν ἔδωκας τῷδε δὲ οὐτος ἴστορει;
 ΘΕ. ἔδωκε· δὲ οἰσθαι δὲ ὥφελον τῇδε ἡμέρᾳ.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδε ἔξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
 ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ήν φράσω, διόλλυμαι.
 ΟΙ. ἀνήρ δᾶ, ὡς ἔσικεν, ἐσ τριβάς ἐλᾶ.
- ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἴπον ὡς δοίην πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβάν; οἰκεῖον, ή 'ξ ἀλλου τινός;

- ΘΕ. ἔμδν μὲν οὐκ ἔγωγ், ἐδεξάμην δέ του.
 ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κάκ ποίας στέγης;
 ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μῆ, δέσποοθ, ιστόρει πλέον. 1165
 ΟΙ. ὅλωλας, εἴ σε ταῦτ² ἐρήσομαι πάλιν.
 ΘΕ. τῶν Λαίου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
 ΟΙ. ἡ δοῦλος, ἡ κείνου τις ἐγγενής γεγώς;
 ΘΕ. οἵμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 ΟΙ. κάγωγ' ἀκούειν ἀλλ' ὅρμος ἀκουστέον. 1170
 ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ πᾶς ἐκλήγεοθ. ἡ δὲ σω
 καλλιστ' ἀν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
 ΟΙ. ἡ γάρ δίδωσιν ἥδε σοι; ΘΕ. μάλιστ', μναξ.
 ΟΙ. ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὡς ἀναλόσαιμί μν.
 ΟΙ. τεκοῦστα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὅκυφ κακῶν. 1175
 ΟΙ. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
 ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 ΘΕ. κατοικτίσας, ὁ δέσποοθ, ὡς ἀλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν δὲ
 κάκ' ἐσ μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γάρ υἱός εἰ
 ὃν φησιν οὐτος, ισθι δύσποτμος γεγώς. 1180
 ΟΙ. ίὸν ίού· τὰ πάντ' ἀν ἔξήκοι σαφῆ.
 δ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαμι μῆν,
 δστις πέφασμα φύς τ' ἀφ' δν δὲν χρῆν, ξὺν οἰς τ'
 οὐ χρῆν δμιλῶν, οῦς τέ μ' οὐκ ἔδει κτενών. 1185
 ΧΟ. στρ. α. ἴω γενεὰ βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἵσα καὶ τὸ μηδὲν ζέστας ἐναριθμῶ.
 τίς γάρ, τίς ἀνήρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει
 ἡ τοσοῦτον δσον δοκεῖν 1190
 καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;
 τὸ σύν τοι παράδειγμ' ἔχων,
 τὸν δὲν δαιμονα, τὸν σύν, ὁ τλάμον Οἰδιπόδα, βρότῶν
 οὐδένα μακαρίζω. 1195
 ἀντ. α. δστις καθ' ὑπερβολὰν
 τοξεύστας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαιμονος ὅλβου,

ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
 τὰν γαμψώνχα παρθένον
 χρησμφδόν, θανάτων δὲ ἐμῷ
 χώρᾳ πύργος ἀνέστα·
 ἐξ οὐ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
 ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαισιν δὲ
 Θήβαισιν ἀνάσσων.
 τανῦν δὲ ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος;
 τις ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις
 ξύνοικος ἀλλαγῇ βίου;
 λὰ κλεισὸν Οἰδίπου κάρα,
 φέρεται λιμῆν
 αἴτδες ἥρκεσεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ
 θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι σ' ἀλοκες φέρειν, τάλας,
 στῆγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
 ἐφεῦρε σ' ἄκονθ' δὲ πάνθ' δρῶν χρόνος.
 δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πᾶλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
 λὰ Λαιέιον * τέκνον,
 εἴθε σ' εἴθε σε
 μῆποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὡς
 περιαλλ' ἵαχέων
 ἐκ στομάτων. τὸ δὲ δρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν
 καὶ κατεκοίμησα τούμδον δῆμα.
 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδε ἀὲλι τιμώμενοι,
 οἵ τε γέργες ἀκούσεσθε, οἷα δὲ εἰσάγεσθε, δοσον δὲ
 ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
 τῶν Λαβδακέων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἶμαι γὰρ οὗτος δὲν "Ιστρον οὗτε Φάσιν δὲν
 νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 1225

- κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
έκοιτα κούκ' ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μᾶλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι. 1230
- ΧΟ. λείπει μὲν οὐδὲ πρόσθεν ἥδεμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον εἴναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;
ΕΞ. δ' μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα. 1235
- ΧΟ. δὲ δυστάλαwa, πρὸς τίνος ποτ' αἵτιας;
ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἀλγιστ' ἀπεστιν' ἡ γὰρ δψις οὐ πάρα.
δμως δ', δσον γε καν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240
- ὅπως γὰρ ὁργῇ χρωμένη παρῆλθε ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺν πρὸς τὰ νυμφικά
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς.
πῦλας δ', ὅπως εἰσῆλθε, ἐπιτράχασ' ἔσω,
καλεῖ τὸν ἥδη Λάιον πάλαι νεκρόν, 1245
- μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ύφ' ὅν
θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
γοῦτο δὲ εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἔξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκυ' ἐκ τέκνων τέκοι.
χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται· 1250
- βιών γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίποeus, ύφ' οὐ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
ἀλλ' εἰς ἑκένον περιπολοῦντ' ἐλεύσομεν.
φοιτῷ γὰρ ἡμᾶς ἔχχος ἔξαιτῶν πορεῖν,
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῶαι δὲ ὅπου
κίχοι διπλῆι ἄρουραι οὖν τε καὶ τέκνων.
λυσσώντι δὲ αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οὐ παρῆμεν ἐγγύθεν. 1255
- δεινὸν δὲ ἀνσας ὡς ὑφηγητοῦ τινὸς
πῦλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
ἐκλινει κοῖλα κλῆθρα κάμπιπτει στέγη. 1260

οὐδὴ κρεμαστὴν τὴν γυνᾶκ' ἐσείδομεν,
πλεκτάσια αἰώραισιν ἐμπεπληγμένην.

δὸς * ὡς δρᾶ νιν, δειψὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾶς κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθένδ' δρᾶν.
ἀποσπάσας γάρ εἰμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἰσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ', θθούνεκ' οὐν δψοιντο νιν

οὐθ' οἵ ἔπαισκεν οὐθ' δποῖ ἔδρα κακά,
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐσι μὲν οὐκ ἔδει
δψοιασθ', οὐδὲ δ' ἔχρηξεν οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἔφυμνῶν πολλάκις τε κούχ ἄπαξ

ηρασσ' ἐπάίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' δμοῦ
γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδὲ ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' δμοῦ μέλας
δμθρος χαλάζης αἰματοῦς ἐτέγγετο.

τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμεγή τακά.
δ πρὶν παλαιὸς δ' δλβος ἦ πάροιθε μὲν
δλβος δικαίως, νῦν δὲ τῆδε θήμερα

στεναγμός, ἄπη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν

δσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.

ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' δ τλήμων ἔν τινι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞ. βοῷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινὰ

τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,

τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,

ώς ἐκ χθονὸς ρίψων ἔσυτόν, οὐδὲ ἔτι

μενῶν δόμοις ἄραιος, ὡς ἡράστατο.

ρώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς

δεῖται· τὸ γάρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.

δεῖξει δὲ καὶ σοὶ. κλῆθρα γάρ πιλῶν τάδε

διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψῃε τάχα

τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

1265

1270

1275

1280

1285

1290

1295

- ΧΟ. ω δεινὸν ἵδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ω δεινότατον πάντων δσ' ἔγω
 προσέκυρσ' ήδη. τίς σ', ω τλῆμον,
 προσέβη μανία; τίς δ πηδήσας
 μείζονα δαύμων τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαιμόνιον μοίρᾳ;
 φεῦ, δύστανος·
 ἄλλ' οὐδὲ ἐσιδεῖν δύναμαι σ', ἔθελων
 πολλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
 πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
- ΟΙ. αἰλαὶ αἰλαῖ, δύστανος ἔγώ,
 ποι γάις φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι
 φθογγὰ διαπέταται φοράδην;
 ίὼ δαίμον, ὦ ἐξήλλου.
- ΧΟ. ἐσ δεινόν, οὐδὲ ἀκουστόν, οὐδὲ ἐπόψιμον.
- ΟΙ. ίὼ σκότου
 νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμανον ἄφατον,
 ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον δν.
 οἵμοι,
- οἵμοι μᾶλλον ἀνθίς· οἷον εἰσέδην μὲν ἄμμα
 κέντρων τε τῶνδες οἰστρημα καὶ μνήμη κακῶν.
- ΧΟ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασιν
 διπλᾶ σε πεινθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακά.
- ΟΙ. ίὼ φίλος,
 σὺ μὲν ἔμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γάρ
 ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
 φεῦ φεῦ.
- οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
 καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐδὴν δύως.
- ΧΟ. ω δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλη τοιαῦτα σὰς
 δψεις μαράναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
- ΟΙ. 'Απόλλων τάδε δν, 'Απόλλων, φίλοι,
 δ' κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδε ἐμὰ παθέα.

1300

1305

1310

1315

1320

1325

1330

- Ἐπαισε δὲ αὐτόχειρ την σύντις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μὲν δρᾶν,
ὅτε γέροντι μηδὲν ἦν ιδεῖν γλυκύ;
1335
- ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὄπωσπερ καὶ σὺ φήσ.
ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν, οὐ
στερκτόν, οὐ προσῆγον
ἔτεστ' ἀκούειν ἀδοκῆ, φίλοι;
ἀπάγετ' ἑκτόπιον ὅτι τάχιστά με,
1340
ἀπάγετ', ω φίλοι, τὸν δλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
ἐχθρότατον βροτῶν.
- ΧΟ. δειλασ τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
οὐσ ὡς ἡθέλησα μῆδ' ἀναγρῶναι ποτε.
ΟΙ. διοιεθ δστις ἦν δις ἀγρίας πέδας
νομάδος τέπιποδίας Ἐλαβέ μὲν ἀπό τε φόνου
1350
ἔρυτο κάνεσσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἀν θανών,
οὐκ ἦν φίλουσιν οὐδὲ ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.
1355
- ΧΟ. θελοντι κάμοι τοῦτ' ἀν ἥρ.
ΟΙ. οὐκον πατρός γέ ἀν φουεὺς
ἡλθον, οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην δν ἔφυν ἄπο.
1360
νῦν δὲθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς,
δμογενῆς δὲθεος δν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εὶ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
τοῦτ' Ἐλαχ' Οἰδίπους.
1365
- ΧΟ. οὐκ οἰδε δπωσ σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
κρείσσων γάρ ήσθα μηκέτ' δν οἱ ζῶν τυφλός.
ΟΙ. ώς μὲν τάδε οὐχ δοδὲ ἔστ' ἄριστ' είργασμένα,
μή μὲν ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
1370
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἰδε δμμασω ποίους βλέπων
πατέρα ποτ' ἀν προσείδον εἰς "Αἰδουν μολών,
οὐδὲ ἀν τάλαιναν μητέρ', οὐν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἔστι κρείσσον' ἀγχόνης είργασμένα.

- ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὅψις ἦν ἐφίμερος, 1375
 βλαστοῦντ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοὶ;
 οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·
 οὐδὲ ἂστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
 ἀγάλμαθ' ἵρα, τῶν δὲ παντλήμων ἐγώ
 κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἣν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380
 ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν, αὐτὸς ἐνέπων
 ὥθεν ἀπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦ Λαίου.
 τοιάνδε ἐγώ κηλῆδα μηνύσας ἐμὴν
 δρθοῖς ἔμελλοις ὅμμασιν τούτους ὄραν; 1385
 ἥκιστα γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὕδων φραγμός, οὐκ ἀν ἐσχόμην
 τὸ μῆποκλῆσαι τούμὸν ἀθλειον δέμας,
 ἵν' ἡ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γάρ
 τὴν φροντίδην ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύν. 1390
 ἵνα Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχουν; τί μ' οὐ λαβὼν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
 ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἡ γεγώς;
 δὸς Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἀρά με
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἔξεθρέψατε. 1395
 μῦν γάρ κακός τ' ὁν κάκ κακῶν εὐρίσκομαι.
 δὸς τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 δρυμός τε καὶ στενωπός ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἱ τούμὸν αἴμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
 ἐπίετε πατρός, ἀρά μου μέμνησθέ τι,
 οἵ ἔργα δράσας ίμὺν εἴτα δεῦρ' ἵνω
 δποῖ ἔπρασσον αὐθίς; δὲ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνείτε ταύτὸν σπέρμα, κάπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἵμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας γυναῖκας μητέρας τε, χῶρόσα
 αἰσχιστὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

- ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἀ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύφατ', ή φονεύσατ', ή θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεσθε, μὴ δείσητε. τάμα γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶος τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
- XO. ἀλλ' ὃν ἐπαιτεῖς ἐσ δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
OI. οἵμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημα κακός. 1420
- KP. οὖθ' ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὖθ' ὡς ὀνειδῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θυητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὅμβρος ἵρδος μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ'. ὡς τάχιστ' ἐσ δέον πάντα
τοῖς ἐν γένει γὰρ τάγγενη μάλισθ' δρᾶν
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά. 1425
- OI. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθῶν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδὲ ἐμοῦ, φράσω.
KP. καὶ τοῦ με χρείας ὁδεὶς λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
- OI. βίψόν με γῆς ἐκ τῆσθ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θυητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προστήγορος.
KP. ἔδραστ' ἀν εὐ τοῦτ' ἵσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
OI. ἀλλ' ή γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι. 1440
- KP. οὔτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ', ὦ' ἔσταμεν

- χρείας, ἅμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
 ΟΙ. οὗτως ἢρ' ἀνδρὸς ἄθλου πεύσεσθ' ὑπερ;
 ΚΡ. καὶ γὰρ σὺν τὸν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
 ΟΙ. καὶ σοὶ γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἰκους αὐτὸς δὲν θέλεις τάφον
 θοῦ· καὶ γὰρ ὁρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ.
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθῆτω τόδε
 πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν, 1450
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὅρεσιν, ἔνθα κλῆγεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οἴτος, δὲν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον,
 ἵν' ἔξ έκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἴδα, μήτε μ' ἀν νόσον
 μήτ' ἀλλο πέρσαι μηδέν· οὐν γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐγώθην, μὴν πί τῷ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ή μὲν ήμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἰσ', ἵτω·
 παιδῶν δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
 προσθῇ μέριμναν ἀνδρες εἰσίν, ὕστε μὴ
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἀν δοι, τοῦ βίου· 1455
 ταῦν δὲ ἀθλίαν οἰκτραῦ τε παρθένοιν ἐμαῖν,
 αὖν οὕποθή ήμή χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
 τράπεζ' ἄνευ τοῦδε ἀνδρός, ἀλλ' ὕστων ἐγώ
 ψαύοιμι, πάντων τῶνδε ἀεὶ μετειχέτην· 1460
 αὖν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ψαῦσαι μ' ἔασον καποκλαύσασθαι κακά.
 Ήθ' ὥναξ,
 Ήθ' δὲ γονῆ γενναῖε. χερσὶ τὰν θιγὼν
 δοκοῦμ' ἔχειν σφάσ, ὕσπερ ήνίκ' ἔβλεπον. 1470
 τί φημι;
 οὐ δὴ κλύνω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
 δακρουρρούντοιν, καὶ μ' ἐποικτείρας Κρέων
 ἐπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
 λέγω τι;
 ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε, 1475

- γνοὺς τὴν παρουσιαν τέρψιν, ἢ σ' εἰχεν πάλαι.
OI. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαιμῶν ἄμεινον ἡ μὲ φρουρήσας τύχοι.
δέ τέκνα, ποῦ ποτ' ἔστε; δεῦρ' ἦτ', Θλθετε
ώς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμίν ῳδὸς δρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προύξεντσαν ὅμματα·
δις ὑμίν, δέ τέκν', οὗθ' δρῶν οὗθ' ιστορῶν
πατήρ ἐφάσθην ἔνθεν αὐτὸς ἥρθην.
καὶ σφὸς δακρύων προσβλέπειν γάρ οὐ σθένω·
νοσύμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιώναι σφὸς πρὸς ἀνθρώπων χρεόν.
ποίας γάρ ἀστῶν ἡζετ' εἰς δρμάτας,
ποίας δέ ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἴκους ἔξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἀν δὴ πρὸς γάμουν ἡπατήτ' ἀκράς,
τίς οὐτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνον, ἀ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῆν θ' ὅμου δηλήματα;
τί γάρ κακῶν ἀπεστι; τὸν πατέρα πατήρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἥροσεν,
δένει περ αὐτὸς ἐσπάρη, καὶ τῶν ἵσων
ἐκτῆσθατ ὑμᾶς, δινπερ αὐτὸς ἔξεφν.
τοιαῦτ' ὀνειδεῖσθε. κράτα τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστι οὐδείς, δέ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθορῆναι κτέγμασις ὑμᾶς χρεόν.
ὡς παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ
ταύταιν λελειψαι, νὼ γάρ, δέ φυτεύσαμεν,
ὅλωλαμεν δῦ δούτε, μή σφε περιύδης
πτωχὰς ἀνάδρους ἐγγενέεις ἀλωμένας,
μηδὲ ἔξιστώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
ἀλλ' οἴκτισόν σφας, διδε τηλικάσδ' δρῶν
πάντων ἐρήμους, πλὴν δσον τὸ σὸν μέρος.
ξύννευστον, δέ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί.

σφῆν δ', ω τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἥδη φρένας,
πολλά' δὲ παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὐχεσθέ μοι,
οὐ καιρὸς ἀεὶ ζῆν, βίου δὲ λόγονος
ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

- KP. ἀλις ἦν ἔξηκεις δακρύων ἀλλ' ἵθι στέγης ἔσω. 1515
 OI. πειστέον, καὶ μηδὲν ἥδυ. KP. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
 OI. οὐσθὲ ἐφ' οἴς οὖν εἴμι; KP. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.
 OI. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. KP. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
 OI. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω. KP. τοιγαροῦν τεύξει τάχα. 1519
 OI. φῆς τάδ' οὖν; KP. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
 OI. ἀπαγέ μον μ' ἐπτεῦθεν ἥδη. KP. στειχέ μον, τέκνων δ' ἀφοῦ.
 OI. μηδαμῶς ταύτας γ' ἐλῇ μον. KP. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν
 καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ ἔννέσπετο. 1525
 XO. ω πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίποις δδε,
 δε τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἥδη καὶ κράτιστος ἡν ἀνήρ,
 τὸστις οὐ ζῆλφ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων, τ
 εἰς δόσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
 δοτε, θυητὸν ὅντ', ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν δὲ
 τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. 1530

ΟΙΔΙΠΟΤΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΗΠΟΥΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΖΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ Ἀττικῶν

γερόντων.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΑΙΓΑΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγυεθ', ή τίνων ἀνδρῶν πόλις;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν
σμικρὸν μὲν ἔξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δὲ τι
μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἔξαρκοῦν ἐμοί.
στέργειν γάρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γεννάδιον τρίτον.
ἄλλ', ω τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις,
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἀλσεσιν θεῶν,
στῆσόν με καξίδρυστον, ὡς πυθοίμεθα
δποι ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γάρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἀν δὲ ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἱ
πόλις στέγανσιν, ὡς ἀπ' ὅμματῶν, πρόσω
χωρος δὲ ὅδ' ἵρσι, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δὲ
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦνται ἀηδόνες.
οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γάρ ὡς γέροντι προύσταλης ὁδόν.

- ΟΙ. κάθιζέ μύν με καὶ φίλασσε τὸν τυφλόν.
ΑΝ. χρόνου μὲν οὔνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δῆ μ' ὅποι καθέσταμεν;
ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χώρον οὐ.
ΟΙ. πᾶς γάρ τις ηῦδα τοῦτο γένιμπόρων.
ΑΝ. ἄλλ' ὅστις δὲ τόπος ἡ μάθω μολοῦσά ποι;

5

10

15

20

25

σημεῖα δὲ ἡξειν τῶνδε μοι παρηγγύα,
ἢ σεισμόν, ἢ θροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας.

95

ἔγνωκα μέν νυν ὃς μα τίρδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἔξι ὑμῶν πτερὸν
ἔξῆγαγ' εἰς τοδὶ ἀλσος. οὐ γάρ ἂν ποτε
πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρος' ὀδοιπορῶν,
νήφων ἀδίνοις, κάπι σεμνὸν ἔζόμην

100

βάθρον τοδὶ ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι, θεαί,
βίου κατ' ὄμφας τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἥδη καὶ καταστροφὴν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειώνως ἔχειν ἀεὶ

μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.

105

ἴτ', ὁ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
ἴτ', ὁ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τοδὶ ἀθλιον
εἴδωλον· οὐ γάρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας.

110

AN. σίγα. πορεύονται γάρ οἵδε δὴ τινες
χρόνῳ παλαιοί, σήσες ἔδρας ἐπίσκοποι.

OI. σιγήσομαί τε καὶ σύ μὲν ἔξι ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἀλσος, τῶνδε ἔως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γάρ τῷ μαθεῖν
ἔνεστιν ηὐλάβεια τῶν ποιουμένων.

115

ΧΟΡΟΣ.

στρ. ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς δὲ πάντων
δὲ πάντων ἀκορέστατος;
προσπεύθου, λεύσσε νιν,
προσδέρκου πανταχῆ.
πλανάτας πλανάτας τις δὲ πρέσβυς, οὐδὲ
ἔγχωρος· προσέβα γάρ οὐκ
ἄν ποτ' ἀστιβεῖς ἀλσος ἐσ
τᾶνδε ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
ἀς τρέμομεν λέγειν,

117

120

125

- καὶ παραμειβόμεσθ̄ ἀδέρκτως,
ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
εὐφῆμου στόμα φροντίδος
ἴεντες· τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν
λόγος οὐδὲν ἀξονθ̄,
δν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὗπω
δύναμαι τέμενος
γρῶναι ποῦ μοὶ ποτε ναίει.
ΟΙ. ὅδ' ἔκεινος ἐγώ· φωνῇ γάρ δρῶ,
τὸ φατιζόμενον.
- ΧΟ. Ιὼ Ιὼ,
δεινὸς μὲν δρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.
ΟΙ. μή μ', ἵκετεύω, προσίδητ̄ ἄνομον.
ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ̄ δ πρέσβυτος;
ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρώτης, ω τῆσδε ἔφοροι χώρας.
δηλῶ δ· οὐ γάρ ἀν δοῦλος ἀλλοτρίοις
δημασιν εἰρπον
κάπι σμικροῖς μέγας δρμουν.
ΧΟ. ἀντ. ἐ ἐ, ἀλαῶν δημάτων
δρα καὶ ἡσθα φυτάλμιος, δυσαίων;
μακραίων τέ *γ' ἐπεικάσαι.
ἀλλ' οὐ μάν ἔν γ' ἐμοὶ
προσθήσεις τάσδε ἀράς.
περῆς γάρ
περῆς ἀλλ' ἵνα τῷδε ἐν ἀ-
φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει
ποιάεντι, κάθυδρος οὐ
κρατήρ μειδιχίων ποτῶν
ρεύματι συντρέχει,
τῶν, ξένε πάμμορ̄, εὖ φύλαξαι.
μετάσταθ̄, ἀπόβαθι. πολ-
λὰ κελευθος ἐρατύει·
κλύεις, ω πολύμοχθ̄ ἀλάτα;
- 130
135
140
145
149
152
155
160
165

- λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποθάσ,
 ἵνα πᾶσι νόμοις,
 φώνει· πρόσθεν δὲ ἀπερύκουν.
- OI. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι; 170
 AN. ὁ πάτερ, ἀστοῦς ἵσα χρὴ μελετᾶν,
 εἴκοντας δὲ κούκ ἄκοντας.
 OI. πρόσθιγέ νύν μου. AN. φαύω καὶ δή.
 OI. ὁ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ 174
 σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστός.
 XO. οὗ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὁ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
 OI. στρ. ἔτ' οὖν; [ἔτι προθῶ;] XO. ἐπιβαίνε πόρσω. 178
 OI. ἔτι; XO. προβίβαζε, κούρα,
 πρόσω· σὺ γάρ ἀτεις.
 AN. ἔπειο μάν, ἔπει ὁδὸς ἀμαυρῷ
 κώλῳ, πάτερ, δὲ σ' ἄγω. * *
 τόλμα ἔστιν ἐπὶ ἔσινης,
 δὲ τλάμον, δὲ τι καὶ πόλις 185
 τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
 OI. ἄγε νῦν σύ με, παῖ,
 ἵν' ἀν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἶπομεν, τὸ δὲ ἀκούσαιμεν,
 καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν. 190
 XO. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀτιτέτρου
 βήματος ἔξω πόδα κλίνης.
 OI. ἀντ. οὕτως; XO. ἀλις, ὡς ἄκοντεις.
 OI. ἡ σθῶ; XO. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου 195
 λᾶος βραχὺς ὀλλάσας.
 AN. πάτερ, ἐμὸν τόδε· ἐν ἡσυχίᾳ
 βάσει βάσιν ἀρμοσαι,
 OI. ίώ μοί μοι.
 AN. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν 200

- προκλίνας φιλίαν ἐμάν.*
- ΟΙ. ὅμοι δύσφρωνος ἄτας.
 ΧΟ. ὁ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς,
 αὐδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
 τίς δὲ πολύπονος ἄγει; τίν' ἀν
 σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;
- ΟΙ. ὁ ξένοι,
 ἀπόπτολις· ἀλλὰ μή;
 ΧΟ. τί τόδ' ἀπενέπεις, γέρον;
 ΟΙ. μὴ μὴ μή μ' ἀνέρη τίς εἰμι,
 μηδὲ ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.
- ΧΟ. τί τόδε; ΟΙ. δεινά φύσις. ΧΟ. αῦδα.
- ΟΙ. τέκνου, ὅμοι, τί γεγώνω;
 ΧΟ. τίνος εἰς σπέρματος, ὁ ξένε, φώνει, πατρόθεν;
- ΟΙ. ὅμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνου ἐμόν;
 ΑΝ. λέγ', ἐπειπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
 ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ οὐ γάρ ἔχω κατακρυφάν.
 ΧΟ. μακρὰ μελλεις, ἀλλὰ τάχυνε.
- ΟΙ. Λαιὸν ἵστε τιν' ἀπύγονον; ΧΟ. ίον̄ ίού.
 ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὁ Ζεῦ.
 ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γάρ δοδ' εῖ;
 ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν δοσ' αὐδῶ.
 ΧΟ. ὡς ὡς. ΟΙ. δύσμορος. ΧΟ. ὡς.
- ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;
 ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
 ΟΙ. ή δ' ὑπέσχεο ποῖ καταβῆσεις;
 ΧΟ. οὐδενὶ μιριδία τίσις ἔρχεται
- δὲ προπάθη τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά-
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
 μή τι πέρα χρέος
 ἐμῷ πόλει προσάψῃς.

- λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀθάτων ἀποβάσ,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φώνει· πρόσθεν δὲ ἀπερύκου.
- OI. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι;
 AN. ω πάτερ, ἀστοῖς ἵσα χρή μελετῶν,
 εἴκοντας Δὲ κούκ ἀκοντας.
- OI. πρόσθιγέ νύν μου. AN. ψαύω καὶ δή.
 OI. ω ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
 σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς.
- XO. οὐ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων,
 ω γέρον, ἀκοντά τις ἀξεῖ.
- OI. στρ. ἔτ' οὖν; [ἔτι προθῶ;] XO. ἐπίβαντε πόρσω. 178
 OI. ἔτι; XO. προθίβαζε, κούρα,
 πρόσω· σὺ γάρ ἀτείς.
- AN. ἔπειο μάν, ἔπε' ωδὲ ἀμαυρῷ
 κώλῳ, πάτερ, φ' σ' ἄγω. * *
 τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξείνης,
 ω τλάμοι, ὅ τι καὶ πόλις
 τέτροφεν ἀφίλον ἀποστυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
- OI. ἄγε νῦν σύ με, παῖ,
 ἵν' ἀν εὐσεβίας ἐπιβάνοντες
 τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δὲ ἀκούσαιμεν,
 καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν.
- XO. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδε ἀτιτέτρου
 βήματος ἔξω πόδα κλίνησ.
- OI. ἀντ. οὔτως; XO. ἀλισ, ὡς ἀκούεις.
 OI. η ὁθῷ; XO. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρυν
 λᾶος βραχὺς ὀλάσσας.
- AN. πάτερ, ἐμὸν τόδε· ἐν ησυχίᾳ
 βάσει βάσιν ἀρμοσα,
- OI. ίώ μοί μοι.
 AN. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν

170

174

178

180

185

190

195

200

ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδὲν δὲ ἡγιγνόμην κακός;
νῦν δὲ οὐδὲν εἰδὼς Ικόμην ἵν' Ικόμην,
ἥν δὲ ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλεύμην.
ἀλλ' ἦν Ικνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,

ώσπερ με κάνεστήσαθ', διότε σώσαστε,

καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἴτα τοὺς θεοὺς

μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ

βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,

βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δέ του

μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.

Ξὺν οὖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας

ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίους ὑπηρετῶν,

ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,

ἡνὸν με κάκφύλασσε· μηδέ μου κάρα

τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.

ῆκω γάρ ιερὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων

δηνησιν ἀστοῖς τοῖσθ' ὅταν δὲ κύριος

παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών,

τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ

μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνουν κακός.

XO. ταρβεῖν μέν, δὲ γεραίε, τάνθυμήματα
πολλή ἢ στ' ἀνάγκη τάπτο σοῦ· λόγοις γάρ
οὐδὲν ὄνθυμαστα βραχέστι. τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτα μοι διειδέναι.

OI. καὶ ποῦ ὁ σθ' ὁ κράινων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;

XO. πατρῷον ἀστυν γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
ὅς κάμε δεῦρ' ἔπεμπεν, οἰχεται στελῶν.

OI. ἡ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
ἡ φροντὶδ' ἔχειν αὐτὸν, ὥστ' ἐλθεῖν πέλας;

XO. καὶ κάρθ, ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.

OI. τις δὲ ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;

XO. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δὲ ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκεῖνος ἀίων,

275

280

285

290

295

300

- θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, δὲ γέρον, τὸ σὸν
δημοτα διήκει πάντας, διστε κεὶ βραδὺς
εῦδει, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
- OI. ἀλλ' εὐτυχῆς ἵκουτο τῇ θεῷ αὐτοῦ πόλει
ἐμοί τε. τίς γὰρ ἐσθόδε οὐχ αὐτῷ φίλος;
- AN. δὲ Ζεῦ, τί λέξω; ποῦ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
- OI. τί δὲ ἔστι, τέκνον Ἀγιγόνη; AN. γυναικί δρῶ
στείχουσσαν ἡμῶν ἀσσον, Αἰτιαίσας ἐπὶ
πώλους βεβώσαν κρατὶ δὲ ἡλιοστερῆς
κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίας νυν ἀμπέχει.
τί φῶ;
- δρὸς ἔστιν; δρός οὐκ ἔστιν; ή γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημὶ κάποδημ κούκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα,
οὐκ ἔστιν ἀλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπὸ δύματων
σταίνει με προστείχουσσα· σημαίνει δὲ ὅτι
μόντις τόδε ἔστι δῆλον Ἰσμήνης κάρα.
- OI. πῶς εἴπας, δὲ παῖ; AN. παῖδα σήν, ἐμὴν δὲ ὁρᾶν
δημαυμον αὐδῆ δὲ αὐτίκι ἔξεστιν μαθεῖν.
- ΙΣΜΗΝΗ.
- δὲ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ³²⁵
ἡδιστα προσφωνήμαθ, δὲς ὑμᾶς μόλις
εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
- OI. δὲ τέκνον, ἥκεις; IΣ. δὲ πάτερ δύσμοιρ δρᾶν.
OI. δὲ σπέρμα ὄμαιμον. IΣ. δὲ δυσάθλιαι τροφαί.
OI. τέκνον, πέφηνας; IΣ. οὐκ ἀνεν μόχθου γέ μοι.
OI. πρόσθψαυσον, δὲ παῖ. IΣ. θιγγάνω δυοῦν δμοῦ.
†OI. ή τῆσδε κάμουν; IΣ. δυσμόρου δὲ ἐμοῦ τρίτης.†
OI. τέκνον, τί δὲ ἥλθεις; IΣ. σῆ, πάτερ, προμηθία.
OI. πότερα πόθωιστι; IΣ. καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
ξὺν φέρε εἰχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
OI. οἱ δὲ αὐθόμαυμοι ποῦ νεανίας πονεῖν;
IΣ. εἴσ' οὖπέρ εἰσι· δεινὰ δὲ ἐν κείνοις τὰ νῦν.
OI. δὲ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις

305

310

315

320

325

330

335

- φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
θακοῦσιν ἵστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
τᾶξιν βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῶν δ', ς τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν ποιεῖν τάδε,
κατ' οἴκον οἰκουροῦσιν ὅπετε παρθένοι,
σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τάμα δυστήνου κακὰ
ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἔξι ὅπου νέας
τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὑλην ἄστιος ηλίποις τ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δὲ δμβροῖς ἡλίου τε καύμασι
μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἥγεταις τὰ τῆς
οἴκοι διαιτης, εἰ πατήρ τροφὴν ἔχοι.
σὺ δ', ς τέκνουν, πρόσθεν μὲν ἔξικου πατρὶ¹
μαντεῖ ἀγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
δ τοῦδε ἔχρησθη σώματος, φίλας τέ μου
πιστὴ κατέστης, γῆς δὲ ἔξηλαυνόμην
νῦν δὲ αὖ τὸν ἥκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ¹
φέρουσα; τίς σ' ἔξηρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτον ἔγδε σαφῶς
ἔξιοδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι.
12. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμασθ ἀπαθον, πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν ποὺ κατοικοῖσης τροφῆν,
παρεῖστ' ἔστω. δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
δὲ δὲ ἀμφὶ τοῦ σοῦν δυσμόροιν παιδοιν κακὰ
νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
θρόνους ἔσσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον
νῦν δὲ ἐκ θεῶν του κάξ * ἀλειτηροῦ φρενὸς

- εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνῳ
ἀποστερίσκει, καξελήλακεν πάτρας. 375
- δ δ, ὡς καθ' ἥμας ἐσθ' δ πληθύων λόγος,
τὸ κοῦλον Ἀργος βὰς φυγάς, προσλαμβάνει
κῆδος τε καυδὸν καὶ ἔνυασπιστὰς φίλους,
ώς αὐτὸν Ἀργος ἡ τὸ Καδμεῖον πέδον 380
τιμῇ καθέξου, ἡ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν..
ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὡς πάτερ, λόγων,
ἄλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοί
πόνους κατοικτιούσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- OI. ήδη γάρ ἔσχεις ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ῶραν τιν' ἔξειν, δῶστε σωθῆναι ποτε; 385
- IΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὡς πάτερ, μαντεύμασιν.
- OI. ποίουσι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
- IΣ. σὲ τοῖς ἐκεὶ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐστοίας χάριν. 390
- OI. τίς δ' ἀν τοιοῦδ' [ὑπ'] ἀνδρὸς εὐν πράξειεν ἄν;
- IΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
- OI. δτ' οὐκέτ' εἰμι, τηνικαῦτ' ἀρ' εἴμι ἀνήρ;
- IΣ. νῦν γάρ θεοί σ' ὁρθοῦσι, πρόσθε δ' ἄλλυσαν.
- OI. γέροντα δ' ὁρθοῦν φλαῦρον δις νέος πέση.
- IΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἵσθι σοι τούτων χάριν
ἥξοντα βαινοῦ κούχῃ μυρίου χρόνου.
- OI. ὕπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἔρμήνευέ μοι.
- IΣ. ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωστ Καδμείας, ὕπως
κρατῶσι μέν σου, γῆς δὲ μὴ μβαίνης ὄρων. 400
- OI. ή δ' ὧφελησις τίς θύραισι κειμένου;
- IΣ. κείνοις δ τύμβος δυστυχῶν δ σὸς βαρύς.
- OI. καῦνει θεοῦ τις τοῦτο γ' ἄν γνώμη μάθοι.
- IΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδὲ ἵν' ἄν σαυτοῦ κρατῆς. 405

- ΟΙ. ἡ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐῇ τοῦμφυλον αἰμά σ', δὲ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἀρ' ἔμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμεῖοις βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείστης, δὲ τέκνουν, συναλλαγῆς;
 ΙΣ. τῆς σῆς ἵπ' ὅργης, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
 ΟΙ. ἢ δὲ ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνουν;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀρ' ἔστιας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
 ΙΣ. ὡς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
 ΟΙ. παιίδων τις οὖν ἥκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
 ΙΣ. ἀμφοι γ' ὄμοιώς, κάξεπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. καθ' οἱ κάκιστοι τῶνδε ἀκούσαντες πάρος
τοῦμοῦ πόθου προῦθεντο τὴν τυραννίδα;
 ΙΣ. ἀλγῷ κλύνουσσα ταῦτ' ἐγώ. φέρω δὲ δμως.
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δὲ ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἥς νῦν ἔχονται κάπαναιροῦνται δόρυ·
ώς οὐτ' ἀν δε νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὐτ' ἀν οὐξεληλυθώς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὗτως ἀτίμως πατρίδος ἔξωθονύμενον
οὐκ ἔσχον οὐδὲ ἡμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην κάξεκηρύχθην φυγάς.
 εἴποις ἀν ὡς θελοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 δόπηνίκ' ἔξει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδε ἐφαίνετ' ὀφελῶν·
 χρόνῳ δέ, δτ' ἡδη πᾶς δέ μόχθος ἦν πέπων,
 καμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὸν ἡμαρτημένων,

- τὸ τηνίκ' ἥδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
 ήλανε μὲν ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δὲ ἐπωφελεῖν,
 οἱ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἡθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάρι
 φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἡλώμην ἀεί·
 ἐκ ταῦθε δὲ, οὗσαιν παρθένουν, ὅστιν φύσις
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 καὶ γῆς ἀδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
 τῷ δὲ ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦθε συμμάχον,
 οὕτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 δηνησις ἦξει, τοῦτ' ἐγφύδα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ ἀκούων, συννοῶν τε ταξὶ ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἀμοὶ Φοῖβος ἤμυσέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
 μαστῆρα, κεῖ τις ἀλλος ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, δὲ ξένοι, θέλητε μου
 πρὸς ταῖσθε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε μὲν πόλει μέγαν
 σωτῆρος ἀρέσθε, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἔχθροις πόνους.
 460
- XO. ἐπάξιος μέν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
 αὐτός τε παῖδές θ αἴδε· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτῆρα σαυτὸν τῷδε ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- OI. δὲ φιλταθ', δις νυν πᾶν τελοῦντι προξένει.
 XO. θοῦ νυν καθαρὸν τῶνδε δαμόνων, ἐφ' ἀς
 τὸ πρώτον ἵκου καὶ κατέστειψας πέδον.
- OI. τρόποισι ποίοις; δὲ ξένοι, διδάσκετε.
- XO. πρώτον μὲν ἵρας ἔξι ἀειρύντου χοὰς
 κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὅσιων χειρῶν θιγών.
- OI. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
- XO. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχη,
 ὃν κρατ' ἔρεψον καὶ λαβάς ἀμφιστόμους.

440

445

450

455

460

465

470

- ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίφ τρόπῳ;
 ΧΟ. οἴός *γε νεαρᾶς νεοτόκῳ μαλλῷ λαβών.
 ΟΙ. εἰεν τὸ δὲ ἔνθεν ποῦ τελευτῆσαι με χρή;
 ΧΟ. χοδὸς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.
 ΟΙ. ἡ τοῖσδε κρωσσοῖς οἰς λέγεις χέω τάδε;
 ΧΟ. τρισσάς γε πηγάς τὸν τελευταῖον δὲ δλον.
 ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε.
 ΧΟ. ὑδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυν.
 ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
 ΧΟ. τρὶς ἐννέα αὐτῇ κλῶνας ἔξι ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεῖς ἐλαῖας τάσδε ἐπεύχεσθαι λιτάς.
 ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.
 ΧΟ. ὡς σφας καλοῦμεν Εὔμενίδας, ἔξι εὐμενῶν
στέρινων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον
αἴτοῦ σύ γ', αὐτὸς κεῖ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἀπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἀστροφος. καὶ ταῦτα σοι
δράσαντι θαρσῶν ἀν παραστάην ἔγω,
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἄν, δὲ ξέν', ἀμφὶ σοί.
 ΟΙ. ὡς παῖδε, κλύνετο τῶνδε προσχώρων ξένων;
 ΑΝ. ἡκούσαμέν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐκ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' δρᾶν, δυοῖν κακοῖν
σφῶν δὲ ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἷμα κάντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδε ἐκτίνουσα, ἦν εὗνος παρῆ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον μόνον δέ με
μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἀν σθένοις τούμον δέμας
ἐρημον ἔρπειν οὐδὲ ὑφηγητοῦ *γ' ἀνευ.
 ΙΣ. ἀλλ' εἰμ' ἔγὼ τελοῦσα τὸν τόπον δὲ ἵνα
χρὴ 'σται μὲν ἐφευρεῖν, τούτῳ βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τούκεῖθεν ἀλσους, ὡς ξένη, τοῦδε. ἦν δέ του
σπάνιν τιν' ἰσχὺς, ἐστ' ἐποικος, δις φράσει.
 ΙΣ. χωροῦμ' ἀν τὸδε· Ἀντεγόνη, σὺ δὲ ἐνθάδε

475

480

485

490

495

500

505

φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γάρ
οὐδ' εἰ ποιῆ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

509

XO. στρ.α. δεινὸν μὲν τὸ πᾶλαι κείμενον ήδη κακόν, ω̄ ξεῖν,
ἐπεγείρειν·

ὅμως δὲ ἔραμαι πυθέσθαι

OI. τί τοῦτο;

XO. τὰς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀλγηδόνος, ἢ ξυνέστας.

OI. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίκης
τὰς σᾶς * ἢ πέπονθ' ἀναιδῆ.

515

XO. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρήζω, ξέν', δρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

OI. ὅμοι.

XO. στέρξον, ἵκετεύω.

OI. φεῦ φεῦ.

XO. πείθου κάγῳ γάρ ὅσον σὺ προσχρήζεις.

520

OI. ἀντ.α. ημεγκον κακότατ', ω̄ ξένοι, ημεγκον ἔκων μέν, θεδς
ἴστω,

τούτων δὲ αὐθαίρετον οὐδέν.

XO. ἀλλ' ἐσ τί;

OI. κακῷ μὲν πόλις οὐδὲν ἴδρις
γάμων ἐνέδησεν ἄτα.

525

XO. ἡ ματρόθεν, ὡς ἄκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;

OI. ὅμοι, θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν,
ω̄ ξέν'· αὐταὶ δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν

530

XO. πῶς φῆς;

OI. παῖδε, δύο δὲ ἄτα

XO. ω̄ Ζεῦ.

OI. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.

XO. στρ.β. σαὶ τ' ἄρ' εἰσ' ἀπόγονοί τε καὶ

OI. κοινάὶ γε πατρὸς ἀδελφεαί.

535

XO. ίώ. OI. ίώ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.

XO. ἐπαθεσ OI. ἐπαθον ἄλαστ' ἔχειν.

- ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, δι μήποτ' ἔγω ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἔξελέσθαι.
ΧΟ. ἀντ.β. *δύστανος, τί γάρ; ἔθου φόνον
ΟΙ. τί τοῦτο; τί δι ἐθέλεις μαθεῖν;
ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἐπαιστας, ἐπὶ νόσῳ νόσον.
ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545
ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἔγω φράσω.
καὶ γάρ *ἄμας ἐφόνευστα καὶ ὄλεστα·
νόμῳ δὲ καθαρός, διδρις ἐσ τόδι ἡλθον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ ὅδη ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὅμφην σὴν *ἀποσταλεῖς πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

- πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
τὰς αἰματηρὰς ὄμμάτων διαφθορὰς
ἔγυνακά σ', δι παῖ Λαιῶν, ταῦν δι δόδοις
ἐν ταῖσθι ἀκούων μᾶλλον ἔξεπίσταμαι. 555
σκευὴ τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦντον ἡμῖν ἄσθ' δι εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
θέλω περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπου, τίνα
πολεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χῆ σῇ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεωὴν γάρ τιν' ἀν πρᾶξιν τύχοις 560
λέξας ὄπαιάς ἐξαφιστάμην ἔγω,
ώς οἰδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ἔνεος,
δισπερ σόν, χῶς τις πλείστ' ἀνήρ ἐπὶ ξένης
ηθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῷ κάρῃ,
δῶστε ξένον γ' ἀν οὐδέν' ὅνθι, δισπερ σὺ νῦν, 565
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνήρ ὁν χῶτι τῆς ἐσ αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεοστιν ἡμέρας.
ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν δῶστε βραχέε' ἐμοι δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὅσ εἰμι, καὶ φ' ὅτου πατρὸς γεγὼς 570

- καὶ γῆς ὅποιας ἡλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς·
 ώστ' ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
 εἰπεῖν δὲ χρῆσω, χῶ λόγος διέρχεται.
- ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸν νῦν δίδασχ', σπως ἀνέκμαθω. 575
- ΟΙ. δώσων ἵκανω τούμον ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὅψιν· τὰ δὲ
 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἡ μορφὴ καλή.
- ΘΗ. ποιὸν δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
- ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- ΘΗ. ποιῶ γάρ δὲ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
- ΟΙ. ὅταν θάνω γάρ καὶ σύ μου ταφεὺς γίνη.
- ΘΗ. τὰ λοισθ' ἄρα αἴτει τοῦ βίου, τὰ δὲ ἐν μεσῷ
 ἡ λῆστιν ἵσχεις δι' οὐδὲνδος ποιεῖ.
- ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585
- ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήρει μ' ἔξατει χάριν.
- ΟΙ. ὅρα γε μῆν· οὐ σμικρός, οὐδὲ, δγῶν ὅδε.
- ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, δὲ μοῦ λέγεις;
- ΟΙ. κείνοι κομίζειν κέστ' ἀναγκάζοντι με.
- ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλουσθαν γάρ, οὐδὲ σὸι φεύγειν καλόν. 590
- ΟΙ. ἀλλ' οὐδέ, ὅτε αὐτὸς θήβελον, παρίσταν.
- ΘΗ. ὁ μῶρε, θυμὸς δὲ ἐν κακοῖς οὐ κύμφορον.
- ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, ταῦν δὲ ἔστι.
- ΘΗ. δίδασκ'. ἀνευ γνώμης γάρ οὐ με χρὴ λέγειν.
- ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
- ΘΗ. δὲ τὴν παλαιὰν κύμφορὰν γένους ἐρεῖς;
- ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτο γένος Ἑλλήνων θροεῖ.
- ΘΗ. τί γάρ τὸ μεῖζον δὲ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
- ΟΙ. οὗτος ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
 πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων ἔστιν δέ μοι
 πάλιν κατελθεῖν μῆποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἀνέπιψαίαθ', ώστ' οἰκεῖν δίχα; 600
- ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἔξαντακάστει στόμα.
- ΘΗ. ποιὸν πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
- ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγῆμαι χθονί.

ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν τάμα κάκείνων πικρά;

ΟΙ. ὁ φιλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατής χρόνος.
φθίνει μὲν ἵσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος,

610

θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δὲ ἀπιστία,

καὶ πιεῦμα ταῦτὸν οὕποτ' οὕτ' ἐν ἀνδράσιν

φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.

τοῖς μὲν γάρ ἥδη, τοῖς δὲ ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ

τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται κανθίς φιλα.

615

καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ ταῦν εὐημερεῖ

καλῶς *τὸ πρὸς σέ, μυρίας δὲ μυρίος

χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἵων,

ἐν αἷς τὰ νῦν ἔνυμφωνα δεξιώματα

δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου.

620

ἴν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκρυμμένος νέκυς

ψυχρός ποτὲ αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,

εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.

ἄλλ' οὐ γάρ αὐδῶν ἥδη τάκινητ' ἔπη,

ἢα μὲν γάρ οἰσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον

625

πιστὸν φυλάσσων, κοῦποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς

ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων

τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη

γῆ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο.

630

ΘΗ. τίς δῆτ' ἀν ἀνδρὸς εὑμένειαν ἐκβάλοι

τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος

κοινὴ παρ' ἡμῶν αἱέν εστιν εστία;

ἔπειτα δὲ ίκέτης δαμόνων ἀφιγμένος

γῆ τῇδε κάμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.

635

ἄγω σεβισθεὶς οὕποτ' ἐκβαλὼ χάριν

τὴν τοῦδε, χώρᾳ δὲ ἐμπαλιν κατοικιῷ.

εἰ δὲ ἐνθάδ' ἥδη τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ τιν

τάξω φυλάσσειν εἰ δὲ ἐμοῦ στείχειν μέτα

- τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπου, δίδωμι σοι
κρίναντι χρῆσθαι. τῇδε γάρ ἔννοίσομα.640
- ΟΙ. Δεὶς, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
- ΘΗ. τί δῆτα χρήζεις; ή δόμους στείχειν ἐμούς;
- ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' δὲ χῶρός ἐσθ' ὅδε,645
- ΘΗ. ἐν φέρεις; οὐ γάρ ἀντιστήσομα.
- ΟΙ. ἐν φέρεις κρατήσω τῶν ἐμέντοντος.
- ΘΗ. μέγ' ἀν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.650
- ΟΙ. εἰ σοι γέρεις φέρεις ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
- ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδε γένος· οὐ σε μὴ προδῶ.
- ΟΙ. οὗτοι σ' ὑφ' ὅρκουν γένος κακὸν πιστώσομαι.655
- ΘΗ. οἶκουν πέρα γένος οὐδὲν ή λόγῳ φέροις.
- ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μᾶλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
- ΟΙ. ηξουσιν ἀνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσθι ὅσται μέλον.
- ΟΙ. ὅρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασκῃς δὲ χρή με δρᾶν.
- ΟΙ. ὄκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τούμδον οὐκ ὄκνεῖ κέαρ.660
- ΟΙ. οὐκ οἰσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἰδὲ ἔγω σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἀνδρα πρὸς βίαια ἐμοῦ.
- πολλὰλ δὲ ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπειλησαν, ἀλλ' δὲ νοῦς ὅταν
αἵτον γένεται, φροῦδα τάπειλήματα.665
- κείνοις δὲ ἵσως κεῖται ἔπειρρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἰδὲ ἔγω, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεύτερο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
- θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κάνει τῆς ἐμῆς
γηώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προστέμψει σε·670
- ὅμως δὲ κάμοιν μὴ παρόντος οἰδὲ ὅτι
τούμδον φυλάξεις σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
- ΧΟ. στρ.α. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαιδα,675
- τὸν ἀργυῆτα Κολωνόν, ἔνθ'
- ἀ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μᾶλιστ' ἀηδὸν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,

τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσὸν
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
ἀνήμεμόν τε πάντων
χειμώνιων ὥν ὁ βακχιώτας
ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
θείας ἀμφιπολῶν τιθῆναις.

675

ἀντ.α. θάλλει δὲ οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
δ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ ἀεὶ¹
νάρκισσος, μεγάλαιν θεᾶν
ἀρχαῖον στεφάνωμ', δ τε
χρυσανγής κρόκος· οὐδὲ ἄππιοι
κρήναι μινύθουσιν
Κηφισοῦ νομάδες ρεέθρων,
ἄλλ' αἰὲν ἐπ' ἥματι
ώκυτόκος πεδίων ἐπινίστεται
ἀκηράτῳ σὸν ὅμβρῳ

685

στερνούχον χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
χοροί νν ἀπεστύγησαν, οὐδὲ τὴν
ά χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

690

στρ.β. ἔστιν δὲ οἶον ἐγὼ γῆς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,
οὐδὲ ἐν τῷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσφ Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀλείρωτον αὐτόποιον,
ἐγχέων φάθημα δαῖων,
δ τὰδε θάλλει μέγιστα χώρῃ,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαῖας.
τὸ μέν τις *οὗ, νεαρὸς οὕτε γήρα
σημαίνων, δλιώσει χερὶ πέρσας· δ γὰρ αἰὲν δρῶν κύκλος
λεύσσει νν Μορίου Διὸς

705

χά γλαυκῶπις Ἀθάνα.

ἀντ.β. ἀλλον δὲ αἶνον ἔχω ματροπόλει τὰδε κράτιστον,
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, . . αἴχημα μέγιστον,
εὔπιπον, εὔπωλον, εὐθάλασσον.
δ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νν εἰς

711

τόδ' είσας αβχημ', ἀναξ Ποσειδάν,
ἴπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς.

715

ἀ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἀλία χεροὶ παραπτομένα πλάτα
θρώσκει, τῶν ἑκατοπόδων
Νηρήδων ἀκόλουθος.

ΑΝ. ὃ πλείστ' ἐπάίνοις εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

720

ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὁ παῖ, καινόν; ΑΝ. Δσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

ΟΙ. ὃ φιλτατοὶ γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ' ἀν ἥδη τέρμα τῆς σωτηρίας.

725

ΧΟ. θάρσει, παρέστατε· καὶ γάρ εἰ γέρων κυρώ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἀνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὅρῳ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
διν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτε κακόν.
ηκω γάρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείσ, ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ηκων, εἴ τις 'Ελλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην
πείσων ἐπεσθαί πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,

730

οὐκ ἐξ ἕνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἄνδρῶν ὑπο
πάντων κελευσθείσ, οὐνεχ' ἡκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλείστον πόλεως.

735

ἀλλ', ω ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ
ἴκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεώς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μᾶλιστ' ἐγώ,
δσφπερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔψυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
δρῶν σε τὸν δύστηνον διῆτα μὲν ἔνον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην κάπι προσπόλου μᾶς

740

745

βιοστερῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἀν ποτ' ἔτι τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξεν, ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῷ διάτη, τηλικοῦτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τούπιόντος ἀρπάσαι.
δρ' ἄθλιον τούνειδος, ὡς τάλας ἐγώ,
ώνειδος' ἐσ σὲ κάμε καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γάρ ἔστι τάμφανή κρύπτειν, σύ νυν
πρὸς θεῶν πατρόφων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρόφους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών, ἐπαξία γάρ· ή δ' οἴκοι πλέον
δίκη σέβοιτ' ἀν, οὐσα σὴ πάλαι τροφός.

750

755

760

ΟΙ. ὡς πάντα τολμῶν κάποδ παντὸς ἀν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾶ κάμε δεύτερον θέλεις
ἐλεῖν, ἐν οἷς μάλιστ' ἀν ἀλγοίην μλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς
νοσοῦνθ', ὅτ' ἡν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἥθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἡνίκ' ἥδη μεστὸς ἡ θυμούμενος,
καὶ τοὺς δόμοισιν ἡν διαιτᾶσθαι γλυκύν,
τότ' ἔξεωθεις κάξεβαλλεις, οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἡν φίλον
νῦν τ' αὐθὶς ἡνίκ' εἰσορᾶς πολιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εῦνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾶ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις, ἄκοντας φίλειν;
νῶσπερ τις εἰ σοὶ λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδὲ ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντει θυμῶν ὁν χρῆζοις, τότε
δωροῖθ', δτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι·
δρ' ἀν ματαίου τῆσδ' ἀν ἥδουνης τύχοις;

765

770

775

780

- τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δὲ ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ώς σε δηλώσω κακόν.
ηκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ὥ' ἐσ δόμους ἄγης,
ἄλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, πολις δέ σοι
κακῶν ἀνατος τῶνδε ἀπαλλαχθῆ χθονός. 785
- οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλά σοι τάδε ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖσι ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
- Δρ' οὐκ ἀμεινον ἡ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὅσπερ ἐκ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καντοῦ Ζηνός, δις κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δὲ ἀφίκται δεῦρος ὑπόβλητον στόμα,
πολλῇν ἔχον στόμωσιν ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
κάκ' ἀν λάθοις τὰ πλείον' ἡ σωτήρια.
ἄλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ίθι·
ἡμᾶς δὲ τὰ ξῆν ἐνθάδε· οὐ γὰρ ἀν κακῶς
οὐδὲ δοῦ ἔχοντες ζῷμεν, εἰ τερποίμεθα.
- KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐσ τὰ σὰ
ἡ σ' εἰς τὰ σαντοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ; 800
- OI. ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἥδιστον, εἰ σὺ μῆτ' ἐμὲ
πείθειν οἴος τ' εἴ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
- KP. ω δύνσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; 805
- OI. γλώσσῃ σὺ δεινός ἄνδρα δ' οὐδέν οἴδε ἔγω
δίκαιον, δόστις ἔξ ἀπαντος εὖ λέγει.
- KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
- OI. ώς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δὲ ἐν καιρῷ λέγεις.
- KP. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἵστος καὶ σοὶ πάρα.
- OI. ἀπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσος ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ. 810
- KP. μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἵ ἀνταμείθει ρήματ', ην σ' ἐλω ποτέ,—

- ΟΙ. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίᾳ; 815
 ΚΡ. η μὴν σὺ κάνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔστει.
 ΟΙ. ποίφ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡ. παιδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίω ἐγὼ
 ἔνυναρπάσας ἐπεμψα, τὴν δὲ ἄξω τάχα.
 ΟΙ. οἵμοι. ΚΡ. τάχ' ἔχεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε. 820
 ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε γ' οὐ μακροῦ χρόνου.
 ΟΙ. λὰ ξένοι, τί δράστε'; η προδώσετε,
 κούκι ἔξελάτε τὸν ἀστεβῆ τῆσδε χθονός;
 ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον οὔτε γάρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὐθὲ διά πρόσθεν εἴργασαι. 825
 ΚΡ. ίμῦν δὲν εἴη τήνδε καιρὸς ἔξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
 ΑΝ. οἵμοι τάλαω, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν η βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾶς, ξένε;
 ΚΡ. οὐχ ἄψομαι τοῦθ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
 ΟΙ. ω γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ω ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.
 ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
 ΟΙ. στρ. λὰ ποδις.
 ΧΟ. τί δρᾶς, ω ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσανον εἰ χερῶν.
 ΚΡ. εἴργουν. ΧΟ. σοῦ μὲν σῦ, τάδε γε μωμένου. 835
 ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
 ΟΙ. οὐκ ἥγερουν ταῦτ' ἐγώ; ΧΟ. μέθεις χεροῦν
 τὴν παῖδα θᾶσσον. ΚΡ. μά, πιτασσ' ή μὴ κρατεῖς.
 ΧΟ. χαλάν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ ξέγωγ' ὁδοιπορεῖν. 840
 ΧΟ. προβᾶθ' ὅδε, βάτε βάτ', ξυτοποι.
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει.
 προβᾶθ' ὅδε μοι.
 ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ω ξένοι ξένοι.
 ΟΙ. ποῦ, τέκνου, εἴ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαιν πορεύομαι. 845
 ΟΙ. δρεξον, ω παῖ, χείρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
 ΚΡ. οὐκ ἄξεθ' ίμεις; ΟΙ. ω τάλας ἐγώ, τάλας.
 ΚΡ. οἴκουν ποτ' ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτε
 ὁδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις

- πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ᾧν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ᾧν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἷος ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὅθουνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὕτε νῦν καλὰ
δρᾶς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὅργῃ χάριν δούς, η̄ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. 850
- ΧΟ. ἐπίσχεις αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
ΧΟ. οὗτοι σ' ἀφῆσω, τῶνδε γ' ἐστερημένος.
ΚΡ. καὶ μεῖζον ἀρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάνυμαι γὰρ οὐ ταύται μόναι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδε ἀπάξιμα λαβών. 860
ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἥν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.
ΟΙ. ὁ φθέγμ' ἀναδέει, η̄ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
ΚΡ. αὐδῶν σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αὖδε δαιμονες
θεῖεν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἄρας ἔτι, 865
οἵσ μ', ω̄ κάκιστε, ψιλὸν ὅμμι ἀποσπάσεις
πρὸς ὅμμασιν τοῖς πρόσθεν ἔξοιχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ *γ', αὐτὸς καὶ γένος τὸ σόν, θεῶν
οὐ πάντα λευστῶν Ἡλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οίον κάμε γηράναι ποτέ. 870
- ΚΡ. δρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
ΟΙ. δρῶσι κάμε καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθῶς ρήμασίν σ' ἀμύνομαι.
ΚΡ. οὕτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεὶ μοῦνος εἴμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875
ΟΙ. ἀντ. ἵω τάλας.
- ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.
ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χῷ βραχὺς μικᾶ μέγαν. 880
ΟΙ. ἀκούεθ' οἰα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ
 — — — — — ΚΡ. Ζεὺς *γ' ἀν εἰδείη, σὺ δ' οὐ.
ΧΟ. δρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
ΧΟ. ἵω πᾶς λεώς, ἵω γὰς πρόμοι,

- μόλετε σὺν τάχει, μόλετ[·]. ἐπεὶ πέραν
περῶσιν * γε δῆ.
- ΘΗ. τίς ποθ[·] ἡ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ[·] ἐναλίφθεψ
τοῦδ[·] ἐπιστάτη Κολωνού; λέξει[·], ὡς εἰδὼ τὸ πᾶν,
οὐ χάριν δεῦρ[·] ηὔξα θάσσον ἡ καθ' ἡδονὴν πυδός.
- ΟΙ. ἀ φύλαττ[·], ἔγνων γάρ τὸ προσφόρνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ[·] ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
- ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημῆνας; λέγε.
- ΟΙ. Κρέων ὅδ[·], δν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.
- ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οὐά περ πέπονθ[·] ἀκήκοας.
- ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ[·] ἀναγκάσει λεών
ἄνιππον ἵπποτόν τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, ἵνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ώς μὴ παρελθωσ[·] αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγώ
ξένω γένονται τῷδε, χειρωθεὶς θίᾳ.
ἴθ[·], ὡς ἀνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἥκον, ἡ ὅδ[·] ἀξιος,
ἄτρωτον οὐ μεθῆκ[·] ἀν ἐξ ἐμῆς χερός·
νῦν δ' φστερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ[·] ἔχων,
τούτοισι κούκ ἀλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ[·] ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἀν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὗτ[·] ἐμοῦ καταζίως
οὕθ[·] ὁν πέφυκας αὐτὸς οὕτε σῆς χθονός,
ὅστις δίκαι[·] ἀσκοῦσαν εἰσελθών πόλιν
κάνευ νόμουν κραίνουσαν οὐδένεν, εἴτ[·] ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι[·] ὁδ[·] ἐπεισπεσῶν
ἄγεις θ[·] δ[·] χρήζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ·
καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἡ δοιάλην τινὰ
ἔδοξας εἴναι, καὶ μ' ἵσον τῷ μηδενί.

καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαιδευσαν κακόν·
οὐ γάρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν,
οὐδὲ ἄν σ' ἐπανέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλώντα τάμα καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἀγοντα φωτῶν ἀθλίων ίκτίρια.

οῦκουν ἔγωγ' ἀν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδὲ εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἡν, χθονὸς
οὐδὲ εἰλκον οὐτ' ἀν ἥγον, ἀλλ' ἡπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὐσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καί σ' ὁ πληθύνων χρόνος
γέρονθρ ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

εἴπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς πάιδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἰναμ βίᾳ τε κουχή ἑκών· καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ δομοίως κάππερ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟ. ὁρᾶς ἵν' ἥκεις, ως ἀφ' δν μὲν εἰ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δὲ ἐφευρίσκει κακό.

ΚΡ. ἔγώ οὐτ' ἄνανδρον τήμδη τὴν πόλιν λέγων,
ως τέκον Αἰγέως, οὗτ' ἄβούλοις, ως σὺ φίς,
τοῦργον τόδ' ἔξέπραξα, γιγνώσκων δὲ τι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἀν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ωστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ηδη δὲ διθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κάναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδὲ ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.

τοιοῦτον αὐτοῖς "Ἄρεος εῦβουλον πάγον
ἔγώ ξυνῆδη χθόνιον δινθ', δις οὐκ εἴρ
τοιούσδε ἀλίτας τῇδ' ὁμοῦ ναιέιν πόλεις
φ πίστιν ἵσχων τήνδ' ἔχειρούμην πίγραν.
καὶ ταῦτ' ἀν οὐκ ἐπρασπον, εἰ μή μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἡράτο καὶ τῷμῷ γένει·

920

925

930

935

940

945

950

- ἀνθ' ὅν πεπονθώς ἡξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
 θυμοῦ γάρ οὐδὲν γῆρας ἐστιν ἄλλο πλήν
 θανεῖν θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἀπτεται. 955
- πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλης· ἐπεὶ
 ἐρημίᾳ με, κεὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
 σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
 καὶ τηλικόσδ' ὅν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὁ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζει δοκεῖς,
 πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
 δοτις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
 τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἀς ἔγώ τάλας
 ἥνεγκον ἀκῶν· θεοῖς γάρ ἦν οὗτο φίλον,
 τάχ' ἀν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι. 960
- ἐπεὶ καθ' αὐτὸν γ' οὐκ ἂν ἔξεύροις ἐμοὶ
 ἀμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
 τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
 ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ¹
 χρησμοῖσιν ίκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν, 970
- πῶς ἀν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίζοις ἐμοί,
 δις οὗτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
 οὐ μητρὸς εἰχον, ἀλλ' ἀγένυητος τότ' ἦ;
 εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἔγώ 'φάνη,
 ἐς χεῖρας ἥλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
- μηδὲν ἔνυνεις ὅν τέθρων εἰς οὓς τ' ἔθρων,
 πῶς *δάν τό γ' ἀκον πρᾶγμ' ἂν εἰκάτως ψέγοις;
 μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐν ἐπαισχύνει γάμους
 οἵσης δραίμου σῆς μὲν ἀναγκάζων λέγειν
 οἵους ἐρῶ τάχ'. οὐ γάρ οὖν σιγήσομαι,
 σοῦ γ' εἰς τόδ' ἔξελθόντος ἀνόσιον στόμα. 980
- ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὅμοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με
 αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἔξέφυσέμοι.
- ἀλλ' ἐν γάρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἔκόντ' ἐμὲ
 κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν ἔγώ δέ νιν 985

- ἄκων ἔγημα, φθέγγομαι τ' ἄκων τάδε.
 ἀλλ' οὐ γάρ οὕτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
 γάμοισιν οὗθ' οὐσιὶ αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
 φόνους πατρώφους ἔξονειδίζων πικρῶν. 990
 ἐν γάρ μ' ἀμειψαὶ μοῦνον διν' σ' ἀνιστορῶ.
 εἴ τις σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτείνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι ἢν εἰ
 πατήρ σ' δικαίων, ἢ τίνοι ἢν εὐθέως;
 δοκῶ μέν, εἰπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
 τίνοι ἢν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις. 995
 τοιαῦτα μέντοι καντὸς εἰσέβην κακού,
 θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
 ψυχὴν ἢν οἵμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
 σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἀπαν καλὸν
 λέγειν νομίζων, ρήτον ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὄνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον. 1000
 καὶ σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατφέρηται καλῶς·
 καθ' ὅδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦθ' ἐκλαυθάνει, 1005
 ὥθουνεκ' εἴ τις γῇ θεοὺς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει,
 ἀφ' ἣς σὺν κλέψας τὸν ἵκετην γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦν τὰς κόρας τ' οὔχει λαβών.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
 καλῶν ἴκνουμι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθησ
 οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.
 ΧΟ. δ ἔξεινος, δωαξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀμυναθεῖν. 1015
 ΘΗ. ἀλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἔξηρπασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.
 ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν;
 ΘΗ. ὅδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἦ', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020

- τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξης ἔμοι·
 εἰ δὲ ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν
 ἄλλοι γάρ οἱ σπεύδοντες, οὐδὲ οὐ μή ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδε ἐπεύξωνται θεοῖς.
 ἀλλ᾽ ἔξυφιγον· γνῶθι δὲ ὡς ἔχων ἔχει
 καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ̄ ἢ τύχῃ· τὰ γάρ δολφ
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
 κούκις ἄλλον ἔξεις εἰς τοῦδε· ὡς ἔξοιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδὲ ἀσκενον ἐτοσήνδε ὑβριν
 ἥκοντα τολμης τῆς παρεστώσης ταῦν,
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὁν ἔδρας τάδε.
 Δ δεῖ μὲν ἀθρῆσαι, μηδὲ τήμενε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ μῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμηχανῶ;
 ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδε ὁν ἐρεῖς ἔμοι·
 οἶκοι δὲ χῆμεις εἰσόμεσθ̄ δὲ χρὴ ποιεῖν.
 ΘΗ. χωρῶν ἀπεῖλεις νυν σὺ δὲ ἡμίν, Οἰδίποους,
 ἔκρλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω γὰρ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι
 πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριων στήσω τέκνων.
 ΟΙ. δύναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
 ΧΟ. στρ.α. εἴην ὅθι δαιῶν
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαῖ
 τὸν χαλκοβόαν "Αρη
 μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίας,
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθημοῦνται τέλη
 θνατοῦσιν, ὃν καὶ χρυσέα
 κλῆτις ἐπὶ γλώσσῃ βέβακε
 προσπόλων Εύμολπιδᾶν·
 ἐνθ' οἷμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησέα καὶ τὰς διστόλους
- 1025
- 1030
- 1035
- 1040
- 1045
- 1050
- 1055

- ἀδμῆτας ἀδελφὰς
 αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοῇ
 τούσδ' ἀνὰ χώρους.
 ἀντ.α. ή που τὸν ἔφεσπερον 1060
 πέτρας νιφάδος πελῶο'
 Ολάπιδος ἐκ νομοῦ,
 πώλοισιν, ἡ ρύμφαρμάτοις
 φεύγοντες δμῆλαις.
 ἀλώσεται· δεινὸς δ προσχώρων "Αρης,
 δεινὰ δὲ Θησείδᾶν ἄκμα. 1065
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός,
 πᾶσα δ' ὄρμάται κατ' ἄμ-
 πυκτήρια φᾶλαρα πώλων
 ἄμβασις, οἱ τὰν ἵππιαν
 τιμῶσιν 'Αθάναν 1070
 καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
 'Ρέας φίλον νίόν.
 στρ.β. ἔρδουσιν, ἡ μέλλουσιν; ὡς
 προμάται τί μοι 1074
 γνώμα τάχ' ἀνδώσειν
 τὰν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὔροῦσαν πρὸς αἰθαίμων πάθη.
 τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' δμαρ·
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 θεωρήσασα τούμδον ὅμμα.
 ἀντ.β. ίῷ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν,
 * παντόπτας, πόροις 1085
 γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
 σθένει *πινικείῳ τὸν εὖαγρον τελειώσαι λόχον,
 σεμιά τε παῖς Παλλὰς 'Αθάνα.
 καὶ τὸν ἀγρευτὰν 'Απόλλω 1090
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὄπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς

- μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις. 1095
 ὁ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεις
 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορὼ
 τάσθ, ἀστον αὐθις ὅδε προσπολουμένας.
- OI. ποῦ ποῦ; τί φήσ; πῶς εἴπας; AN. ὁ πάτερ πάτερ,
 τίς δὲν θεῶν στο τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἴδειν
 δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι; 1100
- OI. ὁ τέκνον, ὁ πάρεστον; AN. αἴδε γὰρ χέρες
 Θησέως ἐσώσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
- OI. προσέλθετ', ὁ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
 ἐλπισθέν ηὗειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105
- AN. αἰτεῖς ἀ τειχέεις σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
- OI. ποῦ δῆτα, ποῦ στον; AN. αἴδε δμοῦ πελάζομεν.
- OI. ὁ φιλτατ' ἔρην. AN. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
- OI. ὁ σκῆπτρα φωτός. AN. δυσμόρου γε δύσμορα.
- OI. ἔχω τὰ φιλτατ', οὐδὲ ἔτ' ἀν πανάθλιος
 θανὼν ἀν εἶην σφῶν παρεστώσαν ἐμοὶ.
 ἔρειστατ', ὁ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
 *ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κάναπαύσετον
 τοῦ πρόσθι ἔρημου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
 ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεῖ λόγος. 1115
- AN. δδὲ ἔσθ' δ σώσας· τοῦδε χρὴ κλίνειν, πάτερ,
 καὶ σοὶ τε τοῦργον *τοῦτ' *ἐμοὶ τ' ἔσται βραχύ.
- OI. ὁ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
 τέκν' εἰ φανέντ' ἀελπτα μηκύνω λόγον. 1120
 ἐπίσταμαι γὰρ τήδε τὴν ἐσ τάσδε μοι
 τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
 σὺ γάρ νιν ἔξεσωσας, οὐκ ἀλλος βροτῶν.
 καὶ σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θελω,
 αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'. ἐπεὶ τὸ γ' εὐσεβὲς
 μόνοις παρ' ὑμῖν εὑρον ἀνθρώπων ἐγὼ
 καὶ τούπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομέν.
 εἰδὼς δὲ ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.

- ἔχω γάρ δίχω διὰ σὲ κούκ ἀλλον βροτῶν.
 καὶ μοι χέρ', διναξ, δεξιὰν δρεξον, ὡς
 φαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
 καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἀνδρίας γεγόνει
 θηγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, φέτις οὐν ἔνι
 κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδὲ οὖν ἔάσω. τοῖς γάρ ἐμπείροις βροτῶν
 μόνοις οἴλον τε συνταλαπωρεῖν τάδε.
 σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπὰ μου
 μέλουν δικαίως, δισπερ ἐς τόδε ἡμέρας.
- ΘΗ. οὕτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνουστερφθεὶς τοῦρδε, θαυμάσας ἔχω,
 οὐδὲ εἰ πρὸ τούμον προσλαβεῖς τὰ τῶνδε ἔπη.
 βάρος γάρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
 οὐ γάρ λόγιοιστ τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δέ· ὅν γάρ ὁμοσ' οὐκ ἐψευσάμην
 οὐδὲν σε, πρέσβυ. τάσδε γάρ πάρειμ' ἄγων
 ζώσας, ἀκριψεῖς τῶν κατηγειλημένων.
 χῶπως μὲν ἀγών ἥρεθη τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, αὐτὸς δέ τις εἶτει κανύὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
 λόγος δ' ὁς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
- 1130
- στείχοντι δεύρῳ, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρωπον χρεών.
- ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνου Αἰγέως; δίδασκέ με,
 ως μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν δν σὺ πυνθάνει.
- ΘΗ. φασίν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἐμπολω
 οὐκ ὅντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως
 βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' φέ
 θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὠρμώμην ἔγώ.
- ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακίματι;
- ΘΗ. οὐκ οίδα πλὴν ἔν τοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
 βραχύν τιν' αἰτεῖ μύθον οὐκ δηγουν πλέων.
- 1135
- 1140
- 1145
- 1150
- 1155
- 1160

- ΟΙ. ποιών τιν'; οὐ γάρ ηδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
 ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐσ λόγους ἀλθεῖν μαλόντ'
 αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' δδοῦ. 1165
- ΟΙ. τίς δῆτ' ἀν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;
 ΘΗ. ὅρα κατ' Ἀργος εἴ τις ὑμὶν ἐγγενῆς
 ἔσθι, ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρήζει τυχεῖν.
 ΟΙ. ω φίλτατε, σχέσι οὐπερ εἰ. ΘΗ. τί δὲ στι σοι;
 ΟΙ. μή μου δεηθῆς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170
- ΟΙ. ἔξιοδ' ἀκούων τῶνδ' ὃς ἔσθι δ προστάτης.
 ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἔστιν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμι τι;
 ΟΙ. παῖς οὐμός, ὁναξ, στυγνός, οὐ λόγων δγώ
 ἀλγυστ' ἀν ἀνδρῶν ἔξανασχούμην κλύων.
 ΘΗ. τί δέ; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν δ μὴ
 χρῆσειθ; τί σοι τοῦτ' ἔστι λυπτρόν, κλύεω; 1175
- ΟΙ. ἔχθιστον, ὁναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
 καὶ μή μ' ἀνάγκη προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῶ.
 ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἔξαναγκάζει, σκόπει·
 μή σοι πρόνοι ἡ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180
- ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεὶ νέα παραιέσω.
 τὸν ἀνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρεν
 χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' δ βούλεται,
 καὶ ιψῶν ὑπεικε τὸν καστγυητον μολεῶ.
 οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
 γρώμης, δ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται. 1185
- λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι καλῶς
 εὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνίεται.
 ἔφυστας αὐτόν ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
 τὰ τῶν * κάκιστα δυσσεβεστάτων, πάτερ, 1190
- θέμις σέ γ' εἴναι κείνον ἀντιδρᾶν κακῶ.
 ἀλλ' αὐτόν—εἰσὶν χατέροις γοναὶ κακαὶ
 καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
 φίλων ἐπωδᾶς ἔξεπάδονται φύσιν.
 σὺ δὲ εἰς ἑκέννα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει, 1195
- πατρᾶφα καὶ μητρᾶφα πήμαθ' ἄπαθες,

- κάν κείνα λεύσσης, οιδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ώς κακὴ προσγίγνεται.
ἔχεις γάρ οὐχὶ βαιά τάνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὅμμάτων τητώμενος. 1200
- ἀλλ' ἡμὶν εἰκε. λιπαρεῖν γάρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδὲ αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
- ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῶν φίλοι. 1205
μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ὥδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.
- ΘΗ. ἀπαξ τὰ τοιαῦτα, οὐχὶ δις χρῆξω κλίνειν,
ῳ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δὲ
σῶς ἵσθι, ἔαν περ κάμε τις σώζῃ θεῶν. 1210
- ΧΟ. στρ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου παρεῖ
ζώειν, σκαιωσύναν φυλάσσων ἐν ἐμῷ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ 1215
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἀν ίδοις ὅπου,
ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος· *δ' δ' ἐπίκουρος ἴσοτέλεστος,1220
"Αἴδος ὅτε μοῦρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν.
- ἀντ. μὴ φῦναι τὸν ἀπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῆ,1225
βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἦκει πολὺ δεύτερον ώς τάχιστα.
ώς εἴν' ἀν τὸ νέον παρῆ, κούφας ἀφροσύνας φέρον,1230
τίς πλάγχθη τὸ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων ἔπι;
φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε1235
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
γῆρας ἀφίλον, ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ἔυνοικεῖ.
- ἐπ. ἐν φὶ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
πάντοθεν βόρειος ώς τις 1240

ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται,

ώς καὶ τόνδε κατάκρας

δειναὶ κυματοσαγῆς

ἀται κλονέουσιν δὲ ξυνοῦσαι,

αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν,

αἱ δὲ ἀνατέλλοντος,

αἱ δὲ ἀνὰ μέσσαν ἀκτῶν,

αἱ δὲ νυχιᾶν ἀπὸ ριπᾶν.

1245

ΑΝ. καὶ μὴν δόδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, δὲ ξένος,

—ἀνδρῶν γε μοῦνος, ω πάτερ,—δὲ δύματος

ἀστακὴ λείθων δάκρυον δῷδοι πορεῖ.

1250

ΟΙ. τίς οὖτος;

ΑΝ. ὅμηρος καὶ πᾶλαι κατείχομεν

γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολύνείκης οὗτος.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἶμοι, τί δράσω; πότερα τάμαυτον κακὰ

πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδε ὄρῶν

1255

πατρὸς γέροντος; δὲ ξένης ἐπὶ χθονὸς

σὺν σφῶν ἐφεύηρκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον

ἐσθῆτι σὺν τοιῷδε, τῆς δὲ δυσφιλῆς

γέρων γέροντι συγκατάφηκεν *πίνος

πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δὲ δύματοστερεῖ

1260

κόμη δὶς αὔρας ἀκτένιστος ἄστεται·

ἀδελφὰ δὲ, ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ

τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρηπτήρια.

ἄγω πανώλης δψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·

καὶ μαρτυρῷ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς

1265

ταῖς σαῖσιν ἥκειν τάμα μὴ 'ξ ἄλλων πύθη.

ἄλλ' ἔστι γάρ καὶ Ζηνὸς σύνθακος θρόνων

Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,

παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων

ἄκη μέν ἔστι, προσφορὰ δὲ οὐκ ἔστ' ἔτι.

1270

τί σιγᾶς;

φώνησον, ω πάτερ, τι μή μ' ἀποστραφῆς.

οὐδ' ἀνταμείθει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτυμάστας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδὲ δι μηνίεις φράστας;
δι σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαι δι διμαίμονες,
πειράστατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσωπουν κάπροστήγορον στόμα,
ώς μή μι ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ γε μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

1275

ΑΝ. λέγ', δι ταλαίπωρ', αὐτὸς διν χρέια πάρει.
τὰ ποδλά γάρ τοι ρήματ' ή τέρψαντά τι,
ή δυσχεράναντ', ή κατοκτίσαντά πωε,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

1280

ΠΟ. ἀλλ' ἔξερῶ καλῶς γὰρ ἔχηγεῖ σύ μοι
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μὲν δοδ' ἀνέστησεν μολεὺν
δι τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ^{λέξαι τ'} ἀκοῦσαι τ'^{λέξαι τ'} ἀσφαλεῖ σὺν ἔξοδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, δι ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
δι δηλον ἥδη σοι θελω λέξαι, πάτερ.

1285

γῆς ἐκ πατρῷας ἔξεληλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὖνεκ' ἐνθακείν θρόνοις
γονῆ πεφυκὼς ἡξίσιν γεραιτέρᾳ.

1290

ἀνθ' διν μ' Ἐτεοκλῆς, διν φύσει νεώτερος,
γῆς ἔξέωσεν, οὗτε ικήσας λόγῳ
οὗτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδὲ ἔργου μολών,
πολιι δὲ πείσας. διν ἐγὼ μαλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἴναι λέγω.

1295

ἔπειτα κάποδι μάντεων ταύτη κλύω.
ἐπεὶ γὰρ ἥλθον "Ἄργος ἐσ τὸ Δωρικόν,
λαβὼν" Αδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλούνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἐπτάλογχον ἐσ Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ή θάνοιμ πανδίκως,

1305

- ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἰεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, δὲ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ἔνυμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 οἱ νῦν σὺν ἑπτὰ τάξεσιν σὺν ἑπτά τε
 λόγχως τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν
 οἷος δορυστοῖς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὄδοις·
 δὸς δεύτερος δὲ Λίτωλὸς Οἰνέως τόκος 1310
 Τυδεύς· τρίτος δὲ Ἐτέοκλος, Ἀργείος γεγώνεις·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· δὲ πέμπτος θεὸς εὑχεταὶ κατασκαφῆ
 Καπανεὺς τὸ Θήβης ἀστυν δηγώσειν πυρί·
 ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς δρυνταί,
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμάτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθείσι, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεὶ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθείσι, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1320
 οἱ σ' ἀντὶ παιδῶν τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἵκετεύομεν ἔνυμπαντες ἔξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν δρυμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τούμου πρὸς καστιγνήτου τίσιν,
 δος μὲν ἔξεωσε κάπεσύλησεν πάτρας. 1325
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς δὲ σὺν προστῇ, τοῖσθ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νύν σε κρηνῶ καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἵτοι πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχὸι μὲν ἡμεῖς καὶ ἔνοι, ἔνος δὲ σύ· 1330
 ἀλλοιος δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 κάγω, τὸν αὐτὸν δαιμονὸν ἔξειληφότες.
 δὸς ἐν δόμοις τύραννος, δὲ τάλας ἐγώ,
 κοινῆ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀφρύνεται·
 δον, εἰ σὺ τὴμη ἔνυμπαραστήσει φρενί, 1335
 1340

οὐδ' ἀνταμείθει μ' οὐδέν ; ἀλλ' ἀτιμάσσας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδὲ δι μηνίεις φράσας ;
δι σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαι δι διμαίμονες,
πειράστατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσωπουν κάπροστήγορον στόμα,
ώς μή μι ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ γε μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

1275

ΑΝ. λέγ', δι ταλαιπώρ', αὐτὸς διν χρεία πάρει.
τὰ πολλὰ γάρ τοι ρήματ' ή τέρψαντά τι,
ή δυσχεράναντ', ή κατοικίσαντά πωε,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήσοις τινά.

1280

ΠΟ. ἀλλ' ἔξερω· καλῶς γὰρ ἔχηγεῖ σύ μοι
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μ' δοδ' ἀνέστησεν μολέεν
δι τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκούνται τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἔξοδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, δι ξένοι, βουλήσομαι
καὶ ταῖνδ' ἀδελφᾶν καὶ πατρὸς κυρεῶν ἐμοί.

1285

δι διλθον ἥδη σοι θελω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρφας ἔξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὖνεκ' ἐνθακείν θρόνοις
γονῆ πεφυκὼς ἡξίσιν γεραιτέρᾳ.

1290

ἀνθ' διν μ' Ἐτεοκλῆς, διν φύσει νεώτερος,
γῆς ἔξέωσεν, οὗτε ικήσας λόγῳ
οὗτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδὲ ἔργου μολών,
πολιι δὲ πείσας. διν ἐγὼ μαλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἴναι λέγω.

1295

ἔπειτα κάποδ μάντεων ταύτη κλύω.
ἐπεὶ γὰρ ἥλθον "Ἄργος ἐσ τὸ Δωρικόν,
λαβὼν "Ἄδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς δσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλούνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἐπτάλογχον ἐσ Θήβας στόλον

1300

ξὺν τοῦσδ ἀγείρας ή θάνοιμ πανδίκως,

1305

- ἥ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἴεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ὃ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτὸς τ' ἐμαυτοῦ ἐνυμάχων τε τῶν ἐμῶν,
 οἱ νῦν σὺν ἐπτὰ τάξεσι σὺν ἐπτά τε
 λόγχας τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
 οἷς δορυσσοῖς Ἀμφιάρεως, τὰ πρώτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρώτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 δεύτερος δ' Λίτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργείος γεγών·
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· δὲ πέμπτος δ' εὑχεταὶ κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν πυρί·
 ἕκτος δὲ Παρθενοπάῖος Ἀρκὰς ὅρινται,
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ· 1320
 μητρὸς λοχευθείς, πιστὸς Ἄταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεὶ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθείς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργούς ἀφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
 οἵ σ' ἀντὶ παιδῶν τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἵκετεύομεν ἐνύμπαντες ἐξαιτούμενοι 1325
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν δρμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τούμοῦ πρὸς καστιγνήτου τίσιν,
 δοὺς μ' ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας.
 εἰ γάρ τι πιστόν ἔστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς δὲ σὺν προσθῇ, τοῖσθ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρητῶν καὶ θεῶν δμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθω καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1330
 ἀλλοις δὲ θωπεύοντες οἰκούμεν σύ τε
 κάγγω, τὸν αὐτὸν δαιμόν' ἐξειληφότες.
 δοὺς δὲ δόμοις τύραννος, ὃ τάλας ἐγώ,
 κοινῆ καθ' ἥμῶν ἐγγελῶν διβρύνεται·
 δού, εἰ σὺ τὴμη ἐνυπαραστήσει φρενί,
 1335
 1340

- βραχεῖ σὺν ὅγκῳ καὶ χρόνῳ διαστκεδῶ.
 ὁστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δὲ ἐμαυτόν, κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ἔνυθελοντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἀμέν σοῦ δὲ οὐδὲ σωθῆναι σθένω.
- XO. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὅποια ἔνυμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.
- OL. ἀλλ' εἰ μέν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονές
 μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησεύς, δικαιῶν ὁστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
 οὗ τὰν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο·
- νῦν δὲ ἀξιωθεὶς εἰσὶν κάκούνας γένεται
 τοιαῦθε πάντοις ποτε εὐφρανεῖ βίοιν·
 ὃς γένεται, δικάστη, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 δὲ νῦν ὁ σὸς ἔνυναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
- τὸν αὐτὸν αὐτὸν πατέρα τόνδε ἀπήλασε
 κάθηκας ἀπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἀς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτε ἐν πόνῳ
 ταῦτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοὶ·
 οὐ κλαυστὰ δὲ ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα
 τάδε, ὡσπερ ἀν τῷ, σοῦ φονέως μεμημένος.
- σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδε ἔθηκας ἵντροφον,
 σύ μ' ἔξεώσας· ἐκ σέθεν δὲ ἀλώμενος
 ἀλλούς ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
- εἰ δὲ ἔξέφυσα τάσδε μὴ μαυτῷ τροφοὺς
 τὰς παιδας, ή τὰν οὐκ ἀν ή, τὸ σὸν μέρος·
 νῦν δὲ αἴδε μὲν ἔκσωζουσιν, αἴδε ἐμαὶ τροφοί,
 αἴδε ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν
 ὑμεῖς δὲ ἀπ' ἀλλού κούνκ ἐμοῦ πεφύκατον.
- τοιγάρο σ' δὲ δαιμῶν εἰσορᾶ μὲν οὗ τί που
 ὡς αὐτίκ', εἴπερ οὖδε κινοῦνται λόχοι
 πρὸς ἀστυ Θήβης. οὐ γάρ εοθέ δῆπες πόλιν
 κείνην ἐρεῖ τις, ἀλλὰ πρόσθεν αἴματι
 πεσεῖ μιανθεὶς χῶ σύνναιμος ἐξ ἴσου.

1345

1350

1355

1360

1365

1370

- τοιάσδε ἀρὰς σφῶν πρόσθε τ' ἔξανήκ² ἐγὼ
νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ἔνυμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
ἴν' ἀξιώτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ ἔξανήκητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιώδε ἐφύτον. αἴδε γὰρ τάδε οὐκ ἔδρων.
τοιγάρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σὸν θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος
Δίκη ἔνυμέδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νῦμοις.
σὺ δὲ ἔρρ³ ἀπόπτυστός τε κάπατωρ ἐμοῦ,
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἄς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφύλιον
δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαι ποτε
τὸ κοῖλον Ἀργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ⁴
θανεῖν κτανεῖν θ' ὑψὸν οὐπερ ἔξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρώμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίσῃ,
καλῶ δὲ τάσδε δαιμονας, κυλῶ δὲ Ἀρη
τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῆσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας στείχε, κάξαγγελλ' ἵὸν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοὺς σαυτὸν θ' ἄμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ⁵ Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειψε παισὶ τοῖς αὐτὸν γέρα.
ΧΟ. Πολύνεικες, οὗτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ἔννηδομαὶ σοι, νῦν τ' θέως τάχος πάλιν.
ΠΟ. οἵμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
οἵμοι δὲ ἔταιρων οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος
Ἀργούς ἀφωρμήθημεν, δὲ τάλας ἐγώ.
τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαι τινι
ἔξεσθ' ἔταιρων, οὐδὲ ἀποστρέψαι πάλιν,
ἀλλ' ὅντ⁶ διναδον τῇδε συγκύρσαι τύχη.
δὲ τοῦθ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμέις, ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύνετε *ταῦτ' ἀρωμένου,
μὴ τοὶ με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦδε ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐσ δόμους
- 1375
1380
1385
1390
1395
1400
1405

- νύστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κάν κτερίσμασιν.1410
καὶ σφῆν ὁ νῦν ἔπαινος, διν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἰς πονέτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἢτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
- ΑΝ. Πολύνεκες, ίκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.
ΠΟ. ὁ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.1415
- ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἀργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἶν τε. πῶς γάρ αὖθις αὖ πάλιν
στράτευμ' ἀγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
ΑΝ. τί δ' αὖθις, ω πᾶι, δεῖ σε θυμούσθαι; τί σου
πάτραν κατασκάψωτι κέρδος ἔρχεται;1420
ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτῳ γελάσθαι τοῦ καστιγνήτου πάρα.
ΑΝ. ὅρᾶς τὰ τοῦδε οὐν ὡς ἐς ὅρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', δις σφῆν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;1425
ΠΟ. χρῆσει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
ΑΝ. οἵμοι τάλαινα τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδε ἐπεσθαι τάνδρός, οἱ' ἐθέσπισεν;
ΠΟ. οὐδὲ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδε ἀλέγειν.1430
ΑΝ. οὗτοις ἄρ', ω πᾶι, ταῦτα σου δεδογμέναι;
ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχης γ'. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ηδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδε Ἐρινύών.
σφῆν δ' εὐοδοίη Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτε μοι
θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὐθὶς ἔξετον.1435
μέθεσθε δ' ηδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποιτ' ἐσόψευσθ αὖθις. ΑΝ. ω τάλαιν' ἐγώ.
ΠΟ. μή τοι μ' ὀδύρουν. ΑΝ. καὶ τίς ἄν σ' ὄρμώμενον
εἰς προύπτον "Αιδην οὐ καταστένοι, κάσι;1440
ΠΟ. εὶ χρή, θαυμῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
ΠΟ. μὴ πεῖθ' οὐ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά ταρ' ἐγώ,

- εῖ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δὲ ἐν τῷ δαιμονι
καὶ τῇδε φῦναι χάτέρᾳ. σφῶν δὲ οὐν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν· 1445
ἀνάξαι γὰρ πᾶσίν ἔστε δυστυχεῖν.
- ΧΟ. στρ.α. νέα τάδε μάθεις ἡλθέ μοι
* νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κυγχάνει. 1450
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὅρᾳ δρᾷ ταῦτ' αἰεὶ χρόνος, τέπει μὲν ἔτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὐθίς αὔξων ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθήρ, δὲ Ζεὺς.
- ΟΙ. δὲ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔπιτοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θηρέα πόροι;
- ΑΝ. πάτερ, τί δὲ ἔστι τάξιμον ἐφ' ὧν καλεῖς;
- ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μὲν αὐτίκ' ἀξεῖται 1460
βροντὴ πρὸς Αἰδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
- ΧΟ. ἀντ.α. Ἰδε μᾶλα, μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὃδε διάβολος· ἐσ δὲ ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβων. 1465
ἔπτηξα θυμόν· *οὐρανοῦ γὰρ ἀστραπὴ φλέγεις πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια τόδε· οὐ γὰρ ἀλιον
ἀφορμῇ ποτ' οὐκ ἀνευ ἔμυφορᾶς, 1470
δὲ μέγας αἰθήρ, δὲ Ζεὺς.
- ΟΙ. δὲ παῖδες, ἥκει τῷδε ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ, κούκέτ' ἔστι ἀποστροφή.
- ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλῶν ἔχεις;
- ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστά μοι μολῶν 1475
ἀνακτα χώρας τῆσδε τις πορευεσάτω.
- ΧΟ. στρ.β. ἶα, ἰδού μάλιστας ἀμφίσταται διαπρύσιος ὅτοβος. ἵ-
λεως, *δαῖμον, ἰλεως, εἴ τι γῆ 1480
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ συντύχοιμι, μηδὲ ἀλαστον ἀνδρὸς ἰδῶν
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμι πως· Ζεὺς ἄνα, σοὶ φωνῶ. 1485
- ΟΙ. δρέ ἐγγὺς ἀνήρ; δρέ ἐτ' ἐμψύχον, τέκνα,

- κιχήσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα ;
 ΑΝ. τί δ' ἀν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί ;
 ΟΙ. ἀνθ' ὅν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν
 δοῦναι σφιν, ἥπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
 ΧΟ. ἀντ.β. ἵω ἵω παῖ, βᾶθι βᾶθ· εἴτ' ἄκραν ἐπιγύαλον ἐναλίψ
 Ποσειδανίψ θεῷ τυγχάνεις
 βούθυτον ἔστιαν ἀγίζων, ἵκοῦ. 1495
 δ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
 δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών. — ϖ ἀισσ', ώναξ.
 ΘΗ. τίς αὐτὸν παῖς, οὐδὲν κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, 1500
 σαφῆς μὲν αὐτῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ ξένου ;
 μή τις Διός κεραυνός, ή τις ὁμβρία
 χιλαξ ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
 τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
 ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προύφανης, καὶ σοι θεῶν
 τύχην τις ἐσθλὴν † θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ. 1505
 ΘΗ. τί δ' ἔστιν, ω παῖ Λαίου, νέορτον αὖν;
 ΟΙ. ρόπη βίου μοι. καὶ σ' ἀπέρ ξυνήνεστα
 θέλω πόλιν τε τήνδε μή ψεύσας θανεῖν.
 ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; 1510
 ΟΙ. αὐτὸὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσι μοι,
 ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων.
 ΘΗ. πῶς εἴπας, ω γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
 ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖσ τὰ πολλά τε
 * στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη. 1515
 ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεοπίζονθ ὄρῳ
 κοὺ ψευδόφημα· χῶ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
 γῆρως ἀλυπα τῆδε κείσεται πόλει.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι;
 ἄθικτος ἡγητῆρος, οὐδὲ με χρὴ θανεῖν.
 τοῦτον δὲ φράξε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
 μήθ' οὐ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
 ως σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν δέε

- δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῆ.
δ' ἔξαγιστα μηδὲ κινέῖται λόγῳ
αὐτὸς μαθήσει κεῖσ' ὅταν μόλης μόνος·
ώς οὗτ' ἀν ἀστῶν τῶνδ' ἀν ἔξείποιμι τῷ
οὗτ' ἀν τέκνουσι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε, χάρταν εἰς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικηῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν', δ' ἀεὶ τώπιοντι δεικνύτω.
χοῦτως ἀδήσον τήνδ' ἐνοικήσεις πολιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν¹ αἱ δὲ μυρίαι πολεις,
κὰν εὖ τις οἰκῇ, ῥάδιως καθύβρισαν.
θεοὶ γάρ εὐ μέν, δψὲ δ' εἰσορώσ', ὅταν
τὰ θεῖ² ἀφεῖς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῆ·
δι μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τουαῦτ' οὐν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τούκ θεοῦ παρόν,
στείχωμεν ηδη, μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα.
δι παῖδες, δωδ' ἐπεσθ³. ἐγὼ γὰρ ήγεμῶν
σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὁσπερ σφὸς πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἔατέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῦρ' ἀνδρὶ τῷδε τῆδε κρυφθῆναι χθονί.
τῆδ', δοδε, τῆδε βάτε⁴ τῆδε γάρ μ' ἄγει
Ἐρμῆς δι πομπὸς η τε νερτέρα θεός.
δι φῶς ἀφεγγέεις, πρόσθε πού ποτ' ησθ' ἐμόν,
νῦν δ' ἔσχατόν σου τούμδον ἀπτεται δέμας.
ηδη γὰρ ἐρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ' Αἰδην. ἀλλά, φιλτατε ξένων,
αὐτός τε χώρα θ' ηδε πρόσπολοί τε σοι
εὐδαιμονες γένοισθε, καπ' εὐπραξίᾳ
μέμνησθε μου θανόντος εὐτυχεῖς δεῖ.
ΧΟ. στρ. εἰ θέμις ἔστι μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιτᾶις σεβίζεω,
ἐννυχίων ἄναξ,

- Αἰδωνεῦ, Αἰδωνεῦ, λίσσομαι 1560
 * ἐπιπόνφ μῆτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
 ἔνον * εὖ κατανύσαι
 μάρφ τὰν παγκευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 πολλῶν γὰρ ἀν καὶ μάταν
 πημάτων ἵκνουμένων 1565
 πᾶλιν σε δαίμων δίκαιος αὗξοι.
 ἀντ. ω χθόνιαι θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου
 θηρός, δν ἐν πύλαισι
 φασὶ πολυζέστοις 1570
 εὐνᾶσθαι, κνυζεῖσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Λίδᾳ
 λόγος αἰὲν ἀνέχει·
 δν, ω Γᾶς παῖς καὶ Ταρτάρον,
 κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆμα 1575
 δρμωμένῳ νερτέρας
 τῷ ἔνωφ νεκρῶν πλάκας·
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπιον.

ΑΓΤΕΛΟΣ.

- ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἀν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 δ ὅτι τὰ πραχθέντ' οὐδέ δ μύθος ἐν βραχεῖ
 φράσαι πάρεστιν οὕτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἔκει.
 ΧΟ. δλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ως λελοιπότα
 κεῖνον τὸν ἀεὶ βίστον ἔξεπίστασο.
 ΧΟ. πῶς; δρα θείᾳ κάπονφ τάλας τύχῃ;
 ΑΓ. τοῦτ' ἔστιν ἡδη κάποδαυμάσαι πρέπον. 1585
 ως μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἰρπε, καὶ σύ που παρὰν
 ἔξοισθ', ίνθηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
 δλλ' αὔτὸς ἡμῶν πᾶσιν ἔξηγούμενος·
 ἐπεὶ δ ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μᾶ,

κοιλου πέλας κρατῆρος, οὐ τὰ Θησέως
 Περίθου τε κείται πίστ’ ἀεὶ ἔυνθήματα·
 ἀφ’ οὐ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
 κοιλης τ’ ἀχέρδου κάπο λαίνου τάφου,
 καθέζετ· εἰν’ ἔλυσε δυσπικεῖς στολάς.
 κάπειτ’ ἀστας **ταῦδας** ἡνώγει ῥυτῶν
 ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χούς ποθεν·
 τῷ δὲ εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσδψιον
 πάγον μολοῦσαι τάσδε ἐπιστολὰς πατρὶ¹⁵⁹⁵
 ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νυν
 ἐσθῆτι τ’ ἐξήσκησαν ή νομίζεται.
 ἐπεὶ δὲ παντὸς εἰχε δρῶντος ἡδονὴν
 κούκην ἦτ’ οὐδὲν ἀργὸν δων ἐφίστεο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
 ρίγησαν, ὡς ἡκουσαν· εἴς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδὲ ἀνίσταν
 στέρνων ἀραγμοὺν οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 δὲ δὲς ἀκούει φθόγγον ἐξαιφνῆς πικρόν,
 πτύξις ἐπ’ αὐταῖς χεύρας εἰπειν, δὲ τέκνα,
 οὐκ ἔστ’ ἄττοις τῇδε ἐν ἡμέρᾳ πατέρων.
 διλωλε γάρ δὴ πάντα τάμα, κούκεται
 τὴν δυσπόνητον ἐξετ’ ἀμφ’ ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μέν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ’ ἐν γάρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ’ ἔπος μοχθήματα.
 τὸ γάρ φιλεῖν οὐν ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
 ἡ τοῦδε τάνδρος ἐσχεθῆ, οὐδὲ τητώμεναι
 τὸ λοιπὸν ἢδη τὸν βίον διάζετον.
 τοιαῦτ’ ἐπ’ ἀλλήλουσιν ἀμφικείμενοι
 λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ’ οὐδὲς ἔτ’ ὡρώρει βοῆ,
 ἡν μὲν σιωπή, φθέγμα δὲ ἐξαιφνῆς τινὸς
 θώῦξεν αὐτόν, διστε πάντας ὀρθίας
 στήσαι φέβω δείσαντας ἐξαιφνῆς τρίχας.
 καλεῖ γάρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός·¹⁶⁰⁰

1595

1600

1605

1610

1615

1620

1625

δούτος αὐτος, Οἰδίπους, τί μελλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τάπτο σου βραδύνεται
ό δ' ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
αὐδῆ μολέων οἱ γῆς ἀνακτα Θησέα. 1630
κάπει προσῆλθεν, εἶπεν, δο φίλον κάρα,
δόσ μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις;
ὑμείς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών, τελεῖν δ' ὅσ' ἀν
μελλησ φρονῶν εὐνυφέροντ' αὐτᾶς ἀεί. 1635
δο δ', ὡς ἀνήρ γενναῖος, οὐκούσκον μέτα
κατήνεσσεν τάδ' ὄρκιος δράσειν ξένω.
ὄπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χεροῖν ὃν παῖδων λέγει,
δο παῖδε, τλάσας χρῆ τὸ γενναῖον φρενί 1640
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδὲ ἀ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν δο κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνάσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
ξύμπαντες ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὡς δο ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἔξαπειδομεν
τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
ἀνακτα δο αὐτὸν ὄμμάτων ἐπίσκιον 1650
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φαίνετος οὐδὲ ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιόν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
δρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἀμα
καὶ τὸν θεῶν Όλυμπον ἐν ταῦτῳ λόγῳ. 1655
μόρῳ δο δποίῳ κεῖνος ἀλετ' οὐδὲ ἀν εἰς
θυητῶν φράσει πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἔξεπραξεν οὔτε ποντία
θύελλα κινηθείσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660

- ἀλλ' ἡ τις ἐκ θεῶν πομπός, ἡ τὸ νερτέρων
εὖνουν διαστάν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν μόστοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ², ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἀν παρείμην οἶσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
- ΧΟ. ποῦ δ' αἱ τε παῖδες χοὶ προπέμφαντες φίλων;
ΑΓ. αἴδ' οὐχ ἐκάς· γόσιν γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὄρμωμένας.
- ΑΝ. στρ.α. αἰαῖ, ἔστιν ἔστιν νῷν δὴ
οὐ τὸ μέν, ἀλλο δὲ μῆ, πατρὸς ἔμφυτον
ἀλαστον αἷμα δυσμόροις στενάζειν,
φτινι τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἐμπέδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγυστα παροίσομεν
ἰδόντε καὶ παθούσα.
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. *ἔξεστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
ΧΟ. βέβηκεν; ΑΝ. ὡς μάλιστ³ ἀν εἰ πόθῳ λάβοις.
στρ.β. τί γάρ, δτφ μῆτ⁴ Ἀρῆς
μῆτε πόντος ἀντέκυρσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ *φερόμεναι.
τάλαινα, νῷν δὲ δλεθρία
νὺξ ἐπ' ὅρμασιν βέβακε.
πῶς γὰρ ἡ τιν' ἀπίαν
γάνι ἡ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου
δύσοιστον ἔξομεν τροφάν;
οὐ κάτοιδη. κατά με φόνιος
Ἄιδας ἔλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεράϊψ
τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ⁵ δέ μέλλων βίος οὐ βιωτός.
- ΧΟ. διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατάμεμπτ⁶ ἔβητον.
- ΑΝ. ἀντ.α. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.

1665

1670

1675

1680

1685

1690

1695

1697

καὶ γὰρ δὲ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον φίλον,
δπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.

δέ πάτερ, δέ φίλος,
δέ τὸν ἀεὶ κατὰ γὰς σκότου εἰμένος
οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοὶ ποτε
καὶ τῷδε μὴ κυρῆσθαι.

ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. * ἐξέπραξεν οἶον θύελεν.

ΧΟ. τὸ ποιον; ΑΝ. ἀς ἔχρησε γὰς ἐπὶ ξένας
ἀντ. β. ξθανε· κοίταν δὲ ἔχει

νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.

* ἔτι γὰρ δῆμα σε τόδ', δέ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦν, οὐδὲ ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαινα
ἀφανίσται τοσόνδε ἄχος.

†ιὼ· μὴ
γὰς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρησε, ἀλλ'
ἔρημος ξθανεις δωδέ μοι.
δέ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος

1710

1715

* ἐπαρμένει σέ τ', δέ φίλα, * τὰς πατρὸς ὥδ' ἐρήμας;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ δλβίως γέ ἔλιστεν
τὸ τέλος, δέ φίλαι, βίου,
λήγετε τούδε ἄχοις· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς.

ΑΝ. στρ. γ. πάλιν, φίλα, συθῶμεν. ΙΣ. ὡς τί ρέξομεν; 1724

ΑΝ. ἴμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;

ΑΝ. τὰν χθόνιον ἔστιαν ίδειν

ΙΣ. τίνος; ΑΝ. πατρός, τάλαιν' ἔγω.

ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τάδε ἔστι; μῶν
οὐχ δρᾶς; ΑΝ. τί τόδε ἐπέπληξες;

ΙΣ. καὶ τόδ', ὡς ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὐθίς;

ΙΣ. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.

ΑΝ. ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριξον.

ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'

1730

αὐθις ὁδὸς ἔρημος ἀπορος	1735
αἰῶνα τλάμον' ἔξω ;	
ΧΟ. φίλαι, τρέστητε μηδέν. ΑΝ. ἀλλὰ ποῖ φύγω ;	
ΧΟ. καὶ πάρος *ἀπέφυγε ΑΝ. *τί ;	
ΧΟ. *τὰ σφῆν τὸ μῆ πίτνειν κακῶς.	1740
ΑΝ. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὑπερνοέεις ;	
ΑΝ. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω. ΧΟ. μηδέ γε μάτενε.	
ΑΝ. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος *ἐπεῖχε.	
ΑΝ. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερβεν.	1745
ΧΟ. μέγ' ἄρα πελαγος ἐλαχέτον τι.	
ΑΝ. [ναι, ναι. ΧΟ. ξύμφημι καῦτός.	*alai
ΑΝ. φεῦ, φεῦ.] ποῖ μολωμεν ὡς Ζεῦ ; ἐλπίδων γάρ ἐς *τίν' *ἔτι με δαίμων ταῦν γ' ἐλαύνει ;	1750
ΧΟ. πανετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γάρ χάρις ή χθονία ξύν' ἀπόκειται, πενθεῦ οὐ χρή· νέμεσις γάρ.	
ΑΝ. ὁ τέκνον Αλγέως, προσπίτνομέν σοι.	
ΘΗ. τίνος, ὁ παῖδες, χρέιας ἀνύσαι ;	1755
ΑΝ. τύμβοιν θέλομεν προσιδεῖν αὐταῖ πατρὸς ἡμετέρου.	
ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν.	
ΑΝ. πῶς εἴπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν ;	
ΘΗ. ὁ παῖδες, ἀπέιπεν ἐμοὶ κείνος μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θυητῶν θήκην ιεράν, ἦν κείνος ἔχει. καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς	1760
χώραν ἔξειν αἱὲν ἀλυπον.	
ταῦτ' οὖν ἔκλυνεν δαίμων ἡμῶν	
χῶ πάντ' ἀΐων Διός "Ορκος.	
ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω, ταῦτ' ἀν ἀπαρκοῖ. Θήβας δ' ἡμᾶς	1765

τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἴόντα φόνον
τοῖστιν δμαῖμοις.

1770

ΘΗ. δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα γ' ἀν
μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, δε νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν, οὐ *δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
ΧΟ. ἀλλ' ἀποπάνετε μηδὲ ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἔγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

1775

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ Θηβαίων γερόντων.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ω ΚΟΙΝΩΝ αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἀρ' οἰσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Ολδίπου κακῶν
ὅποιον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτης *ἔχον
οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἀτιμόν ἐσθ', δοποῖν οὐ
τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὅπωπ' ἔγῳ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θείναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κειστίκουσας; ή σε λαυθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἔχθρῶν κακά;

5

10

ΙΣΜΗΝΗ.

έμοὶ μὲν οὐδεὶς μῆθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὕθ' ἥδος οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μᾶς θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερὶ·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς

15

ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἴδε ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη.

ΑΝ. ήδη καλῶς, καὶ σ' ἔκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὗνεκ' ἔξεπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῦς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

20

ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὸν κασιγνήτων Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι, σὸν δίκη
*προθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς,
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν

25

- ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρύχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαι τινα,
ἔαν δ' ἄκλαυτον, ἀταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.30
- τουαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
κάμοι, λέγω γὰρ κάμε, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖστι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾶ,
φόνον προκείσθαι δημόλευστον ἐν πολει.35
- οὔτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενής πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.40
- IΣ. τί δ', ω ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύνοντος ἄν τὴν φάπτουσα προσθείμην πλέον;
AN. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.45
- IΣ. ποιόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτὲ εἰ;
AN. εἰ τὸν νεκρὸν ἔν τηδε κουφιεῖς χερί.50
- IΣ. ἡ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
AN. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλης,
ἀδελφόν οὐ γὰρ δὴ προδοῦσθ' ἀλώσομαι.55
- IΣ. ω σχετλίᾳ, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
AN. ἀλλ' οὐδέν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μὲν εἴργειν μέτα.60
- IΣ. οἶμοι· φρόνησον, ω κασιγνήτη, πατήρ
ώς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεής τ' ἀπώλετο
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων, διπλᾶς
ὅψεις ἀράξεις αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἐπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον
τρίτον δ' ἀδελφὸ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
νῦν αὖ μόνα δὴ νὺν λελειμένα σκόπει
δσφ κάκιστ' δλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἡ κράτη παρέξειν.

- ἀλλ' ἐννοεῖν χρή τοῦτο μὲν γυναιχ' ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.
ἔπειτα δὲ οὐνεκ' ἀρχόμεσθε ἐκ κρεισσόνων
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κάτι τῶνδε ἀλγίονα.
ἔγω μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ἔνγγηνον ἵσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περισσὸν πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
- AN. οὗτ' ἀν κελεύσαμ' οὗτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' δὲ ήδεως δρῷσις μέτα. 70
ἀλλ' ἵσθ δόποια σοι δοκεῖ, κείνον δὲ ἔγω
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θαυμῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ծσια πανουργήσασ· ἐπεὶ πλείων χρόνος
δὲ δεῖ μὲν ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
ἐκεῖ γὰρ ἀλλ' Κείσομαι· σοὶ δὲ εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμον ἀτιμάσσασ· ἔχε.
- IΣ. ἔγω μὲν οὐκ ἀτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.
- AN. σὺ μὲν τάδε ἀν προδόχοι· ἔγω δὲ δὴ τάφον
χώσοντος ἀδελφῷ φιλτράτῳ πορεύσομαι. 80
- IΣ. οἵμοι ταλαιπός ὡς ὑπερδέδοικά σου.
- AN. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
- IΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ^ν
τοῦργον, κρυψῆ δὲ κεύθε, σὺν δὲ αὔτως ἔγώ. 85
- AN. οἵμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔτει
σιγῶσ·, ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
- IΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
- AN. ἀλλ' οἴδε ἀρέσκουσ· οἰς μάλισθ άδειν με χρή.
- IΣ. εἰ καὶ δυνήσει γ· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρῆσ.
- AN. οὐκοῦν, δταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι. 90
- IΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμήχανα.
- AN. εἰ ταῦτα λέξεις, ἔχθαρει μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἔχθρα δὲ τῷ θαυμόντι προσκείσει δίκη.

ἀλλ' ἔστι με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γάρ οὐ
τοσοῦτον οὐδένα ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δὲ ἵσθι, ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δὲ ὁρθῶς φύλη.

ΧΟΡΟΣ.

- στρ.α. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ καλλιστον ἐπταπύλῳ φανὲς 100
 Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
 ἐφάνθητη ποτὲ, δὲ χρυσέας
 διμέρας βλέφαρον, Διηκαίων ὑπὲρ ῥεόθρων μαλοῦσα,
 τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα πανσαγῆτα
 φυγάδα πρόδρομον διευτέρῳ κινήσασα χαλινῷ.
 *δε ἐφ' ἡμετέρᾳ γὰρ *Πολυνείκους 105
 ἀρθεῖτε νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
 δξέα κλάζων
 αἰετὸς εἰς γάνως ὡς ὑπερέπτη,
 λευκῆς χιώτος πτέρυγι στεγανὸν
 πολλῶν μεθ' ὅπλων 110
 ξύν θ' ἵπποκόμοις κορύβεσσοι.
 ἀγτ.α. στὰς δὲ ὑπὲρ μελάθρων *φονώσαυσιν ἀμφιχωλὸν κύκλῳ
 λόγχαις ἐπταπύλον στόμα,
 ἔβα, πρὶν ποθὲ διμετέρων 115
 αἰμάτων γένισιν πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων
 πευκάενθ "Ηφαιστον ἐλεῖν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
 πάταγος Ἀρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι. 120
 Σεὺς γάρ μεγάλης γλώσσης κόρμπους
 ὑπερεχθάρει, καὶ σφασ ἐσιδῶν
 πολλῷ ῥεύματι προστισπομένους,
 χρυσοῦ καναχῆ ὑπερόπτης, 125
 παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
 ἐπ' ἄκρων ηδη
 νίκην δρμῶντ' ἀλαλάξαι.
 στρ.β. ἀντιτύπῃ δὲ ἐπὶ γῇ πέσε τανταλωθεὶς
 πυρφόρος δε τότε μαυομένη ξύν δρμῷ 130
 135

βακχεύων ἐπέπνει
ριπαῖς ἔχθιστων ἀνέμων.
εἰχε δὲ ἄλλα μὲν ἄλ-
λα· τὰ δὲ ἐπ' ἄλλους ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἀρης.
δεξιώσειρος.

140

ἐπτὰ λοχαγοὶ γάρ ἐφ' ἐπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἵστοι πρὸς ἵστος ἔλιπον
Ζηνὺ τροπαίφ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγερῶν, ω πατρὸς ἐνδε
μητρός τε μᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

145

ἀντ. β. ἄλλα γάρ ἀ μεγαλώνυμος ἡλθε Νίκα
τῷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖστα Θήβᾳ,

150

ἔκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
θεῶν δὲ παοὺς χοροῖς
πανυχίοις πάντας ἐπελθωμεν, δ Θήβας δὲ ἐλειχθων
Βάκχιος ἄρχοι.

ἄλλ' ὅδε γάρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων δ Μενοικέως, *ἄρχων νεοχμός
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτρα ἐρέσσων;
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερύντων
προδόθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

155

160

ΚΡΕΩΝ.

ἀνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ^ν
πολλῷ σᾶλῳ σείσαντες δρθωσαν πάλιν
ὑμᾶς δὲ ἔγῳ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ζετειλ' ικέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖσι
σέβοντας εἰδὼς εὐ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὐθίς, ἥνικ' Οἰδίποeus ἄρθον πόλιν,
κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι

165

παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἔκεινοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίσαν
 καθ' ἡμέραν ἀλοντο παίσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν δλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὸν ἀν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆν.
 ἐμοὶ γάρ δοτὶς πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἀπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
 κάκιστος εἴναι νῦν τε καὶ πᾶλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον' δοτὶς ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἵστω Ζεὺς δ πάνθ' ὄρῶν ἀεί,
 οὗτ' ἀν σιωπήσαμι τὴν ἀτην ὄρῶν
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὕτ' ἄν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῷ, τούτῳ γιγνώσκωας ὅτι
 ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ
 πλέοντες ὄρθης τοὺς φίλους ποιούμεθα.
 τοιοῖσθ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξα πόλιν
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μέν, δε πόλεως ὑπερμαχῶν
 δῆλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί,
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
 ἢ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὖ ξύναμον τοῦτο, Πολυνείκην λέγω,
 δε γῆν πατρών καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθῶν ἡθέλησε μὲν πυρὶ
 πρῆσαι κατάκρας, ἡθέλησε δ' αἴματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἀγειν,

170

175

180

185

190

195

200

τοῦτον πόλει τῇδ^{*} ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μῆτε κτερίζειν μῆτέ κωκύσαι τινα,
ἔαν δὲ ἀθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστόν, αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τοιόδον ἔμον φρόνημα, κοῦπος² ἐκ γέ ἔμον
τιμὴν προέξουσ³ οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανῶν
καὶ ζῶν δομοίως ἐξ ἔμον τιμήσεται.

205

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, πᾶι Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενή πόλει
νόμφη δὲ χρῆσθαι παντὶ πού γέ ἐνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χώποσι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. ὡς δὲν σκοποὶ νυν ἡτε τῶν εἰρημένων.

215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.

ΚΡ. ἀλλ' εἰσ⁴ ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γέ ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' δὲν ἀλλοφ τοῦτ' ἐπεντέλειοις ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ πιχωρεῖν τοὺς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος δε θανεῖν ἐρῆ.

220

ΚΡ. καὶ μὴν δὲ μισθός γέ οὗτος. ἀλλ' οὐτ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ίκάνω, κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γάρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὅδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν.
ψυχὴ γάρ ηῦδα πολλά μοι μυθουμένη,
τᾶλας, τί χωρεῖς οἵ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κεὶ τάδε εἴσεται Κρέων
ἀλλου παρ' ἀνθρόσ, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
τοιαῦθ' ἐλίσσων ηὗντον *σπουδῆ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολείν
σοί, κεὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δὲ ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γάρ ἔρχομαι δεδραγμένος,

225

230

235

- τὸ μὴ παθεῖν ἀν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
 ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὐ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
 ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ· τὸ γὰρ
 πρᾶγμ' οὗτ' ἔδρασ' οὗτ' εἰδον ὅστις ἡν δ δρῶν,
 οὐδὲ ἀν δικαίως ἐσ κακὸν πέσομι τι. 240
- ΚΡ. εὖ γε στοχάζει κάποιφάργυνσαι κύκλῳ
 τὸ πρᾶγμα, δηλοῖς δὲ ὡς τι σημανῶν νέον.
 ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὅκνον πολύν.
 ΚΡ. οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
 ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
 θάψας βέβηκε κάπι χρωτὶ διψίαν 245
 κόνιν παλύνας κάφαγυτεύσας ἀ χρῆ.
 ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἡν δ τολμήσας τάδε
 ΦΥ. οὐκ οἶδ;. ἐκεὶ γάρ οὔτε του γενῆδος ἡν
 πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβαλή· στύχλος δὲ γῆ 250
 καὶ χέρσος, ἀρρώξ οὐδὲ ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἀσημος οὐργάτης τις ἡν.
 ὅπως δὲ δ πρῶτος ἡμὺν ἡμεροσκόπος
 δείκνυσι, πᾶσι θαύμα δυσχερὲς παρῆν.
 δ μὲν γάρ ηφάνιστο, τυμβήρης μὲν ιῦ,
 λεπτὴ δὲ γε φεύγοντος ὡς ἐπῆν κόνις. 255
 σημεία δὲ οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δὲ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρύθουν κακοὶ,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, καὶ ἐγίγνετο 260
 πληγὴ τελευτῶσ', οὐδὲ δ κωλύσων παρῆν.
 εἰς γάρ τις ἡν ἔκαστος οὐξειργασμένος,
 κοιὺδεὶς ἐναργής, ἀλλ' ἔφενγε * μὴ εἰδέναι.
 ἡμειν δὲ τοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὄρκωμοτεῖν
 τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδέναι 265
 τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μῆτ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δὲ, δτ' οὐδὲν ἡν ἐρευνῶσιν πλέον,
 λέγει τις εἰς, δις πάντας ἐσ πέδον κάρα

- κεῦσαι φόβῳ προστρεψεν οὐ γάρ εἶχομεν
οἵτ' ἀντιφωνεῖν οδὸς δπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δὲ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τούργου εἴη τοῦτο κονχὴ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καὶ μὲ τὸν δυσδαιμόνα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαθεῖν.
πάρειμι δὲ ἀκων οὐχ ἔκοῦσιν, οἰδὲ δτι·
στέργει γάρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ΧΟ. ἄναξ ἐμοὶ τοι, μή τι καὶ θεήλατον
τούργου τόδ' *ἢ, ἔννοια βουλεύει πάλαι.
ΚΡ. παῦσαι, πρὸν δργῆς κάμε μεστῶσαι λέγων,
μὴ Ἀφερεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.
λέγεις γάρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονις λέγων
πρόνοιαν ἵσχειν τοῦτο τοῦ μεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, δοτις ἀμφικίονας
ιαοὺς πυρώσων ἥλθε κάναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πολεως
ἄνδρες μᾶλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῆ κάρα σείσοντες, οὐδὲ ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἔξεπισταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδέν γάρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πολεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἔξανίστησιν δόμων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματα ἴστασθαι βροτῶν
πανουργίας δὲ ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
δοις δὲ μισθροῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτὲ ἔξεπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.

- ἀλλ' εἶτερ ἵσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὐ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σου λέγω,
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εύροντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὶν "Αἰδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὸν δὲ
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθε ὕβριν,
ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον
τὸ λοιπὸν ἀρπάζητε, καὶ μάθηθε ὅτι
οὐκ ἐξ ἀπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείστας
ἀτωμένους ἰδοις ἀνὴρ σεσωσμένους.
- ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὔτως ἵω;
- ΚΡ. οὐκ οἰσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
- ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὧσὶν ἥπι τῇ ψυχῇ δάκνει;
- ΚΡ. τί δαί; βούθμιζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
- ΦΥ. δ δρῶν σ' ἀνιψιὰ τὰς φρένας, τὰ δ' ὀπῆς ἐγώ.
- ΚΡ. οἷμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἰ.
- ΦΥ. οὕκουν τό γέργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
- ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
- ΦΥ. φεῦ.
- ἡ δεινὸν φέδοντας δοκῆ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
- ΚΡ. κόμψενε νῦν τὴν δόξαντας εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτε μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθε ὅτι
τὰ δειλὰ κέρδη πηγονάς ἐργάζεται.
- ΦΥ. ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστ', εὖν δέ τοι
ληφθῆ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθι δῆτας δψει σὺ δεῦρο ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεῖς, δόφειλω τοῖς θεοῖς πολλῆν χάριν.
- ΧΟ. στρ.α. ποδλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει:
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
περῶν ὑπὸ οἰδημασιν,
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν

305

310

315

320

325

330

335

- ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀπογρύεται,
Ἴλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἵππείφ γένει πολεύων.
 ἀντ.α. *κουφονών τε φύλον δρνίθων ἀμφιβαλῶν ὅγει 343
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345
 σπείραμις δικτυοκλώστοις,
 περιφραδῆς ἀνήρ·
 κρατεῖ δὲ μηχανᾶς ἀγραύλου
 θηρὸς ὄρεσσιβάτα, λασιαύχενδ θ 350
 ἴππον τέξεται ἀμφίλοφον Ὕγδον οὐρειόν τ' ἀκμῆτα ταῦρον.
 στρ.β. καὶ φθέγμα καὶ ἀνέμον φρόνημα καὶ ἀστυνόμος 354
 ὅργας ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
 πάγων *ἐναίθρεα καὶ
 δύσομβρα φεύγειν βέλη·
 παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
 τὸ μέλλον "Αἰδα μόνον
 φεύξιν οὐκ ἐπάξεται·
 νόσων δὲ ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.
 ἀντ.β. σοφόν τι τὸ μηχανόν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ ἔχων 365
 ποτὲ μὲν κακόν, δῆλοτ' ἐπ' ἀσθλὸν ἔρπει.
 νόμους παρείρων χθονὸς
 θεῶν τ' ἔνορκον δίκαω,
 ὑψίπολις· ἄπολις, δῆρ τὸ μὴ καλὸν 370
 ἔνυεστι τόλμας χάριν.
 μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
 γένοιτο μήτ' ἵστοι φρονῶν, δις τάδε ἔρδοι.
 ἐεις δαιμόνιον τέρας ἀμφιυοῶ 375
 τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
 τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνη.
 ῳ δύστηνος
 καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
 τί ποτ'; οὐ δή που σέ γ' ἀπιστοῦσαν 380
 τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
 καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
 ΦΥ. ηδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον *ἡ ἔειργασμένη.

- τήνδ' εἰλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
 ΧΟ. ὅδ' ἐκ δόμων ἄφορρος ἐς δέον περᾶ.
 ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποιός ξύμμετρος προῦβην τύχῃ;
 ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπώμοτον.
 ψεύδει γάρ ή πίνουσα τὴν γνώμην. ἐπεὶ
 σχολῆς ποθ' ἡξειν δεῦρ' ἀνέξηγχον ἐγὼ
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἴσ τέχειμάσθην τότε. 390
 ἀλλ' ή γάρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐπίδας χαρὰ
 ἔσικεν ἀλλη μῆκος οὐδὲν ἥδονη,
 ἥκω, δὲ δρκων καίπερ δων ἀπώμοτος,
 κόρην ἄγων τήνδ', ή καθευρίθη τάφον
 κοσμοῦσα, κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἀλλου, τόδε.
 καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
 καὶ κρίνε κάχελεγχ· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 δίκαιος εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
 ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
 ΦΥ. αὗτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
 ΚΡ. ή καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὁρθῶς Δ φῆς;
 ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν δυν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπεῖπας. ἀρ' ἔνδηλα καὶ σαφῇ λέγω; 405
 ΚΡ. καὶ πῶς ὁρᾶται κάπιληπτος γέρεθι;
 ΦΥ. τοιούτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γάρ ἥκομεν,
 πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
 πᾶσαν κόνιν σήραντες ή κατεῖχε τὸν
 νέκυν, μιδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
 καθῆμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
 ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
 ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ ἐπιρρόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδῆσοι πόνου.
 χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἕσ τ' ἐν αἰθέρῃ
 μέσφ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος 415
 καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότ' ἔξαιφνης χθονὸς
 τυφὸς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,

- πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὑλῆς πεδιάδος, ἐν δὲ ἐμεστώθη μέγας
αιθῆρ· μύσαντες δὲ εἶχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδε ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ πάις ὄραται, κάνακοκύει πικρᾶς
ὅρνιθος ὁξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐής νεοστῶν ὄρφανὸν βλέψῃ λέχος·
οὗτος δὲ χαῖτη, ψιλὸν ὡς ὄρῷ νέκυν,
γούσισιν ἔξοφμωξεν, ἐκ δὲ ἀρὰς κακὰς
ἡράτο τοῖσι τούργον ἔξειργασμένοις.
καὶ χερσὸν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνυν,
ἔκ τοῦ εὐκρυτήτον χαλκέας ἄρδην πρόχον
χοαῖσι τριπόνδυοις τὸν νέκυν στέφει.
χῆμεῖς ἰδόντες λέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγέντην,
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἡλέγχομεν
πράξεις ἀπαρνος δὲ οὐδενὸς καθίστατο,
ἀλλ' ἡθέως ἔμοιγε καλγεινῶς ἄμα.
τὸ μὲν γάρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθι ησσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
440
- KR.** σὲ δῆ, σὲ τὴν νεύουσαν ἐσ πέδον κάρα
φῆς, ή καταριεῖ μῇ δεδρακέναι τάδε;
AN. καὶ φημὶ δρᾶσαι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
KR. σὺ μὲν κομίζοις δὲ σεαυτὸν ἦ θέλεις
ἔξω βαρείας αὐτίας ἐλεύθερον·
445
σὺ δὲ εἰπὲ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ἥδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
AN. ηδη· τί δὲ οὐκ ἔμελλον; ἔμφατὴ γάρ ἡν.
KR. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδε ὑπερβαίνειν νόμους;
AN. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἡν δὲ κηρύξας τάδε
οὐδὲ ἡ ἔνυοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
οἱ τούσδε ἐν ἀνθρώπουσιν δρισαν νόμους.
450

- οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλή θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θυητὸν δνθ' ὑπερδραμεῖν. 455
οὐ γάρ τι μῦν γε κάχθεις, ἀλλ' αὖ ποτε
ζῆταντα, κονδεὶς οἰδεν ἔξι ὅτου ὑφάη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανούμενη γάρ ἔξηδη, τί δ' οὐ;
κεὶ μὴ σὺ προύκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανούμαι, κέρδος αὐτὸν ἐγὼ λέγω.
ὅστις γάρ εἰ πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῆται, πῶς δᾶδις οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
παρ' οὐδὲν ἀλγος· ἀλλ' αὖ, εἰ τὸν ἔξι ἔμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχάμην νέκυν,
κείνοις ἀνὴρ γλογουν τοῖσθε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δὲ εἰ δοκῶ μῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφίσκανω. 470
ΧΟ. δηλοῖ τὸ γένητηρ' ὡμὸν ἔξι ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκεν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
ΚΡ. ἀλλ' οὐθὶ τοι τὰ σκλήρῳ ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον δόπτον ἐκ πυρὸς περισκελῆ 475
θραυσθέντα καὶ ῥάγεντα πλεῖστ' ἀνεισίδοις.
σμικρῷ χαλινῷ δὲ οἴδα τοὺς θυμουμένους
ἴππους καταρτυθέντας· οὐ γάρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δούλος ἐστι τῶν πέλας.
αὐτῇ δὲ ὑθρίζειν μὲν τότε ἐξηπίστατο,
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους· 480
ὑβρισ δέ, ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπανχεῖν καὶ δεδρακύιαν γελάν.
ἢ μῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὐτῇ δὲ ἀνήρ,
εἰ ταῦτα ἀντὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴσθ δμαμονεστέρα[ς]

- τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἔρκείου κυρέι,
αὐτή τε χὴ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἵσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου. 490
- καὶ νιν καλεῖτ[·] ἐσω γὰρ εἰδον ἀρτίως
λυσσώσαν αὐτὴν οὐδὲ ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δὲ δὲθυμὸς πρόσθεν ἥρησθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν δρόθως ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
μασῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις
δλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνει θέληγ. 495
- ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μὲν ἐλὼν;
ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν τοῦτ[·] ἔχων ἀπαυτ[·] ἔχω.
ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδὲ ἀρεσθείη ποτέ,
οὗτῳ δὲ καὶ σοὶ τᾶμ[·] ἀφανδάνοντ[·] ἔφυ. 500
- καίτοι πόθεν κλέος γέ ἀν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ[·] ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν *ἔγκλειον φόβος.
ἀλλ' ἡ τυραννίς πολλά τ[·] ἀλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' δι βούλεται. 505
- ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων δρᾶς.
ΑΝ. δρῶσι χοῦτοι· σοὶ δὲ ὑπὲλλουσι στόμα.
ΚΡ. σὺ δὲ οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510
ΑΝ. οὐδέν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς δμοσπλάγχνους σέβειν.
ΚΡ. οὐκον δμαῖμος χῶ καταπτίον θανών;
ΑΝ. δμαῖμος ἐκ μᾶς τε καὶ ταῦτοῦ πατρός.
ΚΡ. πῶς δῆτ[·] ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;
ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ[·] δι κατθανῶν νέκυς. 515
- ΚΡ. εἴ τοι σφε τιμᾶς ἐξ ἵσον τῷ δυσσεβεῖ.
ΑΝ. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὥλετο.
ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· δὲ ἀντιστὰς ὑπερ.
ΑΝ. δμως δὲ γέ "Αιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ
ΚΡ. ἀλλ' οὐχ δὲ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἵσος. 520

- ΑΝ. τίς οἰδεν εἰ κάτω ὅτιν εὐαγή τάδε ;
 ΚΡ. οὕτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδὲ ὅταν θάνη, φίλος.
 ΑΝ. οὕτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλέων ἔφυν.
 ΚΡ. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη,
 φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη
 νεφέλη δὲ ὀφρύων ὕπερ αἴματόνει
 ρέθος αἰσχύνει,
 τέγγυος· εὐώπτα παρειάν. 530
- ΚΡ. σὺ δ', ἡ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
 λήθουσά μ' ἔξεπινες, οὐδὲ ἐμάνθανον
 τρέφων δύνατα κάπαναστάσεις θρόνων,
 φέρ' εἰπὲ δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
 φήσεις μετασχῖν, ἡ ἔσμεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; 535
- ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἴπερ ἥδ' δμορροθεῖ,
 καὶ ἔυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
 ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἔάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
 οὗτ' ἡθελησας οὗτ' ἔγω 'κοινωσάμην.
 ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοσίσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
 ξύμπλουν ἐμαυτὴν τὸν πάθους ποιουμένη.
 ΑΝ. δν τοῦργον, "Αἰδης χοὶ κάτω ξυνίστορες·
 λόγοις δὲ ἔγω φιλοῦσαν οὖ στέργω φίλην.
 ΙΣ. μῆτοι, καστιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θαυμάτα θ' ἀγνίσαι. 545
- ΑΝ. μή μοι θάνης σὺν κοινά, μηδὲ ἂ μὴ 'θιγεις
 ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἔγω.
 ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;
 ΑΝ. Κρέστον' ἔρωτα· τοῦδε γάρ σὺν κῆρεμών.
 ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ', οὐδὲν ὠφελούμενη; 550
- ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἔν σοι γελῶ.
 ΙΣ. τί δῆτ' δν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἔγω;
 ΑΝ. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
 ΙΣ. οἵμοι ταλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

- ΑΝ. σὺ μὲν γάρ εἶλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἄρριτοις γε τοῖς ἡμοῖς λόγοις.
 ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δὲ ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.
 ΙΣ. καὶ μὴν ἵση νῦν ἔστι τὸ ξέμαρτία.
 ΑΝ. θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ηδὲ ἐμὴ ψυχὴ πᾶλαι τέθητκεν, διστοιχοῦν ὠφελεῖν. 560
 ΚΡ. τῷ παῖδε φῆμι τώδε τὴν μὲν ἀρτίως ἀνουν πεφάνθαι, τὴν δὲ ἀφ' οὐν τὰ πρῶτα ἔφυ.
 ΙΣ. οὐ γάρ ποτ', δύναξι, οὐδὲ διὰ βλάστηγο μένει νῦν τοῖς κακῶς πράσσουσι, ἀλλ' ἔξισταται.
 ΚΡ. σοὶ γοῦν, δοθεὶς εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 555
 ΙΣ. τί γάρ μόνη μοι τῆσδε ἀπέρι βιώσιμον;
 ΚΡ. ἀλλ' ηδε μέντοι μὴ λέγε· οὐ γάρ ἔστ' ἔτι.
 ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς τυμφεῖα τοῦ σαντοῦ τέκνου;
 ΚΡ. ἀρώσιμοι γάρ γάτέρων εἰσὶν γύναι.
 ΙΣ. οὐχ διὰ γένειν τῆσδε τὸν ήδη ήρμοσμένα. 570
 ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.
 *ΑΝ. ὁ φιλταθέν Αἴμον, ὃς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
 ΚΡ. σῆμα γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
 *ΧΟ. ηδὲ γάρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαντοῦ γόνον;
 ΚΡ. "Αἰδης δὲ πάντων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ. 575
 *ΧΟ. δεδογμάν, ὃς ξοκε, τήροδε κατθανεῖν.
 ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβάς ἔτ', ἀλλά νιν κομίζετ' εἶσω, δμῶες· ἐκ δὲ τούδε χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδὲ ἀνειμένας.
 φεύγοντο γάρ τοι χοὶ θρασεῖς, δταν πέλας ήδη τὸν "Αἰδην εἰσορῶσι τοῦ βίου. 580
 ΧΟ. στρ.α. εὐδαίμονες οἵσι κακῶν ἀγευστος αἰών.
 οἷς γάρ δὲ σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἀτας οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον
 δμοιον ώστε ποντίας
 οδόμα δυσπινόνοις δταν Θρήσσασιν ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράμη πνοαίς,
 κυλίνδει βυσσούθεν κελαινὰν 590

- θίνα καὶ δυσάνεμον,
στόνῳ βρέμουστ σ' ἀντιπλῆγες ἀκταῖ.
- ἀντ.α. ἀρχαῖα τὰ Λαθδακιδᾶν οἴκων δρῶμαι
πήματα ἡθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ', 593
οὐδὲ ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδὲ ἔχει λύσιν.
νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ρίζας *ἐτέτατο φάσος ἐν Οἰδίπου δόμοις. 600
κατ' αὖ νιν φουνία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμῷ κόνις
λόγουν τ' ἄνοια καὶ φρενῶν Ἐρινύς.
- στρ.β. τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι, 605
τὰν οὕθ' ὑπνος αἰρεῖ ποθ' δ παντογήρως
οὗτ' ἀκάματοι θεῶν
μῆνες, ἀγύρφ δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὁλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὸν ἐπαρκέσει
νόμος ὅδ', οὐδὲν *ἔρπων
θνατῶν βιστρ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.
- ἀντ.β. ἀ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς
πολλοῖς μὲν δινασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονών ἐρώτων
εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει,
πρὸν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
σοφίᾳ γὰρ ἔκ του 615
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄτας
πράσσει δὲ δλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 620
ὅδε μὴν Λίμων, παιδῶν τῶν σῶν

νέατον γένητημ· ἀρ' ἀχνύμενος

[τῆς μελλογάμου]

τάλιδος ἡκεὶ μόρον Ἀιτιγόνης,

ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν;

630

KR. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.

ὦ πᾶ, τελείαν ψῆφον ἀρα μὴ κλύων

τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;

ἢ σοὶ μὲν ἡμῖς παταχῇ δρῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σὸς εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων

χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἰσ ἔγωγ' ἐφέψημαι.

ἔμοι γάρ οὐδεὶς ἄξιος ἔσται γάμος

μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἥγουμένου.

635

KR. οὗτο γάρ, ὦ πᾶ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,

γνώμης πατρόφας πάντ' ὅπισθεν ἔσταναι.

τούτου γάρ οὐνεκ' ἄνδρες εἴρχονται γονὰς

κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,

ώς καὶ τὸν ἔχθρον ἀνταρμύνωνται κακοῖς,

καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἵσου πατρί.

640

δοτις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,

τί τόνδ' ἀν εἴποις ἀλλο πλὴν αὐτῷ πόνους

φῦσαι, πολὺν δὲ τούσια ἔχθροισιν γέλων;

μή νύν ποτ', ὦ πᾶ, τὰς φρένας *γ' ὑφ' ἡδονῆς

γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι

645

ψυχρὸν παραγάλισμα τούτο γίγνεται,

γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γάρ

γένοιτ' ἀν ἐλκος μείζον ἡ φίλος κακός;

ἀλλὰ πτύσας ὥστε τε δυσμενῆ μέθες

τὴν παῖδ' ἐν "Αἰδου τήνδε νυμφεύειν τινί.

ἐπεὶ γάρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἔγω

πολεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,

ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,

ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμυείτω Δία

ξύναιμον· εἰ γάρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει

650

655

- ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν δστις ἔστ' ἀπῆρ
 χρηστός, φανεῖται κάν πολει δίκαιος ὁν.
 δστις δ' ὑπερβάλλει τὸν νόμους βιάζεται,
 ἡ τούπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἔξι ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' διν πόλις στήσειε, τοῦδε χρῆ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάνατία,
 καὶ τοῦτον διν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγώ
 καλῶς μὲν ἅρχειν, εὖ δ' διν ἅρχεσθαι θέλεω,
 δορὸς τ' διν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις τ' διλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους.
 οἴκους τίθησιν ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς
 τροπὰς καταρρίγνυσι· τῶν δὲ ὁρθουμένων 675
 σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθαρχία.
 οὗτως ἀμυντέοντες τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡστηρέα.
 κρείσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἄνδρος ἐκπεσεῖν,
 κούν διν γυναικῶν ἡστονες καλούμεθε διν. 680
- ΧΟ. διμῶν μέν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
 λέγειν φρονούντως διν λέγεις δοκεῖς πέρι.
 ΑΙ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων δούστην κτημάτων ὑπέρτατον. 685
 ἐγώ δὲ ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
 οὔτ' διν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν
 γένοντο μένταν χάτερφ καλῶς ἔχον.
 σοῦ δὲ οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν δσα
 λέγει τις ἡ πράσσει τις ἡ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν δῆμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
 λόγοις τοιωύτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων
 ἐμοὶ δὲ ἀκούειν ἔσθι ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἵ διδύρεται πόλις,

- πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιοτ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,695
ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτώτ' ἀθαπτον μήθ' ὑπ' ὥμηστῶν κυνῶν
εἴασ' δλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
οὐχὶ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ' ἐρεμνὴ σιγ' ἐπέρχεται φάτις.700
ἔμοι δὲ σοῦ πράσποντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστι οὐδὲν κτῆμα τιμώτερον.
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζαν, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μή νυν ἐν ἥθος μούνον ἐν σαυτῷ φόρει,705
ὡς φῆς σύ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὄρθως ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἡ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλῶσσαν, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
ἄλλ' ἄνδρα, κεῖ τις γέ σοφός, τὸ μανθάνειν710
πολλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
δρᾶς παρὰ ρείθροις χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
αὐτῶς δὲ ναὸς δοτις ἐγκρατῆ πόδα715
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτὶλλεται.
ἄλλ' εἴκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γάρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσθεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ⁷²⁰
φῦναι τὸν ἄνδρα πάις' ἐπιστήμης πλέων
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γάρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὐν καλὸν τὸ μανθάνειν.
1. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδε· εὐν γάρ εἴρηται διπλᾶ.725
2. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ' ἄνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

- AI. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον εἰ δὲ γὰρ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τάργα σκοπεῖν.
KP. ἔργον γάρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
AI. οὐδὲν δὲ κελεύσαμεν εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
KP. οὐχ ἡδε γάρ τοι ἄφετε πειληπταὶ νόσφοι;
AI. οὐ φῆσι Θήβης τῆσδε ὁμόπτολις λεώς.
KP. πόλις γὰρ ἡμῶν ἀμὲν χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
AI. δρᾶς τόδε ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735
KP. ἀλλωφ γάρ ἢ μοὶ χρῆ *με τῆσδε ἄρχειν χθονός;
AI. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρός ἔσθ' ἐνός.
KP. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
AI. καλῶς ἐρήμης γ' ἀνὴν στὸν γῆς ἄρχους μόνος.
KP. δδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
AI. εἶπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
KP. δι παγκάκιστε, διὰ δίκης ἵων πατρί.
AI. οὐ γὰρ δίκαια σ' ἔξαμπρατάνονθ δρῶ.
KP. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἔμας ἄρχας σέβων;
AI. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
KP. δι μαρδὸν ἥθος καὶ γυναικὸς ὑπερον.
AI. οὐ τὰν ἔλοις ἡστω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
KP. δι γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
AI. καὶ σοῦ γε κάμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
KP. ταύτην ποτὲ οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζώσαν γαμεῖς. 750
AI. ηδὲ οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
KP. ή κάπαπελῶν δωδεκέρχει θραυσός;
AI. τίς δὲ ἔστι ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμις λέγειν;
KP. κλαίων φρενώσεις, δῶν φρενῶν αὐτὸς κενός.
AI. εἰ μὴ πατήρ ἡσθ', εἴπον αὖ σ' οὐκ εὑρονεῖν. 755
KP. γυναικὸς δῶν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
AI. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
KP. ἀληθεῖς; ἀλλ' οὐ, τόνδε "Ολυμπον, ἴσθ' ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψύχοισι δεννάστεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μίσος, ὡς κατ' ὅμματ' αὐτίκα 760
παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.

- ΑΙ. οὐδὲπ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὐθὲ ηδὲ δλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τούμδων προσάψει κράτ' ἐν δφθαλμοῖς δρῶν,
ώς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη συνών. 765
- ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὁργῆς ταχύς·
νοῦς δὲ ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.
- ΚΡ. δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἡ κατ' ἀνδρ' ἵων
τὸν δὲ οὐδὲ κόρα τάδε οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
- ΧΟ. ἄμφω γάρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
- ΚΡ. οὐ τίν γε μὴ θιγοῦσαν εὖ γάρ οὖν λέγεις.
- ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίωρ καὶ σφε βουλεύειν κτανεῖν;
- ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἀν οὐ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ώς ἄγος μόνον προθείς, 775
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κακεῖ τὸν "Αἰδην, δν μόνον σέβει θεῶν,
αἴτουμένη πον τεύξεται τὸ μὴ θαυεῖν,
ἡ γνώστεται γοῦν ἀλλὰ τημικαῦθ' ὅπι
πόνος περισσός ἐστι τὸν "Αἰδουν σέβειν. 780
- ΧΟ. στρ. "Ερως ἀνίκατε μάχαν,
"Ερως, δε ἐν κτήμαστ πίπτεις,
δε ἐν μαλακάς παρειαῖς
νεάνιδος ἐννυχεύεις,
φοιτᾶς δὲ ὑπερπόντιος ἐν τῷ ἀγρονόμοις αὐλαῖς· 785
καὶ σ' οὗτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
οὕθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, δ δ ἔχων μέμηνεν.
- ἀντ. σὺν καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λώβᾳ·
σὺν καὶ τόδε νέκος ἀνδρῶν
ξύναυμον ἔχεις ταράξας·
νικῇ δὲ ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρου 795
νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν ἄμαχος γάρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δὲ ηδη γώ καντὸς θεσμῶν 800

- ἔξω φέρομαι τάδ' ὤρῶν, ἵσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὤρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνη άνύτουσαν. 805
- ΑΝ. στρ.α. ὥράτ' ἔμ', δὲ γὰς πατρίας πολίται,
τὰν νεάταν ὀδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίουν,
κοῦποτ' αὖθις· ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας "Αἰδας ζώσαν ἄγει
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, ὅθ' ὑμενάιων
ἔγκληρον, οὐτ' *ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος
ὕμησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω. 815
- ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
- ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὗτε φθινάσι πληγέστα πόσοις
οὗτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ',
ἄλλ', αὐτόνομος, ζώσα μόνη δὴ
θυητῶν Ἀΐδην καταβήσει. 820
- ΑΝ. ἀντ.α. ἥκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταυτάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρω,
τὰν κισσός ὡς ἀτενῆς
πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὅμβρῳ τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιών τ' οὐδαρὶ λείπει, 830
τέγγει δὲ ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· φέ με
δαιμῶν δρμοιστάταν κατευνάζει.
- ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ *θειογενής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θυητογενεῖς. 835
καίτοι φθιμένῳ μέγ' ἀκούσαι
τοὺς ἴσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν
[ζώσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.]
- ΑΝ. οἵμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῷων, 838

- οὐκ *οὐλομέναν ὑβρίζεις, 840
 ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὁ πόλις, ὁ πόλεως
 πολυκτήμονες ἄνδρες.
 Ιὼ Διρκαῖαι κρήναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἀλογος, ἔμπας 845
 ἔνυμάρτυρας ὑμῷ ἐπικτῶμαι,
 αἴσα φίλων ἀκλαυτος, οἵσις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταμίου
 Ιὼ δύστανος, 850
 σοῦτε *βροτοῖσιν σοῦτ' ἐν νεκροῖσιν
 μέτουκος, οὐ ζῶσιν, οὐθανοῦσιν.
 ΚΟ. προβάσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ω τέκνου, πολύ. 855
 πατρόφον δ' ἐκτίνεις τιν' ἀθλον.
 ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμὸλ μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλιστον οἴκτον
 τοῦ τε πρόπατος
 ἀμετέρου πότμου 860
 κλεισοῖς Λαβδακίδαισιν.
 Ιὼ ματρόφαι λέκτρων ἀται
 κομῆματά τ' αὐτογένηνητ'
 ἐμῷ πατρὶ δυσμόρῳ ματρός,
 οἴων ἐγώ ποθ' ἀ ταλαίφρων ἔφυν· 865
 πρὸς οὓς ἀράιος, ἄγαμος, ἀδ' ἐγὼ μέτουκος ἔρχομαι.
 Ιὼ δυσπότμων
 κασίγητε γάμων κυρήσας,
 θανὼν ἔτ' οὐσαν κατήναρές με. 870
 ΚΟ. σίβειν μὲν εὐσεβειά τις,
 κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει,
 παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει,
 σὲ δ' αὐτόγνωτος ἀλεού ὄργα. 875
 ΙΝ. ἀκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος

- ταλαιόφρεν ἄγομαι τάδ' ἔτοιμως ὁδός.
οἰκεῖτι μοι τόδε λαμπτάδος ἵερὸν ὅμιλος
θέμις ὄφαν ταλαιόν· 880
- τὸν δὲ ἐμὸν πότμων ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στεκάζει.
- ΚΡ. Δρ' ίστ', ἀσιδὰς καὶ γόσις πρὸ τοῦ θαυμῶν,
ώς οὐδὲ ἡνὶ εἰς πάνσατ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
οὐκ ἄξειθ ὡς τάχιστα, καὶ κατηρέφει
τύμβῳ περιεπύξατες, ὡς εἴρηκ' ἔγρα,
ἄφετε μόνην ἑρημον, εἴτε χρῆθ θαυμῶν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζώσα τυμβεύειν στέγη·
ήμεις γάρ ἀγνὸν τούπι τίθετε τὴν κόρην
μετοκίας δὲ οὐν τῆς ἀνω στερήσεται. 890
- ΑΝ. Ζ τύμβος, ζ νυμφεῖον, ζ κατασκαφῆς
οἰκητοῖς αἱέφρουρος, οἱ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, θν ἀρεθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστον δέδεκται Περσέφαστ' ὀλωλότων
θν λοισθία 'γὰ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἔξήκειν βίον.
ἔλθοντα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέψω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα.
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ίμᾶς ἔγὼ 900
ἔλουσα κάκοσμησα κάπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιαδὲ ἄρτυμαι.
καίτοι σ' ἔγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
οὐ γάρ ποτ' οὕτ' ἀν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν
οὕτ' εἰ πόσις μοι κατθανῶν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδε ἀν ἥρδμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἀν μοι κατθανότος ἄλλος ἦν,
καὶ πᾶς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδε ἡμπλακον,
μητρὸς δὲ ἐν "Αἰδουν καὶ πατρὸς κεκευθότοιν, 910

- οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς δοτις ἀν βλάστοι ποτέ.
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἔγω
 πόμφ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ω κασίγνητον κάρα. 915
 καὶ τὸν ἄγει με διὰ χερῶν οὗτῳ λαβὼν
 ἀλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὕτε του γάμου
 μέρος λαχούσαν οὕτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὁδὸς ἔρημος πρὸς φίλων ή δύσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
 ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ἔνυμάχων; ἐπεί γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦνσ' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδε ἔστιν ἐν θεοῖς καλά,
 παθόντες ἀν ξυγγροῦμεν ἡμαρτηκότες· 925
 εἰ δὲ οὐδὲ δαμαρτάνονται, μὴ πλειώ κακά
 πάθουεν ή καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.
XO. ἔτι τῶν αἰτῶν ἀνέμων αἴταλ
 ψυχῆς ρίπται τήρει γ' ἔχουσιν. 930
KP. τοιγάρ τούτων τοῖσιν ἀγονσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὑπερ.
AN. οἷμοι, θανάτου τοῦτ' ἔγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίκται.
KP. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι. 935
AN. ω γῆς Θήβης ἄστυ πατρῶν
 καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἀγομαι δὴ κούκέτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
 τὴν *βασιλειδᾶν μουύην λοιπήν,
 οἴα πρὸς οἴων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.
XO. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945

- κρυπτομένα δ' ἐν τυμβίρει θαλάμῳ κατεζέύχθη·
καί τοις *καὶ γενέῃ τίμιος, δὲ πᾶς πᾶς,
καὶ Ζηνὸς ταμεύεσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
- ἀλλ' ἀ μοιριδίᾳ τις δύνασις δεινά·
οὗτ' ἂν νυν *ὅλβος σότ' Ἀρης, οὐν πύργος, οὐχ ἀλίκιτυποι
κελαιναὶ μᾶς ἔκφύγοιεν.
- ζεύχθη δ' *ὅξυχολος πᾶς δὲ Δρύαντος, 955
Ἡδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὄργαις
ἐκ Διονύσου πετρώδεις κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
- ἀνθηρὸν τε μένος, κένος ἐπέγνω μανίας
ψιών τὸν θεὸν ἐνθέους γυναικας εῦιόν τε πῦρ,
φιλαὐλούς τ' ἡρέθιζε Μούσας. 960
- παρὰ δὲ Κυανέων τε πελαγέων διδόμας ἀλλὸς
ἀκταὶ Βοσπόραι λοδὸς Θρηκῶν — ω —
- Σαλμυδησός, ἵν' ἀγχίπολις Ἀρης 970
δισσοῖσι Φινείδαις
εἰδεν ἀρατὸν Ἐλκος
- τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὁμμάτων κύκλοις
*ἀραχθέντων ὑφ' αἴματηραῖς 975
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
- κλαῖον ματρός, ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν 977
ἀ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄνταστ' Ἐρεχθειδᾶν,
- τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρόφαις
Βορεὰς ἄμπτος ὁρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
- θεῶν πᾶς· ἀλλὰ κάπ' ἔκείνα
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, δὲ πᾶς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν δόδον

- δύ ἔξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γάρ
αὕτη κελευθός ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990
- ΚΡ. τί δ' ἔστι, ω γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
ΚΡ. σύκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
ΤΕ. τοιγάρ δί δρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.
ΚΡ. δχω πεπονθώς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
ΤΕ. φρόνει βεβίως αὐτὸν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
ΚΡ. τί δ' ἔστι; ώ ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς οὐσία.
eis γάρ παλαιὸν θάκον δρυιθοσκό ον
ἴζων, οὐδὲν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγρυπτὸς ἀκούων φθόγγων δρυιθῶν, κακῷ
κλάζοντας οἶστροφ καὶ βεβαρβαρωμένῳ.
καὶ σπῶντας ἐν χηλαίσιν ἀλλήλους φοναῖς
ζηγων πτερῶν γάρ ροῦθος οὐκ ἀσημος ήν.
εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγενόμην 1000
βωμοῖσι παμφλέκτουσιν ἐκ δὲ θυμάτων
"Ηφαιστος οὐν Ἐλαμπεγ, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
καττυφε κάνεπτνε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκευτο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸν τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
φθίνοντὸς ἀσήμων ὄργιών μαντεύματα.
ἔμοι γάρ οὗτος ἡγεμών, ἀλλοις δὲ ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. 1015
βωμοὶ γάρ ημὲν ἐσχάραι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπον γόνου.
κηφτὸς οὐδὲν δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ημῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
οὐδὲ δρυς εὐσήμους ἀπορροιθεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἷματος λίπος. 1020

- ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποιστε γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινῷ ἔστι γοὺξαμαρτάνειν·
ἔπει δὲ ἀμάρτη, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ
ἄβούλος οὐδὲ ἄνολθος, δοτὶς ἐσ κακὸν
πεοῶν ἀκεῖται μηδὲ ἀκίνητος πέλει.
αἰναδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει,
ἀλλ' εἴκε τῷ θαυμόντι, μηδὲ δλωλότα
κέντει, τίς ἀλκὴ τὸν θαυμόντ' ἐπικτανεῖν;
εὐ σοι φρονήσας εὐ λέγω· τὸ μανθάνειν δὲ
ηδιστον εὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
- KR. δὲ πρέσβυν, πάντες διστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετε ἀνδρὸς τοῦδε, κούδὲ μαντικῆς
ἀπρακτος ὑμῖν εἴμι, τῶα *ὑπαὶ γένους
ἐξημπολημαι κάκπεφόρτισμαι πάλαι.
κερδαίνετε, ἐμπολάτε τάπο δάρδεων
ηλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν τάφω δὲ ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδὲ εἰ θέλουσθε οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νν ἀρπάζοντες ἐσ Διὸς θρόνους,
οὐδὲ δισ μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κεῖνον· εὐ γὰρ οἰδεὶς
θεοὺς μιαίνειν σθιτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δέ, ω γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶ
χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρόν, ὅταν λύγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
- TE. φέν·
δροὶ οἰδεῖν ἀνθρώπων τις, δρα φράζεται;
- KR. τί χρῆμα; ποιὸν τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
- TE. δοσφι τοις κτημάτων εὐβουλία;
- KR. δοσφι περ, οἷμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
- TE. ταύτης σὺ μέντοι τῆς ιδού πλήρης ἔφυς.
- KR. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
- TE. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
- KR. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.

- ΤΕ. τὸ δὲ ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φίλει.
 ΚΡ. δρὶς οἰσθα ταγοὺς δῆτας δὲ λέγης δέγων;
 ΤΕ. οὐδέ. ἐξ ἐμοῦ γάρ τήνδε ἔχεις σώσας πᾶλι.
 ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τάδικεν φιλῶν.
 ΤΕ. δρσεις με τάκινητα διὰ φρεινῶν φράσαι. 1060
 ΚΡ. κύνει, μόνον δὲ μὴ πλέοντα δέγων.
 ΤΕ. οὗτος γάρ θῆδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
 ΚΡ. ὡς μὴ μπολήσουν ἵσθι τὴν ἐμὴν φρέα.
 ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 τρόχους ἀμιλλητῆρας ἥδιον τελῶν, 1065
 ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἔνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔστει,
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὸν κάτω,
 ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατφύκιστι,
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδε αὖθεν 1070
 ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
 ῶν οὗτε σοὶ μέτεστιν οὕτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λαβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν "Αἰδου καὶ θεῶν Ἐρινύες, 1075
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἀθρησον εἰ κατηργυρωμένος
 λέγω. φανεῖ γάρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβή,
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
 ἔχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις 1080
 δυσων σπαράγματ' ἡ κύνεις καθήγυνσαν
 ἡ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
 ἀνόσιον ὀσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
 τουαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὡστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 δὲ παῖ, σὺ δὲ ἡμᾶς ἀπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὕτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν

- τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ή νῦν φέρει。1090
- ΧΟ. δινήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίστας.
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἔγώ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
- ΚΡ. ἔγνωκα καύτὸς καὶ ταράσσομαι φρένις.1095
τό τ' εἰκαθεῖν γάρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
ἄττη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
- ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, πᾶς Μενοικέως [Κρέον.]
- ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἔγώ.1100
- ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἀνει, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
- ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
- ΧΟ. δόσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γάρ
θεῶν ποδῶκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
- ΚΡ. οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν ἀνάγκη δούχῃ δυσμαχητέον.1105
- ΧΟ. δρᾶ νν ταύδ' ἐλθὼν μηδὲ ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
- ΚΡ. δοδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἀν· ἵτ' ἵτ' διπάνες
οἵ τ' ὅντες οἵ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
δρμᾶσθ' ἀλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.1110
ἔγώ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γάρ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον γέ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.
- ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμεάς νύμφας ἄγαλμα1115
καὶ Διὸς βαρυθρεμέτα γένος, κλυτὰν δις ἀμφέπεις
Ίταλίαν, μέδεις δὲ
- παγκοίνοις Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κολποῖς,1120
δι Βακχεῦ, Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν
ναίων παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ ρέεθρον,
ἀγρίον τ' ἐπὶ σπορῷ δράκοντος·1125
σὲ δ' ὑπὲρ *διλόφοιο πέτρας στέροψ όπωπε

λιγνύς, ἔνθα Κωρύκαια Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες,
Κασταλίας τε νῦμα.

1130

καὶ σε Νυστίων δρέων
κισσήρεις δχθαι
χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος πέμπει
ἀμφρότων ἐπέων εὐαζόντων
Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·

1135

τὰν ἐκ πασῶν τιμῆς ὑπερτάτων πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·

1140

καὶ νῦν, ὡς βιαίας
ἔχεται πάνδαμος ἀμὲν πόλις ἐπὶ νόσουν,
μολεῖν καθαρσίῃ ποδὶ Παρνασσίαν

1145

ὑπέρ κλιτύν, ἢ στονέντα πορθμόν.
ἰὰ πῦρ πνεύστων *ἄστρων χοραγεῖ* καὶ νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖς Διὸς γένεθλον,
προφάνηθι Ναξίας σαῖς ἄμα περιπόλοις
Θυίασιν, αἴ σε μαινόμεναι πάνυχοι

1150

χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἱακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ' δόποιον στάγτ' ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἀν οὕτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γάρ δρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' ἀεί·
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.

1155

Κρέων γάρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,
σώσας μὲν ἔχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
λαβὼν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
εῦθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·
καὶ νῦν ἀφέεται πάντα. τὰς γάρ ἥδονάς
ὅταν προδῶσιν ἀνδρες, οὐ τίθημ' ἐγώ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλουτεῖ τε γάρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,

1160

1165

καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, εὖν δὲ ἀπῆ
τούτων τὸ χάρειν, τᾶλλον ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἀν πριάμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

1170

ΧΟ. τί δὲ αὐτὸς ἄχθος βασιλέων ἡκεις φέρων;
ΑΓ. τεθνάσιν οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δὲ ὁ κείμενος; λέγε.

ΑΓ. Λίμων δλωλεν αὐτόχειρ διαμάσσεται.

1175

ΧΟ. πότερα πατρώφας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.

ΧΟ. δέ μάντι, τοῦπος ὡς ἀρ' ὅρθον ἡννυσας.

ΑΓ. ὡς δέλθ' ἔχόντων τᾶλλα βουλεύειν πάρα.

ΧΟ. καὶ μὴν δρῶ τάλαινα Εὐρυδίκην δόμον
δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἥτοι κλύουσα παιδὸς ἡ τύχη πάρα.

1180

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ῳ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ικούμην εὐγμάτων προστίγορος.

1185

καὶ τυγχάνω τε κλῆθρὸν ἀνασπαστοῦ πίλης
χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὄτων ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
ἀλλὰ δοτες ἡν δὲ μῦθος αὐθις εἶπατε·

1190

κακῶν γάρ οὐκ ἀπειρος οὐδὲ ἀκούσσομαι.

ΑΓ. ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὸν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἀν δν ἐσύντερον
ψεῦσθαι φανούμεθ; δρθὸν δλήθει' ἀεί.

1195

ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρυν, ἔνθ' ἔκειτο νηλεεὶς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὄργας εὔμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες δγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσι

1200

- θαλλοῖς δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὁρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὐθὶς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
συμφείον "Αἰδουν κοῦλον εἰσεβαίνομεν." 1205
- φωνῆς δὲ ἄπωθεν ὁρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολὼν.
τῷ δὲ ἀθλίας ἀσῆμα περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι μᾶλλον ἀσσον, οἰμώξας δὲ ἔπος
ἴησι δυστρήνητον, ὃ τὰς ἐγώ,
δρ' εἰμὶ μάντις; ἀρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὄδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλά, πρόσπολοι,
ἴτ' ἀσσον ὡκεῖς, καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
ἀθρήσαθ', ἀρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸν στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδε ἔξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἡθροῦμεν ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατεύδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δὲ ἀμφὶ μέσηγη περιπετῆ προσκείμενον,
εὐηῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστητον λέχος. 1225
δὲ ὡς ὅρῃ σφε, στυγιὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κάκακωκύσας καλεῖ,
ἢ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε, τέκνον, ίκέσιός σε λίστομαι. 1230
- τὸν δὲ ἀγρίοις ὅσσοισι παπτήνας δὲ πάις,
πτύνσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπὼν ξίφους
ἔλκει διπλοῦς κυάδοντας, ἐκ δὲ ὄρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἥμπλακ· εἴθ' δὲ δύσμορος
αὐτῷ χολωθείσις, φσπερ εἰχ', ἐπενταθείσις 1235

- ηρεισε πλευράις μέσσον ἔγχος, ἐς δὲ νύρδν
ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὁξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῇ παρειῇ φουιίν σταλάγματος.
κείται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχῶν δεῖλαιος ἐν γ' "Αἰδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
δῆφι μέγιστον ἀδρὶ πρόσκειται κακόν.1240
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἀν εἰκάσεις; ή γυνὴ πάλιν
φρυσύδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ή κακὸν λόγον.1245
- ΑΓ. καῦτὸς τεθάμβηκε· ἀλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχη τέκνου κλύνουσαν ἐς πόλιν γόσσιν
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἐσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
γνώμης γάρ οὖν ἄπειρος, ὡσθὲ ἀμαρτάνειν.1250
- ΧΟ. οὐκ οἶδε· ἐμοὶ δὲ οὖν η τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσείναι χὴ μάτην πολλὴ βοή.
ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
κρυψῆ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
δόμους παραστείχοντες. εὐ γάρ οὖν λέγεις.1255
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
- ΧΟ. καὶ μὴν δᾶ ἀναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτών.1260
- ΚΡ. ίώ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
στερεὰ θανατόειν,
δῶ κτανόντας τε καὶ
θανόντας βλέποντες ἔμφυλίους.
ῶμοι ἐμῶν ἀνολβα βουλευμάτων.1265
ιώ παῖ, νέος νέψειν μόρφῳ,
αἰαῖ αἰαῖ,
ἔθανες, ἀπελύθης,
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.

ΧΟ. οἵμ' ὡς ἔουκας δψὲ τὴν δίκην ἴδειν. 1270

ΚΡ. οἵμοι,
ἔχω μαθὼν δεῖλαιος· ἐν δ' ἐμῷ κάρῃ
θεὸς τόπ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίας ὅδοις,
οἵμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ φεῦ, δὲ πόνοι βροτῶν δύσπονοι. 1275

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὁ δέσποος, ὡς, ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸς χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δὲ ἐν δόμοις
ἔουκας ἥκειν καὶ τάχ' δψεσθαι κακά. 1280

ΚΡ. τί δὲ στιν μὲν κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
ΕΞ. γυνὴ τέθηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηρος, ἀρτὶ νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ΚΡ. ίώ ίώ δυσκάθαρτος "Αἰδου λιμήν,
τί μὲν ἄρα τί μὲν ὀλέκεις; 1284

δὲ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἀχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰᾶν, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φῆς, [δε παῖ,] τίνα λέγεις νέον μοι λόγον,
αἰᾶν αἰᾶν, 1285
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικείον ἀμφικείσθαι μόρον;

ΕΞ. δρᾶν πάρεστιν οὐ γάρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

ΚΡ. οἵμοι,
κακὸν τόδ' ἀλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνου,
τάλας, τὸν δὲ ἔναυτα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μάτερ ἀθλία, φεῦ τέκνου. 1300

ΕΞ. ἡ δὲ δξύθηκτος ἥδε βωμία τπέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν *λάχος,
αὖθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς

- πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
 ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
 ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
 ἔπαιστέν τις ἀμφιθῆκτῷ ξίφει;
 δεῖλαος ἐγώ, *αἰαῖ,
 δεῖλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύα. 1310
- ΕΞ. ώς αἰτίαν γε τῶνδε κάκείων ἔχων
 πρὸς τῆς θανούσης τῆσδε ἐπεσκήπτου μόρων.
 ΚΡ. ποίω δὲ κάπελύστα' ἐν φονᾶις τρόπῳ;
 ΕΞ. παισασ' ὑφ' ἡπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως
 παιδὸς τόδ' ἥσθετ' ὁξυκώκυτον πάθος. 1315
- ΚΡ. ὅμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 ἐμᾶς ἀρμόστει ποτ' ἐξ' αἰτίας.
 ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ω μέλεος,
 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἵλι πρόσκολοι,
 ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ δυτὰ μᾶλλον ἡ μηδένα. 1320
- ΧΟ. κέρδη παραινέις, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς.
 βράχιστα γάρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.
 ΚΡ. ἵτω ἵτω,
 φανήτω μόρων δὲ κάλλιστ' ἐμῶν
 ἐμοὶ τερμίαν ἔγων ἀμέραν
 ὑπατος· ἵτω ἵτω,
 ὅπως μηκέτ' ἀμαρτίαν ἀλλ' εἰσίδω. 1325
- ΧΟ. μελλούστα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
 πράσσειν. μέλει γάρ τῶνδε διοιστὶ χρὴ μέλειν. 1329
- ΚΡ. ἀλλ' ὅν *ἐρῶμαι, ταῦτα συγκατημέμην.
 ΧΟ. μή νυν προσεύχον μηδέν τις πεπρωμένης
 οὐκ ἔστι θυητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
 ΚΡ. ἄγοιτ' ἀν μάταιον ἀνδρ' ἐκποδῶν,
 ὅσ, ω παῖ, σέ τ' οὐχ ἔκὰν *κάκτανον
 σέ τ' αὐτάντην ὅμοι μέλεος, οὐδὲ ἔχω
 δύπα πρὸς πότερον ἴδω· *πάντα γάρ
 λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δὲ ἐπὶ κρατί μοι 1333
- ΧΟ. μελλούστα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
 πράσσειν. μέλει γάρ τῶνδε διοιστὶ χρὴ μέλειν. 1335
- ΚΡ. ἀλλ' ὅν *ἐρῶμαι, ταῦτα συγκατημέμην.
 ΧΟ. μή νυν προσεύχον μηδέν τις πεπρωμένης
 οὐκ ἔστι θυητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
 ΚΡ. ἄγοιτ' ἀν μάταιον ἀνδρ' ἐκποδῶν,
 ὅσ, ω παῖ, σέ τ' οὐχ ἔκὰν *κάκτανον
 σέ τ' αὐτάντην ὅμοι μέλεος, οὐδὲ ἔχω
 δύπα πρὸς πότερον ἴδω· *πάντα γάρ
 λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δὲ ἐπὶ κρατί μοι 1340
- ΧΟ. μελλούστα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
 πράσσειν. μέλει γάρ τῶνδε διοιστὶ χρὴ μέλειν. 1345

πότμος δυσκόμιστος εἰσῆλατο.

- XO. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς
 μηδὲν ἀσεπτεῖν μεγάλοι δὲ λόγοι
 μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
 ἀποτίσαντες
 γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.
- 1350

AΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΑΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΩΝ

ΝΑΥΤΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄλι μέν, δο παῖς Λαρτίου, δέδορκά σε
πείραν τιν' ἔχθρων ἀρπάσαι θηρώμενον
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς δρῷ
Αἴαντος, ἵνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχητα κείνουν νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης
εἰτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὑριως βάσις.
ἔνδον γάρ ἀνήρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ιδρώτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καὶ σ' οὐδὲν εἰσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἢ τ' ἥργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθουν τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθησ.

5

10

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
Ὄ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθέες σου, κανὸν ἀποπτος ἡς ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσισι κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κείνον γάρ, οὐδὲν' ἀλλον, ἴχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γάρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γάρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα.
κάγω 'θελοντής τῷδ' ὑπεξύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένος γάρ ἄρτιος εὐρίσκομεν
λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένος

15

20

25

ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις δπτῆρ αὐτὸν εἰσιδῶν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
 φράζει τε καδήλωσεν· εὐθέος δὲ ἔγω
 κατ' ἵχνος ἄστω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δὲ ἐκπέληγμαι, κούκλῳ μαθεῖν ὅπου.
 καιρὸν δὲ ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τοῦ οὐν πάρος
 τά τοῦ εἰσέπειτα σῆτη κυβερνῶμαι χερί. 30

ΑΘ. ἔγνων, 'Οδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.

ΟΔ. ἡ καὶ φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν ποιῶ;
 ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτα σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τὴν δυσλόγιστον δῶδε γέξεν χέρα; 40
 ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλέων ὅπλων.
 ΟΔ. τί δῆτα ποίμνιας τήνδε ἐπειπίπτει βάσιν;
 ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χείρα χραίνεσθαι φόνῳ.
 ΟΔ. ἡ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδε ἦν;
 ΑΘ. κανὸν ἔξεπραξατ', εἰ κατημέλησ' ἔγώ. 45
 ΟΔ. ποίασι τολμαῖς ταῦσδε καὶ φρενῶν θράσει;
 ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὀρμάται μόνος.
 ΟΔ. ἡ καὶ παρέστη κάπι τέρμ' ἀφίκετο;
 ΑΘ. καὶ δὴ πὲ δισσᾶς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.

ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χείρα μαμῶσαν φόνου; 50
 ΑΘ. ἔγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὅμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστον χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνιας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
 λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 ἔνθ' εἰσπεσὸν ἐκειρε πολύκερων φόνου
 κύκλῳ ράχιζων· καδόκει μὲν ἔστ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἀλλοτ' ἀλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἔγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανάσιν νόσοις
 ὥτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά. 55
 60

κάπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἀλώφησεν πόνου,
τὸνς ζῶντας αὐτὸν δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὑκερων ἄγραν ἔχων.
καὶ νῦν κατ' οἶκους συνδέτους αἰκίζεται,
δείξω δὲ καὶ σοι τήνδε περιφαῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισι εἰσιθῶν θροῦς.

Θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχουν
τὸν ἄνδρον· ἐγὼ γάρ ὅμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρεω σὴν πρόσοψιν εἰσιθεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ.

Αἴαντα φωνῶν στείχει δωμάτων πάρος.

ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.

ΑΘ. οὐ στίγματα μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνήρ οὖτος ἦν;

ΟΔ. ἔχθρός γε τῷδε τάδρῳ καὶ ταῦν ἔτι.

ΑΘ. οὐκον γέλως ἥδιστος εἰς ἔχθρον γελάν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.

ΑΘ. μεμηνότερον ἄνδρα περιφανῶς οὐκεῖς ιδεῖν;

ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νυν οὐκ ἀν ἔξεστην δκνφ.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἵδη πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἰπερ δόφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς δρᾶ;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.

ΟΔ. γένοιτο μένταν πᾶν θεοῦ τεχνώμενον.

ΑΘ. σίγα νυν ἔστως καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.

ΟΔ. μένοιμ' ἂν ήθελον δ' ἀν ἐκτὸς ὃν τυχεῖν.

ΑΘ. δὲ οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.

τί βαιδὺ οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου;

65

70

75

80

85

90

δὲ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καὶ σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

- ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
- ΑΙ. κόμπος πάρεστι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
- ΑΘ. ἡ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ὥχμασας χέρα;
- ΑΙ. ὁστ' οὗποτ' Αἴανθ' οἰδ' ἀτιμάσουντος' ἔτι.
- ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
- ΑΙ. θανόντες ἥδη τὰκ' ἀφαιρείσθων ὅπλα. 100
- ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἡ πέφευγέ σε;
- ΑΙ. ἡ τούπιτριπτον κίναδος ἔξήρου μ' ὅπου;
- ΑΘ. ἔγωγ· Ὁδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
- ΑΙ. ἥδιστος, ὃ δέσποινα, δεσμώτης ἐσώ
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω. 105
- ΑΘ. πρὶν ἀν τί δράσης ἡ τί κερδάνης πλέον;
- ΑΙ. πρὶν ἀν δεθεὶς πρὸς κίον' ἔρκειον στέγης
- ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
- ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεῖς θάνη. 110
- ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὕδε γ' αἰκίσῃ.
- ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τᾶλλ' ἐγώ σ' ἐφίέμαυ·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κούκ ἀλλην δίκην.
- ΑΘ. σὺ δὲ οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὑπερ ἐννοεῖς. 115
- ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον τοῦτό σοι δὲ ἐφίέμαι,
τοιαῦδε αἱρεῖ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
- ΑΘ. δρῆσ, Ὁδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἴσχὺν δῆτ;
τούτου τίς ἀν σοι τάνδρὸς ἡ προνούστερος,
ἡ δρᾶν ἀμείνων εὐρέθη τὰ καίρια; 120
- ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'. ἐποικτείρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπης, καίπερ ὅντα δυσμενῆ,
δθούνεκ' ἀτῇ συγκατέζευκται κακῆ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἡ τούμον σκοπῶν.
ὅρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὅντας ἀλλο πλὴν
εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἡ κούφην σκιάν. 125
- ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον

μηδέν ποτ' εἶπης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὅγκον δρη μηδέν', εἴ τιος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει.
ώς ἡμέρα κλίνει τε κάνγει πάλιν
ἀπαντα τάνθρωπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνει παῖ, τῆς ἀμφιρύστου
Σαλαμίνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου,
σὲ μὲν εὐ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δὲ δταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενής
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ,
μέγαν δκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς δμμα πελείας. 140
ώσ καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείδ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
βοτὰ καὶ λείαν, 145
ἥπερ δοριληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
κτείνοντ' αἴθων σιδήρω.
τοιούσθε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς δτα φέρει πᾶσιν Ὁδυσσεύς,
καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὔπειστα λέγει, καὶ πᾶς δ κλύων
τοῦ λέξατος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ιεὶς
οὐκ ἀν δμάρτοι· κατὰ δὲ ἀν τις ἐμοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἀν πείθοι. 155
πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ δ φθόνος ἔρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ρῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βασίς ἄριστ' ἀν
160

- καὶ μέγας ὁρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδειδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ,
 χῆμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ³ 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρίς, ἄναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν δῆμον ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἀτε πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δὲ ὑποδείσαντες 170
 τάχ' ἀν, ἔξαιφνης εἰ σὺ φανέψῃς,
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.
- στρ. Ἡ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις,—
 δο μεγάλα φάτεις, δο
 μάτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,—
 φρμασε πανδάμονος ἐπὶ βους ἀγελαίας ; 175
 ἦ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν,
 ἦ ῥά κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις εἴτ' ἐλαφαβολίαις·
 ἦ χαλκοθώραξ * αὖ τιν' Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐνυχίοις 180
 μαχανᾶις ἐτίσατο λόβιαν ;
- ἀντ. Οὖ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμώνος, ἔβας
 τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων· 185
 ἦκοι γὰρ ἀν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δὲ ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
 ἦ τὰς ἀσώτουν Σισυφιδάνη γενεᾶς, 190
 μὴ μή μ', ἄναξ, ἔθ' ὡδὲ ἐφαλοις κλισίας
 δῆμον ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη. 193
 ἐπ. Ἀλλ' ἀνα ἐξ ἑδράνων, δόπου μακραίων
 στηρίζει ποτὲ τὰδε ἀγωνίφ σχολῆ
 ἄταν σύρανίαν φλέγων.
 ἔχθρῶν δὲ ὕβρις ἀταρβήτως
 δρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις,

πάντων καγχαζόντων
γλώσσας βαρυάλγητα·
έμοι δ' ἄχος ἔστακεν.

199

200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

παὸς ἀρωγὸι τῆς Αἴαντος,
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
νῦν γάρ δεινὸς μέγας ὡμοκρατής
Λίας θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

205

ΧΟ. τί δ' ἐνὶ ἀλακται τῆς ἀμερίας
νῦξ ηδε βάρος;
παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος, 210
λέγ', ἐπεὶ σε λέχος δουριάλωτον
στέρεξας ἀνέχει θούριος Λίας·
δωτ' οὐκ ἀν ἀιδρις ὑπείποις.

ΤΕ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
θανάτῳ γάρ ἵσον πάθος ἐκπεύσει
μανίᾳ γάρ δλοὺς ἡμὶν δ κλεινὸς
νύκτερος Λίας ἀπελωβήθη.
τουαῖτ' ἀν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδάκτυτα σφάγι' αἰμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τάνδρος. 220

215

ΧΟ. στρ. Οἴαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθονος
ἀγγελίαν ἀτλατον οὐδὲ φευκτάν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπό κληζομέναν, 225
τὰν δ μέγας μῦθος ἀέξει.
οἵμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἵππονώμας. 230

230

ΤΕ. ὅμοι· κείθεν κείθεν ἀρ' ἡμὶν
δεσμῶτιν ἄγων ἥλυθε ποίμναν·
ἀν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαιάς, 233

233

235

- τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
 δύο δὲ ἀργύποδας κριοὺς ἀνελάνω
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥιπτεῖ θερίσας,
 τὸν δὲ ὄρθον ἄνω κίου δῆσας 240
 μέγαν ἵπποδέτην ῥυτῆρα λαβών
 παίει λιγυρῷ μάστιγι διπλῇ,
 κακὰ δεννάζων ῥήμασθ', ἀ δάιμων
 κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244
- ΧΟ. ἀντ. "Ωρα τιν' ἥδη κάρα καλύμμασι
 κρυψάμενον ποδῶν κλοπὰν ἀρέσθαι,
 ἡ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἔξομενον
 ποντυπόρῳ ναὶ μεθεῖναι. 250
- τοίας ἑρέσσοντις ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν πεφόβημα λιθόλευστον Ἀρη
 ἔνναλγειν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰσ' ἀπλατος ἵσχει. 255
- ΤΕ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
 ἄξεις ὀξὺς νότος ὡς λήγει,
 καὶ νῦν φρόνμος νέον ἀλγος ἔχει..
 τὸ γὰρ ἐστενόστειν οἰκεῖα πάθη,
 μηδενὸς ἀλλον παραπράξαντος,
 μεγάλας ὁδύνας ὑποτείνει. 260
- ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἀν εὐτυχεῖν δοκῶ·
 φρούδουν γὰρ ἥδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
- ΤΕ. πότερα δὲ ἄν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις
 φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἥδονὰς ἔχειν,
 ἡ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ἔννων; 265
- ΧΟ. τό τοι διπλάζουν, ω γύναι, μεῖζον κακόν.
- ΤΕ. ἡμένις ἦρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
- ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἐλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270
- ΤΕ. Διηρὸς ἐκεῖνος, ἥνικ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἥθεθ' οἰσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἥμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἥνια ἔννων
 νῦν δὲ ὡς Ἐληξε κάνεπινευσε τῆς νόσου,

- κείνος τε λύπη πᾶς ἀλήλαται κακῆ
ἡμεῖς δὲ δροίως οὐδέν ἡσσον ἡ πάρος.
Δρὸς ἔστι ταῦτα διὸ τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημ δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ κὲ θεοῦ
πληγὴ τις ἡκῇ. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδέν τι μᾶλλον ἡ νοσῶν εὐφραίνεται; 275
ΤΕ. ὡς δοῦ ἔχωντα τῶνδε ἐπίστασθαι σε χρῆ.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δῆλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕ. Διπαν μαθήσει τοῦργον, ὡς κοινωνὸς ὅν.
κείνος γάρ ἄκρας νυκτός, ἥνιχτ' ἐσπεροι
λαμπτήρες οὐκέτι γέθον, ἀμφηκες λαβῶν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.
κάγῳ πιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾶς,
Αἴας; τί τήδε ἄκλητος οὕδε οὐπ' ὑπ' ἄγγελων
κληθεὶς ἀφορμᾶς πεύρων οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὑδει στρατός.
δὸς εἶπε πρὸς μει', ἀεὶ δὲ ὑμνούμενα· 285
γύναι, γυναιξὶ κόσμοιν ἡ σιγὴ φέρει.
κάγῳ μαδοῦσ' ἔληξτ', ὁ δὲ ἐσσύνθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας·
ἔστω δὲ ἐστῆλθε συνδέτους ἄγων διοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐκερών τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν πολέμους, τοὺς δὲ ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κάρραχις, τοὺς δὲ δεσμίους
ἥκιςεθ ὥστε φάντας ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δὲ ὑπάξια διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ 300
λόγους ἀκέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρεδῶν κάτα,
τοὺς δὲ ἀμφὶ Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
δοσηρ κατ' αὐτῶν ὑβριν ἐκτίσαιτ' ἴων
κάπειτ' ἐπάρξας αὐθις ἐς δόμους πάλιν
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλῆρες ἀτης ὡς διοπτεύει στέγος,
πάστας κάρα θώξεν ἐν δὲ ἐρειπίοις 305

- ιεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρίξ δυνέει συλλαβῶν χερί.310
 καὶ τὸν μὲν ἡστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον
 ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δεῖν ἐπηπειλησ' ἔπη,
 εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
 κάνηρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.
 κάγω, φίλοι, δείσασα, τούξειργασμένον
 ἔλεξα πᾶν δσονπερ ἔξηπιστάμην.315
 δ δὲ εὐθὺς ἔξφωμαξεν οἰμωγάς λυγράς,
 ἀς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
 πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόνους
 τοιούσδε ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἔξηγειτ' ἔχειν.320
 ἀλλ' ἀψόφητος ὁξέων κωκυμάτων
 ἵπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.
 νῦν δὲν τοιῷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
 ἀσιτος ἀνήρ, ἀποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
 σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών.325
 καὶ δῆλος ἐστιν ὡς τι δραστέων κακόν.
 τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει καδόντεται.
 ἀλλ', ω φίλοι, τούτων γὰρ οὔνεκ' ἐστάλην,
 ἀρήγατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθε τι.
 φίλων γάρ οἱ τοιούδει μικῶνται λόγοις.330
- ΧΟ. Τέκμησσα δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγεις
 ἡμῖν τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
- .ΑΙ. Ιώ μοί μοι.
- ΤΕ. τάχ', ως ἔοικε, μᾶλλον; ή οὐκ ἡκουόσατε
 Αἴαντος οἵαν τήνδε θωῦσσει βοήν;335
- ΑΙ. Ιώ μοί μοι.
- ΧΟ. ἀνήρ ἔοικεν ή νοσεῖν, ή τοῖς πάλαι
 νοσήμασι ξυνοῦντι λυπεῖσθαι παρών.
- ΑΙ. Ιώ παῖ παῖ.
- ΤΕ. ὅμοι τάλαιν'. Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
 τί ποτε μενοινῆ; ποῦ ποτ' εἰ; τάλαιν' ἐγώ.340
- ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ή τὸν είσαει

- λεηλατήσει χρόνον; ἐγὼ δὲ ἀπολλυμαι.
- ΧΟ. ἀνὴρ φρονεύς ζοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἀν τιν' αἰδῶ καπτὸς ἐμοὶ βλέψας λάθοι. 345
- ΤΕ. Ιδού, διοίγω προσβλέπειν δὲ ξέστι τοι
τὰ τοῦδε πράγη, καντὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
- ΑΙ. στρ.α'. Ἰὼ
φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
μόνοι τοῦτος ἐμμένοντες ὅρθῳ νόμῳ,
ἴδεσθέ μ' οἷοι ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται. 350
- ΧΟ. οἵμ' ὡς ζοικας ὅρθὰ μαρτυρεῦν ἄγαν.
δηλοὶ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
- ΑΙ ἀντ.α'. Ἰὼ
γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
δλιον δε ἐπέβας ἐλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα ποιμένων ἐπαρκέσοντ'. 360
- ἀλλά με συνδαῦξον.
- ΧΟ. εὐθῆμα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἀτης τίθει.
- ΑΙ. στρ.β'. Ὁρᾶς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαῖοις ἀτρεστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηρσὸν δεινὸν χέρας;
φίλοι γέλωτος, οἵοι νύθρισθην ἄρα.
- ΤΕ. μῆ, δέσποτ' Αἴας, λίστομαί σ', αὖδα τάδε.
- ΑΙ. οὐκ ἔκτος; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα;
αἰαῖ αἰαῖ. 370
- ΧΟ. δὲ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ.
- ΑΙ. δὲ δύσμορος, δε τοι μὲν
μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δὲ ἀλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰτολίοις
ἔρεμνὸν αἷμ' ἔθενσα. 375
- ΧΟ. τί δῆτ' ἀν ἀλγοίης ἐπ' ἔξειργασμένοις;
οὐ γάρ γένοιτ' ἀν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὁδὸς ἔχειν.
- ΑΙ. ἀντ.β'. Ἰὼ πάνθ' ὅρῶν, διπάντων τ' ἀεὶ

- κακῶν ὄργανον, τέκνον Δαρτίου,
κακοπινέστατόν τ' ἀλημα στρατοῦ,
ἢ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
ΧΟ. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται.
ΑΙ. ἵδοιμι μήν τιν, καίπερ ὁδὸς ἀτώμενος.
ἴώ μοι μοι. 380
- ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπης. οὐχ ὄρφας ἴν' εἰ κακοῦ;
ΑΙ. ὁ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ,
πῶς ἀν τὸν αἷμυλώτατον,
ἐχθρὸν ἀλημα, τούς τε διστάρχας ὀλέσσας βασιλῆς,
τέλος θάνοιμι καντός; 385
- ΤΕ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', δμοῦ κάμοι θανεῖν
εὔχον· τί γάρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;
ΑΙ. στρ.γ'. Ἰώ
σκότος, ἐμὸν φάος,
ἔρεβος ὁ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'. οὕτε γάρ θεῶν γένος
οὕθ' ἀμερίων ἐπ' ἄξιος
βλέπειν τίν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 395
- ἀλλά μ' ἀ Διὼς
ἀλκίμα θεὸς
ὅλεθρι ἀικίζει.
ποὶ τις οὐν φύγη;
ποὶ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει,
τῇδησι τοῖς δ'
τόμοῦ πέλας,
μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύει. 405
- ΤΕ. ὁ δυστάλαινα, τοιάδε ἄνδρα χρήσιμον
φωνεῖν, ἀ πρόσθεν οὖτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.
ΑΙ. ἀντ.γ'. Ἰώ 410

- πόροι δλίρροθοι
 πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
 κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον
 ἀλλ' οὐκέτι μ', οὐκέτ' ἀμπνοὰς
 ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἔστω.415
- δὲ Σκαμάνδριος
 γείτονες ρᾶαι,
 εὐφρόνες Ἀργείοις,420
 οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
 τόνδ' ἴδητ', ἔπος
 ἔξερέω μέγα,
 οἷον οὐ τίνα
 Τροία στρατοῦ425
 δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
 Ἐλλανίδος· ταῦν δὲ ἄτιμος
 δὰς πρόκειμαι.
- IΟ. οὗτοι σ' ἀπείργειν, οὕθ' ὅπως ἔώ λέγειν
 ἔχω, κακοῖς τοιοῦσδε συμπεπτωκότα.
 II. αἰαῖ· τίς ἂν ποτ' φέβθ' ὁδὸς ἐπώνυμον430
 τούμοδιονοίστειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
 νῦν γάρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ
 καὶ τρίς· τοιούτοις γάρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
 δου πατήρ μὲν τῆσδ' ἀπὸ Ιδαίας χθονὸς
 τὰ πρώτα καλλιστεῖν ἀριστεύσας στρατοῦ435
 πρὸς οἶκον ἡλθε πάσαν εὐκλειαν φέρων·
 ἔγὼ δὲ οὐ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθών οὐν ἐλάσσονι σθένει,
 οὐδὲ ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέστας ἐμῆς,440
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὁδὸς ἀπόλλυμαι.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἔξεπίστασθαι δοκῶ,
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν δν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἂν τις αὐτὸν ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.

νῦν δ' αὗτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
 ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
 κεὶ μὴ τόδ' ὅμμα καὶ φρένες διάστροφοι
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὥδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ
 ἥδη μὲν ἐπ' αὐτοῖς χείρ' ἐπευθύνοντ' ἐμὴν
 ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσαδὴ νόσον,
 ώστ' ἐν τοιοῖσθε χείρας αἰμάξαι βοτοῖς.
 κείνοις δὲ ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
 βλάπτοι, φύγοι τὰν χῶν κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρῆ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἔχθαιρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἐλλήνων στρατός,
 ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας
 μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαίον περῶ;
 καὶ ποιὸν ὅμμα πατρὶ δηλώσω φανεῖς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 δῶν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ίών
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ἔυμπεσῶν μόνος μόνοις
 καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἴτα λοισθιον θάνω;
 ἀλλ' ὥδε γ' Ἀτρείδας δὲν εὐφράναμι που.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
 τοιάδ', ἀφ' ής γέροντι δηλώσω πατρὶ¹
 μή τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχρὸν γάρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῆσειν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἔξαλλάσσεται.
 τί γάρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
 προσθεῖσα κάναθεύσα τοῦ γε κατθανέν;
 οὐκ ἀν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

445

450

455

460

465

470.

475

- ἀλλ᾽ ή καλῶς ἔη, ή καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή· πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480
- ΧΟ.** οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητος λόγον,
Αἴας, θλεῖας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
- παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.
- ΤΕ.** ὁ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
ἔγω δὲ ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν
νῦν δὲ εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ δὼν ἔδοξε που
καὶ σῆ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ἔνυτλον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καὶ σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
εἰնῆς τε τῆς σῆς, γὰρ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπὲρ ἔχθρῶν, χειρίαν ἐφεὶς τινι. 495
- εἰ γὰρ θάνης σὺν καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
ταύτη νόμιζε κάμε τῇ τόθ ἡμέρᾳ
βίᾳ ἔνυνταςθεῖσαν Ἀργείων ὅπο
ἔνν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
καὶ τις πικρὸν πρόσθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις λάπτων, ἵδετε τὴν ὄμευτένι
Αἴαντος, δε μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσους ζῆλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κάμε μὲν δαίμων ἐλῆ,
σοὶ δὲ αἰσχρὰ τάπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει. 505
- ἀλλ' αἰδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἰδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, η σε πολλάκις
θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτειρε δὲ, δωναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπὲρ ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν

κείνῳ τε κάμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμεῖς.
 ἐμὸὶ γάρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρὶδ' ἥστωσας δορί,
 καὶ μητέρ' ἄλλη μοίρα τὸν φύσαντά τε
 καθεῖλεν "Αἰδου θανατίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἐμὸὶ γένοιτ' ἀνὴρ ἀντὶ σοῦ πατρίς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶς ἔγωγε σώζομαι.
 ἀλλ' ἵσχε κάμοῦ μηῆστιν. ἀνδρὶ τοι χρεὼν
 μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τι που πάθοι.
 χάρις χάριν γάρ ἔστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί·
 ὅτου δὲ ἀπορρεῖ μνήστις εὖ πεπονθότος,
 οὐκ ἀν γένοιτ' ἔθ' οὐτος εὐγενῆς ἀνήρ.

- ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἀν οἰκτον ὡς κάγω φρενὶ¹
 θελοιμ' ἀν αἰνοίς γάρ ἀν τὰ τῆσδ' ἔπη.
 ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπάινον τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
 ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
 ΤΕ. ἀλλ', διὰ τοῦτο Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
 ΑΙ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.
 ΤΕ. καὶ μὴν φόβοισι γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
 ΑΙ. εὖ τοῦσδε τοῖς κακοῖσιν, ἡ τί μοι λέγεις;
 ΤΕ. μὴ σοὶ γέ που δύστημος ἀντήσας θάνοι.
 ΑΙ. πρέπον γέ τάν ἦν δαιμονος τούμου τόδε.
 ΤΕ. ἀλλ' οὐν ἔγω 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι.
 ΑΙ. ἐπήνεστ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθον.
 ΤΕ. τί δῆτ' ἀν ὡς ἐκ τῶνδ' ἀν ὠφελοῦμέ σε;
 ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
 ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
 ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
 ΤΕ. δι πᾶν, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
 ἄγ' αὐτὸν διπέρ χερσὸν εὐθύνων κυρεῖς.
 ΑΙ. ἔρποντι φωνέις, ἡ λελειμμένῳ λόγῳ;
 ΤΕ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων δόδ' ἔγγύθεν.
 ΑΙ. αἱρ' αὐτόν, αἱρε δεῦρο. ταρβήσει γάρ οὐ
 νεοσφαγῇ που τόνδε προσλεύσσων φόνον,

εἶτερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόβεν.

ἀλλ' αὐτίκ' ὡμοῖς αὐτὸν ἐν τῷμοις πατρὸς
δεῖ πωλοθαμεῖν κάξομοισθαι φύσιν.

ὡς παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
τὰ δὲ ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι οὐκ οὐκακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλεῦν ἔχω,
ὅθουνεκ' οὐδὲν τῶνδε ἐπαισθάνει κακῶν.
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίας,
τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν·
ἔντος τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθησ.

ὅταν δὲ ἵη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἔχθρος ὁλος ἐξ οἴου τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀπέλλων, μητρὶ τῆθε χαρμούν.

οὕτοι σ' Ἀχαιῶν, οἴδα, μή τις ὑβρίσῃ
στυγναῖσι λάθισαι, οὐδὲ χωρὶς δητὸς ἐμοῦ.
τούοιν πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σωι
λείψω τροφῆς δάονον ἔμπτα κεῖ ταῦν
τηλωπὸς οἰχεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

ἄλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
νῦν τε κοινὴν τήνδε ἐπισκῆπτρῳ χάριν,
κείνῳ τὸ ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τῇ, Ἐριβοίᾳ λέγω,
ῶς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί·

καὶ τάμα τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' δ λυμεδῶν ἐμός.
ἄλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβῖδων ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἵσχε διὰ πολυυρράφου στρέφων
πόρπακος ἐπτάβοιον ἀρρηκτον σάκος·
τὰ δὲ ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἄλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδε ἥδη δέχουν,
καὶ δῶμα πάκτυν, μηδὲ ἐπισκήνους γόους
δάκρυε. κάρτε τοι φιλοίκτιστον γυνή.

550

555

560

565

570

575

580

- πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπωδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.
- ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
- ΤΕ. ω δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δραστείεις φρενί; 585
ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔέταζε· σωφρονεῖν καλόν.
- ΤΕ. οἷμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἴκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
- ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὄφειλέτης ἔτι; 590
- ΤΕ. εὐφῆμα φώνει.
- ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
- ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
- ΑΙ. πολλά' ἄγαν ἥδη θροεῖς.
- ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὄνταξ.
- ΑΙ. οὐν ἔνηρξεθ' ὡς τάχος;
- ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.
- ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῦν,
εἰ τούμδον ἥθος ἀρτὶ παιδεύειν νοεῖς. 595
- ΧΟ: στρ.ά'. Ω κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις δλίπλαγκτος εὐδαιμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·
- ἐγὼ δ' δ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὐν χρόνος, 600
*Ιδάδι μίμων λειμῶνι πόδι *τε μῆλων,
ἀνήριθμος αἱὲν εὐνῶμαι
χρόνῳ τρυχόμενος,
κακάν τλπιδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύστειν
τὸν ἀπότροπον ἀιδηλον "Αἰδαν.
- ἀντ.ά'. Καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὅμοι μοι,
θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
δν ἔξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίφ
κρατοῦντ' ἐν "Αρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας

- φῦλοις μέγα πένθός εὔρηται. 615
 τὰ πρὸν δὲ ἔργα χεροῖν
 μεγίστας ἀρετᾶς
 ἄφυλα παρ' ἄφυλοις
 ἐπεο̄ ἔπεισε μελέοις Ἀτρεΐδαις.
- τηρ.β. Ἡ που παλαιῷ μὲν ἐντροφος ἀμέρᾳ,
 λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νὺν ὅταν νοσοῦντα
 φρενομόρως ἀκούσῃ,
 αἴλιων αἴλιων
 οὐδὲ οἰκτρᾶς γύρων δρυιθος ἀηδοῦς
 ησει δύσμορος, ἀλλ' ὁξυτόνους μὲν φόδας 625
 θρητήσει, χερόπληκτοι δὲ
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιᾶς ἀμνυγμα χάιτας. 630
- ἀπ.β. Κρέσσων γάρ Ἀιδα κεύθων δικοῦν μάται,
 δε ἐκ πατρόφας ήκων γενεᾶς ἄριστος
 πολυπόνων Ἀχαιῶν,
 οὐκέτι συντρόφοις
 δργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὄμλει. 640
 δι τλάμων πάτερ, οἵαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 διν οὕπω τις ἔθρεψεν
 αἰώνιοις Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645
- ΑΙ. ἀπανθ' ὁ μακρὸς κάναριθμητος χρόνος
 φύει τὸν ἄδηλα καὶ φανέτα κρύπτεται·
 κούκλης ἐστὶν ἀελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶρος δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
 κάγω γάρ, δε τὰ δεινά ἐκαρτέρουν τότε 650
 βαφῆ σιδηρος ὥστι, ἐθηλύνθην στόμα
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
 χήραν παρ' ἔχθροις παῖδα τὸν ὄρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἰμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὡς διν λύματα δηγίστας ἔμα
 μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θέας. 655

- πύκαξε θάσσον. οὐ πρὸς λατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπωδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.
- ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλώσσα σου τεθηγμένη.
- ΤΕ. ω δέσποτ' Άλας, τί ποτε δρασείεις φρενί;
ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔέταξε· σωφρονεῖν καλόν.
- ΤΕ. οἷμ' ὡς ἀδύμῳ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ίκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
- ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ ἐγὼ θεοῖς
ώς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;
- ΤΕ. εὖφημα φῶνει.
- ΑΙ. τοῖς δικούσουσιν λέγι.
- ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
- ΑΙ. πολλά' ἄγαν ἥδη
- ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ψυαξ.
- ΑΙ. αὐτὸν διερκεῖσθαι
- ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.
- ΑΙ. μῆρά μοι

εἰ τούμὸν ἥδος ἅρτε παῖσιν
ΧΟ. στρ.α'. *Ω κλεινὰ Σαλαμῖ.
ναίεις ἀλίπλαγκτος εἰπὲ,
πᾶσιν περίφαντος ἀποθανεῖσθαι
ἐγὼ δ' οὐ τολάμων
*Ιδόδη μήμνων
ἀνήριθμος οὐδὲ
χρόνῳ τριπλάσιος
κακῶν εἰπέ
ἔτει μηδὲν
νῦν
στρ.α'. *

τοιούτου

695

ενών ιάψη.

700

αναξ Ἀπόλλων

τοιοῦ Ἀρης.

705

εἰδήμερον πελάσαι φάσι

λέας

710

οὐ αὐ

εἰνομίᾳ σέβων μεγίστῃ.

μαραίνεται

πατίσαιρ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ ἀδηπτῶν

715

η

μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

α, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θόλῳ,

μεστὸν δρῦ Μυστίων ἀπὸ

720

μέσου δὲ προσμολῶν στρατήγου

αι τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις δροῖ.

οὐτα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

οντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὑπείθεσιν

απον ἔνθεν κάνθεν οὐτὶς ἔσθ' οὐδὲ οὖ,

α τοῦ μανέντος κάπιθουλευτοῦ στρατοῦ

αμοι ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι

οὐ πέτροισι πᾶς καταζανθεῖς θανεῖν.

725

μολών τε χῶρον ἔνθ' ἀν ἀστιθῆ κίχω
 κρύψω τόδ' ἔγχος τούμδν, ἔχθιστον βελῶν,
 γαίας ὄρνεας ἔνθα μή τις δψεται·
 ἀλλ' αὐτὸν οὐκέ "Αἰδης τε σωζόντων κάτω.
 ἔγώ γάρ εἴξ οὐ χειρὶ τοῦτ' ἔθεξάμην
 παρ' Ἔκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
 οὕπω τι κεδών ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἔχθρῶν ἀδωρα δῶρα κούκ δνήσιμα.
 τοιγάρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρεΐδας σέβειν.
 ἀρχούτες εἰσι, δωσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμᾶις ὑπείκει· τοῦτο μὲν οφεστιθεῖς
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπω δέρει·
 ἔξισταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπάλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἀημα πνευμάτων ἐκοίμησε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' δ' παγκρατῆς ὑπνος
 λύει πεδήσας, οὐδὲ ἀει λαβθῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἔγώ δ', ἐπίσταμαι γάρ ἀρτίως ὅτι
 δ' τ' ἔχθρος ἡμῶν ἐσ τοσόνδ' ἔχθαρτέος,
 ώς καὶ φιλήσων αὖθις, ἐσ τε τὸν φίλον
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὀφελεῖν βουλήσομαι,
 ώς αἰὲν οὐ μενοῦντα, τοῖς πολλοῖσι γάρ
 βροτῶν ἀπιστός ἐσθ' ἐταιρείας λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσεις σὺ δὲ·
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι,
 εἴχου τελεῖσθαι τούμδν ἐν ἑρῷ κέαρ.
 ἡμεῖς δ', ἐτάίροι, ταῦτὰ τῇδε μοι τάδε
 τιμάτε, Τεύκρῳ τ', ἦν μολῃ, σηρήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμέν δμα.
 ἔγώ γάρ εἰμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον·

ὑμεῖς δὲ ἀ φράξω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἵσσετε
πύθοισθε, κεὶ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. στρ. Ἔφριξ ἔρωτι, περιχαρής δὲ ἀνεπτάμαν.

ἰὼ Πλὰν Πάν,

δὲ Πλὰν Πάν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου 695
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ, δὲ

θεῶν χοροποΐ ἄναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κνώσσοι δρχήματ' αὐτοδαθή ξυπόνια λάψης. 700
νῦν γάρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ίκαρίων δὲ ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
δὲ Δάδιος εὐγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὑφρων. 705

ἀτ. Ἐλυστεν αἰνὸν ἄχος ἀπὸ δημάτων Ἀρης.

ἰὼ ίώ, νῦν αὖ,

νῦν, δὲ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσται φάσι
θοῶν ὁκυάλων νεῶν, δοτὸς Λίας 710

λαθίπτονος πάλιν, θεῶν δὲ αὖ

πάνθυτα θέσμι' ἔξηρτος' εὐνομίᾳ σύβων μεγίστη.

πάνθ δὲ μέγας χρόνος μαραίνεις
κούδεν ἀναύδητον φατίσταις ἄν, εἰτέ γ' ἔξι ἀελπτων 715

Ἄλας μετανεγνώσθη

θυμῷν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἄγγεῖλαι θέλω,

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτε Μυσίων ἀπὸ⁷²⁰
κρημνῶν μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγου
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις δροῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὀπείδεσιν
ῆραστον ἔνθεν κάνθεν οὕτις ἔσθ δις οὖ,

τὸν τοῦ μανέντος κάπιθουλευτοῦ στρατοῦ⁷²⁵

ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσαι

τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θαυμεῖν.

- δωτ' εἰς τοσοῦτον ἥλθοι δῶτε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
- λήγει δὲ ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ἔυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Λίας ποὺ στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γάρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
- ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ὄρτιώς, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις. 735
- ΑΓ. ίοὺ ίού.
- βραδεῖαν ἡμᾶς ἀρ' ὁ τίρδε τὴν δδὸν
πέμπων ἔπειμψεν, ή ἕφάνην ἐγὼ βραδύς.
- ΧΟ. τί δὲ ἔστιν χρείας τῆσδε ὑπεσπανισμένον; 740
- ΑΓ. τὸν ἀνδρὸς ἀπήγειρα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ ἔχω παρήκειν, πρὶν παρὸν αὐτὸς τύχῃ.
- ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ χολου.
- ΑΓ. ταῦτ' ἔστιν τάπῃ μωρίας πολλῆς πλέα,
εἰπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαυτεύεται. 745
- ΧΟ. ποιοι; τί δὲ εἰδὸς τοῦδε πράγματος πέρι;
- ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὸν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα,
εἰς χείρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεῖς εἰπε κάπεσκηψε παντοίᾳ τέχην
εἰρῆσαι κατ' ἡμαρ τούμφαντες τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδὲ ἀφέντ' ἔαν,
εἰς ζῶντ' ἐκείνουν εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 750
- ἐλᾶτε γάρ αὐτὸν τῆδε θήμερα μόνη
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὸν κάνοντα σώματα
πίπτειν βαρείας πρὸς θεῶν δυσπραξίας
ἔφασχ' δέ μάντις, δῆτις ἀνθρώπουν φύσιν
βλαστῶν ἐπειτα μὴ κατ' ἀνθρωπον φρονῆ.
κείνος δέ ἀπ' αἰκινεύθεις ἐξορμώμενος 760

- άνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός,
 δι μὲν γὰρ αὐτὸν ἐμέπει, τέκνον, δορὶ⁷⁶⁵
 βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δὲ αὖτις κρατεῖν.
 δὸς ὑψικόμπως καθφρόνως ἡμείψατο,
 πάτερ, θεῷς μὲν κανὸν δι μηδὲν ἀν διμοῦ
 κράτος κατακήσατ· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτον ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσόνδε ἐκόμπει μῆθον. εἴτα δεύτερον,
 δίας Ἀθάνας, ἥνικ' ὅτρύνοντα πνυ
 ηνδᾶτ· ἐπ' ἔχθροῖς χείρα φοινίαν τρέπειν,
 τότεντ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἀρρητὸν τὸ ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἀλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἵστω, καθ' ἥμας δὲ οὗποτε ἐκρήξει μάχη.⁷⁷⁵
 τοιωῖστέ τοι λόγουσιν ἀστεργῆ θεᾶς
 ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
 ἀλλ' εἰπερ ἔστι τῆδε θημέρᾳ, τάχ' ἀν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' δι μάντις εἰλθε· δὸς εὐθὺς ἔξ οὔτες
 πέμπει με σὺν φέροντα τάσδε ἐπιστολὰς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δὲ ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ΧΟ. Ωδαία Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
 δρα μολοῦστα τόνδε δποῖ ἐπη θροεῖ.⁷⁸⁵
 ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τούτῳ μὴ χαίρειν τινά.
 ΤΕ. τί μὲν τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρίτων, ἔξ οὔτες ἀνίστατε;
 ΧΟ. τοῦθεν εἰσάκουε τάνδρός, ὡς ἡκει φέρων
 Λίαντος ἥμιν πρᾶξιν ἦν ἡλγησ' ἐγώ.⁷⁹⁰
 ΤΕ. οἵμοι, τί φῆς, ἀνθρωπε; μῶν δλώλασμεν;
 ΑΓ. οὐκ οὐδὲ τὴν σὴν πρᾶξιν, Λίαντος δὲ ὅτι,
 θυραῖσιν εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.
 ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, δωστε μὲν ὀδίνειν τί φῆς.
 ΑΓ. ἐκείνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
 σκηνῆς ὑπαυλον μηδὲ ἀφιέναι μόνον.⁷⁹⁵

- ΤΕ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, καπὲ τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτν τήνδε δὲ ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἀπίζει φέρειν.
- ΤΕ. οἵμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαδόν;
 ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
- ΤΕ. οἱ γά, φίλοι, πρόστητος ἀναγκαίας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκροι ἐν τάχει μολέαν,
 οἱ δὲ ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δὲ ἀντηλίσιοι
 4 ζητεῖτ' ίόντες τάνδρος ἔξοδον κακήν.
 ἔγνωκα γάρ δὴ φωτὸς ἡπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐμφεβλημένη.
 οἵμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἴδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι κάγῳ κεῖσ' ὅποιπερ ἀν σθένω.
 χωρῶμεν, ἐγκούσωμεν, σὺχ ἔδρας ἀκμή,
 σώζειν θέλοντας ἄνδρα γ', δις σκεύδη θαυεῖν.
- ΧΟ. χωρεῖν ἐτοίμος, κού λόγῳ δείξω μόνον.
 τάχος γάρ ἔργουν καὶ ποδῶν ἄμ' ἔψεται.
- ΑΙ. δ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος
 γένοιτ' ἄν, εἴ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς "Ἐκτορος ἔινων ἐμοὶ¹
 μᾶλιστα μασθήτος, ἔχθιστου θ' ὄραν.
 πέπηγε δὲ ἐν γῇ παλεμίᾳ τῇ Τρφάδῃ,
 συδηροβράτῳ θηγάνῃ νεηκούσής·
 815
 ἔπηξα δὲ αὐτὸν εὐ περιστελλας ἐγώ,
 εὐνουστατον τῷδε ἀνδρὶ διὰ τάχους θαυεῖν.
 οὕτω μὲν εὐσκευούμεν ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
 σὺ πρῶτος, δὲ Ζεῦ, καὶ γάρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτω
 Τεῦκρῳ φέροντα, πρῶτος δὲ μ βαστάσῃ
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἔχθρῶν τους κατοκτευθεὶς πάρος
- 820
 825

ρύθμῳ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' Ἐλωρ.	830
τοσσῶντά σ', ω Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δὲ δῆμα	
πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με ποιμίσαι,	
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι	
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.	
καλῶ δὲ ὀργανὸς τὰς ἀσί τε παρθένους	835
ἀσί θ' δρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,	
σεμνᾶς Ἐρινύς τανόποδας, μαθεῖν ἐμὲ	
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διδλλυμαι τάλας.	
ἴτιν, ω ταχεῖαι ποίημοι τοῦ Ἐρινύες,	
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδίμου στρατοῦ.	
σὺ δέ, ω τὸν αἰτὶν οὐρανὸν διφρηλατῶν	845
Ἐλιε, πατρόφαν τὴν ἔμὴν ὅταν χθόνα	
ἰδης, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἥμιαν	
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἔμὰς μόρον τὸν ἔμδυν	
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.	
ἥ που τάλαινα, τήνδε ὅταν κλύῃ φάτιν,	850
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.	
ἄλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρησκίσθαι μάτην,	
ἄλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.	
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μὲν ἐπίστκεψαι μολών	855
καίτοι σὲ μὲν κάκεῖ προσαυδήσω ξυνών.	
σὲ δέ, ω φαεηῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,	
καὶ τὸν διφρευτήν Ἐλιον προσεννέπω,	
πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐδίς ὕστερον.	
ὦ φέγγος, ω γῆς ἵερὸς οἰκείας πέδουν	860
Σαλαμῖνος, ω πατρόφον ἐστίας βάθρον,	
ικλειαί τοῦ Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,	
κρῆμαί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ	
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ω τροφῆς ἔμοι·	
τοῦθ' ὑμὶν Λίας τούπος ὕστατον θροεῖ,	
τὰ δὲ ἄλλ' ἐν "Αἰδου τοῖς κάτω μυθῆσομαι.	865

HMIXOPION.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

- πύκαζ^ε θâσσον. οὐ πρὸς λατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπφδᾶς πρὸς τομῶντι πήματι.
- ΧΟ. δέδοικ^ε ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλώσσα σου τεθῆγμένη.
- ΤΕ. ὁ δέσποτ^ε Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;
- ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔέταξε· σωφρονεῖν καλόν.
- ΤΕ. οἵμ^ε ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ίκνούμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
- ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ^ε ἐγὼ θεοῖς
ώς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ^ε ὀφειλέτης ἔτι;
- ΤΕ. εὑφῆμα φώνει,
ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
- ΤΕ. σὺ δ^ε οὐχὶ πείσεις;
- ΑΙ. πολλά^ε ἄγαν ήδη θροεῖς.
- ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ωναξ.
- ΑΙ. οὐ ἔννέρξεθ^ε ὡς τάχος;
- ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.
- ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τούμδν ήθος ἀρτι παιδεύειν νοεῖς.
- ΧΟ: στρ.ά. ^Ω κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις δλίπλαγκτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος αἴει·
ἐγὼ δ^ε δ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὐ χρόνος,
- *Ιδῆδι μίμων λειμῶνι πόρα ^{*τε} μήλων,
ἀνηριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
χρόνῳ τρυχόμενος,
κακὰν ἐλπίδ^ε ἔχων
ἔτι μέ ποτ^ε ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον ἀιδηλον "Αἰδαν.
- ἀντ.ά'. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὅμοι μοι,
θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
δν ἔξεπέμψω πρὸν δή ποτε θουρίψ
κρατοῦντ^ε ἐν "Αρει· νῦν δ^ε αὖ φρενὸς οἰοβάτας

585

590

595

600

605

610

φῦλοις μέγα πένθός εὑρηται.	615
τὰ πρὸν δὲ ἔργα χεροῦ μεγίστας ἀρετᾶς	
ἀφίλα παρ' ἀφίλοις	620
ἔπεισ' ἔπεισε μελέοις Ἀτρείδαις.	
πτρ.β. Ἡ που παλαιῷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ, λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νν ὅταν νοσοῦντα	625
φρενομόρως ἀκούσῃ, ἄλινον αἴλινον	
οὐδὲ οἰκτρᾶς γύρον ὅρνιθος ἀηδοῦς	
ησεὶ δύσμορος, ἀλλ' ὁξυτόνους μὲν φόδας	630
θρηῆσει, χερόπληκτοι δὲ	
ἐν στέρινοισι πεσοῦνται	
δοῦποι καὶ πολιάς ἀμυγμα χαίτας.	634
ἰντ.β. Κρέσσων γάρ "Αἰδα κεύθων δ νοσῶν μάτων, δε ἐκ πατρόφας ἡκων γενεῖς ἄριστος πολυπόνων Ἀχαιῶν, οὐκέτι συντρόφοις	
δργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἔκτος ὄμιλεῖ.	640
δ τλάμων πάτερ, οὐαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν,	
δν σηπω τις ἔθρεψεν	
αἰδὼν Αἰλακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε.	645
ΑΙ. ἀπανθ' δ μακρὸς κάναριθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται· κούν ἔστ' ἀελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται χάδεινδις ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες. κάγω γάρ, δε τὰ δειν' ἐκαρτέρουν τότε	
βαφῆ σιδηρος δις, ἐθηλύνθην στόμα	650
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νν χήραν παρ' ἔχθροις παῖδά τ' ὄρφανὸν λιπεῖν.	
ἀλλ' εἴμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας, ὡς διν λύμαθ δηγίστας ἐμὰ μῆνιν βαρείαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς·	655

μολῶν τε χῶρον ἔνθ' ἀνάστηθη κίχω
 κρύψω τόδ' ἔγχος τούμόν, ἔχθιστον βελῶν,
 γαίας ὄρυξας ἔνθα μή τις δψεται·
 ἀλλ' αὐτὸν νῦξ "Αἰδης τε σωζόντων κάτω.
 ἔγώ γάρ ἐξ οὐν̄ χειρὶ τοῦτ' ἔδειξάμην
 παρ' Ἐκτορος δώρημα δυσμενεσπάτου,
 οὕπω τι κεδονὺν ἔσχων Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀλληθῆς ή βροτῶν παροιμία,
 ἔχθρῶν ἄδωρα δῶρα κούνικον δύνησιμα.
 τοιγάρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρεΐδας σέβειν.
 ἀρχοντές εἰσιν, ὡσθ' ὑπεικτέον. τί μῆ;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμᾶις ὑπέκειν· τοῦτο μὲν μῆφοστιβέν
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπη θέρει·
 ἔξισταται δὲ νυκτὸς αἰλανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπάλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὑπνος
 λύει πεδήσας, οὐδὲ ἀεὶ λαβῖδων ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὖν γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἔγώ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
 δο τ' ἔχθρὸς ἡμῶν ἔει τοσόνδε ἔχθαρτέος,
 ὡς καὶ φιλήσων αὐθίς, ἐς τὴν φίλουν
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὀφελεῖν βιολήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὖν μενοῦντα, τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἄπιστος ἐσθ' ἔταιρελας λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσεις σὺ δὲ·
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα δὰ τελους, γύναι,
 εὐχούν τελεῖσθαι τούμδων ὥν ἔρδι κέαρ.
 ὡμεῖς δ', ἔταιροι, ταῦτα τῇδε μοι τάδε
 τιμάτε, Τεύκρῳ τ', ἦν μολῃ, σημάνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῶν δῆμα.
 ἔγώ γὰρ εἰμὶ ἐκεῖνος ὅποι πορευεσθε

660

665

670

675

680

685

690

ὑμεῖς δὲ ἀ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἀν μὲν ισως
πύθοισθε, κελ τὸν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. στρ. "Εφριξὲ ἔρωτι, περιχαρής δὲ ἀκεπτάμαν.

ἰὼ Ιὼ Πλὰν Πάν,

δὲ Πλὰν Πλὰν ἀλπιλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου 695
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ, ὁ

θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κυνόστι' ὀρχήματ' αὐτοδαή ξυπὼν λάψης. 700
τὸν γάρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

*Ικαρίων δὲ ὑπὲρ πελαγέων μολὸν ἄναξ Ἀπόλλων
δὲ Δαδίος εὐγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὐφρών. 705

ΔΥΤ. "Ελυστεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀρμάτων" Αρης.

ἰὼ Ιὼ, τὸν αὖ,

τὸν, δὲ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσται φάσι
θοῶν ωκυάλων νέων, δοτὸς Αἴας 710

λαθίπονος παλιν, θεῶν δὲ αὖ

πάνθυτα θέσμι' ἔξητος' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστη.
τάνθ δέ μέγας χρόνος μαραίνεις"
κούδεν ἄναύδητοι φοτίσαιμεν δι, εἰτέ γέρε ἀξέλπτων 715

Αἴας μετανεγνώσθη

θυμῷν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ^τ
κρημνῶν μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις δμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὀπείδεσιν
ῆρασσον ἔνθεν κάνθεν οὕτις ἔσθ δις οὖ,
τὸν τοῦ μανέντος κάπιθουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλούντες, ὡς οὐκ ὀρκέσσοι
τὸ μὴ οὐν πέτροισι πᾶς καταβαθεὶς θαυμεῖν.

- δῶστ' εἰς τοσοῦτον ἡλθον δύτε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
- λήγει δὲ τὸ δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ἔυναλλαγῇ λόγου.
ἄλλ' ήμιν Λίας ποὺ στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γάρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
- ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις. 735
- ΑΓ. Ιοὺς Ιούς.
θραδεῖαν ήμᾶς ἀρ' δ τήνδε τὴν δδὸν
πέμπων ἐπεμψειν, ή 'φάνην ἐγὼ θραδύς.
- ΧΟ. τί δὲ ἐστὶ χρέιας τῆσδε ὑπεσπανισμένον; 740
- ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπήγυδα Τεύκρος ἔνδοθεν στέγησ
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὸν αὐτὸς τύχῃ.
- ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ χόλου.
- ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τάπῃ μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαυτεύεται. 745
- ΧΟ. ποίον; τι δὲ εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι;
- ΑΓ. τοσοῦτον οἴδα καὶ παρὸν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
- εἰς χείρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεῖς εἰπε κάπεστηψε παυτοίᾳ τέχην
εἰρῆαι κατ' ἡμαρ τούμφανες τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηνᾶσι μηδὲ ἀφέντ' ἔῶ,
εἰ ζῶντ' ἐκείνους εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
- ἐλᾶτ γὰρ αὐτὸν τῇδε θημέρᾳ μόνη
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κάνυντα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις 760
- ἔφασχ' δὲ μάντις, δόστις ἀνθρώπουν φύσιν
βλαστὸν ἐπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῆ.
κεῖνος δὲ ἀπ' οἰκων εὐθὺς ἐξορμώμενος

- ᾶνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός.
 δ μὲν γάρ αὐτὸν ἐμέπει, τέκνον, δορὶ⁷⁶⁵
 βουλού κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δὲν κρατεῖν.
 δ δὲν ψυκόμπως κάθροντος ημείψατο,
 πάτερ, θεοῖς μὲν κάν δ μηδὲν δν δμοῦ
 κράτος κατακτήσαιτ[·] ἐγώ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ[·] ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσόνδε ἐκόμπει μῆθον. εἴτα δεύτερον,
 διὰς Ἀθάνας, ήνικ[·] ὀτρύνουσά μν
 ηὐδάτ[·] ἐπ[·] ἔχθροῖς χείρα φοινίαν τρέπειν,
 τότ[·] ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ[·] ἔπος·
 ἀναστα, τοῖς ἀλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ[·] ήμᾶς δὲν οὖπο[·] ἐκρήξει μάχη.⁷⁷⁵
 τοιοῦσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆθεῖσι
 ἐκτήσατ[·] ὀργήν, οὐ κατ[·] ἀνθρωπον φρονῶν.
 ἀλλ[·] εἴπερ ἔστι τῆδε θημέρᾳ, τάχ[·] δν
 γενοίμεθ[·] αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ[·] δ μάντις εἰφ[·]. δ δὲνθὺς ἐξ ἔδρας
 πέμπει με σοι φέροντα τάσδε ἐπιστολὰς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δὲν ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ΧΟ. δ δαία Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
 δρα μολούστα τόνδε δποῖ[·] ἐπη θροεῖ.⁷⁸⁵
 ξυρεῖ γάρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
 ΤΕ. τί μ[·] αὖ τάλαναν, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρίτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;
 ΧΟ. τοῦθ[·] εἰσάκουε τάνδρος, ὡς ήκει φέρων
 Αἴαντος ήμῖν πρᾶξιν ήν ήλγησ[·] ἐγώ.⁷⁹⁰
 ΤΕ. οἵμοι, τί φήσε, ἀνθρωπε; μῶν δλώλαμεν;
 ΑΓ. οὐκ οἴδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δὲν ὅτι,
 θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐθαρσῶ πέρι.
 ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, δστε μ[·] ὠδίνειν τί φήσε.
 ΑΓ. ἐκείνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
 σκηνῆς ὑπαλον μηδ[·] ἀφιέναι μόνον.⁷⁹⁵

- ΤΕ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, καπὲ τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεστ' ἔκεινος ἄρτυ τήνδε δὲ ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Λιαντος ἀλπίζει φέρειν.
 ΤΕ. οἵμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθόν;
 ΑΓ. τοῦ Θεοτορείου μάρτεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτι αὐτῷ θάνατον ἡ βίοι φέρει.
 ΤΕ. οἱ γά, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαῖας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκροι ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δὲ ἐσπέρους ἀγκάνας, οἱ δὲ ἀντηλίους
 ζητεῖτ' ιόντες τάνδρος ἔξοδον κακίν.
 ἔγνωκα γάρ δὴ φωτὸς ἡπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάρετος ἐκβεβλημένη.
 οἵμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχὶ ἰδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι κάγῳ κεῖσ' ὅπουπερ ἀν σθένω.
 χωρῶμεν, ἐγκοψῶμεν, οὐχὶ ἔδρας ἀκμή,
 σώζειν θέλοντας ἄνδρα γ', δις σκεύδῃ θαυμέν.
 ΧΟ. χωρεῦν ἐτοῖμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον.
 τάχος γάρ ἔργου καὶ ποδῶν ἀμὲν ἔψεται.
- ΑΙ. δι μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν γὰρ τομώτατος
 γένοιτο ἀν, εἰ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς "Ἐκτορος ἔνιων ἐμοὶ¹
 μάλιστα μισθέντος, ἐχθίστου θέραν.
 πέπηγε δὲ ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρφάδι,
 σιδηροβρῶτη θηγάνη νεηκοσής.
 ἔπηξα δὲ αὐτὸν εὖ περιστελλας ἐγώ,
 εὐνουστατον τῷδε ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὗτοι μὲν εὐσκευούμενοι ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
 σὺ πρώτος, ὁ Ζεὺς, καὶ γάρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
 πέμψον τον ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτω
 Τεῦκρῳ φέροντα, πρώτος δις με βαστάσῃ
 πεπτόντα τῷδε περὶ νεορράτῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἔχθρῶν τους κατοκτευθεὶς πάρος
- 800
805
810
815
820
825

ρίφθω κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἐλωρ.
 τοσαῦτά σ', δὲ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δὲ ἄμμα
 πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
 ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῶ δὲ ἀρώγους τὰς ἀεί τε παρθένους
 ἀεί θ' ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὸς Ἐρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἔμε
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 ἵτ', δὲ ταχεῖαι ποίημοι τ' Ἐρινύες,
 γενέσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 σὺ δέ, δὲ τὸν αἴπην οὐρανὸν διφρήλατῶν
 Ἡλιε, πατρόφαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἰδης, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἥμιαν
 ἅγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 ἢ που τάλαινα, τίρος ὅταν κλύη φάτιν,
 ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρημεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 δὲ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών
 καίτοι σὲ μὲν κάκει προσαυδήσω ξυνών.
 σὲ δέ, δὲ φαενῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτὴν Ἡλιον προσενεύπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον.
 δὲ φέγγος, δὲ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμίνος, δὲ πατρόφον ἑστίας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρήναι τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', δὲ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δὲ ἀλλ' ἐν "Αἰδου τοῖς κάτω μυθῆσομαι.

830

835

845

850

855

860

865

HMIXOPION.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

- πᾶ πᾶ*
πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ ;
*κούδεις *έφισταται με συμμαθεῖν τόπος.*
- ἴδού,* 870
δοῦπον αὖ κλύω τινά.
- HM. *ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν δμιλίαν.*
- HM. *τί οὖν δῆ;*
- HM. *πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἐσπερον νεῶν.*
- HM. *ἔχεις οὖν ;* 875
HM. πόνου γε πλῆθος, κούδεν εἰς ὅψιν πλέον.
- HM. *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν*
κελευθὸν ἀνήρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανεῖς.
- XO. *στρ. Τίς ἀν δῆτά μοι, τίς ἀν φιλοπόνων*
ἀλιαδῶν ἔχων ἀντίνους ἄγρας, 880
ἢ τίς Ὄλυμπιαδῶν θεᾶν, ἢ ρυτῶν
βοστορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόδυμον
εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων
ἀπύοι ; σχέτλια γάρ
ἔμε γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
οὐρίφ μὴ πελάσται δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. 890
- TE. *ἰώ μοί μοι.*
- XO. *τίνος βοὴ πάραυλος ἔξείβη νάπους ;*
- TE. *ἰὼ τλήμων.*
- XO. *τὴν δουριληπτὸν δύσμορον νύμφην δρῶ*
Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
- TE. *οἴχωκ', δλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.*
- XO. *τί δὲ ἐστιν ;*
- TE. *Αἴτας δδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς*
κεῖται, κρυφαίφ φασγάνῳ περιπτυχής.
- XO. *ῶμοι ἐμῶν νόστων* 900
ῶμοι, κατέπεφνεις, ωναξ,
τόνδε συνναύταν,
ὦ τάλας-

- ἢ ταλαιφρων γύναι.
 ΤΕ. ὡς ὁδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
 ΧΟ. τίνος ποτ' ἀρ' *ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905
 ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ· δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ¹
 πηκτὸν τόδ' ὕγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
 ΧΟ. ὅμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἀρ' αἰμάχθης, ἄσφρακτος φίλων 910
 ἔγῳ δ' δ πάντα κωφός, δ πάντ' ἀιδρις,
 κατημέλησα. πᾶ πᾶ
 κεῖται δ δυστράπελος,
 δυσώνυμος Αἴας;
 ΤΕ. οὗτοι θεστός· ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
 φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
 οὐδεὶς ἄν, δστις καὶ φίλος, τλαὶ βλέπειν
 φυσῶντ' ἄνω πρὸς ρίνας, ἐκ τε φοινίας
 πληργῆς μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
 οἵμοι, τί δράσω; τίσ σε βαστάσει φίλων; 920
 ποὺ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι,
 πεπτώτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
 δ δύσμορ' Αἴας, οἷος δν οἴως ἔχεις,
 ὡς καὶ παρ' ἔχθροῖς ἔξιος θρήνων τυχεῖν.
 ΧΟ. ἀντ. "Εμελλεις, τάλας, ἔμελλεις χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἀρ' ἔξανύσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοιά μοι
 πάνυυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες
 ὠμόφρων ἔχθοδόπ' Ἀτρείδαις
 οὐλίῳ σὺν πάθει.
 μέγας ἀρ' ἦν ἔκεινος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἡμος ἀριστόχειρ 930
 — ω ω — δπλων ἔκειτ' ἀγών πέρι.
 ΤΕ. ίώ μοί μοι.
 ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἥπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
 ΤΕ. ίώ μοί μοι.
 ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστώ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
 τουοῦδ' ἀποβλαφθείσαν ἀρτίως φίλου.

- ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δὲ ἄγαν φρονεῖν.
 ΧΟ. ξυναδῶ.
- ΤΕ. οἵμοι, τέκνον, πρὸς οὐα δουλείας ζυγά
 χωροῦμεν, οἷοι νῦν ἐφεστᾶσι σκοποί. 945
- ΧΟ. ὥμοι, ἀναλγήτων
 δισσῶν ἐθρόησας ἄνανδον
 ἔργον Ἀτρειδᾶν
 τῷδ' ἄχει.
 ἀλλ' ἀπειργοι θεός.
- ΤΕ. οὐκ ἀν τάδ' ἔστη τῆδε, μὴ θεῶν μέτα. 950
- ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ηνυσαν.
- ΤΕ. τοιώνδε μέντοι Σηνὸς ἡ δεινὴ θεός
 Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὁδυσσέας χάριν.
- ΧΟ. ἡ ἥρα κελανώπων θυμὸν ἐφυθρίζει πολύτλας ἀσήρ,
 γελάῃ δὲ τοῖσθε μαινομένοις ἄχεσιν 954
 πολὺν γέλωτα, φεῦ φεῦ,
 ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς
 κλύοντες Ἀτρεῖδαι. 960
- ΤΕ. οἱ δὲ οὖν γελώντων κάπιχαιρόντων κακοῖς
 τοῖς τοῦδε. ἵσως τοι, κεὶ βλέποντα μὴ πόθουν,
 θανόντ' ἀν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
 οἱ γάρ κακοὶ γνώμαισι τεγαθὸν χεροῖν
 ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ. 965
 ἐμοὶ πικρὸς τέθηκεν ἡ κείνοις γλυκύς,
 αὐτῷ δὲ τερπνός. Διν γάρ ἡράσθη τυχεῖν
 ἐκτήσασθαί αὐτῷ, θάνατον διπέρη ηθελεν.
 τί δῆτα τοῦδε ἐπεγγέλθειν ἀν κάτια;
 θεοῖς τέθηκεν οὐγός, οὐ κείνοισιν, οὐδὲ. 970
 πρὸς ταῦτ' Ὁδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
 Αἴτις γάρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ
 λιπὼν ἀνίας καὶ γόσις διοίχεται.
- ΤΕΥΚΡΟΣ.
- ἴώ μοί μοι.
- ΧΟ. σίγησον. αὐδήν γάρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975

- Βοῶντος ἄτης τῆσδε ἐπίσκοπων μέλος.
ΤΕΥ. δὲ φιλτατ' Λίας, δὲ ἔνωμον δυμάριοι,
 δρ' ἡμπόληκας, ὅσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
ΧΟ. δλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
ΤΕΥ. ὅμοι βαρείας δρα τῆς ἐμῆς τύχης.
ΧΟ. ὡς ὁδὸς ἔχόντων 980
ΤΕΥ. δὲ τάλας ἐγώ, τάλας.
ΧΟ. πάρα στενάζειν.
ΤΕΥ. δὲ περισπερχὲς πάθος.
ΧΟ. ἔγαν γε, Τεῦκρε.
ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τάκουν
 τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆρες κυρεῖ τῆς Τρφάδος;
ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. 985
ΤΕΥ. οὐχ δσον τάχος
 δῆτ' αὐτὸν ἀξεῖς θεύρο, μή τις ὡς κενῆς
 σκύμνου λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
 Ήθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θαινοῦσι τοι
 φιλοῦντι πάντες κειμένοις ἐπεγγελῶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδε σοι μέλειν
 ἐφίεσθ' ἀνήρ κεῖνος, ὃσπερ οὖν μέλει. 990
ΤΕΥ. δὲ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμῷ
 ἀλγιστον δὲ προσεῖδον διθαλμοῖς ἐγώ,
 δόδος δὲ δδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
 μᾶλιστα τούμδον σπλάγχνον, ἦν δὴ μὲν ἔβην,
 δὲ φιλτατ' Λίας, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην 995
 μάρον διώκων κάξιχνοσκοπούμενος
 δέξεια γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
 διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἴχει θαινών.
 δγὰ κλύνων δύστηρος ἀκποδῶν μὲν δὲν
 ὑπεστέναξον, μὲν δὲ δρῶν ἀπόλλυμαι.
 οἶμοι.
 Ήθ', ἐκκάλυψον, ὡς ὅδω τὸ πᾶν κακόν.
 δὲ δυσθέατον δύμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
 δσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1000
 1005

ποὶ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαιτ' ἐν πάνοισι μηδαμοῦ;
ἢ πού με Τελαμών, σὸς πατήρ ἔμός θ ἄμα,
δέξαιτ' ἀν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἵσως
χωροῦντ' ἀμεν σοῦ. πῶς γὰρ σῦχ; ὅτῳ πάρα 1010
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος τί κρύψει; πόσον οὐκ ἔρει κακόν,
τὸν ἐκ δορδες γεγώτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ 1015
σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀὴρ δύσοργος, ἐν γῆρᾳ βαρύς,
ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγουσιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον ἐν Τροΐᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἔχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην.
οἵμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ 1025
τοῦδ' αἰδόλου κωάδοντος, ω τάλας, ύψος οὖν
φονέως ἀρ' ἔξεπνευσας; εἰδεις ως χρόνῳ
ζεμελλέ σ' "Εκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
"Εκτωρ μέν, φῷ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι πρισθείς ἱππικῶν ἔξι ἀντύγων 1030
ἐκνάπτετ' αἰέν, ζστ' ἀπέψυχεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' δλωλε θανασίμῳ πεστήματι.
ἄρ' οὐκ 'Ερινὺς τοῦτ' ἔχάλκευσε ξίφος
κάκείνον "Αἰδης, δημουργὸς ἄγριος; 1035
ἔγω μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντα δεῖ
φάσκοιμ' ἀνθρώποισι μηχανῶν θεούς.
ὅτῳ δὲ μῇ τάδ' ἔστιν ἐν γράμμῃ φίλα,
κείνος τ' ἐκένα στεργέτῳ καγώ τάδε.

ΧΟ. μὴ τεῦνε μακράν, δλλ' ὅπως κρύψεις τάφοφ
φράξου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθίσῃ τάχα.

Βλέπω γὰρ ἔχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἀν κακοῖς
γελῶν δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δὲ ἔστιν ὅντιν' ἄνδρα προσλεύστεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, φὴ δὴ τόνδε πλοῦν ἔστειλαμεν.

ΤΕΥ. δρῶ· μαθεῖν γὰρ ἔγγυς δὲ οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὖτος, σὲ φῶιν τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ στυγκομίζειν, δλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδε ἀνήλωσις λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἡμοί, δοκοῦντα δὲ κράνει στρατοῦ.

ΤΕΥ. οἴκουν ἀν εἴποις ἥτιν' αἰτίαν προθείς;

ΜΕ. ὀθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ἔνυμμαχόν τε καὶ φίλον,
δξεύρομεν ζητοῦντες ἔχθιω Φρυγῶν

δστις στρατῷ ἔνυμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δορί·

κεὶ μὴ θεῶν τις τίρδε πεῖραν ἔσβεστιν,
ἥμεις μὲν ἀν τίρδ', ἦν δὲ εἰληχεν τύχην,
θανόντες δὲν προσκείμεθ αἰσχίστῳ μόρῳ,

οὖτος δὲν ἔξη. νῦν δὲν ἐνῆλλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδε ὑβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.

δν σύνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνήρ σθένων
τοσοῦτον ὕστε σώμα τυμβεῦσαι τάφο,

ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
δρυσι φορβῇ παραλίοις γενήσεται.

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἔξάρης μένος.

εὶ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θαυμάτος γ' ἀρξομεν, καν μὴ θέλησ,

χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ ὅπου
λόγων γ' ἀκοῦνται ζῶν ποτ' ἡθέλησ' ἐμῶν.

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.

1040

1045

1050

1055

1060

1065

1070

ποῖ γάρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἢ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἔμός θ ἄμα,
δέξαιτ' ἀν εὐπρόσωπος Ἰλεώς τ' ἵστως
χωροῦντ' ἄμεν σοῦ. πῶς γάρ οὐχ; ὅτῳ πάρα 1010
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ηδιον γελάν.
οὗτος τί κρύψει; ποίον οὐκ ἔρει κακόν,
τὸν ἐδορδὶς γεγώτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ 1015
σέ, φίλτατ' Λίας, ἢ δόλοισι, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύνοργος, ἐν γῆρᾳ βαρύς,
ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δούλος λόγουσιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείσ. 1020
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἔχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην.
οἷμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ 1025
τοῦδ' αἰδολού κυώδοντος, ω τάλας, οὐδὲ μόνο
φονέως ἀρ' ἔξεπινευσας; εἴδες ως χρόνῳ
ἔμελλε σ' Ἐκτωρ καὶ θαυμῶν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῦν βροτοῖν.
Ἐκτωρ μέν, φῷ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα, 1030
ζωστῆρι πρισθείσι ἱππικῶν ἔξι ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀτέψυχεν βίον.
οὗτος δ' ἔκεινου τῆρδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' Θλωλε θανασίμῳ πεστήματι.
ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἔχάλκευσε ξίφος 1035
κάκεινον Ἀιδης, δημιουργὸς Ἄγριος;
ἔγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντα δεῖ
φάσκοιμ' ἀν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἔστιν ἐν γνώμῃ φίλα,
κείνος τ' ἔκεινα στεργεῖτω κάγῳ τάδε.

ΧΟ. μὴ τεῦνε μακράν, ἀλλ᾽ ὅπως κρύψεις τάφοφ
φράξου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσῃ τάχα.

Βλέπω γὰρ ἔχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἀν κακοῖς
γελῶν δὲ δὴ κακοῦργος ἔξικοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δὲ ἐστὶν ὄντις ἄνδρα προσλείστοις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, φὸς δὲ τόνδε πλοῦν ἐστεῖλαμεν.

ΤΕΥ. δρῶ· μαθεών γάρ ἕγγυς δὲ οὐ δυσπετήσ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐτος, σὲ φωιν τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῦ
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ᾽ ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδε ἀνήλωσις λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δὲ κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΥ. οἴκουν ἀν εἴποις ἡτιν' αἰτίαν προθείς;

ΜΕ. δθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἔξεύρομεν ζητοῦντες ἔχθιο Φρυγῶν.

δοτις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ώς ἔλοι δορί·

κεὶ μὴ θέων τις τίρδε πεῖραν ἔσβεστεν,
ἡμεῖς μὲν ἀν τίνδ', ἦν δὲ εἰληχεν τύχην,
θαυμάντες δὲν προσκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὐτος δὲν ἔξη. νῦν δὲν ἐνήλλαξεν θεὸς

τὴν τοῦνδε ὑβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
δὲν οὐνεκ' αὐτὸν οὕτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων

τοσοῦντον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφοφ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωράν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
δρυνισι φορβῇ παραλίοις γενήσεται.

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἔξάρης μένος.
εὶ γὰρ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν,

πάντως θαύματος γ' ἄρξομεν, καν μὴ θέλησε,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου

λύγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἡθέλησ' ἐμῶν.
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.

- οὐ γάρ ποτ' οὖτ' ἀν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
οὔτ' ἀν στρατός γε σωφρόνιος ἄρχοντ' ἔτι
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδὲ αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, καὶ σώμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἀν καὶ ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ φί πρόσεστιν αἰσχύνη θάμα,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδι ἐπίστασο·
· διποὺς δὲ ὑβρίζειν δρᾶν θάμινοιται παρῆ,
ταύτην νόμιμέ την πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἔξι οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βιθὺν πεσεῖν.
ἀλλ' ἔστάτω μοι καὶ δέος τι καιρού,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἀν ἡδάμεθα
οὐκ ἀντιτίσειν αὐθίς ἀν λυπώμεθα.
ἔρπει παραλλάξι ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δὲ γὰρ μέγ' αὖ φρουρῶ.
καὶ σοι προφανῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.
1090
ΧΟ. Μενέλαι, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἰτ' αὐτὸς ἐν θαυμούσιν ὑβριστής γέγη.
ΤΕ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαμεν' ἔτι,
ὅς μηδὲν ὁν γοναῖσιν εἰδὲ δαμαρτάνει,
οἵδιοι δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθι δαμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ', εἴπ' ἀπὸ ἀρχῆς αὐθίς, ή σὺ φῆς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιούς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἔξεπλευσεν ὡς αἴτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τούδε; ποῦ δέ σοι λεῶν
ἔξεστ' ἀνάστειν, ὃν δοῦ ἡγεῖτ' οἰκοθεν;
1100
Σπάρτης ἀνάσσων ἥλθεις, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδὲ ἔσθι διποὺς σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ή καὶ τῷδε σέ.
ὑπαρχος ἀλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγός, ὡστ' Λιαντος ἡγεῖσθαι ποτε.
- 1075
1080
1085
1095
1105

- ἀλλ' ὥντερ ἀρχεις ἀρχε, καὶ τὰ σέμν' ἐπη
κολαζ' ἔκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἰθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἔγω
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
- οὐ γάρ τε τῆς σῆς οὔνεκ' ἀστρατεύσατο
γυναικός, ὅσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέψ,
ἀλλ' οὔνεχ' ὄρκων οἵσιν ἡνὶ ἐπώμοτος,
σοῦ δὲ οὐδένεν οὐ γάρ ἡξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἤκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἀν στραφεῖην, ὡς ἀν ἦς οἴσις περ εἰ.
1115
- ΧΟ. οὐδὲ αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἔν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κανὸν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.
- ΜΕ. δ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120
- ΤΕΥ. οὐ γάρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
- ΜΕ. μέγ' ἀν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
- ΤΕΥ. κανῷ ψιλὸς ἀρκέσαμι σοὶ γ' ὠπλισμένῳ.
- ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
- ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γάρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125
- ΜΕ. δίκαια γάρ τόνδε εὐτυχεῖν κτείναντά με;
- ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἴπας, εἰ καὶ ζῆς θανών.
- ΜΕ. θεὸς γάρ ἐκσώζει με, τῷδε δὲ δοῦχομα.
- ΤΕΥ. μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεισωσμένος.
- ΜΕ. ἕγὼ γάρ ἀν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130
- ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔξις θάπτειν παρών.
- ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους^τ οὐ γάρ καλόν.
- ΤΕΥ. ἡ σοὶ γάρ Λίας πολέμος προῦστη ποτέ;
- ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἡπίστασο.
- ΤΕΥ. κλέπτης γάρ αὐτοῦ ψηφοποίὸς εὑρέθης. 1135
- ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κούκ ἐμοί, τόδε ἐσφύλη.
- ΤΕΥ. πόλλα' ἀν καλῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά.
- ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τούπος ἔρχεται τινί.
- ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἡ λυπήσομεν.
- ΜΕ. ἐν σοι φράσω· τόνδε ἐστὶν οὐχὶ θάπτεον. 1140

ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.

ΜΕ. ήδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
φ' φθέγμ' ἀν οὐκ ἀν εὑρες, ἥνικ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἴχετ', ἀλλ' ὑφ' εἴματος κρυφεῖς
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτὶλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάθρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμῶν κατασβέσει τὴν πολλὴν βοήν.

1145

ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων,

1150

ὅς ἐν κακοῖς ὑθρίζε τοῖσι τῶν πέλας.
κατ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερῆς ἐμοὶ¹
δργήν θ' δμοιος ἐίπε τοιοῦτον λόγουν,
ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τὸν τεθυηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἵσθι πημανούμενος.

1155

τοιαῦτ' ἄνολθον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
δρῶ δέ τοι νιν, κᾶστειν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδεὶς ποτ' ἀλλος ἢ σύ. μῶν ἡνιξάμην;

ΜΕ. ἄπειψι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, φ' βιάζεσθαι παρῇ.

1160

ΤΕΥ. ἄφερπέ νιν. κάμοι· γὰρ αἰσχιστον κλύειν
ἄνδρὸς ματαίου φλαύρ' ἐπη μυθουμένου.

ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἕριδός τις ἀγών.
ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοιλην κάπετον τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἐνθα βροτοῖς τὸν δέιμαντον
τάφον εὐρώντα καθέξει.

1165

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἴδε πλησίοις
πάρειστιν ἄνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνῆ,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνους νεκροῦ.
δι παῖ, πρόσελθε δένρο, καὶ σταθεὶς πέλας
ἰκέτης ἔφαψαι πατρός, ὃς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖς ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,

1170

- ιετήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ' ἀποσπάσει τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἀπαντος ρίζαν ἔξημημένος,
αὐτῶς ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, δὲ πᾶν, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κυησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὸν ἔχουν.
νμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρίγετ', ἐς τ' ἐγὼ μόλω
τάφου μεληθεὶς τῷδε, κάνν μηδεὶς ἔφ. [ἀριθμὸς
ΧΘ. στρ.α'. Τίς ἄρα νέατος ἐσ πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων
τῶν ἀπαντον αἰὲν ἐμοὶ 1186
δορυσσούτων
μόχθων ἄταν ἐπάγων
ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,
δύστανον ὄνειδος Ἐλλάνων; 1190
ΓΑΙΔΑΝ
ἀντ.α'. Ὁφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον
κεῖνος ἀνήρ, δε στυγερῶν
ἔδειξεν ὅπλων 1195
Ἐλλασι κοινὸν Ἀρη.
ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.
κεῖνος γάρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
στρ.β'. Ἐκεῖνος οὐ στεφάνων
οὕτε βαθεῖαν κυλίκων 1200
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν δμλεῖν,
οὕτε γλυκὺν αὐλῶν ὅποβον,
δύσμορος, οὗτ' ἐνυγχίαν
τέρψιν λαύειν.
ἐρώτων δὲ ἐρώτων ἀπέπαυστεν, ὕμοι.
κεῖμαι δὲ ἀμέριμνος οὗτως,
ἀεὶ πυκινᾶς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210
ἀντ.β'. Καὶ πρὸν μὲν ἐνυγχίου

δείματος ἦν μοὶ προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Λῖας·
νῦν δὲ οὗτος ἀνέίται στυγερῷ
δαιμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὐν
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν ὦν ὑλάεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς δπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ίδων ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
'Αγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμάμενον
δῆλος δέ μούστη σκαῦδν ἐκλύσων στόμα.

1215

1220

1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ ρήματ' ἀγγελλούσοι μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὥδ' ἀνθίμωκτὶ χανεῖν.
σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
ἥ που τραφεὶς ἀν μητρὸς εὐγενοῦς ἀπὸ
ἴνθηλ' ἐφώνεις κάπ' ἄκρων ἀδοιπόρεις,
ὅτ' οὐδὲν διν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
κοῦτε στρατηγοὺς οὕτε κανάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὕτε σοῦ διωμόσω,

ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φήσε, Λῖας ἔπλει.

ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;

ποίου κέραγας ἀνδρὸς ὥδ' ἵπέρφρονα;

ποὺ βάντος ἥ ποὺ στάντος, οὐπερ οὐκ ἐγώ;

οὐκ δρ' Ἀχαιοῖς ἀνδρες εἰσὶν πλὴν δόδε;

πικροὺς ἔστιγμεν τῶν Ἀχιλλέων ὅπλων

ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,

εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοὶ,

κούκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδὲ ἡστημένοις

εἴκειν ἀ τοῖς πολλοῖσιν ἡρεσκεν κριταῖς,

ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἥ κακοῖς βαλεῖτέ που

ἥ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι.

1230

1235

1240

1245

ἐκ τῶνδε μέρτοι τῶν τρόπων οὐκ ἀν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἀν οὐδενὸς κύμου,
εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἔξωθήσομεν
καὶ τοὺς διπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἀξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οὐδὲ εὐρύνωτοι φάτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὐν κρατοῦντι παταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς δύνας
μάστιγος δρθὸς εἰς δόδυν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἔγώ τὸ φάρμακον
φρῷ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσῃ τινά·
ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ηδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις κάξειλευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἰ φύσις
ἄλλον τιν' ἀξεῖς ἀνδρα δεῦρ' ἐλείθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἀν μάθοιμ' ἔγώ.
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαίω.

ΧΟ. εἴθ' ὑμὺν ἀμφοῦν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν
τούτους γὰρ οὐδὲν σφῆν ἔχω λάφον φράσαι.

ΤΕΥ. φεῦ τοῦ θανάτος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
εἰ σοῦ γ' δοῦ ἀνὴρ οὐδὲ ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
Ἄλας, ξ' ἵσχει μηῆστω, οὐ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προῦκαμες ψυχὴν δορῇ·
ἀλλ' οἵχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ῳ πολλὰ λέξας ἅρτε κανόντ' ἔπη,
οὐ μημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
ἔρκεών ποθ' ὑμᾶς οὐτος ἔγκεκλημένους,
ηδη τὸ μηδὲν δυτας, ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μούνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ηδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἐκτόρος τάφρων ὑπερ;

1250

1255

1260

1265

1270

1275

τίς ταῦτ' ἀπέργεν; οὐχ ὅδ' ἡν δὲ δρῶν τάδε,
ὅν οὐδαμοῦ φῆσι οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
Δρός ὑμῖν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χάρτ' αὐθὶς αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου,
λαχών τε κάκελευστος, ἥλθε ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς,
ὑγρᾶς ἄρούρας βώλου, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἀλμα κουφιεῖν;
ὅδ' ἡν δὲ πράσσων ταῦτα, σὺν δὲ ἐγὼ παρών,
δεούλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστημε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροέεις;
οὐκ οἰσθα σοῦ πατρὸς μὲν δὲ προῦφυ πατὴρ
ἀρχαῖον δυτα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἄτρεα δέ, δε αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οικείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἔξεφυς Κρήστης, ἐφ' οὐ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' δὲ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἱχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος δὲν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
δε ἐκ πατρὸς μέν εἴμι Τελαμῶνος γεγώς,
δεστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν
ἴσχει ἔνυενον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἡν
βασιλεία, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
δώρημ' ἔκείνῳ "δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
Δρός δέδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν δὲν αἰσχύνομι τοὺς πρὸς αἴματος,
οὐδες νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
ἀθείς ἀθάπτους, οὐδὲ ἐπαισχύνει λέγων;
εὖ νιν τόδε ἴσθι, τούτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χῆμᾶς τρεῖς δύμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδε ὑπερπονουμένῳ
θανεῖν προδῆλως μᾶλλον ἣ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικός, ἣ τοῦ σοῦ *γ' δμαίμονος λέγω;
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τούμον, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

- ώς εἴ με πημανέis τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ νέμοι θρασύς. 1315
- ΧΟ. ἄναξ Ὁδυσσεὺς, καιρὸν ἵστη ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ἔντάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
- ΟΔ. τί δ' ἔστω, ἄνδρες; τηλόθεν γάρ ἡσθόμην
βοήν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
- ΑΓΑ. οὐ γάρ κλύνοντές ἐσμεν αἰσχύστους λόγους,
ἄναξ Ὁδυσσεὺς, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως; 1320
- ΟΔ. ποίους; ἔγω γάρ ἀνδρὶ συγγράμμην ἔχω
κλύνοντι φλαύρᾳ συμβαλεῖν ἐπη κακά.
- ΑΓΑ. ήκουσεν αἰσχρά· δρῶν γάρ ἦν τοιαῦτά με.
- ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ώστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325
- ΑΓΑ. οὐ φῆσ' ἔάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
- ΟΔ. ἔξεστω οὖν εἰπόντι τάληθῇ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἡσσοι ἢ πάρος ἔνυητεμέν;
- ΑΓΑ. εἴπ·· ἡ γάρ εἴην οὐκ ἀν εὐ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ' ἔγω μέγιστον Ἀργείων νέμω.
- ΟΔ. ἄκουν νυν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆσι ἀθαπτον δωδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
μηδὲ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισέεν ώστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
- κάμοι γάρ ἦν ποθε οὐτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἔξ οὐν κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὅντ' ἔγω τοιωδὲ ἐμοὶ
οὐκ *ἀπταμάσαμ' ἄν, ώστε μὴ λέγειν
ἔν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, οσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ώστ' οὐκ ἀν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τούτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδὲ ἔαν μισῶν κυρῆς. 1340
- ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', Ὁδυσσεὺς, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ·· ἐμίσουν δ', ηνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.

τίς ταῦτ' ἀπέιρξεν; οὐχ ὅδ' ἡν δὲ δρῶν τάδε,
δν οὐδαμοῦ φῆσ σιδὲ συμβῆναι ποδί;
Δρ' ὑμὶν οὐτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χθτ' αὐθις αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου,
λαχών τε κάκελευστος, ἥλθ' ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεῖς,
ὑγρᾶς ἄρουρας βώλον, ἀλλ' ὁς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἀλμα κουφιέν;
ὅδ' ἡν δὲ πράσσων ταῦτα, σὺν δὲ ἐγὼ παρών,
δ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποι βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς;
οὐκ οἰσθα σοῦ πατρὸς μὲν δε προῦφυ πατὴρ
ἀρχαίον δυτα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἄτρεα δὲ, δει αὐτὸν σ' ἔσπειρε, δυστεβέστατον
προθέντ' ἀδελφῷ δείπνον οικείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἔξεφυς Κρήστης, ἐφ' ὧ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' δὲ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἀλλοῖς ἱχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος δν τοιῷδ' ὄνειδίζεις σποράρ;
δε ἐκ πατρὸς μέν εἴμι Τελαμῶνος γεγώς,
δστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν
ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἡν
βασιλεία, Λαομέδοντος ἔκκριτον δέ νιν
δώρημ' ἔκείνῳ "δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
δρ' δὲ δριστος ἔξ ἀριστέοιν δυοῦν
βλαστὸν δν αἰσχύνοντι τοὺς πρὸς αἴματος,
οὐδεὶς ἀθάπτους, οὐδὲ ἐπαισχύνει λέγων;
εὖ νυν τόδ' ίσθι, τούτον εἰ βαλεῖτε που,
βαλεῖτε χήμας τρεῖς δμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ
θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικός, ἢ τοῦ σοῦ *γ' δμαίμονος λέγω;
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τούμον, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

- ώς εἴ με πημανέis τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς.
1315
- ΧΟ. ἄναξ 'Οδυσσεὺ, καιρὸν ἵσθ' ἀληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
- ΟΔ. τί δ' ἔστω, ἄνδρες; τηλόθεν γάρ ἡσθόμην
βοήν 'Ατρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
- ΑΓΑ. οὐ γάρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχύστους λόγους,
1320
ἄναξ 'Οδυσσεὺ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
- ΟΔ. ποίους; ἔγω γάρ ἄνδρὶ συγγράμμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
- ΑΓΑ. ηκουσεν αἰσχρά· δρῶν γάρ ἦν τουαῦτά με.
1325
- ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
- ΑΓΑ. οὐ φῆσ' ἔάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίᾳν θάψειν ἐμοῦ.
- ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθῇ φίλῳ
σοι μηδὲν ἡσσον ἢ πάρος ξυνηρητμεῦν;
1330
- ΑΓΑ. εἴπερ· ἡ γάρ εἴην οὐκ ἀν εὐ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλοις σ' ἔγῳ μέγιστον 'Αργείων νέμω.
- ΟΔ. ἄκουν νυν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆσι ἀθαπτον δοῦ ἀναλγήτως βαλεῖν
μηδὲ ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισέειν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
1335
- κάμοι γάρ ἡν ποθ' οὐτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἔξ οὐν 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὅντ' ἔγω τοιινδ' ἐμοὶ
οὐκ *ἀπατιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἔν' ἀνδρ' ἰδεῖν ἄριστον 'Αργείων, οὅσι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν 'Αχιλλέως.
ῶστ' οὐκ ἀν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζουτό σοι·
οὐ γάρ τι τούτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδὲ ἔαν μισῶν κυρῆς.
1340
- ΑΓΑ. οὐ ταῦτ', 'Οδυσσεύ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγε· ἐμίσουν δ', ηνίκ' ἡν μισεῖν καλόν.
- 1345

- ΑΓΑ. οὐ γάρ θαυμίτι καὶ προσεμβῆναι σε χρή ;
 ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
 ΑΓΑ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον. 1350
 ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμᾶς νέμειν.
 ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρῆ τῶν ἐν τέλει.
 ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικάμενος.
 ΑΓΑ. μέμνησ' δποίφ φωτὶ τὴν χάριν δίδωσ.
 ΟΔ. δδ' ἔχθρὸς ἀνήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
 ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις ; ἔχθρὸν δῷδ' αἰδεῖ νέκυν ;
 ΟΔ. νικᾷ γάρ δρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
 ΑΓΑ. τοιούδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.
 ΟΔ. ἡ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καθίσ πικροί.
 ΑΓΑ. τοιούσδ' ἐπαινέεις δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους ; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινέειν οὐ φίλῳ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῆδε θήμερᾳ φανεῖς.
 ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν "Ἐλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓΑ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν ;
 ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γάρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι. 1365
 ΑΓΑ. ἡ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἡ ἀμαυτῷ πονεῖν ;
 ΑΓΑ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὡς δν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓΑ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἔγω
 τοὶ μὲν νέμοιμ' ἀν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
 οὗτος δὲ κάκει κανθάδ' δων ἔμοιγ' ὅμως
 ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' Δ *χρῆς.
 ΧΟ. δοτιε σ', "Οδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
 φύναι, τοιοῦτον ὄντα, μᾶρος ἐστ' ἀνήρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τάπο τοῦδ' ἀγγέλλομαι
 ὅσον τότ' ἔχθρὸς ἦν, τοσόδ' εἴναι φίλος.
 καὶ τὸν θαυμάτη τόνδε συνθάπτειν θέλω,
 καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον
 χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
 ΤΕΥ. ἄφιστ' "Οδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσται 1380

- λόγουσι· καὶ μὲν ἔψευσας ἀλπίδος πολύ·
 τούτῳ γάρ διν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέστης χερσίν, οὐδὲ ἔτλης παρὸν
 θαυμάτι τῷδε ξῶν ἐφυθρίσαι μέγα,
 ὡς δ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολών,
 αὐτὸς τε χώρα ξύναμος ἡθελησάτην
 λωβητὴν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἀτερ.
 τοιγάρος σφὶ 'Ολύμπου τοῦδε δι πρεσβεύων πατήρ
 μνήμων τ' Ἐρινὸς καὶ τελεσφόρος Δίκη
 κακοὺς κακῶς φθείρειν, διπερ ἡθελον
 τὸν ἄνδρα λώθαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σὲ δ', ω γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὅκνω τοῦδε ἐπιψαύειν ἔαν,
 μὴ τῷ θαυμάτι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ·
 τὰ δ' ἀλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἀλγος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ ταῦλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς διν ἐπίστασο.
 ΟΔ. ἀλλ' ἡθελον μέν εἰ δὲ μή στί σοι φίλον
 πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἴμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΥ. άλις· ηδη γάρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοιλην κάπετον
 χερσὶ ταχύνατε, τοι δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
 θέσθ' ἐπίκαιρον
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν Ἄη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 πᾶ, σὺ δὲ πατρός γ', δσοι ἴσχύεις.
 φιλότητε θιγώρα πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
 τάσδε ἐπικούφιζο· ἔτι γάρ θερμαὶ
 σύριγγες ἀνω φυσῶσι μέλαν
 μέρος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρέιναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδε ἀνδρὶ ποιῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
- 1385
1390
1395
1400
1405
1410
1415

κούδενί πω λέψοντι θηγητῶν

[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]

ΧΟ. Ἡ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
γνῶναι· πρὶν ἴδειν δὲ οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων, ὅτι πράξει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΟΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΞΟΘΕΜΙ

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ὥα τοῦ στρατηγῆσαντος ἐν Τροίᾳ πότε
Ἀγαμέμνονος πᾶι, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσεω, ὃν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἀργος οὐπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλῆγος ἀλσος Ἰνάχου κάρης·
αὖτη δ', Ὁρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Δύκειος· οὐκέτι ἀριστερᾶς δ' ὅδε
Ἡρας δὲ κλεισθεὶς ναός· αὖτε δὲ ικάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους δρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἐγώ ποτε
πρὸς σῆς δμαίμουν καὶ καστιγνήτης λαβὼν
ἥνεγκα καλέσσωσα κακεθρεψάμην
τοσσόνδε ἐις ἥθης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὁρέστα καὶ σὺ φιλτατε βένεων
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον
ώς ἡμὶν ἥδη λαμπρὸν ἥλιον σέλας
ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὁρνίθων σαφῆ
μελαινά τ' ἄστρων ἐκλέοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἔξοδοιπορεῦν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' *ἴμεν,
ἢ οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

5

10

15

20

25

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φιλταταράνδρων προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ῶσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, καλὺ γέρων,
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,

ἀλλ' ὁρθὸν οὐδὲ ἵστησι, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τὸ ὄτρύνεις καῦτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
τοιγάρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
δέξεῖαν ἀκόλην τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἔγὼ γάρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ² ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ³
δίκας ἀροίμην τῶν φινευσάντων πάρα,
χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὃν πεύσει τάχα·
ἄσκενον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιάνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολὼν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἵσθι πᾶν τὸ δρώμενον,
ὅπως ἀν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
γνῶσ⁴ οὐδὲ ὑποπτεύσουσιν ὥδ' ἡμισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ⁵, ὅτι ξένος μὲν εἰ
Φωκεύς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων⁶ δὲ γάρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δὲ ὅρκῳ προστιθείς, ὅθουνεκα
τέθητ⁷ Ὁρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς· ὥδ' δὲ μῆθος ἑστάτω.
ἥμεις δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίέτο,
λοιβάσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδᾶῖς
στέψαντες, εἰτ' ἄψορρον ἡξομεν πάλιν,
τύπωμα χαλκόπλευρον ἥρμένοι χεροῖν,
δὲ καὶ σὺ θάμνοις οἰσθά που κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν
φέρωμεν αὐτοῖς, τούμδων ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἥθη καὶ κατηυθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
ἔργοισι σωθῶ καζενέγκωμαι κλέος;

30

35

40

45

50

55

60

δοκῶ μέν, σὺδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ήδη γάρ εἰδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἰδ', όταν δόμους
 ἐλθωσιν αὐθίς, ἐκτείμηνται πλέον·
 ὡς καῦμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἀπο
 δεδορκότ' ἔχθροῖς ἀστρον φιλάμψειν ἔτι.
 ἀλλ', ω πατράφια γῇ θεοί τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῦσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σύ τ', ω πατρόφιον δῶμα· σοῦ γάρ ἔρχομαι
 δίκῃ καθαρτῆς πρὸς θεῶν ώρμημένος·
 καὶ μή μ' ἀτιμον τῆσδε ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλοντον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἴρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ήδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέσε.
 ω δ' ἔξιμεν καιρὸς γάρ, διπερ ἀνδράσιν
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

65

70

75

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ιώ μοί μοι δύστηνος.

- ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούόντης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνουν.
 ΟΡ. ἀρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἡλέκτρα; θέλεις
 μείνωμεν αὐτοῦ κάκακούσωμεν γόνων;
 ΠΑ. ηκιսτα, μηδὲν πρόσθεν ἡ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κάπο τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γάρ φέρει
 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.
 ΗΛ. ω φάσις ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἴσομοιρ' ἀήρ, ως μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων φύδας,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρνων πλαγὰς αίμασσομένων,
 δπόταν διοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ πανυχίδων ήδη στυγερά
 ξυνίστασ' εύναὶ μογερῶν οἴκων,

80

85

90

ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', δν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶν
φοίνιος Ἀρης σὺκ ἔξενιστεν,
μήτηρ δ' ἡμὴ χῶ κουιολεχῆς
Αἴγισθος, δπως δρῦν ὑλοτόμοι,
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει·
κούδεις τούτων οἰκτος ἀπ' ἄλλης
ἢ μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὔτως
αἰκῶς οἰκτρῶς τε θαυμάντος.

95

ἄλλ' οὐ μὲν δὴ
λήξω θρήνων στυγερῶν τε γών,
ἔστ' ἀν παμφεγγεῖς ἀστρων
ρίπας, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὡς τις ἀηδῶν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρών
πρὸ δυρῶν ἥχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
δῶμ' Ἄιδου καὶ Περσεφόνης,
δῶ χθόνι' Ἐρμῆ καὶ πότιι' Ἀρά,
σεμναὶ τε θεῶν πάιδες Ἐρινύες,
αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας δρᾶθ',
αἱ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
Ἐλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου,
καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γὰρ ἄγειν σὺκ ἔτι σωκῶ
λύπτης ἀντίρροπον ἄχθος.

100

105

110

115

120

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. Ὡ παῖ, παῖ δυσταυτάτας
Ἑλέκτρα ματρός, τίν' ἀελ
τάκεις δῶ ἀκόρεστον οἰμωγάν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακῷ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς δ τάδε πορὼν
δλοῖτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

125

- ΗΛ. **δ** γενέθλα γεννιάων,
ηκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἰδά τε καὶ ξυνίημ τάδ', οὕ τι με
φυγγάνει· οὐδὲ ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἔμον στοναχεῖν πατέρ' ἄδλιον.
ἀλλ' δ, παντοίας φιλόπητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἴστε μ' δδ' ἀλύειν,
αλᾶ, ἵκνοῦμαι. 130
- ΧΟ. **ἄντ.ά'** αλλ' οὗτοι τόν γ' έξ 'Αΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρα
*γύρις οὔτε λιταῖσιν ἀντάσεις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
ἀλγος ἀεὶ στενάχουσα διώλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει; 140
- ΗΛ. νήπιος δε τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἀ στονέσσ' ἄφαρεν φρένας,
Δ "Ιτυ, αἰὲν" Ιτυ δλοφύρεται,
ὅρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν, 150
ἄτ' ἐν τάφῳ πετράριψ,
αλᾶ, δακρύεις.
- ΧΟ. **στρ.β'**. Οὗτοι σοὶ μούνη, τέκνου,
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς δ τι σὺ τῶν ἔνδον εἰ περισσά,
οἷς διόθεν εἰ καὶ γονῆ ξύναιμος,
οΐα Χρυσόθεμις ζώει καὶ Ἰφιάκασσα,
κρυπτῷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ 155
δλβιος, δν δ κλεινὰ
γὰ ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γὰν Ὁρέσταν.
- ΗΔ. ὅν γ' ἔγώ ἀκάματα προσμένουσ', ἄτεκνος, 160

- τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῷ,
δάκρυσι μυδαλέᾳ, τὸν ἀνήνυτον
οἴτον ἔχουσα κακῶν· δὲ λάθεται
ὅν τ' ἔπαθ' ὅν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμόλ
ἔρχεται ἄγγελίας ἀπατώμενον;
ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δὲ οὐκ ἀξιοῦ φανῆναι.
- ΧΟ. ἀντ.β'. Θάρσει μοι, θάρσει, τέκνου.
ἔτι μέγας οὐρανῷ
Ζεύς, δε ἐφορῷ πάντα καὶ κρατύνει
φ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μῆθ' οἰς ἔχθαιρεις ὑπεράχθεο μῆτ' ἐπιλάθον.
χρόνος γὰρ εὐμαρής θεός.
οὖτε γὰρ ὁ τὰν Κρῖσαν
βουνόμον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
οὖθ' δε παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάστων.
- ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν δὲ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἥδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδὲ ἔτ' ἀρκῶ·
ἄτις ἀνευ τοκέων κατατάκομαι,
ἄς φίλος οὗτις ἀνήρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἐποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὃδε μὲν
ἀεικῆ σὺν στολῇ,
κεναῖς δὲ ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
- ΧΟ. στρ.γ'. Οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δὲ ἐν κοίταις πατράφαις
ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὠρμάθη πλαγά.
δόλος ἡδοφάσας, ἔρος δὲ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἥν δὲ ταῦτα πράσσων.
- ΗΛ. δὲ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα

165

170

175

180

185

190

195

200

ελθοῦσ' ἔχθιστα δή μοι·
δινέξ, διείπνων ἀρρήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη·
τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους οἰκεῖ διδύμαν χειροῖν,
αἱ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον
πρόδοτον, αἱ μὲν ἀπάλεσσαν
οἵς θεὸς δι μέγας Ὁλύμπιος
ποίημα πάθεα παθεῖν πόροι,
μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀποναίατο
τοιάδε ἀνύστατες ἔργα.

205

ΧΟ. ἀπτ. γ'. Φράζον μὴ πόρσω φωνεῦ.
οὐ γνώμαν ἵσχεις ἐξ οἴων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὐτῶς οἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σῆ φυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ
ψυχῆς πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάσειν.

210

ΗΔ. δεινοῖς ἡγεγκάσθη, δεινοῖς·
ἔξοδος, οὐ λάθει μὲν ὅργα.
ἄλλ' ἐν γάρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
δῆφα με βίος ἔχη.
τίνι γάρ ποτ' ἄν, δι φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος,
τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄντε μὲν, ἄντε, παράγοροι.
τάδε γάρ ἀλυτα κεκλήσεται·
οὐδέ ποτ' ἐν καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος δοδε θρήνων.

215

ΙΟ. ἐπ. Ἀλλ' οὖν εὔνοιᾳ γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὥσει τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄτας.

220

225

230

235

ΗΔ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτῳ ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ', εἴην ἔντιμος τούτοις,
ξυνναίοιμ' εὔκηλος, γονέων
ἔκτιμοις ἵσχουσα πτέρυγας
δεξιτόνων γόρων.
εἰ γάρ δὲ μὲν θαυμὸν γὰ τε καὶ οὐδὲν ὅν
κείσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν
δώσοντο ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τῷ δὲ αἰδώς
ἀπάντων τὸ εὐσέβεια θνατῶν.

ΧΟ. ἐγὼ μέν, διὸ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδοντο δῆμα
καὶ τούμὸν αὐτῆς ἡλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γάρ ἐψύμεσθε δῆμα.

ΗΔ. αἰσχύνομαι μέν, διὸ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρῆνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ' ἡ βία γάρ ταῦτη ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε. πῶς γάρ ητις εὐγενῆς γυνῆ,
πατρῷ δρῶσα πήματ', οὐ δρόψη τάδε ἄν,
ἄγω κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἡ καταφθίνονθε δρῶ;
ἡ πρώτα μὲν τὰ μητρός, ἡ μὲν ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτε δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι, κακὸν τῶνδε ἄρχομαι κακὸν τῶνδε μοι
λαβεῖν θερμοίως καὶ τὸ τητάσθαι πέλει.
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μὲν ἄγειν,
ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦνται οὗτοι
τοῖσιν πατρόφοις, εἰσίδω δὲ ἐσθίματα
φοροῦνται ἐκείνῳ ταῦτα, καὶ παρεστίους
σπεύδοντα λοιβᾶς ἐνθεὶς ἐκεῖνον ὠλεσεν,

ίδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοφόνητην ἡμίν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαιόῃ μητρὶ, μητέρ' εἰς χρεῶν
ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμώμενην
ἡ δὲ ὥδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275
ξύνεστ', Ἐρυνὴν οὖτιν' ἐκφοβουμένην
ἀλλ' ὁσπέρ ἐγγελώσα τοῖς ποιουμένοις,
εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν δὲ τότε
πατέρα τὸν ἀμδὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτη χοροὺς Ἰστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
θεοῖσιν ἔμμηρ' ἵερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἔγω δὲ δρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
κλαίω, τέτηκα, κάπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαναν δαῦτ' ἐπωνομασμένην
αὐτὴν πρὸς αἴτην ὄνδε γάρ κλαύσαι πάρα 285
τοσόνδε, δσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γάρ ἡ λόγοισι γενναίᾳ γυνῇ
φωνοῦσα τοιάδε ἔξονειδίζει κακά·
δὲ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατήρ
τέθνηκεν; ἀλλος δὲ οὗτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
κακῶς δλοιο, μηδέ σ' ἐκ γέων ποτὲ
τῶν σὺν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
ταῦτον ἔξυθρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὲς
ἥξοντ' Ὁρέστην· τηνικαῦτα δὲ ἐμμανῆς
βαῷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδε αἴτια;
οὐ σὸν τόδε ἐστὶ τοῦργον, ητις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὁρέστην τῶν ἐμῶν ἑπεξέθου;
ἀλλ' ἵσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τουαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δὲ ἐποτρύνει πέλας
δὲ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτὰ νυμφίος παρὼν,
δὲ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
δὲ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἔγω δὲ Ὁρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ 295
παυστῆρ' ἐφῆξειν ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμα.

- μέλλων γάρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὖσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὐν τοιούτοις οὗτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὗτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
πολλή ὅτ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.305
- ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὅντος Αἰγύσθου πέλας
λέγεις τάδ' ἡμῖν, ή βεβώτος ἐδόμων;
ΗΛ. ή κάρτα, μὴ δόκει μὲν ἄν, εἴπερ ἡν πέλας,
θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
ΧΟ. η δᾶν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐσ λόγους
τοὺς σοὺς ικοίμην, εἴπερ ὥδε ταῦτ' ἔχει;310
ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἴστόρει τί σοι φίλοι.
ΧΟ. καὶ δή σ' ἐρωτῶ, τοῦ καστιγνήτου τί φῆσ,
ηξούστος, ή μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
ΗΛ. φησίν γε· φάσκων δ' οὐδὲν δὲν λέγει ποιεῖ.
ΧΟ. φίλει γάρ ὁκνεῖν πρᾶγμ' ἀνήρ πράσσων μέγα.320
ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωστ' ἐκεῖνοι οὐν ὅκνῳ.
ΧΟ. θάρσει πέφυκεν ἐσθλός, ωστ' ἀρκεῖν φίλοις.
ΗΛ. πέποιθ', ἐπεί τὰν οὐν μακρὰν ἔζων ἐγώ.
ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπης μηδέν· ὡς δόμων δρῶ
τὴν σὴν δμαῖμον, ἐκ πατρὸς ταῦτοῦ φύσισ,325
Χρυσόθεμυ, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἵα τοῖς κάτω νομίζεται.
- ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
- τίν' αὐτὸν τὴνδε πρὸς θυρῶνος ἔξόδοις
ἔλθοῦσα φωνεῖς, δὲ καστιγνήτη, φάτιν,
κούδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις
θυμῷ ματαίφ μὴ χαρίζεσθαι κενά;330
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαυτήν, ὅτι
ἀλγῶ πὶ τοῖς παροῦσιν· ωστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν, οἴ τούτοις φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ,335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μῆτρα
τοιωτὰ δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.

- καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, σύχ^η γὰρ λέγω,
ἀλλ' ἢ σὺ κρίνεις. εἰ δὲ ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἔστι πάντ' ἀκονστέα. 340
- ΗΛ. δεινόν γέ σ' οὐσαν πατρὸς οὐ σὺ πᾶς ἔφυς,
καίνου λελήσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μᾶλειν.
ἀπαντα γάρ σοι τάμα κουβετήματα
κείνης διδακτά, κούδεν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἐλοῦ γε θάτερ', ή φρονεῖν κακῶς,
ἢ τῶν φιλων φρονοῦσα μὴ μῆμην ἔχειν
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μάστος ἐκδείξεις ἀν
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρούμενης
οὕτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 345
- οὐ ταῦτα πρὸς κακούσιν δειλίαν ἔχει;
ἔπειτα δίδαξον, ή μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἀν τῷδε ληξάσῃ γόνων.
οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οὐδὲ, ἐπαρκούντως δὲ ἐμοὶ.
λυπῶ δὲ τούτους, ώστε τῷ τεθνηκότι 350
- τιμᾶς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δὲ ἡμὶν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἔγδι μὲν οὖν οὐκ ἀν πτον^τ, οὐδὲ εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσκεν δῶρ^τ, ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς,
τούτοις ὑπεικάθομι· σοι δὲ πλουσία 355
- τράπεζα κείσθω καὶ περιφρείτω βίος.
ἐμοὶ γάρ ζητῶ τούμα μὴ *λυποῦν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δὲ οὐκ ἔρω τιμῆς τυχεῖν.
οὐδὲ ἀν σύ, σώφρων γ' οὐσα. νῦν δὲ ἐξὸν πατρὸς 360
- πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλήσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός. οὗτοι γάρ φανεῖ πλειστοῖς κακῇ,
θαυμάντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούσ.
ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὅργην πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοὶς αὐτῇ πάλιν. 370

- ΧΡ. ἐγὼ μέν, δὲ γυναῖκες, ἡθάς εἰμι πως
τῶν τῆσδε μύθων οὐδὲ ἀν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν λὸν
ῆκουσ', δὲ ταῦτην τῶν μακρῶν σχῆσει γόνων. 375
- ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γάρ τῶνδε μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἀν ἀντείποιμ' ἔτι.
- ΧΡ. ἀλλ' ἔξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μελλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήκτις γόνων
ἐνταῦθα πέμψειν, ἐνθα μὴ ποθ' ἥλιου
φέγγος προσόψει, ζῶσα δὲ ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ χθονὸς τῆσδε ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζουν, καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψη. νῦν γάρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
- ΗΛ. η ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; 385
- ΧΡ. μάλισθ'. ὅταν περ οἴκαδε Αἴγυσθος μολῇ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἔξικοι τοῦδε γ' οὔνεκ' ἐν τάχει.
- ΧΡ. τίν', δὲ τάλαινα, τόνδε ἐπηράσω λόγον;
- ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνουν, εἴ τι τῶνδε δρᾶν τοῖ.
- ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν; 390
- ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώπατ' ἐκφύγω.
- ΧΡ. βίον δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνίαν ἔχεις;
- ΗΛ. καλὸς γάρ οὐδὲς βίοτος ὥστε θαυμάσαι.
- ΧΡ. ἀλλ' ήν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἡπίστασο.
- ΗΛ. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν. 395
- ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δὲ εἰκαθεῖν.
- ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ· οὐκ ἔμοις τρόπους λέγεις.
- ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ ἔξι άβουνίας πεσεῖν.
- ΗΛ. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
- ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἴδα, συγγράμην ἔχει. 400
- ΗΛ. ταῦτ' ἔστι τάπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
- ΧΡ. σὺ δὲ οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέστεις ἔμοι;
- ΗΛ. οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδε εἴην κενή.
- ΧΡ. χωρήσομαι τάρ' οἴπερ ἐστάλην δόδον.
- ΗΛ. ποῖ δὲ ἐμπορεύη; τῷ φέρεις τάδε ἔμπυρα; 405

- ΧΡ. μήτηρ με μέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοός.
 ΗΛ. πῶς εἴπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. δν ἔκταν' αὐτῇ. τοῦτο γάρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ήρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὃ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθε γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι βάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν δψιν, εἴποιμ' δν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
 ἔσφηλαν ήδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. 415
 ΧΡ. λόγος τις αὐτῆν ἔστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμοῦ δευτέραν δμιλίαν
 ἐλθόντος εἰς φῶς· εἴτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, ταῦν δὲ Αἴγισθος· ἔκ τε τοῦδε ἄνω
 βλαστεῖν βρύοντα βαλλόν, φ' κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτα τοῦ παρόντος, ἡνίχ' Ἡλίφ
 δείκνυσι τοῦνταρ, ἔκλυον ἔξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει μὲν ἕκείη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
 ἐμοὶ πιθέσθαι μηδὲ ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
 εἰ γάρ μὲν ἀπώστει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ', ω φίλη, τούτων μὲν δὲν ἔχεις χεροῦν
 τύμβῳ προσάψῃς μηδέν οὐ γάρ σοι θέμισ
 οὐδὲ δσιον ἔχθρας ἀπὸ γυναικὸς ιστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὔηνην πατρὸς
 τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνη,
 κειμήλιον αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δὲ διαν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ

- πασῶν ἔβλαστε, τάσθε δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἀν ποθ', οὐ γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὐν τάφουσι δέξασθαι νέκυς
ὑφ' ἡς θανὼν ἄτιμος, δοτε δυσμενής,
ἐμασχαλίσθη καπὲ λουτροῖσιν κάρα
κηλῖδας ἔξεμάξεν. ἀρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
κάμοιν ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄχω, δὸς αὐτῷ, τὴνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα
καὶ ζῶμα τούμὸν οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.
αἰτοῦ δὲ προσπίπουσα γῆθεν εὐμεηῆ
ἡμῶν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἔχθρονς μολεῖν,
καὶ πᾶϊδ' Ὁρέστην ἔξι ὑπερτέρας χερὸς
ἔχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λουπὸν αὐτὸν ἀφιεωτέραις
χερσὶν στέφωμεν ἢ ταῦν δωρούμεθα.
οἵμαι μὲν οὖν, οἴμαι τι κάκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνείρατα.
ὅμως δ', ἀδελφή, σοὶ δ' ὑπούργησον τάδε
ἔμοι τ' ἀρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν Ἀιδουν κειμένῳ κοινῷ πατρί.
ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
εἰ σωφρονήσεις, δὸς φίλη, δράσεις τάδε.
ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἔμοι
σιγὴ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω, φίλαι·
ώς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πείραν τήνδε ταλμῆσεν ἔτι.
ΧΟ. στρ. Εἰ μὴ γὰρ παράφρων
μάντις ἔφυν καὶ γνώμας

440

445

450

455

460

465

470

- λειπομένα σοφᾶς,
εἰσιν ἀ πρόμαντις 475
 Δίκαια, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτηρ
μέτεισιν, δέ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου
ὑπεστὶ μοι θράσος,
ἀδυπικών κλύουσαν 480
ἀρτίως ὄνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμνιστεῖ γ' δέ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδὲ ἀ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένες, 485
ἄ νυν κατέπεφνεις αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.
- ἀτ. "Ηὗται καὶ πολύποντες
καὶ πολύχειρ ἀ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις 490
χαλκόποντος Ἐρινύος.
 ἀλεκτρὸν ἄνυμφα γάρ ἐπέβα μιαιφόνων
γάμων ἀμιλλήμαθ' οἴστω οὐθέμις.
 πρὸ τῶνδε τοῖ μέχει 495
μήποτε μήποθ' ἡμῖν
ἀψεγές πελᾶν τέρας
τοῖς δρώσι ταὶ συνδρῶσιν. οὐ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὄντεροις οὐδὲ ἐν θεοφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει.
- ἔπ. δέ Πέλοπος ἀ πρόσθεν 500
 πολύποντος ἴππεία,
ώς ἔμολες αἰανὴ
τῷδε γῆ.
 εὗτε γάρ δέ ποντισθεὶς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
παγχρυσσέων δίφρων 510
δυστάνοις αἰκίαις
πρόβριζος ἐκριφθείς,
οὐ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδε οἴκους
πολύποντος αἰκία.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνεμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὐτὸν στρέφει.
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὃς σ' ἐπεῖχ' αὖτις
 μή τοι θυραίαν γ' οὐσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐπτρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
 ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκτης
 ἀρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
 ἐγὼ δ' ὑβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω, κακῶς κλύνουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατήρ γάρ, οὐδὲν ἀλλο σοὶ πρόσχημ' ἀεί,
 ὡς ἔξι ἐμοῦ τέθηκεν. ἔξι ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξουδα· τῶνδε ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
 ή γὰρ Δίκη νυν εἰλε κούκ ἐγώ μόνη,
 η χρῆν σ' ἀργέειν, εἰ φρονοῦσ' ἐνύγχανες·
 ἐπεὶ πατήρ οὐτος σός, δην θρηνεῖς δεί,
 τὴν σὴν ὅμαιμον μούνος Ἐλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοίστιν, οὐκ ἵστον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὅτ' ἐσπειρ', δωστερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
 εἰεν, δίδαξον δή με, τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;
 ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδε μοι δώσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἡσαν διπλοῖ,
 οὐσ τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἡν θήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς δυτας, ἡς δὲ πλοῦς δᾶς ἦν χάριν;
 η τῶν ἐμῶν Ἀιδης τιν' ἴμερον τέκινων
 η τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 η τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἔξι ἐμοῦ
 παιῶν πόθος παρείτο, Μενέλεω δὲ ἐνῆν;
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
 δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
 φαίη δὲ ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.

520

525

530

535

540

545

- έγω μὲν οὐν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας φέγε. 550
- ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ ιῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρόν, εἴτε σοῦ τάδ' ἔξηκουσ' ὑπο·
ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
λέξαιμ' ἀν δρόβως τῆς καστεγνήτης θ' δμοῦ. 555
- ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημι· εἰ δέ μ' ὁδὸς ἀεὶ λόγους
ἐξηρχεις, οὐκ ἀν ἡσθα λυτηρὰ κλύνειν.
- ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς δὲ
τούτου λόγος γένοιτο ἀν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικιώς εἴτε μή; λέξω δέ σοι,
ώσ οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν 560
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, φ' ταῦν ξύνει,
ἔρον δὲ τὴν κυκλαγὸν "Ἄρτεμι, τίνος
ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχεν Αὐλίδι·
ἢ 'γὰ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ' οὐμός, ὡς ἔγω κλύω, θεᾶς 565
- παίζων κατ' ἄλσος ἔξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐν κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
- κάκ τοῦδε μηνίσασα Δητῷα κάρῃ 570
- κατεῖχ' Ἀχαιαύς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκβύσει τὴν αὐτοῦ κόρην.
ὁδὸς δὲ τὰ κείνης θύματ' οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδὲ εἰς Ἰλιον.
ἀνθ' δὲν βιασθεὶς πολλὰ κάντιβας μόλις 575
- ζήθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δὲ οὖν, ἔρω γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; ποιφ νόμῳ;
δρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
- μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τίθης.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι

- πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οδσαν τίθησ.
 εὶ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου ταῦν
 αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἦτις ἔννεύδεις τῷ παλαμαίφ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἔξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 καξεῖς εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἔρεις,
 ώς τῆς θυγατρὸς ἀντίποια λαμβάνεις;
 αἰσχρῶς, ἔάν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
 ἔχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὐνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
 ἢ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότιν
 ἢ μητέρ' οὐκ Ἐλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ἔννοῦστα τοῦ τε συννόμουν.
 δὸς ἀλλος ἔξω, χείρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὁρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον
 δν πολλὰ δή με σὸι τρέφειν μάστορα
 ἐπηγιάσω· καὶ τοδ', εἴτερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὐ τοῦτ' ἵσθι. τοῦδε γ' οὐνεκα
 κίρυσσέ μ' εἰς ἀπαντας, εἴτε χρῆς κακὴν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εὶ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
- ΧΟ. δρῶ μένος πιέσουσαν εἰ δὲ σὺν δίκῃ
 ἔννεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
- ΚΛ. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
 ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβριστεν,
 καὶ ταῦτα τηλικοῦτος; δρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἀν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἀτερ;
- ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδε μ' αἰσχύνην ἔχειν,
- 585
- 590
- 595
- 600
- 605
- 610
- 615

- κεὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δὲ ὁθούμενα
ζέωρα πράσσω κούκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ή γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἔξαντγάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ. 620
- αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.
- ΚΛ. ὁ θρέμμ' ἀναδέει, ή σ' ἐγὼ καὶ τάμ' ἡπη
καὶ τάργα τάμα πολλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.
- ΗΛ. σύν τοι λέγεις ειν, οὐκ ἐγώ. σύν γὰρ ποιεῖς
τοῦργον· τὰ δὲ ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται. 625
- ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν "Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἀν Λίγυσθος μολῃ.
- ΗΛ. δρῆς; πρὸς δργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν δὲ χρήσιμον, οὐδὲ ἐπίστασαι κλύνειν.
- ΚΛ. οὐκον ἔστεις οὐδὲ ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θύσαι μ', ἐπειδὴ σοι γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν; 630
- ΗΛ. ἔω, κελεύω, θύε· μηδὲ ἐπαντιώ
τοῦμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἀν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
- ΚΛ. ἐπαυρε δὴ σὺ θύμαθ' ή παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἀνακτε τῷδε ὅπως λυτηρίους 635
- εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, οὐ νῦν ἔχω.
κλύνοις δὲ ηδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μοι βάξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
δὲ μῆθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοὶ,
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὁδὲ ἄκουε· τῆδε γὰρ κάγῳ φράσω.
Δὲ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
δισσῶν δινέρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
· εἰ δὲ ἔχθρά, τοῖς ἔχθροῖσιν ἐμπαλιν μέθεε·
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ὁδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίψ 640
- 645
- 650

δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισι τε ξυνοῦσαν οἰς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων δσων ἐμοὶ⁶⁵⁵
δύσνοια μὴ πρόσεστιν η̄ λίπη πικρά.
ταῦτ', δὲ Λύκει⁷ Απολλον, θέλεως κλύνω
δὸς πᾶσιν ήμιν δσπερ ἔξαιτούμεθα.
τὰ δὲ ἀλλα πάντα καὶ σιωπώσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον⁸ δντ' ἔξειδέναι.
τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ δρᾶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

- ἔνεια γυναικεῖ, πῶς ἀν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ⁹ Αἰγύσθου τάδε;
ΧΟ. τάδε ἐστίν, δέ ξέν. αὐτὸς εἴκαστας καλῶς.
ΠΑ. η̄ καὶ δάμαρτα τήνδε ἐπεικάζων κυρώ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
ΧΟ. μᾶλιστα πάντων ηδε σοι κείνη πάρα. 660
ΠΑ. δὲ χαῖρ¹⁰, ἀνασσα. σοὶ φέρων ηκα λόγους
ηδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγύσθῳ θέ δμοῦ.
ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ρήθεν¹¹ εἰδέναι δέ σου
πρώτιστα χρῆσθαι, τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
ΠΑ. Φανοτεὺς δὲ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα. 665
ΚΛ. τὸ ποῖον, δέ ξέν; εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ δν
ἀνδρός, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
ΠΑ. τέθηκ¹² Ὁρέστης¹³ ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ΗΛ. οἱ γὰρ τάλαι¹⁴, δλωλα τῇδε¹⁵ ἐν ημέρᾳ.
ΚΛ. τί φήσι, τί φήσι, δέ ξένε; μὴ ταύτης κλύνε. 670
ΠΑ. θανόντ¹⁶ Ὁρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
ΗΛ. ἀπωλόμην δύστημος, οὐδέν εἰμ¹⁷ ἔτι.
ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαύτης πρᾶσσο¹⁸, ἐμοὶ δὲ σύ, ξένε,
τάληθὲς εἰπέ, τῷ τρόπῳ διδλλυται;
ΠΑ. κατεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
κείνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κοινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ¹⁹ ἀγώνος Δελφικῶν ἀθλων χάριν,
ὅτ²⁰ γέσθετ²¹ ἀνδρὸς ὁρθίων κηρυγμάτων

- δρόμον προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβασ· 685
δρόμου δὲ ισώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παιρά τοι λέγω
οὐκ οἰδεὶ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
ἐν δὲ ἵσθ· δισσον γάρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
δρόμων διαιύλων ἀθλ' ἀπέρ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τάπινίκια
ἀλβίζετ· 'Αργείος μὲν ἀνακαλούμενος,
δρομα δὲ Ὁρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἐλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε. 695
καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ· ὅταν δέ τις θεῶν
βλάπτῃ, δύναιτ' ἀν οὐδὲ ἀν ἰσχύων φυγεῖν.
κεῖνος γάρ ἀλλης ἡμέρας, ὅθ' ἵππικῶν
ἥν ἡλίου τελλοντος ὠκύπους ἀγών,
εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα. 700
εἰς δὲ Ἀχαιός, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
Λιβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
κακεῖνος ἐν τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους, δὲ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
ἔνωθαίσι πώλοις· ἔβδυμος Μάγνης ἀνήρ· 705
δὲ δύοδος λεύκιππος, Λινιὰν γένος·
ἕνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδημήτων ἄπο·
Βοιωτὸς ἀλλος, δέκατον ἐκπληρῶν δύον.
στάτες δὲ ὅθ' αὐτὸν οἱ τεταγμένοι βραβῆς
κλήροις ἔπηλαιν καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δὲ ἄμα
ἵπποις δροκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
ἄσεισαν ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δὲ ἄνω
φορεῖθ· ὅμοι δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι
φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὃς ὑπερβάλοι
χνάσ τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἵππικά.
715

δόμον γάρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἥφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
κείνος δὲ πάντην ἐσχάτην στήλην ἔχων
ἔχριμπτ' αὖτις σύριγγα, δεξιών τὸν ἄνεις
σειραῖν τῆπον εἴργε τὸν προσκείμενον.
καὶ πρὶν μὲν ὅρθοι πάντες ἔστασαν δίφρου·
ἔπειτα δὲ Αἰνιάνος ἀνδρὸς ἄστοροι
πῶλοι βίᾳ φέρουσιν, ἐκ δὲ ὑποστροφῆς
τελοῦντες ἕκτον ἐβδομόν τὸν ἥδη δρόμον
μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὅχοις·
κάντεῦθεν ἀλλοις ἄλλοις ἔξι ἐνὸς κακοῦ
ἔθραυε κάνεπιπτε, πᾶν δὲ ἐπίμπλατο
ναυαγίων Κριστίου ἵππικῶν πέδον.
γνοὺς δὲ οὐκέτι Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
ἔξω παρασπῆ κάνακωχεύει παρεὶς
κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
ἡλιαντες δὲ ἐσχατος μὲν ύστερας ἔχων
πῶλους Ὁρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
ὄπισθι δὲ ὁρᾶ μόνον νηὶ ἐλλειμμένον,
οὐδὲν δὲ ὥτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
πῶλοις διώκει, κακεῖσώσαντες ζυγὰ
ἡλιαντέην, τότε ἀλλοι, ἀλλοθ' ἀτερος
κάρα προβάλλων ἵππικῶν δόχημάτων.
καὶ τοὺς μὲν ἀλλούς πάντας ἀσφαλεῖς δρόμοις
ἀρθοῦθεν δὲ τλήμων ὅρθος ἔξι ὅρθῶν δίφρων·
ἔπειτα λύνων ἡνίαν ἀριστερὰν
κάμπτοντος τῆπον λαυθάνει στήλην ἄκραν
παιάσας· ἔθραυσε δὲ ἄξονος μέσας χνόας,
καὶ ἀντύγων ἀλισθεῖ· σὺν δὲ ἐλίσσεται
τμητοῖς ἴμασι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω
πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον.
στρατὸς δὲ ὄπισθις ὁρᾶ νηὶ ἐκπεπτωκότα
δίφρων, ἀνωλδουξε τὸν νεανίαν,
οἵ τε ἔργα δράσας οἴα λαγχάνει κακά,

720

725

730

735

740

745

750

- 3
- φορούμενος πρὸς οὐδας, ἀλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται,
μόδις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἰματηρόν, ὅστε μηδένα 755
γνῶναι φίλων ἴδοντ' ἀνθραιον δέμας.
καὶ νιν πυρῆ κέαντες εὐθὺς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρόφας τύμβον ἐκλάχοι χθονός. 760
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγεινά, τοῖς δὲ ἰδούσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων δὲν δπωπ' ἐγα κακῶν.
- ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πᾶλαι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. 765
- ΚΛ. ς Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δὲ ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.
- ΠΑ. τί δὲ δύναμεῖς, ς γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
ΚΔ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἔστιν· οὐδὲ γάρ κακῶ
πάσχοντι μίσος δὲν τέκη προσγίγνεται. 770
- ΠΑ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἡκομεν.
- ΚΛ. οὗτοι μάτην γε. πῶς γάρ δὲν μάτην λέγοις;
εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς Ψυχῆς γεγώς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενούτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἔξηλθεν, οὐκέτ' εἰδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρόφους δεινὸν ἐπηπείδει τελεῖν
ῶστ' οὕτε μυκτὸς ὑπνοι οὕτ' ἐξ ἡμέρας 780
ἐμὲ στεγάζειν ἥδυν, ἀλλ' δὲ προστατῶν
χρόνος διῆγε μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δὲ ἡμέρᾳ γάρ τηδὲ ἀπηλλάγην φόβον
πρὸς τῆσδε ἔκείνου θ· ηδε γάρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τούμδον ἐκπίνουσ' ἀει

- ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δὲ ἐκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὔνεχ' ἡμερέντομεν.
- ΗΛ. οἵμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ἔνυμφοράν, ὅθ' ὁδὸς ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. Δρός ἔχει καλῶς;
ΚΛ. οὕτοι σύ κείνος δὲ ὡς ἔχει καλῶς ἔχει. 790
- ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
- ΚΛ. ἥκουσεν δὲν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.
- ΗΛ. ὑβρίζει· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
- ΚΛ. οὐκοῦν Ὁρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; 795
- ΗΛ. πεπαύμεθ ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
- ΚΛ. πολλῶν δὲν ἥκοις, δέξεῦ, ἀξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
- ΠΑ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδε εὖ κυρεῖ.
- ΚΛ. ἥκιστ'. ἐπείπερ οὗτ' ἐμοῦ κατάξει ἄν 800
πράξειας οὕτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἰσιθεὶσα· τήνδε δὲ ἐκτοθεν βοῶν
ἔα τά θαύτης καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
- ΗΛ. Δρός νῦν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
δεινῶς δακρύσαις κάπικωκύσαι δοκεῖ 805
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὁδὸς ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. Δέ ταλαιν' ἐγώ·
'Ορέστα φιλταθ', δις μὲν ἀπώλεσας θαών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἰχει φρενὸς
αἴ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κάμοῦ ταλαίνης. Μῆν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
μόνη γάρ εἴμι, σοῦ τοῦ ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. Ηδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἔχθιστοισι ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
φονεῦστι πατρός. Δρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος *εἴσειμ, ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλη
παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐτανῷ βίου.

- πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἔνδον δυτῶν ὡς χάρις μέν, ἦν κτάνη,
 λύπη δ', ἐὰν ζῷ· τοῦ βίου δὲ οὐδεὶς πόθος.
- ΧΟ. στρ.α'. Ποῦ ποτε κεραυνὸι Διός, ἢ ποῦ φαέθων Ἀέλιος,
 εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι; 826
- ΗΛ. ἐ τοι, αἴτι.
- ΧΟ. ὁ παῖ, τί δακρύεις;
- ΗΛ. φεῦ.
- ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀνσῆς. 830
- ΗΛ. ἀπολεῖς.
- ΧΟ. πῶς;
- ΗΛ. εἰ τῶν φανερῶν οἰχομένων
 εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας
 μᾶλλον ἐπεμβάσῃ. 835
- ΧΟ. ἀντ.α'. Οἶδα γὰρ ἀνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσιν
 κρυψθέντα γυναικῶν καὶ νῦν ὑπὸ γαίας
- ΗΛ. ἐ τοι ἵώ. 840
- ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.
- ΗΛ. φεῦ.
- ΧΟ. φεῦ δῆτ'· δλοὰ γὰρ
- ΗΛ. ἐδάμη.
- ΧΟ. ναι. 845
- ΗΛ. οἰδ' οἰδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ
 ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δὲ οὕτις ἐτέσσερες δις γὰρ ἐτέσσερες.
 φροῦδος ἀναρπασθείς.
- ΧΟ. στρ.β'. Δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
- ΗΛ. κάγὼ τοῦδε ἵστωρ, ὑπερίστωρ,
 πανσύρτρι παμμήνω δεινῶν
 στυγνῶν τ' ἀλέων [αἰλῶν]. 850
- ΧΟ. εἴδομεν δὲ θροεῖς.
- ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
 παραγάγης, ἵν' οὐ
- ΧΟ. τί φῆς;
- ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἐτει κοινοτόκων 855

- εὐπατρίδων τ' ἀρωγαῖ.
ΧΟ. ἀντ.θ'. Πάσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.
ΗΛ. ή καὶ χαλαργοῖς ἐν ἀμύλαις
σῦτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκύρσαι;
ΧΟ. ἄσκοπος ἀ λώβα.
ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰς ξένος
ἄτερ ἐμάν χερῶν
ΧΟ. παπᾶ.
ΗΛ. κέκευθεν, οὕτε του τάφου ἀντιάσας
οὕτε γόνων παρ' ἡμῶν.

860

865

870

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γάρ ἡδονάς τε κανάπαυλαν δων
πάροιθεν εἴληες καὶ κατέστενες κακῶν.
ΗΛ. πόθεν δ' ἀν εὔροις τῶν ἐμῶν σὺν πημάτων
ἀρηξι, οὐδὲ θασιν οὐκ ἔνεστ' ιδεῖν;
ΧΡ. πάρεστ' Ὁρέστης ἡμίν, ισθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύνουσ', ἐναργῶς, ὁσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.
ΗΛ. ἀλλ' ή μέμηνας, δ τάλαινα, κάπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κάπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς;
ΧΡ. μὰ τὴν πατρόφαν ἑστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα ιψῶν.
ΗΛ. οἵμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδι εἰσακούσασ' ὀδει πιστεύεις ἅγαν;
ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούκ ἀλλης σαφῆ
σημεῖ' ιδούσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
ΗΛ. τίν', δ τάλαιν', ιδούσα πίστιν; εἰς τέ μοι
βλέψασα θάλπει τῷδε ἀνηκέστω πυρί;
ΧΡ. πρός νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ή φρονοῦσαν ή μώραν λέγησ.
ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴς σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.

875

880

885

890

- ἐπεὶ γάρ ἡλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὅρῳ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὃς ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
Ιδούσα δὲ ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῷ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπη βροτῶν.
ώς δὲ ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβουν προσείρπον ἀστον· ἐσχάτης δὲ ὁρῷ
πυρᾶς νεωρῇ βοστρυχον τετμημένον
κεύθεις τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὅμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὁρέστον τοῦθ δρᾶν τεκμήριον.
καὶ χερσὸν βαστάσασα δυσφῆμῷ μὲν οὖ,
- 895
- χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὅμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ δομίως καὶ τότε ἐξεπίσταμαι
μή του τόδε ἀγλάμσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γάρ προσήκει πλήν γέ ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
κάγῳ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτον ἐπίσταμαι,
οὐδὲ αὖ σύν πώς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδε ἀποστῆναι στέγης.
ἄλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὕθ δ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὗτε δρῶσ' ἐλάνθανεν
ἄλλ' ἔστ' Ὁρέστον ταῦτα τάπιτίμα.
- 910
- ἄλλ', δο φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσι τοι
οὐχ αὔτὸς αἰεὶ δαμόνων παραστατεῖ.
ιφόν δὲ ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἵσως
πολλῶν ὑπάρχει κύρος ἡμέρα καλῶν.
- 915
- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ΧΡ. τί δὲ ἔστιν; οὐ πρὸς ἥδουντα λέγω τάδε;
- 920
- ΗΛ. οὐκ οἰσθ' ὅποι γῆς οὐδὲ ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πώς δὲ οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' αὖτον ἐμφανῶς;
ΗΛ. τέθινκεν, δο τάλαινα· τάκείνου δέ σοι
σωτήρι ἔρρει· μηδὲν εἰς κείνον γέ ὄρα.
- 925
- ΧΡ. οἵμοι τάλαινα· τοῦ τάδε ἥκουσας βροτῶν;

- ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὥλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποὺ ὅτιν οὐτος; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
 ΧΡ. οἵμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἵμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκύτος
 μυημεῖ? Ὁρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινά.
 ΧΡ. ὃ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδε ἔχουσ' ἐσπευδον, οὐκ εἰδοῦν ἄρα
 ἴν' ἡμεν ἄττης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ίκόμην,
 τά τ' ὅντα πρόσθεν ἀλλα θ' εὐρίσκω κακά.
 ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ· ἐὰν δέ μοι πίθη,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
 ΧΡ. ἡ τοὺς θανόντας ἔξαναστήσω ποτέ;
 ΗΛ. οὐκ ἐσθ' ὁ γ' εἰπον οὐ γὰρ ὅδος ἀφρων ἔφυν.
 ΧΡ. τί γάρ κελεύεις δῶν ἐγὼ φερέγγυος;
 ΗΛ. τλῆναι σε δρῶσαν δὲν ἐγὼ παραινέσω.
 ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
 ΗΛ. δρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εύτυχει.
 ΧΡ. δρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅστονπερ δὲν σθένω.
 ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν ἡ βεβούλευμα τελεῖν.
 παρουσίαν μὲν οἰσθα καὶ σύ που φίλων
 ώς οὗτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' "Αἰδης λαβὼν
 ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον.
 ἐγὼ δὲ ἔως μὲν τὸν καστίγνητον βίω
 θᾶλλοντ' ἔτ' εἰόήκουον, εἶχον ἐλπίδας
 φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός·
 νῦν δὲν ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατράφου φόνου
 ξὺν τῇδε ἀδελφῇ μὴ κατοκύνσεις κτανεῖν
 Αἴγισθον οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποι γὰρ μενεῖς ράθυμος εἰς τίν' ἐλπίδων
 βλέψαο' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
 πλούτου πατράφου κτῆσιν ἐστερημένη,
- 930
- 935
- 940
- 945
- 950
- 955
- 960

- πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἅλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὑπώς
τεύχη ποτ'· οὐ γὰρ δοδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Δίγυσθος ὅστε σόν ποτ' ἡ κάμδον γένος
βλαστεῖν ἔσσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴστε τοῦ καστρήτου θ' ἄμα·
ἔπειτα δ' ὥσπερ ἔξέφυς, ἐλευθέρα
καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
τεύχει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.
λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄρφς ὅσην
σαυτῇ τε κάμῳ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἡ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
τοιοῦσθ' ἐπαίνους οὐχὶ δεξιώσεται,
ἴδεσθε τώδε τὰ καστρήτω, φίλοι,
ὦ τὸν πατρῷον οἰκον ἔξεσωσάτην,
ἢ τοῖσιν ἔχθροις εὐ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προύστητην φόνου·
τούτω φιλεῖν χρή, τώδε χρή πάντας σέβειν·
τώδε ἐν θ' ἑορτάῖς ἐν τε πανδήμῳ πόλει
τιμᾶν ἀπαντας οῦνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νῦ πᾶς τις ἔξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ', ω φίλη, πείσθητι, συμπτόνει πατρί,
σύγκαμον ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς κυλῶς πεφυκόσιν.
). ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
. καὶ πρίν γε φωνεῖν, ω γυναῖκες, εἰ φρενῶν
ἐτύγχαν' αὐτῇ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἀν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται

965

970

975

980

985

990

- ποὶ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιούτον θράσος
αὐτὴ Θ ὅπλίζει κάμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾶς; γυνὴ μὲν οὐδὲ ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δὲ ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.
δαιμῶν δὲ τοῖς μὲν εὐτυχεῖ καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δὲ ἀπορρεῖ κατὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιούτον ἄνδρα βουλεύων ἐλέων
ἀλυτος ἄτης ἔξαπαλλαχθῆσεται;
ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ, εἴ τις τούσδε ἀκούσεται λόγους.
λύει γάρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδὲν ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
οὐ γάρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρήζων τις εἴτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' δλέσθαις κάξερημῶσαι γένος,
κατάσχεις ὄργην, καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἔγω σοι κατελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχέσις ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
- XO. πειθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἀμεινον οὐδὲν νοῦ σοφοῦν.
- ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δὲ
γῆδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρι μοι μόνῃ τε δραστέον
τοῦργον τόδε· οὐ γάρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
- ΧΡ. φεῦ·
εἴτε ὁφελεῖς τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι· πάντα γάρ κατειργάσω.
- ΗΛ. ἀλλ' ή φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.
- ΧΡ. ἀσκεῖ τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
- ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε.
- ΧΡ. εἰκὸς γάρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
- ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

995

1000

1005

1010

1015

1020

1025

- ΧΡ. ἀνέξομαι κλύνουσα χῶταν εὖ λέγγει.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθης τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἀπελθεῖ σοὶ γὰρ ὀφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδὲ αὐτὸς οὐσοῦντον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἱ μὲν ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὖν, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόδ' ἡγήσει σὺ νῷν.
 ΗΛ. ἡ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἔξαμπτάνειν.
 ΧΡ. ἔτρηκας ὥρθως φίστην πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σύν δίκη λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βούλεύσεις πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν δν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πᾶλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἀπειμι τοίνυν οὕτε γὰρ σὺν τῷ ἐπὶ 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὗτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ'. οὖν σοι μὴ μεθέψομαι ποτε,
 οὐδὲ ἣν σφόδρῳ ἴμελουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηράσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαντῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἡδη βεβήκης, τῷ ἐπαινέσεις ἐπη.
 ΧΟ. στρ.ά'. Τί τοὺς ἀνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
 ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' δν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' δν τ' ὅνασιν εὔρωσι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἵσας τελυμένεν; 1060
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν

- καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιγ,
δαρὸν οὐκ ἀπόητοι. 1065
- ῳ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατά μοι βδασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὄνειδη·
ἀντ.α'. "Οτι σφὶν ηδὴ τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*,
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἔξισοῦται
φίλοτασίφ διάτρ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει 1071
Ἡλέκτρα, τὸν ἀεὶ πατρὸς . 1075
δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἀ πάνδυρτος ἀηδών,
οὗτε τι τοῦ θανεῖν προμηθήσ, τό τε μὴ βλέπειν ἔτοίμα, 1080
διδύμαν ἐλούσ' Ἔρινν. τίς δὲν εὔπατρις ὥδε βλάστοι;
στρ.β'. Οὐδὲις τῶν ἀγαθῶν γάρ
ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, δὲ πᾶς παῖ,
ώς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εὖλον, 1085
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλησθαι.
ἀντ.β'. Ζῷφις μοι καθύπερθεν 1090
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἔχθρῶν δσον
νῦν ὑπὸ χείρα ναίεις·
ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῷ
βεβῶσαν· δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε φερομέναν 1095
ἄριστα τὰ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ.
- ΟΡΕΣΤΗΣ.
- Δρ', δὲ γυναικες, δρθά τ' εἰσηκούσαμεν,
δρθῶς θ' ὑδοιποροῦμεν ἔνθα χρήζομεν;
ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100
ΟΡ. Αἴγισθον ἔνθ' φέκηκεν ἴστορῷ πάλαι.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ίκάνεις χῶ φράστας ἀξῆμιος.
ΟΡ. τίς οὖν δὲν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειν διν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπονν παρουσίαν;
ΧΟ. ηδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ΟΡ. ιθ', δὲ γύναι, δῆλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι 1105

- Φωκῆς ματεύουσος' ἀνδρες Αἴγυσθόν τινες.**
- ΗΛ. οἵμοι τάλαιν', οὐ δή ποθ' ἡς ἡκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
- ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σήν κληδόνι· ἀλλά μοι γέρων
ἔφειτ' Ὁρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
- ΗΛ. τί δὲ ζωτικός; ὁ ξένος; ὃς μὲν ὑπέρχεται φόβος.
- ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θαυμόντος, ὡς δρᾶς, κομίζουμεν.
- ΗΛ. οἱ γὰρ τάλαινα, τοῦτον ἔκεινον ἥδη σαφέσι.
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ζοικε, δέρκομαι.
- ΟΡ. εἰπερ τι κλαίεις τῶν Ὁρεστείων κακῶν,
τόδι ἄγγειος ἵσθι σῶμα τούκεινον στέγου.
- ΗΛ. ως ξείνε, δόσις νυν πρὸς θεῶν, εἰπερ τούδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χείρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν δρῦν
ξεῖν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῷ.
- ΟΡ. δόθει ηττις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γάρ ως
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τάδε,
ἀλλ' ἡ φίλων τις, ἡ πρὸς αἷματος φύσιν.
- ΗΛ. ως φιλτάτου μνημείον ἀνθρώπων ἐμοὶ¹
ψυχῆς Ὁρέστου λοιπόν, ως σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὕπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γάρ οὐδὲν δυτα βαστάζω χεροῦν
δόμων δέ σ', ως πᾶς, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ώς ἀφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐσ ξένην σε γάιαν ἐκπέμψαι χεροῦν
κλέψασα ταῖνδε κάνασσασθαι φύονυ,
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τοθὶ ἡμέρᾳ,
τύμβουν πατρώφου κοινὸν εἰληχώς μέρος.
- νῦν δὲ ἐκτὸς οἰκων κάπὶ γῆς ἀλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλουν, σῆς καστιγνήτης δίχα·
κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
λοντροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην, ως εἰκός, ἀθλιον βάρος.

ἀλλ' ἐν ξέναισι χεροὶ κηδευθεὶς τὰλας
σμικρὸς προσήκεις ὅγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἵμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πᾶλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οἴτε γάρ ποτε

1145

μητρὸς σύν γ' ἡσθα μᾶλλον ἡ κάμου φίλος,
οὕθ' οἱ κατ' οἰκον ἡσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεί.

νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μᾶ
θανόντι σὸν σοὶ. πάντα γάρ συναρπάσας
θύελλ' ὥπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
τέθητκ' ἐγώ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανών
γελῶστι δέχθροι· μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἡς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρᾳ προϊπεμπεις ὡς φανούμενος
τιμωρδὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθι δυστυχῆς
δαιμῶν δ σός τε κάμδος ἐξαφεῖλετο,
ὅς σ' ὕδε μοι προϊπεμψειν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.

1150

οἵμοι μοι.
ῳ δέμας οἰκτρόν.

φεῦ φεῦ.

ῳ δεινοτάτας,

οἵμοι μοι,

πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μὲν ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', δὲ κασίγνητον κάρα.

τοιγάρ σὺ δέξαι μὲν ἐσ τὸ σὸν τόδε στέγος,
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὸν σὸν κάτω

1165

ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνὶκ' ἡσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἵσων· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μάποδείπεσθαι τάφου.

τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ δρῶ λυπουμένους.

1170

ΧΟ. θυητοῦ πέφυκας πατρός, Ἡλέκτρα, φρόνει·
θυητὸς δέ Ορέστης· δῶστε μὴ λίαν στένε.

- πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
 ΟΡ. φεῦ φεῦ, τί λέξω; ποι λόγων ἀμηχάνων
 ἐλθω; κρατένι γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175
 ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἀλλος πρὸς τί τοῦτ' εἰπῶν κυρεῖς;
 ΟΡ. ή σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἡλέκτρας τόδε;
 ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μᾶλ' ἀθλίως ἔχον.
 ΟΡ. οἵμοι ταλαίνης ἀρα τῆσδε συμφορᾶς.
 ΗΛ. οὐ δή ποτ', ω̄ ξεν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; 1180
 ΟΡ. ω̄ σῶμ' ἀτίμως κάθεώς ἐφθαρμένου.
 ΗΛ. οὗτοι ποτ' ἀλλην ἥ μὲ δυσφημεῖς, ξένε.
 ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
 ΗΛ. τί μοι ποτ', ω̄ ξεν', ωδὴ ἐπισκοπῶν στένεις;
 ΟΡ. ω̄ς οὐκ ἄρ' ὕδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
 ΗΛ. ἐν τῷ διέγυνως τοῦτο τῶν εἰρημένων;
 ΟΡ. δρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἀλγεσιν.
 ΗΛ. καὶ μὴν δρᾶς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἀν τῶνδ' ἔτ' ἔχθιο βλέπειν;
 ΗΛ. δόθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος. 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἔξεστίμηνας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός. εἴτα τοῦσδε δουλεύων βίᾳ.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μῆτροι καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἔξισοι.
 ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσίν, ἥ λύμη βίον; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὸν καὶ λύμασι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδὲ οὐπαρήξων οὐδὲ δὲ κωλύσων πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'. δε: ἦν γάρ μοι σὺν προϊθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ω̄ δύσποτμ', ω̄ς ὁραν σ' ἐποικτείρω πάλαι.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἵσθ' ἐποικτείρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γὰρ ἥκω τοῖς ἵσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ἔνγγενής ἥκεις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἔστιν εὔνουν, ω̄στε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μένεις τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης. 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτο μ' ἐργάση, ξένε.

ΟΡ. πείθου λέγοντι κούχ δμαρτήσει ποτέ.

ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ ἔελη τὰ φίλτατα.

ΟΡ. οὐ φημ' ἔάσειν.

ΗΛ. δὲ τάλαιπ' ἐγὼ σέθεν,

Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.

ΟΡ. εῦφημα φώνει πρὸς δίκης γὰρ οὐ στίνεις.

ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;

ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.

ΗΛ. οὔτως ἄτιμος εἴμι τοῦ τεθνηκότος;

ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύν τοῦτο δὲ οὐχὶ σόν.

ΗΛ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.

ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὁρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένου.

ΗΛ. ποῦ δὲ ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

ΟΡ. οὐκ ἔστι τοῦ γὰρ ζώντος οὐκ ἔστιν τάφος.

ΗΛ. πῶς εἶπας, δὲ πᾶς;

ΟΡ. Ψεῦδος οὐδὲν ὃν λέγω.

ΗΛ. ή ζῆ γὰρ δυνήρ;

ΟΡ. εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.

ΗΛ. ή γὰρ σὺ κείνος;

ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῇ λέγω.

ΗΛ. δὲ φίλτατον φῶς.

ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.

ΗΛ. δὲ φθέγμ', ἀφίκου;

ΟΡ. μηκέτ' ἀλλοθεν πύθῃ.

ΗΛ. ἔχω σε χερσίν;

ΟΡ. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.

ΗΛ. δὲ φίλταται γυναῖκες, δὲ πολίτιδες,
δρᾶτ' Ὁρέστην τόνδε, μηχανᾶσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχανᾶσι σεσωσμένον.

ΧΟ. δρῶμεν, δὲ πᾶς, καπὲ συμφορᾶσί μοι
γεγηθός ἔρπει δάκρυνον ὅμμάτων ἄπο.

ΗΛ. στρ. Ἰὼ γοναί,
γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων,

1210

1215

1220

1225

1230

- έμολετ' ἀρτίως,
έφεύρετ', ήλθετ', εἴδεθ οὐς ἐχρήζετε. 1235
- ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σιγ' ἔχουσα πρόσμενε.
- ΗΛ. τί δ' ἔστι;
- ΟΡ. σιγάνη ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύη.
- ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν "Ἀρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν
τόδε μὲν οὖ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν διν ἀσί.
- ΟΡ. ὅρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξὶν ὡς "Ἀρης
ἔνεστιν· εὐ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
- ΗΛ. ὀπτοτοί ὀπτοτοί,
ἀνέφελοι ἐπέβαλες οὖ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον, ἀμέτερον
οἷον ἔφυ κακόν. 1245
- ΟΡ. ἔξοιδα καὶ ταῦτ'. ἀλλ' ὅταν παροισία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.
- ΗΛ. ἀντ. 'Ο πᾶς ἔμοὶ¹
δι πᾶς ἀν πρέποι παρὸν ἐννέπειν
τάδε δίκα χρόνος. 1255
- μοδίς γάρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
- ΟΡ. ξύμφημι κάλγ. τοιγαροῦν σώζου τόδε.
- ΗΛ. τί δρῶσα;
- ΟΡ. οὐ μή στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
- ΗΛ. τίσ οὖν ἀν ἀξίαν
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἀν ὥδε σιγάνη λόγων;
ἐπεί σε νῦν ἀφράστως
δέλπτως τ' ἔσειδον.
- ΟΡ. τότ' εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
* * * * *
- ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεοὶ ἐπόρισεν 1265

διμέτερα πρὸς μέλαθρα, δαιμόνιον
αὐτὸς τίθημ' ἔγω.

1270

ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὄκνῳ χαίρουσαν εἰργάθειν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.

ΗΛ. ἐπ. Ἰώ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὥδε μοι φανῆναι,
μή τί με, πολύπονον ὥδ' ἴδων

1275

ΟΡ. τί μὴ ποιήσω;

ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσης
τῶν σῶν προσώπων ἀδονὰν μεθέσθαι.

ΟΡ. ἡ κάρτα κάνει ἀλλοισι θυμοίμην ἱδών.

ΗΛ. ξύναινεῖς;

ΟΡ. τί μὴν οὖ;

ΗΛ. ὁ φίλαι, ἔκλυνον ἀν ἐγὼ οὐδὲ ἀν ἥλπισ' αὐδάν.
ἔσχον δργὰν

1280

ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα.

νῦν δ' ἔχω σε· προνθάνης δὲ

1285

φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,

ἀς ἐγὼ οὐδὲ ἀν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφεις,

καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με

μήθ' ὡς πατρώναν κτῆσιν Αἴγυσθος δόμων

1290

ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.

χρόνου γάρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

ἀς δ' ἀρμόσεις μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ

σήμαιν', ὅπου φανέτες ἡ κεκρυμμένοι

γελῶντας ἔχθροντας παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.

1295

οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ π'ιγνώσεται

φαιδρῷ προσώπῳ οὐκέντιον δόμους·

ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένη

στένας· ὅταν γάρ εὐτυχήσωμεν, τότε

χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

1300

ΗΛ. ἀλλ', ὁ κασίγνηθ', ὡδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τούμον ἔσται τῇδε· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς

- πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὺκ ἐμὰς ἔκτησάμην.
 κοὺδ ἀν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ¹³⁰⁵
 αὐτὴ μέγ’ εύρειν κέρδος· οὐ γὰρ ἀν καλῶς
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ’ οἰσθα μὲν τάνθένδε, πῶς γὰρ οὖ; κλύων
 δθούνεκ’ Λῆγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,¹³¹⁰
 μῆτηρ δ’ ἐν οἴκοις ἦν σὺν μῇ δείσης ποθ’ ὡς
 γελωτι τούμδον φαιδρὸν δψεται κάρα.
 μίσος τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκε μοι,¹³¹⁵
 καπεῖ σ’ ἐσεῖδον, οὗ ποτ’ ἐκλήξω χαρᾶ
 δακρυρροοῦσθα. πῶς γὰρ ἀν λήξαμ’ ἐγώ,
 ἦτις μιᾶ σε τῇδ’ ὁδῷ θανόντα τε
 καὶ ζῶντ’ ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ’ ἀσκοπα·¹³²⁰
 ὃστ’ εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ’ ἀν
 τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ’ ὅραν.
 ὅτ’ οὖν τοιαύτην ἡμίν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ’ αὐτὸς ὡς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
 οὐκ ἀν δυοῖν ἥμαρτον ἢ γὰρ ἀν καλῶς
 ἔσωστ’ ἐμαυτήν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.¹³²⁵
 ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεος· ὡς ἐπ’ ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.
- ΗΛ. εἶσιτ’, ω δένοι,¹³³⁰
 ἀλλώς τε καὶ φέροντες οἵ ἀν οὔτε τις
 δόμων ἀπώσαιτ’ οὕτ’ ἀν ἡσθείν λαβίν.
 ΠΑ. ω πλεῖστα μῶροι καὶ φρεῦῶν τητώμενοι,¹³³⁵
 πότερα παρ’ οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ ἔτι,
 ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμίν ἐγγενής,
 ὅτ’ οὐ παρ’ αὐτοῖς, ἀλλ’ ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε;
 ἀλλ’ εἰ σταθμοῖσι τοῖσοδε μῆτ’ κύρουν ἐγώ¹³⁴⁰
 πάλαι φυλάσσων, ἦν ἀν ὑμίν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν’ ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ’ εὐλάβειαν τῶνδε προύθέμην ἐγώ.
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων¹³⁴⁵

καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοής
εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάπεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑ. καλῶς ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναι τινα.

1340

ΟΡ. ἥγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.

ΠΑ. εἰς τῶν ἐν Ἀιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὅν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἡ τίνες λόγοι;

ΠΑ. τελουμένων εἴποιμ' αὐτὸν ὡς δὲ νῦν ἔχει,

καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

1345

ΗΛ. τίς οὗτός ἔστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.

ΟΡ. οὐχὶ ἔννήσ;

ΗΛ. οὐδέ γ' εἰς θυμὸν φέρω.

ΟΡ. οὐκ οἰσθ' ὅτῳ μὲν ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;

ΗΛ. ποίψ; τί φωνεῖς;

ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον

ὑπεξεπέμφθην σῆς προμηθίᾳ χεροῖν.

1350

ΗΛ. ἡ κείνος οὗτος δῆν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγώ
μόνον προσεύρου πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;

ΟΡ. δᾶς ἔστι. μὴ μὲν ἔλεγχε πλείσιν λόγοις.

ΗΛ. δὲ φίλτατον φῶς, δὲ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἄγαμέμνονος, πῶς ἥλθες; ἡ σὺν κείνος εἰ,

1355

ὅς τόνδε κάμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;

δὲ φίλταται μὲν χείρες, ἥδιστον δὲ ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι

ἔννῶν μὲν ἔλληθες οὐδὲ ἔφανες, ἀλλά με

λόγοις ἀπώλυτος, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί;

1360

χαῖρ', δὲ πάτερ· πατέρα γάρ εἰσορᾶν δοκῶ·

χαῖρ'. Ἰσθι δὲ ὡς μαλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ

ἥχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ.

ΠΑ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γάρ ἐν μέσῳ λόγους,
πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἵσαι,

1365

αἱ ταῦτα σοι δείξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῆ.

σφῶν δὲ ἐννέπω γε τοῖν παρεστάτοιν ὅτι

νῦν καιρὸς ἔρδειν^τ νῦν Κλυταμνήστρα μόνη·
νῦν οὗτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δὲ ἐφέξετο,
φροντίζεθ^τ ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι τούτων πλείστιν μαχούμενοι.

ΟΡ. οὐκ ἀν μακρῶν ἔθ^τ ἡμίν οὐδὲν ἀν λόγων,
Πυλάδη, τόδ^τ εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρέν^τ ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ^τ ἔδη
θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.

1370

ΗΛ. ἄναξ Απολλον, ἰλεως αὐτοῖν κλύε,
έμοι τε πρὸς τούτοισι, η^τ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προστῆν χερί.
νῦν δέ, δέ Λύκει^τ Απολλον, ἐξ οίων ἔχω
αὐτῶ, προπίτνω, λίστομαι, γενοῦ πρόφρων
ἡμίν^τ ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δείξον ἀνθρώποισι τάπτιμα
τῆς δυσσεβείας οία δωροῦνται θεοί.

1380

ΧΟ. στρ. ^τΙδεθ^τ ὅπου προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν ^τΑρῆς.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανοιργημάτων ἄφυκτοι κύνες,
δοτ^τ οὐ μακρὰν ἔτ^τ ἀμμενεῖ
τούμδον φρενῶν δνειρον αἰωρούμενον.

1385

ἀντ. Παράγεται γάρ ἐνέρων
δολιώπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
• ἀρχαιμπλουτα πατρὸς εἰς ἔδωλα,
νεακόνητον αἷμα χειροίν^τ ἔχων^τ δὲ Μαίας δὲ παῖς
^τΕρμῆς σφ^τ ἄγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸν τέρμα, κούκέτ^τ ἀμμένει.

1395

ΗΛ. δέ φιλτατα γυναῖκες, ἀνδρες αἰτίκα
τελοῦσι τοῦργον^τ ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.

ΧΟ. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;
ΗΛ. ή μὲν ἐς τάφον

1400

λέβητα κοσμεῖ, τὼ δέ ἐφέστατον πέλας.

ΧΟ. σὺ δέ ἐκτὸς ξένας πρὸς τί;

- ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
Αἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθη μολὼν ἔσω.
- ΚΛ. αἰαῖ.
ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δὲ ἀπολλύντων πλέαι.
- ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', δὲ φίλαι;
ΧΟ. ἥκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ώστε φρέξαι.
- ΚΛ. οἵμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὅν κυρεῖς;
- ΗΛ. ἵδον μάλ' αὖθις τις.
- ΚΛ. ὁ τέκνου τέκνου,
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.
- ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
φάτείρεθ' οὐτος οὐδὲ δὲ γενηήσας πατήρ.
- ΧΟ. στρ. ὁ πόλις, δὲ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῦρα καθαμερία φθίνει φθίνει.
- ΚΛ. ὄμοι πέπληγμα.
- ΗΛ. παῖσσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
- ΚΛ. ὄμοι μάλ' αὐθις.
- ΗΛ. εἰ γὰρ Αἴγισθῳ δέ δμοῦ.
ΧΟ. Τελοῦσ' ἄραι· ζῶσιν οἱ γάστρες οὐ παὶς κείμενοι.
παλίρρυτον γὰρ αἷμα ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θυνότες.
καὶ μὴν πάρεισιν οἴδε· φοινία δὲ χειρ
στάζει θυηλῆς "Αρεος, οὐδὲ ἔχω λέγειν.
- ΗΛ. Ὁρέστα, πῶς κυρεῖτε;
- ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν.
- ΗΛ. τέθηκεν ἡ τάλαινα;
- ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητρῶν ὡς σε λῆμ' ἀτιμάστει ποτέ.
- ΧΟ. παύσασθε. λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
- ΗΛ. δὲ παιδες, οὐκ ἄφορρον;
ΟΡ. εἰσοράτε ποῦ
τὸν ἄνδρα;

1405

1410

1415

1420

1425

1430

- ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὐτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθάσ. 1435
- ΧΟ. ἀντ. βάτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὸν εὐθέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν.
ΟΡ. θάρσει τελοῦμεν.
- ΗΛ. ἦ νοεῖς ἔπειγέ μν. 1435
- ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα.
- ΗΛ. τάνθάδ' ἀν μέλοιτ' ἐμοί.
- ΧΟ. δὶς ὁτὸς ἀν παῦρά γ' ὡς ἥπιως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς
ὅρουσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα. 1440
- ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
- τίς οἰδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ἔνοι,
οὓς φασ' Ὁρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἵππικοῦσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μᾶλιστά σου μέλειν
οἴμαι, μᾶλιστα δὲ κατειδύναν φράσαι. 1445
- ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γάρ οὐχὶ; συμφορᾶς γάρ ἀν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.
- ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἀν εἰεν οἱ ἔνοι; δίδασκέ με. 1450
- ΗΛ. ἔνδον φίλης γάρ προξένου κατήνυσαν.
- ΑΙ. ή καὶ θανόντ' ἥγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
- ΗΛ. οὖκ, ἀλλὰ κάπεδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
- ΑΙ. πάρεστ' ἀρ' ἡμῖν δοτε κάμφανη μαθεῖν;
- ΗΛ. πάρεστι δῆτα καὶ μάλισθηλος θέα. 1455
- ΑΙ. ή πολλὰ χαίρειν μ' εἴπας οὐκ εἰωθέτως.
- ΗΛ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
- ΑΙ. στιγάνι ἀνογα κάναδεικνύαι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄραν,
ώς εἴ τις αὐτῶν ἀλπίσιν κεναῖς πάρος
ἔξηρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν δρῶν νεκρὸν
στόμα δέχηται τάμα, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύσῃ φρένας. 1460

- ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τάπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
ιοῦν ἔσχον, δοτε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσι. 1465
- ΑΙ. ὁ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἀνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δὲ ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλάτε πᾶν κάλυμμ' ἀτ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.
- ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταξ. οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' δρᾶν τε καὶ προσηγορεῦν φίλως. 1470
- ΑΙ. ἀλλ' εὖ παρανεῖς, κάπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἰκόν μοι Κλυταμνήστρα, κάλει.
- ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- ΑΙ. οἶμι, τί λεύσσω;
- ΟΡ. τίγα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς; 1475
- ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' δ τλήμων;
- ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδῆς ἵστα;
- ΑΙ. οἶμοι, ἔνυῆται τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὅδ' οὐκ Ὁρέστης ἔσθ' δ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- ΟΡ. καὶ μάντις ὁν ἄριστος ἐσφάλλον πάλαι;
- ΑΙ. διλωλα δὴ δεῖλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κάν σμικρὸν εἰπειν.
- ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἕα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
τί γὰρ βροτῶν ἀν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
θιήσκειν δ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτείνε καὶ κτανῶν πρόθες
ταφεῦσιν, διν τόνδ' εἰκός ἔστι τυγχάνειν,
ἄποπτον ἥμâν. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἀν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1485
- ΟΡ. χωροῖς ἀν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἔστιν διγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- ΑΙ. τί δὲ ἐς δόμους ἄγεις με; πᾶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ, κού πρόχειρος εἰ κτανεῖν;

- ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δὲ θνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμάν, ὃς ἀνὲν ἐν ταῦτῷ θάνης. 1495
- ΑΙ. ἡ πᾶσ' ἀνάγκη τίνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὅντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- ΟΡ. τὰ γοῦν σ'. ἄγω σου μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
- ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρόφαν τὴν τέχνην ἐκόμπασα. 1500
- ΟΡ. πολλάλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δὲ δόδες βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρφ.
- ΑΙ. οὐ φηγοῦ.
- ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
- ΑΙ. ἡ μὴ φύγω σε;
- ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἥδονήν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
χρῆν δὲ εὐθὺς εἶναι τίνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
δστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν. τὸ γάρ πανοῦργον οὐκ ἀνὴν πολύ. 1505
- ΧΟ. φὰ σπέρμ' Ατρέως, ὡς πολλὰ παθὼν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἔξηλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν. 1510

TPAXINIAI.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΥΛΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΛΙΧΑΣ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μέν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανεῖς,
ώς οὐκ ἀν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἀν
θάνη τις, οὗτ' εἰ χρηστὸς οὗτ' εἴ τῳ κακός·
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς "Αἰδου μολεῖν,
ἔξοδος ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν,
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναιούσους ἐνὶ Πλευρῶνι νυμφείων ὅκνον
ἀλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὸς γυνή.
μητστὴρ γάρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἔξητε πατρός,
φοιτῶν ἐνυργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰδός
δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνθρείῳ κύτει
βούπρωφος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδε ἐγὼ μητστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος αἱὲ κατθανεῖν ἐπευχόμην
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε.
χρόνῳ δὲ ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένῃ δέ μοι,
δι κλεινὸς ἡλθε Σηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
δε εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσῶν μάχης
ἐκλύεται με. καὶ τρόπον μὲν ἀν πόνων
οὐκ ἀν διείποιμ· οὐ γάρ οἰδε· ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβῆς τῆς θέας, ὅδε ἀν λέγοι.
ἐγὼ γάρ ἦμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
μή μοι τὸ κάλλος ἀλγος ἔξεύροι ποτέ.
τέλος δὲ ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γάρ Ἡρακλεῖ κριτὸν

5

10

15

20

25

ξυστᾶσ' ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
κείνου προκραινούστα. νῦν γάρ εἰσάγει
καὶ νῦν ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κάφυσαμεν δὴ παῖδας, οὐς κεῖνός ποτε,
γῆτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
σπείρων μόνον προσείδε κάξαμῶν ἄπαξ.
τοιοῦτος αἰών εἰς δόμους τε καὶ δόμων
ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἐπεμπε λατρεύοντά τῷ.
νῦν δὲ ήγίκ' ἀθλῶν τῶνδ' ὑπερτελής ἔψυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
ἔξι οὖν γάρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖν τῇδ' ἀνάστατοι
ξένω παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κεῖνος δὲ ὅπου
βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ωδίνας αἴτοι προσβαλῶν ἀποίχεται.
σχεδὸν δὲ ἐπίσταμαι τι πῆμ' ἔχοντά νιν
χρόνον γάρ οὐχὶ βασίν, ἀλλ' ηδὴ δέκα
μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντε' ἀκήρυκτος μένει,
κᾶστιν τι δεινὸν πῆμα τοιαύτην ἐμοὶ⁴⁵
δέλτον λιπῶν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἀτέρ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δέσποινα Δημάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατείδον ηδὴ πανδάκρυτ' ὁδύρματα
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην.
νῦν δέ, εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν .
γνῶμαισι δούλοις, κάμε χρὴ φράσαι τὸ σόν·
πῶς παισὶ μὲν τοσοῦσθε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζῆτησιν οὐ πέμπεις τινά,
μάλιστα δὲ ὅπερ εἰκός "Υλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὕραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
ἔγγὺς δὲ δοῦ αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
ῶστ' εἴ τι σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τάνδρὸν τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.⁵⁵

30

35

40

45

50

55

60

ΔΗ. ω τέκνον, ω παῖ, καξ ἀγεννήτων ἄρα
μύθοι καλῶς πίπτουσιν ἥδε γάρ γυνὴ
δούλη μέν, εἴρηκεν δὲ ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατρὸς οὐτῷ δαρὸν ἔξενωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ στιν αἰσχύνην φέρειν.

65

ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.

ΔΗ. καὶ ποὺν ικλύεις νῦν, τέκνον, ίδρυσθαι χθονός;

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου

Λυδῆ γυναικί φασί νῦν λάτριν πονεῖν.

70

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΥΛ. ἀλλ' ἔξαφεῖται τοῦδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποὺν δῆτα νῦν ἔων ἡ θανὼν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐθοίδα χώραν φασίν, Εύρυτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἡ μελλειν ἔτι.

75

ΔΗ. δρ' οἶσθα δῆτ', ω τέκνον, ὡς ἐλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γάρ ἀγνοῶ.

ΔΗ. ὃς ἡ τελευτὴν τοῦ βίου μελλει τελεῖν,
ἡ τοῦτον ἄρας ἀθλον, εἰς τὸν ὑστερὸν

80

τὸ λοιπὸν ἥδη βίστοις εὐαίων ἔχειν.

ἐν οὐν ῥοπῇ τοιῷδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἰ ἔυνέρξων, ἥνικ' ἡ σεσώσμεθα
κείνουν βίον σώσαντος, ἡ οἰχόμεσθ ἄμα

85

[*καὶ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἔξολωλότος;]

ΥΛ. ἀλλ' εἴμι, μῆτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῆδη τῶνδε, καν πάλαι παρῆ.

νῦν δὲ δέ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐἼ πατρὸς
ἥμας προταρβεῖν οὐδὲ δειψαίνειν ἄγαν.

νῦν δὲ ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδε ἀλήθειαν πέρι.

90

ΔΗ. χώρει νῦν, ω παῖ· καὶ γάρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπει πύθοιτο, κέρδος ἐμπολῆ.

ΧΟΡΟΣ.

- στρ.α'.* Ὁν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα
τίκτει κατευνάζει τε φλογιζόμενον, 95
Ἄλιον, Ἄλιον αἰτῶ
τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι μοι πᾶς
ναίει ποτ', δὲ λαμπρὰ στεροπὰ φλεγέθων,
ἡ ποντίας αὐλῶνας, ἡ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείς· 100
εἴπ', δὲ κρατιστεύων κατ' ὅμμα.
ἀντ.α'. Ποθουμένα γάρ φρενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινεκῆ Δηιάνειραν ἀεί,
οἵα τιν' ἄθλιον ὅρνιν, 105
οὗποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλὰ
εῦμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὅδον
ἐνθυμίοις εὐνᾶις ἀνανδρώτουσι τρύχεσθαι, κακὰν
δύστανον ἐλπίζουσαν αἰσαν. 110
στρ.β'. Πολλὰ γάρ ὥστ' ἀκάμαντος ἡ νότου ἡ βορέα τις
κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἵδοι, 115
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τὸ δ' αὔξει, βιότου
πολύπονον ὕσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀναπτλάκητον "Αἰδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
ἀντ.β'. Ὡν ἐπιμεμφομένα σ' ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω.
φαμι γάρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
χρῆναι σ'. ἀνάλυγτα γάρ οὐδὲ δ' πάντα κραύνων βασιλεὺς
ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι. 130
ἐπ. Μένει γάρ οὕτω αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν οὗτε κῆρες
οὕτε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δὲ ἐπέρχεται
χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι. 135
δὲ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἰὲν ἵσχειν ἐπεὶ τίς ὁδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140
ΔΗ. πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τούμον· ὡς δὲ ἐγὼ θυμοφθορῶ
μῆτ' ἔκμάθοις παθοῦσα, νῦν δὲ ἀπειρος εἰ.

- τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῦσδε βόσκεται
χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐθὲπος θεοῦ,
οὐδὲ διμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλουεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἀμοχθον ἔξαιρει βίον
ἐς τοῦθ, ἔως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ¹⁴⁵
κληθῇ, λάβῃ τὸν ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος
ἥτοι πρὸς ἄνδρὸς ἡ τέκνων φοβουμένη.
τότεν ἀν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πολλά τὴν ἔγωγ' ἐκλαυσάμην
ἐν δ', οἵον οὕτω πρόσθεν, αὐτίκ' ἔξερω.
οὐδὸν γάρ ἡμος τὴν τελευταίαν ἀναξ
ώρματ' ἀπὸ οἴκων Ἡρακλῆς, τότεν ἐν δύμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ἔνυθήμαθ', ἀμοι πρόσθεν οὐντεν ἔτλη ποτέ,
πολλοὺς ἀγώνας ἔξιών, οὕπω φράσαι,
ἀλλ' ὡς τι δράσων εἴρπε κού θανούμενος.¹⁵⁵
νῦν δ' ὡς ἔτεν οὐκ διν εἴπε μὲν λέχους δ τι
χρείη μὲν δέλεσθαι κτῆσιν, εἴπε δὲν ἡ τέκνωις
μοῖραν πατρφάς γῆς διαιρετον μέμοι,
χρόνον προτάξιας ὡς τρίμηνον ἥνικα
χώρας ἀπειν κάναποστος βεβώς,¹⁶⁵
τότεν δὲν χρείη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἡ τοῦθ ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
τὸ λοιπὸν ηδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν είμαρμένα
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,¹⁷⁰
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αἰδῆσται ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθηται χρέων.
ῶσθ' ηδέως εύδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ¹⁷⁵
φόβῳ, φίλαι, ταρβούσαν, εἴ με χρὴ μένειν
πάντων ἀρίστουν φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'. ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχουνθ̄ ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

<p>δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγελῶν
δύκου σε λύσω· τὸν γάρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κακὸν μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.</p> <p>ΔΗ. τίν' εἴπας, δὲ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;</p> <p>ΑΓ. τάχ' ἐσ δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ηὗειν, φανέντα σὸν κράτει νικηφόρῳ.</p> <p>ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ήταν μαθὼν λέγεις;</p> <p>ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δὲ ἐγὼ κλύων
ἀπῆξ, ὅπως τοι πρῶτος ἀγγελᾶς τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναμι καὶ κτῷμην χάριν.</p> <p>ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἀπεστιν, εἴπερ εἰτυχεῖ;</p> <p>ΑΓ. οὐκ εὐμαρείδι χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλῳ γάρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἀπας λεὼς
κρίνει παραστάς, οὐδὲ ἔχει βῆμαι πρόσω.
τὸ γάρ ποθοῦν ἔκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἀν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἔκεινος οὐχ ἔκών, ἔκοῦσι δὲ
ξύνεστιν ὅψει δὲ αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.</p> <p>ΔΗ. δὲ Ζεὺς, τὸν Οἴτης ἄτομον δε λειμῶν ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', δὲ γυναῖκες, αἱ τ' εἴσω στέγης
αἱ τ' ἔκτος αὐλῆς, ὡς ἀελπτον ὅμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.</p> <p>ΧΟ. Ἀνολοδυξάτο δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγάις
οὐ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλωνα προστάταν..
δόμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' ἀνάγετ', δὲ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν δύσπορον</p>	180 185 190 195 200 205 210

- "Αρτεμιν Ὁρτυγίαν ἐλαφαθόλον, ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε Νύμφας. 215
ἀείρομ' οὐδὲ ἀπώσομαι
τὸν αὐλόν, δ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἴδου μ' ἀκαταράσσει,
εὐοὶ μ' ὁ κισσὸς ἄρτε βακχίαν
ἵποστρέφων ἀμιλλαν. 220
ἰὼ ἱὼ Παιάν.
ἴδιος, δ φῦλα γύναι,
τάδ' ἀντίπροφρα δῆ σοι
βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.
ΔΗ. δρῶ, φῦλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὅμματος
*φρουρὰν παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προύννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις. 225
- ΛΙΧΑΣ.**
- ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν ἄνδρα γὰρ κατώς
πράσσοντ' ἀνάγκη χρηστὸν κερδαίνειν ἐπη. 230
ΔΗ. δ φύλαττος ἀνδρῶν, πρῶθε δ πρώτα βούλομαι
δίδακον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.
ΔΙ. ἔγωγύ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσῳ βαρύν. 235
ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρόφας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.
ΔΙ. ἀκτή τις ἐστ' Εὐβοίς, ἐνθ' ὁρίζεται
βωμὸν τελή τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διό.
ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων, ή πόδι μαντείας τινός;
ΔΙ. εὐχαῖς, ὅστις γέρει τῶνδε ἀνάστατον δορὶ¹
χώραν γυναικῶν δν ὄρῆς ἐν ὅμμασιν. 240
ΔΗ. αὐται δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτὸς εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.
ΔΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἔξειλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245
ΔΗ. ή κάπτε ταύτη τῇ πόλει τὸν ἀσκοπον

- χρόνον βεβώς ἡνὶ ἡμερῶν ἀνήριθμον;
 ΛΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατείχεθ', ὡς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ.
 κείνος δὲ πραθεὶς Ὁμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἔξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβὼν
 δοσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
 ἢ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσει ἔτι. 250
 κούχη ἥλιώσει τοῦπος, ἀλλ' ὅδ' ἀγρὸς ἡνὶ,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους· 255
 δις αὐτὸν ἐλθόντ' ἐσ δόμους ἔφεστιον,
 ξένον παλαιὸν ὅντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πόλλὰ δ' ἀτηρὰ φρενί,
 λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη
 τῶν διν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φωνεῖ δέ, δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ράιοιτο· δείπνοις δ' ἡγίκ' ἡνὶ οἰνωμένος,
 ἔρριψεν ἔκτος αὐτόν. διν ἔχων χόλον,
 ὡς ἵκετ' αὖθις Ἰφίτος Τιρυνθίαν 265
 πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἔξιχνοσκοπῶν,
 τότ' ἀλλοσ' αὐτὸν ὅμηα, θάτέρᾳ δὲ ιοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἡκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἀναξ,
 δι τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὄλύμπιος,
 πρατόνι νιν ἔξέπεμψεν, οὐδὲ ἡνέσχετο,
 δόθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
 ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμύνατο,
 Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκη χειρουμένῳ.
 ὑβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 275
 280

- κείμοις δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
αὐτοὶ μὲν "Αἰδου πάντες εἴσ' οἰκήτορες,
πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἀσπερ εἰσορᾶς,
ἐξ ὀλβίων ἄγηλον εὐροῦνσαι βίον
χωροῦντι πρὸς σέ· ταῦτα γάρ πόσις τε σὸς
ἔφειτ', ἔγὼ δέ, πιστὸς δν κείνῳ, τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὐτ' ἀν δηρὰ θύματα
ῥέεη πατρῷφ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γάρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.
ΧΟ. ἀνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἔγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
πολλῇ 'στ' ἀνάγκῃ τῇδε τοῦτο συντρέχειν.
δμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπούμενοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε·
ἐμοὶ γάρ οἰκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
ταύτας δρώσῃ δυσπότημος ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας,
αἱ πρὶν μὲν ἡσαν ἐξ ἐλευθέρωα ἵσως
ἀνδρῶν, ταῦν δὲ δούλον ἵσχουσιν βίον.
ῳ Ζεῦ τροπαῖε, μῆποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τούμδον οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
μηδ, εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἔγὼ δέδοικα τάσδ' δρωμένη.
ῳ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἴ νεανίδων;
ἀναδρος, ἡ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γάρ φύσιν
πάντων ἀπειρος τῶνδε, γενναίᾳ δέ τις.
Λίχα, τίνος ποτ' ἔστιν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἡ τεκοῦσσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
ξειπ· ἐπεί νιν τῶνδε πλείστον φότισα
βλέποντ', δσφπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
ΛΙ. τί δ' οἰδ' ἔγω; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἵσως

- γένηται τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
 ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύπου σπορά τις ἦν;
 ΛΙ. οὐκ οἰδα· καὶ γὰρ οὐδὲ ἀνιστόρουν μακράν.
 ΔΗ. οὐδὲ ὄνομα πρὸς τοὺς τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
 ΛΙ. ηκιοτά· σιγῇ τούμῳ ἔργον ήσπερον.
 ΔΗ. εἴπ', δι τάλαιν', ἀλλ' ήμιν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ
 καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἡτις εἰ.
 ΛΙ. οὐ τάρᾳ τῷ γ πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἵσου
 χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἡτις οὐδαμὰ
 προσφῆνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἱὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος
 δικρυρροεῖ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
 ΔΗ. ἡ δὲ οὖν ἔσθω, καὶ πορεύεσθω στέγας
 οὗτοις ὅπως ἥδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς
 τοῖς οὖσιν ἀλλην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι.
 Ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
 χωρῶμεν ἥδη πάντες, ὡς σύ θ' οἵ θελεις
 σπεύδης, ἐγὼ δὲ τάνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
 ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαῖδον ἀμμείνασ', ὅπως
 μάθης, ἄνευ τῶνδ', οὐστιαάς τ' ἄγεις ἔσω,
 ῶν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθης θ' ἀ δεῖ.
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
 ΔΗ. τί δὲ ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;
 ΑΓ. σταθεῖσ' ἀκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
 μῦθον μάτην ἥκουσας, οὐδὲν μῦν δοκῶ.
 ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐθίς πάλιν
 καλῶμεν, ἢ μοὶ ταῦσδέ τ' ἐξειπεῖν θελεις;
 ΑΓ. σοὶ ταῦσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δὲ ἔα.
 ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημανέτω.
 ΑΓ. ἀνὴρ ὅδε οὐδὲν δων ἔλεξεν ἀρτίως
 φωνεῖ δίκης ἐς ὄρθον, ἀλλ' ἡ νῦν κακός,
 ἡ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.

- ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράξε πᾶν ὅσον νοεῖς·
δὲ μὲν γάρ ἐξείρηκας ἀγνοίᾳ μὲν ἔχει. 350
- ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρος εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἔκατι κέινος Εὑρυτόν θέλοι
τὴν θύντηρον Οἰχαλίαν, "Ἐρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
—οὐ τάπι Λυδοῖς οὐδὲ ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', οὐδὲ ὁ ρίπτὸς Ἰφίτου μόρος.
—διν νῦν παρώσας οὐτος ἐμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡρίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παιᾶν δοῦναι, κρύψιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἔγκλημα μικρὸν αὐτίαν θέτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν γῇ
τὸν Εὑρυτον τῶνδε εἴπει δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τὸ ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πολιω
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς δρᾶς, ἥκει δόμους 365
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδὲ δύστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδὲ εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλώσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', δι τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσην Τραχινίων
ἀγορῷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ῶστ' ἐξελέγχειν εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι, τὸ δὲ δρόβὸν ἐξείρηχ' ὅμως.
- ΔΗ. οἵμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον 375
λαθραῖον; δὲ δύστηνος, ἀρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὠσπερ οὐπάγων διώμιντο;
- ΑΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὅμμα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὐσα γένεσιν Εὑρύτου ποτὲ 380
Ίδη καλεῖτο, τῆς ἔκείνος οὐδημά
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἴστορῶν.

- ΧΟ. δ्लοιωτο μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ' δε ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοὺς νῦν παροῦσιν ἐκπεληγμένη κυρῶ.
385
- ΧΟ. πεύθουν μολοῦσα τάνδρος, ὡς τάχ' ἀν σαφῆ
λέξειεν, εἴ τιν πρὸς βίαιαν κρίνειν θελοις.
ΔΗ. ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπο γνώμης λέγεις.
ΑΓ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;
ΔΗ. μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
ΛΙ. τί χρῆ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἔρποντος, εἰστορᾶς, ἐμοῦ.
ΔΗ. ὡς ἐταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κάννεώσασθαι λόγους.
395
- ΛΙ. ἀλλ' εἴ τι χρηγέεις ἵστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
ΔΗ. ἡ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
ΛΙ. ἵστω μέγας Ζεύς, ὃν γ' ἀν ἐξειδὼς κυρῶ.
ΔΗ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἡκεις ἄγων;
400
- ΛΙ. Εὔθοις· ὃν δὲ ἔβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.
ΑΓ. οὗτος, βλέψθε' δε, πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
ΛΙ. σὺ δὲ εἰς τί δή με τοῦτ' ἔρωτήσας ἔχεις;
ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, δοῦσθον ἵστορῶ.
ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δημάνειραν, Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
405
- ΑΓ. τοῦτ' αὖτ' ἔχρηζον, τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἴναι τήνδε σήν;
ΛΙ. δίκαια γάρ.
ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἡν εὑρεθῆσε τήνδε μὴ δίκαιος ὃν;
410
- ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
ΑΓ. οὐδέν. σὺν μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
ΛΙ. ἀπειμι. μῶρος δὲ ἡ πάλαι κλύων σέθεν.
ΑΓ. οὕτοις γ' ἀν εἴπης ἵστορούμενος βραχύ.
415

- ΛΙ. λέγ' εἴ τι χρήζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἰ.
 ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπειμψας ἐσ δόμους,
 κάτοισθα δῆπου;
- ΔΙ. φημί· πρὸς τί δὲ ἴστορεῖς;
 ΑΓ. οὖκον σὺν ταύτην, ἢν ὑπὲρ ἀγνοίας ὄρᾶς,
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420
 ΔΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν
 σὺν μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύνει παρών;
 ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾶ πολύς σου ταῦτά γε εἰσήκουσον δχλος.
- ΔΙ. ναί.
 κλύνει γέ τέφασκον. ταῦτὸ δὲ οὐχὶ γίγνεται
 δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον. 425
 ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἰρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
 ΔΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φιλη
 δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστιν δέξιος. 430
 ΑΓ. δε σοῦ παρὼν ἥκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείη πᾶσα, κούχη δὲ Λυδία
 πέρσειν αὐτήν, ἀλλ' δὲ τῆσδε ἔρως φανείς.
 ΔΙ. ἀνθρωπος, ὃ δέσποιν, ἀποστήτω. τὸ γὰρ
 νοσοῦντις ληρέν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος. 435
 ΔΗ. μῆ, πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
 Διὸς καταστράπτοιτο, ἐκκλέψῃς λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆ,
 οὐδὲ ητίς οὐ κάτοιδε τάνθρώπων, ὅτι
 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
 Ἐρωτι μέν νυν δστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐσ χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
 οὐτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε πῶς δὲ οὐ χάτέρας, οἵας γέ ἐμοῦ;
 ὁστ' εἴ τι τῷμῷ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ
 ληφθέντι μεμπτός εἴμι, κάρτα μαίνομαι,
 ή τῇδε τῇ γυναικί, τῇ μετατίᾳ 445

- τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθῶν
ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
εἰ δὲ αὐτὸς αὐτὸν ὅδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστός, δόφθήσει κακός.
ἄλλ' εἰπὲ πᾶν τὰληθές· ὡς ἐλευθέρω
ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστι οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
πολλοὶ γάρ οἰς εἴρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοὶ.
κεὶ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειν ἄν·
τὸ δὲ εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χάτερας
πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ;
κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοὶ λόγον κακὸν
ἡνέγκατ' οὐδὲ ὄνειδος· ἥδε τ' οὐδὲ ἀν εἰ
κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
φάκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
καὶ γῆν πατρόφαν οὐχ ἐκοῦντα δύνσμορος
ἐπερσε κάδουλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ρείτω κατ' οὐρον, σοὶ δὲ ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλου εἶναι, πρὸς δὲ ἐμὲ ἀψεύδειν ἀεί.
ΧΟ. πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοὺ μέμψει χρόνῳ
γυναικὶ τῆδε, καπὲ ἐμοῦ κτήσει χάριν.
ΔΙ. ἀλλ', δὲ φίλη δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω
θυητὴν φρονοῦσταν θυητὰ κούκλαγμαν,
πᾶν σοι φράσω τὰληθὲς οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν γάρ οὖτως ὁσπερ ποτος ἐνέπει. 475
ταύτης δὲ ειδὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ
διῆλθε, καὶ τῆσδ' οὐνεχ' ἡ πολύφθορος
καθηρέθη πατρώος Οἰχαλία δορὶ.
καὶ ταῦτα, δεῖ γάρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὗτ' εἴπει κρύπτειν οὐτ' ἀπηρνήθη ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, δὲ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν 480

- λόγων τε πίστιν ὃν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
 ΔΗ. στείχοις ἀν ἥδη. καὶ γὰρ ἔξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισι τὸς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΔΙ. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσωμένα.
 ΔΗ. ἀλλ' οἰσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὅρῶν
προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
 ΔΙ. δῶτ' ἐκπλαγῆναι τούμδων ἥδονή κέαρ.
 ΔΗ. τί δῆτ' ἀλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρὶν λέγοις ἀν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ ποθούμεθα. 630
- ΧΟ. στρ.α'. Ὡ ναῦλοχα καὶ πετράῖα
θερμὰ λοντρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν 635
Μηλίδα πάρ λίμναν
χρυσαλακάτον τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες καλεῦνται,
ἀντ.α'. Ὁ καλλιβόσας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ιάχων καναχάν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντιλυρον μούσας.
δ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
σεῦται πάσας ἀρετᾶς 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.
 στρ.β. Ὅν ἀπόπτολιν εἶχομεν, πάντα
δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν.
ἀ δέ οἱ φίλα δάμαρ 650
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο.
νῦν δὲ Ἀρης οἰστρηθεὶς
ἔξελυσ' ἐπίπονον δμέραν.
 ἀντ.β'. Ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ σταίη 655
πολύκωπον δχῆμα ναὸς αὐτῷ,
655

κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἀ δ' εὐώπις ἀθρὰ
τηλαυγεῖ παρ' ὅχθῳ
ἥστο, τὸν δὲ προσμένουσ' ἀκοίταν.
ἔγὼ δὲ μάτηρ μὲν οὐα φράζω.
τὸ δὲ ἀμφινείκητον ὅμμα νύμφας
ἐλεινὸν ἀμμένει.
καπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
ῶστε πόρτις ἐρήμα.

525

530

ΔΗ. ἡμος, φίλαι, κατ' οἴκον δὲ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἔξοδῳ,
τῆμος θυραῖος ἥλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ,
τὰ μὲν φράσουσα χερσὸν διεχησάμην,
τὰ δὲ οὐα πάσχω συγκατοικτιουμένη.

535

κόρην γάρ, οἵματα δὲ οὐκέτ', ἀλλ' ἔξενυμένην,
παρεισδέδεγμα, φόρτον ὕστε ναυτῖλος,
λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
καὶ νῦν δύο οὖσαι μίμνομεν μᾶς ὑπὸ¹
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδε Ἡρακλῆς,
δὲ πιστὸς ἡμῶν καγαθὸς καλούμενος,

540

οἰκούρος² ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἔγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῇ νόσῳ,

τὸ δὲ αὐτὸν ξυνοικεῖν τῆδε δμοῦ τίς ἀν γυνὴ
δύνατο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
δρῶ γάρ ηβῆν τὴν μὲν ἐρπουσταν πρόσω,
τὴν δὲ φθίνουσταν δων ἀφαρπάζειν φιλεῖ
διφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δὲ ὑπεκτρέπει πόδα.

545

ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δὲ ἀήρ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὕσπερ εἴπον, ὁργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν ή δὲ ἔχω, φίλαι,

550

* νόημα ? λυτήριον τλύπημα, τῇδε ὑμῖν φράσω.

- ἥν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ 555
 θηρός, λέβητι χαλκέφ κεκρυμμένον,
 δ πάις ἔτ' οὐσα τοῦ δασυστέρου παρὰ
 Νέστου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην,
 δε τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εἴηνον βροτοὺς
 μυθοῦν πόρενε χερσίν, οὗτε πομπίμοις
 κώπατα δρέσσων οὗτε λαίφεσιν νεώς.
 δε κάμε, τὸν πατρόφοις ἡνίκα στόλον
 ἔνν 'Ηρακλεῖ τὸ πρῶτον εὗντις ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὅμοις, ἡνὶς' ἥν μέσφ πόρφ,
 ψαύεις ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἥσυσ' ἐγώ,
 χώ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἡκεν κομῆτην ἴον· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρινων διερροίζησεν. ἐκδηνήσκων δ' ὁ θὴρ
 τοσοῦντον εἶπε, πᾶν γέροντος Οἰνέως,
 τοσσόνδ' ὀνήσηγ τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθη,
 πορθμῶν, ὀδούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψύ' ἐγώ· 570
 ἐὰν γάρ ἀμφίθιθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκη χερσίν, ἢ μελαγχόλους
 ἔβαψεν Ιοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον 575
 τῆς 'Ηρακλείας, διστε μήτω' εἰσιδὼν
 στέρετε γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσασ', δ φίλαι, δόμοις γάρ ἥν
 κείνους θανόντος ἐγκεκλειμένουν καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦνσ' ὅσα
 ζῶν κείνος εἴπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τολμας μήτ' ἐπιστάμην ἐγώ
 μήτ' ἐκμάθοιμ, τάς τε τολμώσας στυγῶ.
 φιλτροις δ' ἔαν πως τήρδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροις τοῖς ἐφ' 'Ηρακλεῖ, 585
 μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι
 ο. ἄλλ' εἴ τις ἔστι πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

- δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
 ΔΗ. οὔτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
 ἔνεστι, πείρᾳ δὲ οὐ προσωμῆλησά πω. 590
 ΧΟ. ἀλλ' εἰδένας χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδὲ εἴ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχοις ἀν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
 ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γάρ βλέπω
 θυραῖον ηδη· διὰ τάχους δὲ ἐλεύσεται.
 μόνον παρ' ὑμῶν εὐ στεγούμεθε· ὡς σκότῳ
 καν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὕποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖν. 595
 ΛΙ. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
 ὡς ἐσμὲν ηδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
 ΔΗ. ἀλλ' αὐτὴ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράστω, Λίχα,
 ἔως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἥγορῷ ξέναις,
 ὅπως φέρης μοι τόνδε γ' εὐնῦφῃ πέπλον,
 δώρημ' ἔκεινω τάνδροι τῆς ἐμῆς χερός.
 διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῦ,
 μηδὲ δύστηται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
 μηδὲ ἔρκος ἵερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῆς σταθεὶς
 δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
 οὔτω γάρ ηὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
 ἴδοιμι σωθέντ' ἡ κλύνοιμι πανδίκως,
 στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
 θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', δὲ κείνος εὑμαθέσεις
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὅμμα θήσεται. 610
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς ὁ περισσὰ δρᾶν
 ἐπειθεῖσθαι τῷδε ἀνὴρ χάρις κείνου τέ σοι
 κάμουν ἔνυνελθοῦστ' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῆ.
 ΛΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἐρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
 βέβαιον, οὖν τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
 τὸ μὴ οὐ τοδὶ ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,

- λόγων τε πίστιν δν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στείχους δν ἥδη. καὶ γὰρ ἔξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΔΙ. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
- ΔΗ. ἀλλ' οἰσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ἔνης δρῶν
προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
- ΔΙ. ὅστ' ἐκπλαγῆναι τούμδον ἥδονή κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἀν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῷ λέγοις δν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.
- ΧΟ. στρ.α'. Ὡ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἵτας παραναετάοντες, οἵ τε μέσσαν 630
Μηλίδα πάρ λίμναν
χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες καλεῦνται,
- ἀντ.α'. Ὁ καλλιβόθας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἴλχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
δ γὰρ Διός Ἀλκμήνας κόρος
σεῦται πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους. 645
- στρ.β'. Ὄν ἀπόπτολιν εἶχομεν, πάντα
δυοκαιδεκάμυνον ἀμμένουσαν
χρόνον, πελάγιον, ἴδριες οὐδέν·
ά δέ οἱ φίλα δάμαρ 650
τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο·
νῦν δῆ "Αρῆς οἰστρηθεὶς
ἔξελυσ" ἐπίπονον ἀμέραν.
- ἀντ.β'. Ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ σταίη
πολύκωπον ὅχημα ναὸς αὐτῷ, 655

- πρὸν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύστειε,
 νασιώτιν ἐστίαν
 ἀμείψας, ἔνθα κλῆζεται θυτήρ·
 δθεν μᾶλοι πανάμερος, 660
 τὰς πειθοῦς παγχρίστῳ
 συγκραβεῖς ἐπὶ προφάσει θηρός.
- ΔΗ γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περατέρω
 πεπραγμέν' ἦ μοι πάνθ' ὅσ' ἄρτιας ἔδρων.
- ΧΟ. τί δὲ ἔστι, Δημάνειρα, τέκνοι Οἰνέως; 665
- ΔΗ. οὐκ οἶδ'. ἀθυμῷ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
 κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
- ΧΟ. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
- ΔΗ. μᾶλιστά γ' ὅστε μῆποτ' ἀν προθυμίαν
 ἀδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν. 670
- ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
- ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέθηκεν, οἷον, ἣν φράσω,
 γυναῖκες, ὑμῖν θᾶμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
 φ' γὰρ τὸν ἐνυπτῆρα πέπλον ἄρτιώς
 ἔχριον, ἀργῆν' οἶδος εἰέρου πάκε,
 τοῦτ' ἥφαντισται, διάθορον πρὸς οὐδενὸς 675
 τῶν ἔνδον, δὲλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει
 καὶ ψῆφος κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δὲ εἰδῆς ἀπαν,
 ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
 ἐγὼ γὰρ δῶ δὲ θήρ με Κένταυρος, ποιῶν
 πλευρὰν πικρῷ γλωχίνι, προύδιδάξατο,
 παρῆκα θεσμῶν οὐδένη, δὲλλ' ἐσωζόμην,
 χαλκῆς ὅπας δύστιπτον ἐκ δέλτου γραφήν. 680
- καὶ μοι τάδε ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτύνός τ' ἀεὶ⁶⁸⁵
 θερμῆς ἄθυκτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,
 ἔως ἀν ἄρτιχριστον ἀρμόσαιμί που.
- κᾶδρων τοιαῦτα, νῦν δέ, δέτε ήν ἐργαστέον,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἴκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῷ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχην, 690

- καθηκα συμπτύξασ' ἀλιμπέσ ήλίου
κοιλφ ζυγάστρφ δῶρον, ωσπερ εἴδετε.
εἴσω δὲ ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξένυβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τιγχάνω μίψασά πως 695
τῆς οἰός, φροῦχριον, ἐσ μέσην φλόγα,
ἀκτῖν' ἐσ ήλιωτιν ὡς δὲ ἐθάλπετο,
ρεὶ πᾶν ἀδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ώστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἀν βλέψεις ἐν τομῇ ξύλου.
τούνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, δύνεν 700
προύκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἄφροι,
γλαυκῆς ὀπώρας ώστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
ώστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποι γνώμης πέσω.
δρῷ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἔξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἀν ποτ' ἀντὶ τοῦ θυνήσκων δ θὴρ
ἔμοι παρέσχ' εὔνοιαν, ἡς ἔθιησχ' ὑπερ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι 710
χρῆζων ἔθελγέ μ'. δν ἔγω μεθύστερον,
ὅτ' οὐκέτ' ἄρκει, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἔγω δύστημος ἔξαποφθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἀτρακτον οίδα καὶ θεὸν
Χείρωνα πημήναντα, χῶσπερ ἀν βίγη,
φθείρει τὰ πάντα κυάδαλ'. ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε 715
σφαγῶν διελθὼν ἴος αἴματος μέλας
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
ταύτη σὺν δρμῇ κάμε συνθανεῖν ἄμα.
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι.
- ΚΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δὲ ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδὲ ἐλπίς, ἡτις καὶ θράσος τι προβενεῖ.

725

ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔκουσίας
δργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.

ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἀν λέξειν οὐχ δ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' φι μηδέν ἔστ' οἶκοι βαρύ.

730

ΧΟ. στγάν μν ἀρμόδαι σε τὸν πλειώ λόγον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς δι πρὶν φέρετο.

ΥΛΛΟΣ.

ὦ μῆτερ, ὡς ἀν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
ἢ μηκέτ' ἔναις ἔῶσαν, ἢ σεισωσμένην
ἀλλου κεκλῆσθαι μητέρ', ἢ λόφους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.

735

ΔΗ. τί δ' ἔστιν, ω πᾶ, πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΥΛ. τὸν ἀνδρα τὸν σὸν ἵσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείναστα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

740

ΔΗ. οἵμοι, τίν' ἔξηνεγκας, ω τέκνον, λόγον;

ΥΛ. δν οὐχ οἴλον τε μῇ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
φανθέν τις ἀν δύναιτ' ἀν ἀγένητον ποιεῖν;

ΔΗ. πῶς εἴπας, ω πᾶ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὔτως ἔργον εἰργάσθαι με φήσ;

745

ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ἔμυμφορὰν ἐν δημασιν
πατρὸς δεδορκῶς κού κατὰ γλῶσσαν κλύων.

ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρι καὶ παρίστασαι;

ΥΛ. εἰ χρῆ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωτεῖν χρεών.
δος εἰρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πολιν,

750

νίκης ἄγων τροπαῖα κάκροθίνα,
ἀκτή τις ἀμφίκλιυστος Εύβοίας ἄκρον

Κήραιόν ἔστιν, ἐνθα πατρῷφ Δελ
βωμοὺς δρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα-

ον νιν τὰ πρῶτ' ἐσείδον ἀσμενος πόθῳ.
μελλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς

755

κῆρυξ ἀπ' οἶκων ἵκετ' οἰκείος Λίχας,

τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πεπλον·
δν κεῖνος ἐνδύει, ὡς σὺ προῦξεφίεσθο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' δμοῦ
ἐκατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος ἵλεψ φρενὶ¹
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχετο·
ὅπος δὲ σεμιών δρυγίων ἔδαιέτο
φλόξει αἰματηρὰ κάπτο πιείρας δρυός,
ἰδρὼς ἀνήγει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, διστε τέκτονος,
χιτὼν ἀπαν κατ' ἄρθρον ἡλθε δ' ὁστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἴτε φουνίας
ἔχθρᾶς ἔχιδνης ἴδε δις ἔδαινυτο.
ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαιμόνα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχανᾶς πέπλον
δ δ οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης
δώρημ' ἔλεξεν, δοσκερ ἦν ἐσταλμένον.
κακεῖνος ὡς ἥκουσε καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον γέ λυγίζεται,
ρίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἴματός θ δμοῦ.
ἄπας δ' ἀνευφίμησεν οἰμωγῇ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπάτο γάρ πέδουνδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἵναν ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν δρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ²
ρίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος

- σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
οἶν κατακήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγύνος διάστροφον
δόφθαλμὸν ἄρας εἴδε μὲν πολλῷ στρατῷ 795
δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ,
ὦ πᾶ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τοὺμὸν κακόν,
μηδὲ εἴ σε χρὴ θανάτι συνθανεῖν ἔμοι·
ἀλλ' ἀφον ἔξω, καὶ μᾶλιστα μέν μεθὲς
ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὅψεται βροτῶν
εἰ δὲ οἰκτον ἵσχεις, ἀλλά μὲν τῇσδε γῆς 800
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδὲ αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκῆψατος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδε ἐκέλσαμεν μᾶλις
βρυχώμενον σπασμοῖσι. καὶ νυν αὐτίκα 805
ἡ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἡ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, δὲν σε ποιμός Δίκη
τίσαιτ' Ἐρινύς το· εἰ θέμις δέ, ἐπεύχομαι·
θέμις δέ, ἐπεί τοι τὴν θέμιν σὺ προβαλεῖς, 810
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ¹
κτείνασ', δποίους ἀλλον οὐκ ὁψει ποτέ.
- ΧΟ. τί σῆγ' ἀφέρπεις; οὐν κάτοισθ' δόθύνεικα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
ΥΛ. ἔατ' ἀφέρπειν. οὐρος δόφθαλμῶν ἐμῶν 815
αὐτῇ γένοιτ' ἀπωθεν ἐρπούσῃ καλός.
ἄγκον γάρ ἀλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρόφον, ητις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾶ;
ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
τῶμῷ δίδωσι πατρί, τήνδε αὐτὴν λάβοι.
- ΧΟ. στρ.ά. "Ιδὲ οἶν, ω παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἥμιν
τὰς παλαιφάτου προνοίας,
δ τ' ἐλακεν, δπότε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 820
- 825

- προκηδομένα, θαρείαν
ἄψοφον φερει βάσιν.
αλιᾶ, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.
τί χρή, θανόντα μν, ἡ καθ' ὑπνον ὅντα κρίναι; 970
ΥΛ. "Ωμοι ἔγω σοῦ,
δὲ πάτερ, ὕμοι ἔγω σοῦ μελεος.
τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΤ.

- στρ. σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς
ἀγρίαν ὁδύτην πατρὸς ὡμόφρονος.
ζῆ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἵσχε δακῶν
στόμα σόν. 975
ΥΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἡ ζῆ;
ΠΡ. οὐ μὴ ἐγεγερεῖς τὸν ὑπνῷ κάτοχον
κάκκινῆσεις κάναστῆσεις
φοιτάδα δεινὴν
νόσουν, δὲ τέκνον. 980
ΥΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέψ
βάρος ἀπλετον ἐμμέμονε φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- ἀντ. ⁹Ω Ζεῦ,
ποῖ γά̄ς ἥκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις
οδύναις; οἵμοι ἔγω τλάμων
ἡ δὲ αὖ μαρὰ βρύκει. φεῦ.
ΠΡ. ἀρ' ἐξῆδης, ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδε ἀπὸ κρατὸς
βλεφάρων θ' ὑπνον; 985
ΥΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἀν
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.
ΗΡ. ⁹Ω Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
ἰερῶν οἴαν οἴων ἐπὶ μοι
μελέψω χάριν ἡνύσσω, δὲ Ζεῦ. 990

ἢχεί τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἴσω, καὶ τι καινίζει στέγη.

ξύνεις δὲ
τήνδ' ὡς ἀηθης καὶ συνωφρυσμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γράμα σημαίνουσά τι.

870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῦδες, ὡς ἄρ' ἡμὸν οὐ σμικρῶν κακῶν
ἡρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ω γεραμά, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡ. βέβηκε Δηγάνειρα τὴν πανυστάτην
ὅδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκυνήτου ποδός.

875

ΧΟ. οὐ δή ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟ. τέθηκεν ἡ τάλαινα;

ΤΡ. δεύτερον κλύνεις.

ΧΟ. τάλαιν' δλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξι.

ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρῳ,
γύναι, ξυντρέχει.

880

ΤΡ. αὐτὴν διηστωσε.

ΧΟ. τίς θυμός, ἡ τίνεις νόσοι—

τάνδ' αίχμὰν βέλεος κακοῦ

ἔνυείλε; πῶς ἐμήσατο

πρὸς θανάτῳ θάνατον

885

ἀνύσασα μόνα;

ΤΡ. στοινέντος ἐν τομῇ σιδάρου.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ὡ ματαία, τάνδ' ὑθριν;

ΤΡ. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟ. τίς ἡν; πῶς; φέρ' εἰπέ.

890

ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς;

ΤΡ. σαφηνῆ.

ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλαν

ἄ νεορτος ἀδε νύμφα

- δόμοισι τοῖσθ' Ἐρινύν. 895
- TP. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἱ' ἔδρασε, κάρτ' ἀν φκτισας.
- XO. καὶ ταῦτ' ἔτλη τὰς χειρ γυναικέα κτίσαι;
TP. δεινῶς γε· πεύσει δ', ώστε μαρτυρεῖν ἐμοὶ.
ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῦθ ἐν αὐλαῖς εἰδε κοῦλα δέμνια
στορνύνθ, δπως ἄφορρον ἀντόφη πατρί,
κρύψασ' ἔαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
γένοιτ' ἔρημη, κλαῖε δ' ὁργάνων ὅτου
ψαύσειν οἰς ἔχρητο δειλαία πάρος·
ἀλλη δὲ κάλλη δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύντηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλούμενη
καὶ τὰς ἄπαιδας ἐσ τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἔξαιφνης σφ' ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωμένην.
κάγῳ λαθραίον ὅμμ' ἐπεσκιασμένη
φρούρουν· ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσσα φάρη.
δπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπειθοροῦσ' ἄνω
καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις,
καὶ δακρύων ρήξασα θερμὰ νάματα
ἔλεξεν, δέ λέχη τε καὶ νυμφεῖ ἐμά,
τὸ λοιπὸν ἥδη χαίρεθ, ὡς ἐμ' οὕποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσθ' εὐնήτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ¹
λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, φέρεται
προύκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δέ ἐλώπισεν
πλευρὰν ἀπασαν ὠλένην τ' εὐνώνυμον.
κάγῳ δρομαίᾳ βᾶσ', δσονπερ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε. 925

κάν φ τὸ κεῖστε δεῦρό τ' ἔξορμώμεθα,
δρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
πλευρὰν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ' ὁ παῖς φωμαξεν' ἔγνω γὰρ τάλας
τοῦργον κατ' ὄργὴν ὡς ἐφάψειν τόδε,
δψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οὐκον σύνεκα
ἀκουστα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειν τάδε.
κάνταῦθ δ παῖς δύστηρος οὖν' ὀδυρμάτων
ἔλείπετ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
οὗτ' ἀμφιπίπτων στόμασι, ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
ὅς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ,
κλαίων ὀδύούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ ἀμα,
πατρός τ' ἔκεινης τ', ὠρφανισμένος βίον.
τουάτα τάνθάδ' ἔστιν. ὅστ' εἴ τις δύο
ἥ καὶ πλέοντις τις ἡμέρας λογίζεται,
μάταιός ἔστιν οὐ γὰρ ἔσθ' ἥ γ' αὔρων,
πρὶν εὐ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

930

935

940

945

- XO.** Πότερ^{*} ἄρα πρότερ^{*} ἐπιστένω, πότερα τέλεα περαιτέρω,
δύσκριτ^{*} ἔμοιγε δυστάνω.
τάδε μὲν ἔχομεν ὄρᾶν δόμοις, τάδε δὲ μελόμεν^{*} ἐπ' ἐλπίσιν 950
κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
στρ. Εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
γένοιτ^{*} ἐπουρος ἔστιώτις αὕρα,
ητις μ' ἀποκίσειν ἐκ τόπων, ὅπως
τὸν Σηνὸς ἀλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ^{*} ἄφαρ·
ἐπεὶ εὖ δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις 960
χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἀσπετόν τι θαῦμα.
ἀντ. Ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὺ μακρὰν
προῦκλαιον, δξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
ξένων γὰρ ἔξομιλος ηδε τις βάσις.
πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φιλου 965

- νῦν δ' ὁδὸς ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
δ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος,
δ τοῦ κατ' ἀστρα Ζηνὸς αὐδηθὲις γόνος. 1105
- ἀλλ' εὐ γέ τοι τοδὶ ἵστε, κὰν τὸ μηδὲν ὁ
κὰν μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κὰν τῶνδε. προσμόλοι μόνον,
ἴν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.
- ΧΟ. ω τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἰον εἰσορῶ
ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται.
- ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχεις ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
σιγὴν παρασχὼν κλύθι μου, νοσῶν δμως. 1115
- αἰτήσομαι γάρ σ' δὲν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαντόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκη
θυμῷ δύσοργος. οὐ γάρ ἀν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κὰν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν δὲ χρῆζεις λῆξον ὡς ἐγώ νοσῶν 1120
οὐδὲν ἔνυίμηρ' ὀν σὺ ποικιλλεις πάλαι.
- ΥΛ. τῆς μητρὸς ἥκα τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
νῦν ἔστιν οἵς θῆμαρτεν οὐχ ἔκουσια.
- ΗΡ. ω πάγκακιστε, καὶ παρεμνήσω γάρ αὐ
τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125
- ΥΛ. ἔχει γάρ οὐτως, ὁστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
- ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν θημαρτημένοις.
- ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ήμέραν ἐρέεις.
- ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
- ΥΛ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής. 1130
- ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπουν.
- ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
- ΥΛ. κὰν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- ΗΡ. δεινοῦ λόγουν κατήρξεις· εἰπὲ δὲν τοιεῖς. 1135
- ΥΛ. ἀπαν τὸ χρῆμ', θημαρτε χρηστὰ μωμένη.

- οῖαν μ' ἄρ' ἔθου λώβιαν, οῖαν
 ἡν μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν δέ τάλας
 ὕφελον δσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἀνθος καταδερχθῆναι. 1000
- τίς γὰρ ἀσιδός, τίς δέ χειροτέχνης
 λατορίας, δε τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
 θαῦμ' ἀν πόρρωθεν ἰδούμην.
 ἐ ἔ,
 ἔατέ μ', ἔατέ με δύσμορον εὐνάσαι· 1005
 ἔαθ' ὕστατον εὐνάσαι.
 πᾶ μου ψάνεις; ποῦ κλίνεις;
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
 ἀντέτροφας δέ τι καὶ μύση.
 ἥπταί μου, τοτοτοΐ, ἦδος αὐδή ἔρπει. πόθεν ἔστ', δέ
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ 1010
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε δρία πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν δέ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει;
 ἐ ἔ,
 οὐδέ ἀπαράξαι κράτα βίου θέλει 1015
 μολὼν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.
 ΠΡ. ⁷Ω πᾶι τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει
 ἡ κατ' ἔμαν ρώμαν· σὺ δέ σύλλαβε. σοὶ τε γὰρ δῆμα
 ἔμπλεον ἡ δί' ἐμοῦ σώζειν. 1020
- ΥΛ. ψάνω μὲν ἔγωγε,
 λαβίπονον δέ δύναν αὐτὸν ἔνδοθεν αὔτε θύραθεν
 ἔστι μοι ἔξανύσαι βίοτον· τοιαῦτα νέμει Ζεύς.
- ΗΡ. ⁷Ω πᾶι, ποῦ ποτ' εἰλεῖ;
 τῷδέ με τῷδέ με πρόσλαβε κουφίσας.
 ἐ ἔ, ίώ δαίμον.
 θρώσκει δέ αὐτόν, θρώσκει δειλαία
 διολούσσ' ἡμᾶς
 ἀποτίθατος ἀγρία νόσος. 1030

λὰ λὰ Παλλάς, τόδε μ' αὐτὸν λωβᾶται. λὰ παῖ,
 *φύσαντ' οἰκτείρας, ἀνεπίφθονον εἴρυσσον ἔγχος,
 παῖσσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος· ἀκοῦ δὲ ἄχος, φέρε μὲν ἔχαλωσεν 1035
 σὺ μάτηρ ἄθεος, τὰν δοῦ ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὔτως, δῶδε αὔτως, ὡς μὲν ἄλεσσεν. Ὡ γλυκὺς Ἀιδας, 1040
 δὲ Διὸς αὐθαίμων,
 εἴνασσον εἴνασσόν μὲν ἀκυπέτητα μόρφῳ
 τὸν μέλεον φθίσας.

ΧΟ. κλύσουσ' ἔφριξα τάσσει συμφοράς, φίλαι,
 ἄνακτος, οἵας οἵος ὁν ἐλαύνεται. 1045

ΗΡ. δὲ πολλὰ δὴ καὶ θερμά *κού λόγῳ κακὰ
 καὶ χεροὺς καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπω τοιοῦτον οὕτ' ἀκούταις ή Διὸς
 προῦθηκεν οὕτ' ὁ στυγηὸς Εὐρυσθενες ἐμοὶ
 οἶον τόδε ή δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
 καθῆψεν ὅμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, φέρε διδλυματα.
 πλευραῖσι γάρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέθρωκε σάρκας, πνεύμονός τ' ἀρτηρίας
 ρόφει ἔνυοικοῦν· ἐπειδὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
 πέπωκεν ηθῷ, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πάν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδη.
 κού ταῦτα λόγχῃ πεδιάς, οὕτ' ὁ γηγενῆς
 στρατὸς Γιγάντων, οὗτε θήρειος βία,
 οὕτ' Ἑλλάς, οὕτ' ἄγλωσσος, οὕτ' ὄσην ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασε πώ·
 γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κούκ ἀνδρὸς φύσιν
 μόνη με δὴ καθειδε φασγάνου δίχα.
 δὲ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον., 1065
 δόσ μοι χεροῦν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
 ἐσ χείρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδὼ σάφα
 εἰ τούμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον ἡ κείνης ὄρῶν
 λωβητὸν εἰδος ἐν δίκῃ κακούμενον.

ίθ, δέ τέκουσ, τολμησσοντες οὔτε περόν τέ με
πολλούσια οἰκτρόν, ὅστις ὡστε παρθένος
βίβρυχα κλαίων· καὶ τόδ' οὐδὲ ἀν εἰς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ ιδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀστέρακτος αὖν ἐσπέμπει κακός.

νῦν δέ ἔτι τοιούτου θῆλυς εὑρημα τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν στήθι τελησίων πατρός,
σκέψαι δέ δοκίας ταῦτα συμφορᾶς ὅπο
πέπονθα· δείξει γὰρ τάδέ εἶ καλυμμάτων.
ιδού, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
δράτε τὸν δύστηρον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
αἰαί, δέ τάλας,
ἔτι,

ἔθαλψεν ἀτης σπασμὸς ἀρτίως οὖδ' αὐτόν,
διῆγε πλευρῶν, οὐδὲ ἀγύμναστόν μ' ἔσται
ἴουκεν ἡ τάλαινα διαβύρος οὐσος.

δωναξ Ἀιδη, δέξαι μ',
διδος ἀκτίς, παῖσον.

ἔνσεισον, δωναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
πάτερ, κεραυνοῦ. δαινούται γὰρ αὐτὸν πάλιν,
ἥνθηκεν, ἐξώρμηκεν. δέ χέρες χέρες,
δέ νάτα καὶ στέρν', δέ φιλοι βραχίονες,

ἡμεῖς ἔκεινοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κάπροσήγορον,
βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θύδραν,
διφυῇ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν

θηρῶν, ὑβριστήν, ἀνομον, ὑπέροχον βίαν,
Ἐρυμάνθιον τε θῆρα, τὸν θύδραν χθονὸς

Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας·
δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
δράκοντα μῆλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
κούδεις τροπαῖ ἐστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.

1070

1075

1080

1085

1090

1095

1100

- νῦν δ' ὁδὸς ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 δὲ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος,
 δὲ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδῆθεις γύνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἵστε, καν τὸ μηδὲν ὁ
 καν μηδὲν ἔρπω, τὴν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομας κάλα τῶνδες. προσμόλοι μόνον,
 ὡς ἐκδιδαχῆς πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι
 καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανάτου ἐτισάμην.
- ΧΟ. ὁ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἰον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται.
- ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωῆσται, πάτερ,
 σιγὴν παρασχὼν κλῦθί μου, νοσῶν δμως.
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὃν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκηη
 θυμῷ δύστοργος. οὐ γὰρ ἀν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ καν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν δὲ χρῆζεις λῆξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν
 οὐδὲν ξυνίκτην σὺν σὺν ποικίλλεις πάλαι.
- ΥΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
 νῦν ἔστιν οἵς θημαρτεν οὐχ ἔκουσίλα.
- ΗΡ. δὲ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐτὸν
 τῆς πατροφόντου μητρός, ὡς κλύειν ἐμέ;
- ΥΛ. ἔχει γὰρ οὗτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
- ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ήμαρτημένοις.
- ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
- ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦν δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
- ΥΛ. λέγω. τέθυηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.
- ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
- ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
- ΥΛ. καν σοῦ στραφείη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατῆρξες· εἰπὲ δὲ γε νοεῖς.
- ΥΛ. ἀπαν τὸ χρῆμ', ημαρτε χρηστὰ μωμένη.

1105

1110

1115

1120

1125

1130

1135

ΗΡ. χρήστ', δι κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;

ΥΛ. στέργημα γάρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ὡς προσείδε τοὺς ἔνδον γάμους.

ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;

1140

ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ τιν
τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

ΗΡ. ίοὺς ίοὺς δύστηνος, οἴχομαι τάλας.

ὅλωλ' ὅλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἵμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ὦν ἔσταμεν.
ίθ', δι τέκνον πατήρ γάρ οὐκέτ' ἔστι σοι
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σὸν δραμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ως τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων δοσ' οἰδ' ἔγώ.

1145

ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ

Τίρυνθι συμβέβηκεν δοστ' ἔχειν ἔδραν,
παιδῶν δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴν τρέφει,
τοὺς δ' ἀν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ήμεις δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ,
πράσσειν, κλύνοντες ἐξυπηρετήσομεν.

1155

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον ἐξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς δόπιοις διν ἀνήρ ἐμὸς καλεῖ.

ἐμοὶ γάρ ἡν πρόφαυτον ἐκ πατρὸς πάλαι,
τιπρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο,
ἀλλ' ὅστις "Αἰδουν φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι,
ὅδ' οὖν διθήρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἡν
πρόφαυτον, οὕτω ζῶντά μ' ἐκτεινεν θαυμάν.

1160

φανῶ δ' ἔγω τούτοισι συμβαίνοντ' ἵστα

μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,

1165

δι τῶν δρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἔγω

Σελλῶν ἐσελθῶν ἀλσος εἰσεγραψάμην

πρὸς τῆς πατρόφας καὶ πολυγλώσσου δρυός,

ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν

ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ

1170

- λύσιν τελεῖσθαι· κάδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δὴν ἄρ' οὐδὲν ἀλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνουν,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρὶ σύμμαχον,
 καὶ μὴ πιμεῖνα τούμδν δξῆναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκασθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἔξειρόντα, πειθαρχεῖν πατρί. 1175
- ΥΛ. ἀλλ', διάπατερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσι
 τοιάνδ' ἐπελθών, πείσομαι δὲ σοι δοκεῖ. 1180
- ΗΡ. ἔμβαλλε χείρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
 ΥΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
 ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἵσεις μηδὲ ἀπιστήσεις ἐμοί;
 ΥΛ. Ιδοὺ προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.
 ΗΡ. δῆμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα. 1185
- ΥΛ. ή μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἔξειρήσεται;
 ΗΡ. ή μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
 ΥΛ. δῆμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
 ΗΡ. εἰ δὲ ἔκτὸς ἔλθοις, πημονάς εὐχούν λαβεῖν.
 ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὐχομαι δὲ δῆμως. 1190
- ΗΡ. οἰσθ' οὖν τὸν Οἴτης Σηνὸς ὑψιστον πάγον;
 ΥΛ. οἰδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄγω.
 ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τούμδν ἔξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρῆζεις φίλων,
 πολλὴν μὲν ὑλην τῆς βαθυρρίζουν δρυδες
 κείραντα, πολλὸν δὲ ἄρσεν' ἔκτεμόνθ' δύμον
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τούμδν ἔμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 πρῆσαι. γέδουν δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ
 ἀλλ' ἀστένακτος κάδάκρυτος, εἴπερ εἰ
 τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξοντες εἰς τῷ δάκρυ
 καὶ νέρθεν διν ἀραιοῖς εἰσαὶ βαρύς. 1200
- ΥΛ. οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας; οἴά μ' εἴργασαι.
 ΗΡ. δόποια δραστέ' ἐστίν εἰ δὲ μή, πατρὸς

- 1205
- ἀλλον γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι.
 ΥΔ. οἴμοι μάλ' αὐθίς, οιά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμυάνον σέθεν.
 ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὁν ἔχω παιώνιον
 καὶ μούνον ἵατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΥΔ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἀν ἴψην τὸ σόν;
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
 ΥΔ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἦ, καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ΥΔ. δόσον γ' ἀν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κού καμεῖ τούμον μέρος.
 ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα πρόστευμα δέ μοι
 χάριν βραχίαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΥΔ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἔστιν, ἔργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτέαν οἰσθα δῆτα παρθένον;
 ΥΔ. Ἰολην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ.
 ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δή σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον
 ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐστεβεῖν
 βούλει, πατρόφων δρκίων μεμημένος,
 προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὅμοι
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ,
 ἀλλ' αὐτός, ω παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
 ΥΔ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,
 τὸ δ' δρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἀν φέροι;
 ΗΡ. ὡς ἔργασείων οὐδὲν ὁν λέγω θροεῖς.
 ΥΔ. τίς γάρ ποθ', η μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοὶ τ' αὐθίς ως ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἀν, δοτις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
 ἔλοιτο; κρείσσον κάμε γ', δο πάτερ, θανεῖν
 η τοῖσιν ἔχθιστοισι συνναίειν ὅμοι.
 ΗΡ. ἀνὴρ ὅδ' ως ἔσικεν οὐ νέμειν εμοὶ
- 1210
- 1215
- 1220
- 1225
- 1230
- 1235

- φθίνοντι μοῖραν ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240
- ΥΛ. οἵμοι, τάχ', ως ἕοικας, ως νοστεῖς φράσεις.
ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ΥΛ. δεῖλαιος, ως ἔς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.
ΗΡ. οὐ γάρ δικαιούσις τοῦ φυτεύσαντος κλύει.
ΥΛ. ἀλλ' ἔκδιδαχθώ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
ΗΡ. οὐ δυπσέβεια, τούμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ΗΡ. ἔγωγε τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
ΥΛ. τοιγάρ ποιήσω, κούκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γάρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοὶ γε πιστεύσας, πάτερ. 1250
ΗΡ. καλῶς τελευτᾶς, κάπτε τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ω πάι, πρόσθεις· ως πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἢ τιν' οἰστρον, ἐς πυράν με θῆσ.
ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
αὐτῇ, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη. 1255
ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κάξαναγκάζεις, πάτερ.
ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι
νόσον, ω ψυχὴ σκληρά, χάλιψος 1260
λιθοκόλλητον στόμον παρέχουστ',
ἀνάπανε βοήν, ως ἐπίχαρτον
τελέουστ' ἀεκούσιον ἔργον.
ΥΛ. αἴρετ', διπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ^{τούτων} θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην 1265
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾶ,
τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δὲ ἐκείνοις, 1270

χαλεπότατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
 λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
 πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ,
 κοὐδέν τούτων ὁ τι μὴ Ζεύς.

1275

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἄκτη μὲν ἥδε τῆς περιφρύτου χθοὸς
Λήμου, βροτοῖς ἀστιπτος οὐδὲ οἰκουμένη,
ἔνθ', δὲ κρατίστου πατρὸς Ἐλλήνων τραφεὶς
Ἄχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μῆλια
Ποιάντος οὐλὸν ἔξεθη⁹ ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδε ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὅποι,
νόστῳ καταστάζοντα διαβόρφ πόδα·
ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμίν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἑκῆλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίας
κατεῖχ¹⁰ ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμίν λόγων,
μηδὲ καὶ μάθῃ μ' ἡκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα τῷ νυν αὐτίχ¹¹ αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἥδη σὸν τὰ λοιφό¹² ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν δ' ὃ πουν 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δὲ ὕπνον
δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαὸν δὲ ἐνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ¹³ ἀν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἄ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ¹⁴ ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ¹⁵ ἀλλη κυρεῖ,
ώς ταπείλουπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύνεις,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ἵη.
20
25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὁδυσσεῦν, τοῦργον οὐ μακράν λέγεις.

- δοκῶ γὰρ οίουν εἴπας ἀντρον εἰσορᾶν.
 ΟΔ. ἀνωθεν, ἡ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐνοώ.
 ΝΕ. τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
 ΟΔ. ὅρα καθ' ὑπονομήν μη καταυλισθεὶς κυρῆ.
 ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἰκησιν ἀνθρώπων δίχα.
 ΟΔ. οὐδὲ ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τρφοφή;
 ΝΕ. στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῷ.
 ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδένε ἐσθ' ὑπερτεγον;
 ΝΕ. αὐτόξεινόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινὸς
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ δμοῦ τάδε.
 ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
 ΝΕ. ιὸν ιὸν· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θᾶλπεται
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
 ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τύπους σαφῶς,
κᾶστ' οὐχ ἑκάς που. πῶς γὰρ ἀν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιὰ κηρὶ προσβαίη μακράν;
ἄλλ' ἡ πὲ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν, *Σογνατό*
ἡ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν,
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἀν
ἔλοιτό μ' ἡ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
 ΝΕ. ἄλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάξεται στίβος.
σὺ δ' εἴ τι χρῆζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
 ΟΔ. Ἀχιλλέως πᾶι, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας
γενναῖον εἴναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἄλλ' ήν τι καινόν, δων πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.
 ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας;
 ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ^μ Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθῆρας μέγα,

τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρους τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἀν ἄγροίᾳ προσῆγε.
οὐδὲτα, τέκνου, ποικίλως αὐδωμένου
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἔγω δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε·
Ἐρμῆς δὲ ὁ πέμπων δόλιος ἥγήσαιτο νῦν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἡ σώζει μ' ἀεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. Τί χρὴ τί χρή με, δέσποτ', ἐν ξένῃ ξένοι
στέγειν, ή τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
φράξε μοι.

τέχνα γάρ τέχνας ἔτέρας προῦχει
καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκῆπτρον ἀνάστεται.
σὲ δὲ, ω τέκνον, τόδε ἐλήλυθεν
πᾶν κράτος ὡγύγιον τό μοι ἔννεπε,
τί σοι χρεών ὑπουργεῖν.

NE. Νῦν μὲν ἵστως γάρ τόπον ἐσχατιάις
προσιδεῖν ἔθέλεις ὅντινα κείται,
δέρκου θαρσῶν ὄπόταν δὲ μόλι
δεινὸς ὀδίτης τῶνδε ἐκ μελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟ. ἀντ.α'. Μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
φρουρεῖν δομμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ·
νῦν δέ μοι

λέγ' αἰλλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
μὴ προσπεσών με λάθη ποθέν,
τίς τόπος, ἡ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
ἔναυλον, ἡ θυραῖον.

NE. Οἶκον μὲν ὁρᾶς τόνδε ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης.

130

135

140

145

150

155

160

- προδότης καλείσθαι· βουλομαι δ', ἀναξ, καλῶς
δρῶν ἔξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ τικάν τακῶς. 95
- ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καύτδες ὁν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἄργον, χείρα δ' εἰχον ἐργάτων
νῦν δ' εἰς ἐλεγχον ἔξιών δρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τάργα, πάνθ' ἡγουμένην.
- ΝΕ. τί οὖν μ' ἀνωγας ἀλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100
- ΟΔ. λέγω σ' ἔγω δόλῳ Φιλοκτήτη λαβεῖν.
- ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;
- ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἀν λάθοις.
ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἴσχυος θράσος;
ΟΔ. ιοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνου. 105
- ΝΕ. οὐκ ἀρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῆκαι θρασύ;
- ΟΔ. οὖ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὡς ἔγω λέγω.
ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεῦδος φέρει.
ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110
- ΟΔ. σταν τι δρᾶς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον εἰς Τροίαν μολέιν;
ΟΔ. αἴρει τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
ΝΕ. οὐκ ἀρ' δέ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἔγω;
ΟΔ. οὗτ' ἀν σὺν κείνων χωρὶς οὗτ' ἐκείνα σοῦ. 115
- ΝΕ. θηρατέ οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἴπερ δῶδε ἔχει.
ΟΔ. ὡς τοῦτο γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
ΝΕ. ποίω; μαθὼν γάρ οὐκ ἀν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ΟΔ. σοφός τ' ἀν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλῆδη μά.
ΝΕ. ἵτω· ποίησω, πάσαν αἰσχύνην ἀφείσ.
.ΟΔ. ἡ μνημονεύεισ οὖν ὃ σοι παρήνεστα; 120
- ΝΕ. σάφ' ἵσθ, ἐπείπερ εἰσάπαξ συνήνεστα.
ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κείνον ἐνθάδε ἐκδέχουν,
ἔγω δὲ ἀπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῦρ', ἔάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν 125

τοῦ μὴ πρότερον τόνδε ἐπὶ Τροίᾳ
τείναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὸν ὅδε ἔξηκοι χρόνος, φέλεγεται
χρῆναι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

200

ΧΟ. στρ. γ'. Εὖστομ' ἔχε, πᾶ.

ΝΕ. τί τόδε;

ΧΟ. προύφανη κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἥ που τῇδε ἥ τῇδε τόπων.

205

βάλλει βάλλει μὲν ἐπύμα
φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γάρ θροεῖ..

ΧΟ. ἀντ.γ'. 'Αλλ' ἔχε, τέκνου,

λέγ' ὅ τι.

ΧΟ. φροντίδας νέας. 210

ώς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ώς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἥ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἥ ναὸς ἄξενον ὄρμον
*αὐγάζων· προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

215

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὰ ξένοι,
τίνεις ποτ' ἐσ γῆν τήνδε ναυτῖλφ πλάτη
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὕτ' οἰκουμενην;
ποίας πάτρας ἀν ἥ γένους ὑμᾶς ποτὲ
τύχοιμ' ἀν εἴπων; σχῆμα μὲν γάρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωῆς δ' ἀκούσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὅκνῳ
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγγριωμένον,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μάνον,

220

225

ΧΟ. ποῦ γάρ δ τλήμων αὐτὸς ἀπεστιν;

ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεία
στίβον ὄγμενει τόνδε πέλας που.
ταύτην γάρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶν φύσιν, θηροβολούντα
πτηνοῖς ίοῖς στυγερὸν στυγερώς,
οὐδέ τιν' αὐτῷ
παιῶνα κακῶν ἐπιγωμᾶν.

165

ΧΟ. στρ.β. Οἰκτείρω νιν ἔγωγ', δπως,

μή του κηδομένου βροτῶν
μηδὲ σύντροφον δμμ' ἔχων,
δύστανος, μόνος αἰεί,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ ἐπὶ παντὶ τῷ
χρείας ισταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀντέχει;

170

δ παλάμαι θυητῶν,
δ δύστανα γένη βροτῶν,
οὶς μὴ μέτριος αἰών.

175

ἀντ.β. Οὗτος πρωτογόνων ἵστως

οἴκων οὐδενὸς ὑστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἔν τ' ὁδύναις δμοῦ
λιμφὶ τ' οἰκτρὸς ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων βαρεῖ.

180

ἄ δ' ἀθυρόστομος
ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπόκειται.

185

ΝΕ. Οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἔμοι·

θεῖα γάρ, εἴπερ κάγω τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν δικαία κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη,

190

195

τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τείναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὸς δὲ ἔξηκος χρόνος, φέλεγεται
χρῆματι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

200

ΧΟ. στρ. γ'. Εδστομ' ἔχε, πᾶ.

ΝΕ. τί τόδε;

ΧΟ. προύφανη κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἥ που τῇδ' ἡ τῆδε τόπων.

205

βάλλει βάλλει μὲν ἐτύμα
φθογγά του στίθουν κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθειν αἰδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γάρ θροεῖ..

ΧΟ. ἀντ.γ'. Ἀλλ' ἔχε, τέκνον,

λέγ' δ τι.

ΧΟ. φροντίδας νέας.

210

ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἡ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἥ ναὸς ἄξενον δρμον
*αὐγάζων· προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

215

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἴὼ ἔένοι,

τίνες ποτ' ἐσ τὴν τήνδε ναυτὶλῳ πλάτῃ
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμενην;
ποίας πάτρας δὲν ἡ γένους ὑμᾶς ποτὲ
τύχοιμ' ἀν εἰπών; σχῆμα μὲν γάρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωῆς δὲ ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὅκνῳ
δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένουν,
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,

220

225

- ἔρημον ὥδε κάφιλον *κακούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'. οὐ γὰρ εἰκὸς οὕτ' ἔμε
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὗθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
- NE. ἀλλ', δὲ ξέν', ἵσθι τοῦτο πρώτον, οὐνεκα
“Ἐλληνές ἔσμεν· τοῦτο γὰρ βουλεῖ μαθεῖν.
- ΦΙ. δὲ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδε ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ', δὲ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεία; τίς ὄρμή; τίς ἀνέμων δὲ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', δπως εἰδὼ τίς εἰλ.
- NE. ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δὲ ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ πᾶς
Ἄχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἰσθα δὴ τὸ πᾶν.
- ΦΙ. δὲ φίλτατον πᾶι πατρός, δὲ φίλης χθονός,
δὲ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχεις τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
- NE. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ ταῦν γε ναυστολῶ.
- ΦΙ. πῶς εἴπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ήσθα ναυβάτης
ἡμῶν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἰλίου στόλου.
- NE. ή γὰρ μετέσχεις καὶ σὺ τοῦθε τοῦ πόνου;
- ΦΙ. δὲ τέκνον, οὐ γὰρ οἰσθά μ' ὅντιν' εἰσορᾶς;
- NE. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἰδούν οὐδεπώποτε;
- ΦΙ. οὐδὲ ὄνομά γ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ησθούν ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
- NE. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἵσθι μ' δων ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. δὲ πόλλα' ἐγὼ μοχθηρός, δὲ πικρὸς θεοῖς,
οὐ μηδὲ κληδῶν διδεῖ ἔχοντος οἰκαδε
μηδὲ Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διηλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμε
γελῶσι στιγμὴν ἔχοντες, ή δὲ ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε καπνί μετίζον ἔρχεται.
- δὲ τέκνον, δὲ πᾶι πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,
οὐδὲ εἴμι ἐγὼ σοι κείνος, διν κλύεις ἵσως

230

225

240

245

250

255

260

- τῶν Ἡρακλείων διπά δεσπότην ὅπλων,
δ τοῦ Ποίαντος πᾶς Φιλοκτήτης, δι οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς δῶ δέρημον, ἀγρίᾳ
νόσφι καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
πληγέντ' ἔχιδνης φοινίφι χαράγματι·
ξὺν δὲ μὲν εἴκενοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
φέροντ' ὅρημον, ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δευρό ναυβάτη στόλῳ.
τότ' ἀσμενοὶ μὲν ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὗδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες φάνοθ, οὐα φωτὶ δυσμόρφῃ
ράκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρόν, οἵ αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δῆ, τέκνον, ποίαν μὲν ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὑπου στήναι τότε;
ποί' ἐκδακρύσαι, ποί' ἀποιμῷξαι κακά;
δρῶντα μὲν ναῦς, δις ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δὲ οὐδέν' ἔντοπον,
οὐχ ὅστις ἀρκέσειν, οὐδὲ ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάθοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
εὑρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὁ τέκνον.
δ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προϊθαινέ μοι,
κἄδει τι βαῖῃ τῇδε ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι· γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδε ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ, ὃ μοι βάλοι
νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς δὲ τάλας
εἰλυόμην δύστηνον ἐξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καὶ που πάγου χυθέντος, οὐα χείματι,
ξύλον τι θραύσας, ταῦτ' δὲ ἐξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην· εἴτα πῦρ δὲ οὐ παρῆν,
- 265
- 270
- 275
- 280
- 285
- 290
- 295

ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαιντον φῶς, διὸ καὶ σώζει μὲν ἀεί.
 οἰκουμένη γὰρ οὐν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρε, διὸ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθησ. 300
 ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἔκών
 οὐ γάρ τις ὅρμος ἔστιν, οὐδὲ ὅποι πλέων
 ἔξεμπολήσει κέρδος, η̄ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν. 305
 τάχ' οὐν τις ἄκαν τῆςχε πολλὰ γὰρ τάδε
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἀν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 οὐτοὶ μὲν, ὅταν μόλωσιν, διὸ τέκνον, λόγοις
 ἐλεύσι μέν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτείραντες, η̄ τινα στολήν
 ἐκεῖνο δὲ οὐδείς, ἡνίκ' ἀν μητσῶ, θέλει, 310
 σώσαι μὲν οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμα τάλας
 ἔτος τόδι ηδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μὲν η̄ τ' Ὁδυσσέως βίᾳ,
 διὸ παῖ, δεδράκασ', οἷς Ὄλύμπιοι θεοὶ 315
 δοίέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. ἔοικα καγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἵστα
 ξένοις ἐποικτείρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. ἐγὼ δὲ καντὸς τοῦσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἴσ' ἀληθεῖς οἴδα, συντυχῶν κακῶν
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὁδυσσέως βίας. 320

ΦΙ. η̄ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
 ἔγκλημ' Ἀτρεΐδαις, δοστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσται ποτε,
 ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν η̄ Σπάρτη θ' ὅτι
 χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ. 325

ΦΙ. εὖ γ', διὸ τέκνον τίνος γὰρ δοδε τὸν μέγαν
 χθλον κατ' αὐτῶν ἔγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕ. διὸ παῖ Ποίαντος, ἔξερῶ, μόλις δὲ ἐρῶ,

- ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἔξελωβθήθην μολών. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θαυεῖν,
ΦΙ. οἵμοι· φράσσης μοι μὴ πέρα, πρὸν ἀν μάθω
 πρῶτον τόδ· ἡ τέθητχ' ὁ Πηλέως γόνος.
ΝΕ. τέθητκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δὲ ὑπο·
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
ΦΙ. ἀλλ' εὐγενῆς μὲν δὲ κτανών τε χώραν·
 ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ω τέκνον, τὸ σὸν
 πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἡ κεῖνον στένω.
ΝΕ. οἴμαι μὲν ἀρκεῖν σοὶ γε καὶ τὰ σ', ω τάλας,
 ἀλγήμαθ', δωτε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσσον
 αὐθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
ΝΕ. ἥλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 διός τ' Ὁδυσσεὺς χώρα τροφεὺς τούμον πατρός,
 λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
 ώς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἀλλον ἡ μὲν ἐλεῖν.
 ταῦτ', ω ξέν', οὔτως ἐμνέτοντες οὐ πολὺν
 χρόνον μὲν ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ,
 μᾶλιστα μὲν δὴ τοῦ θαυμότος ἴμέρω,
 ὅπως ἰδοιμ' ἄθαπτον οὐ γὰρ εἰδόμην· 350
 ἐπειτα μέντοι χώρα λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ίών.
 ἦν δὲ ἡμαρ ἡδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 κάγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
 κατηγόμην· καὶ μὲν εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ· ἐγὼ δὲ δύσμορος,
 ἐπεὶ δάκρυσα κείνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ
 ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ώς εἰκὸς ἦν,
 τά θ δηλ' ἀπήγουν τοῦ πατρὸς τὰ τ' ἀλλ' δοσ' ἦν.
 οἱ δὲ εἰπον, οἵμοι, τλημονέστατον λόγον,

- δι σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ̄ ἀλέσθαι, τῶν δὲ ὅπλων κείνων ἀνήρ
ἄλλος κρατύνει νῦν, δὲ Λαέρτου γόνος. 365
- κάγὼ δακρύσας εὐθὺς ἔξανίσταμαι
ὅργῃ βαρείᾳ, καὶ καταλγήσας λέγω,
δι σχέτλι', ή τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
δοῦναι τὰ τεύχη τάμα, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
- δι δὲ εἰπ' Ὁδυσσεύς, πλησίον γάρ ὡν κύρει,
ναί, παῖ, δεδώκασθ' ἐνδίκως οὐτοις τάδε.
ἔγω γάρ αὐτὸς ἔσωσα κάκεινον παρών.
- κάγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἥρασσον κακοῖς
τοῖς πάσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς παιουμένος, 375
- εἰ τάμα κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
δι δὲ ἐνθάδες ἦκων, καίπερ οὐ δύσπορος ὁν,
δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὁδὸς ἡμείψατο,
οὐκ ἡσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὐ σ' ἔδει.
- καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μήποτε ἐσ τὴν Σκύρον ἐκπλεύσης ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας καζογειδισθεὶς κακὰ
πλέω πρὸς αἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
πρὸς τοῦ κακίστου κάκ κακῶν Ὁδυσσέως.
- κούκ αἰτιώματα κείνον ώς τοὺς ἐν τέλει. 385
- πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
στρατός τε σύμπατος οἱ δὲ ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λελεκται πᾶς. δι δὲ Ἀτρεΐδας στιγμῶν
ἐμοὶ θρυμματίσας εἶη φίλος. 390
- ΧΟ. στρ. Ὁρεστέρα παμβάτι Γά, μάτερ αὐτοῦ Διός,
δι τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις,
σὲ κάκεῖ, μάτερ πότνι', ἐπηυδώμαν, 395
- ὅτε ἐσ τόνδε Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἔχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
ἴω μάκαιρα ταυροκτόνων
λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρπίον σέβας ὑπέρτατον. 400

- ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἔνοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάδεθ' ὅστε γιγνώσκειν ὅτι
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κακές Ὁδυσσέως.
 ἔξοιδα γάρ νυν παντὸς ἀν λόγου κακοῦ
 γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἡς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποιεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμός ἐμοιγύ, ἀλλ' εἰ παρὸν
 Λίας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρῶν ἥνείχετο. 410
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὡς ἔν· οὐ γάρ ἀν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
- ΦΙ. πῶν εἶπας; ἀλλ' ἡ χούτος οὔχεται θανὼν;
- ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
- ΦΙ. οἵμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδὲ οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίω,
 οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γάρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ· ἐπίστω τοῦτο γ· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσιν νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ *δε παλαιὸς κάγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ δ Πύλιος, ἔστιν; οὗτος γάρ τά γε
 κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλεύων συφά.
- ΝΕ. κείνος γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν
 Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος ὅσπερ ἦν γόνος. 425
- ΦΙ. οἵμοι, δύ' αὕτως δείν' ἐλεξας, οὖν ἐγώ
 ἥκιστ' ἀν ἡθέλησ' ὀλωλόστοιν κλύειν.
 φὲν φεύ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἴδε μὲν
 τεθνᾶσ', Ὁδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ, κάνταθ' ὥνα
 χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδάσθαι νεκρόν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστὴς κείνος, ἀλλὰ χαὶ σοφιὰ
 γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζοντα θαμά.
- ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γάρ ἦν ἐνταῦθά σοι
 Πάτροκλος, δε σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα
- ΝΕ. χούτος τεθνῆκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ
 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πολεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν 435

- αίρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
- ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὁδυσσέως ἔρεις;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἴπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὅς οὐκ ἀν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐφῆ τοῦτον οἰσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
- ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἡσθόμην δὲ τὸ δῆτα νῦν. 445
- ΦΙ. ἔμελλ'. ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὑ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαιρούσ' ἀναστρέφοντες ἐξ "Αἰδουν, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δὲ αἰνέιν, σταν
τὰ θεῖ' ἐπαυλῶν τοὺς θεοὺς εὗρω κακούς; 450
- ΝΕ. ἐγὼ μέν, ω γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἥδη τηλόθεν τὸ τ' Ἰλιον
καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι. 455
- ὅπου δὲ χείρων τάγαθοῦ μείζον σθένει
κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δεινὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρεω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκύρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ώστε τέρπεσθαι δόμφῳ.
νῦν δὲ εἴμι πρὸς ναῦν. καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ως μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειν, ως αὐτὸς θέλεις.
ήμεις δὲ ἵωμεν ως δηπηνίκ' ἀν θεός
πλοῦν ἡμὶν εἴκη, τηνικαῦθ δρμώμεθα. 465
- ΦΙ. ἥδη, τέκνον, στέλλεσθε;
- ΝΕ. καιρὸς γάρ καλεῖ
πλοῦν μὴ ἐξ ἀπόπτου μᾶλλον ἡ γγύθεν σκοπεῖ.
- ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τε μητρός, ω τέκνον,
πρὸς τ' εἴ τι σοι κατ' οἰκόν ἔστι προσφιλέσ,

- ικέτης ίκνοῦμαι, μὴ λάπης μ' οὔτω μόνον,
ἔρημον ἐν κακούσι τείσθ' οἷοις ὁρᾶς
ὅσουσι τ' ἔξήκουσας ἐνναίοντά με·
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισι τοι
τό τ' αἰσχρὸν ἔχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δὲ ἐκλιπόντι τοῦτ' ἄνειδος οὐ καλόν,
δράσαντι δ', ὡς παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μῆλω γὰρ ξῶν πρὸς Οἴταίνιαν ιθόνα.
ἴσθ. ήμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μᾶς.
τολμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις σῆγνον,
εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς περύμην, δποι
ηκιστα μέλλω τοὺς ξυκώντας ἀλγιωέν.
νεῦστον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ίκεσίου, τέκναν,
πείσθητι. προσπίτιω σε γόνασι, καίστερ ὁν
ἀκράτωρ δ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀφῆς
ἔρημον οὔτω χωρίς ἀνθράπτων στιθεού·
ἀλλ' ἡ πρὸς οἰκον τὸν σὸν ἕκσωσόν μ' σῆγνον,
ἡ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὔβοιας σταθμά,
κάκείθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος
Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εύροον
Σπερχειὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δείξης φίλω,
δν δὴ παλαι' ἀν ἔξιτον δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἡγεμονοις
ἔστελλον αὐτὸν ίκεσίους πέμπτων λιτάς,
αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἑκσώσαι δέμοις.
ἀλλ' ἡ τέθηρκεν, ἡ τὰ τῶν διακόνων,
ώς εἰκός, οἴμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἥπειγον στόλακ.
νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καῦτὸν ἄγγελον
ηκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσοράω
ώς πάντα δεινὰ καπικινθώνιας θροτοῦς
κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.

- χρή δ' ἔκτὸς ὅντα πημάτων τὰ δείν' ὀρᾶν,
χῶταν τις εὐ ζῆ, τημικαῦτα τὸν βίον
σκοπεῖν μᾶλιστα μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. 505
- ΧΟ. ἀντ. Οἴκτειρ', ἄναξ· πολλῶν ἐλεξεν δυσοίστων πόνων
ἀθλ', ὅστο μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρεΐδας, 510
έγὼ μέν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν,
ἐπ' εὐστόλου ταχίσας νεώς 515
πορεύσαμ' ἀν τὸς δόμους, τὰν *θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών.
- ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερής παρῆς,
ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου χυνούσιά,
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς. 520
- ΧΟ. ηκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
- ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένω φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, δρμάσθω ταχύς.
χὴ ναῦς γάρ πέζει κούκι ἀπαρυθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
- ΦΙ. δ φίλατον μὲν ήμαρ, ηδιστος δ' ἀνήρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἀν ὑμὶν ἐμφανής
ἔργω γενοίμην, ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ. 530
ἴωμεν, δ πάν, προσκύσαντε τὴν ἔσω
δοικον εἰσοίκησιν, ὡς με καὶ μάθης
ἀφ' ὧν διέζων, ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
οἶμαι γάρ οὐδὲ ἀν δημασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε.
έγὼ δ' ἀνάγκη προῦμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἀνδρε γάρ δύο,
δ μὲν νεώς σῆς ναυβάτης, δ δ' ἀλλόθρους,
χωρεῖτον, δν μαθόντες αὐθὶς εἴσιτον. 540

ΕΜΠΟΡΟΣ.

- Αχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὅς ἡν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἀλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε ποὺ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὖν
τύχη δέ πως πρὸς ταῦτὸν δρμισθεὶς πέδον. 545
- πλέων γάρ, ὡς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἰκον ἔει τὴν εὔβοτρην
Πεπάρηθον, ὡς ἥκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι
σοὶ πάντες εἰεν οἱ νεναυστοληκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἵσων.
οὐδὲν σύ που κάποισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
Δ τοῖσιν Ἀργείουσιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἔστι, κού μόνον βουλεύματα,
ἄλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἔξαργούμενα. 555
- ΝΕ. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένε,
εὶ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφίλης μενεῖ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βουλεύμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
- ΕΜ. φροῦδοι διώκοιτέ σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοῖνιξ δ πρέστης οἵ τε Θησέως κόροι.
- ΝΕ. ὡς ἔει βίας μ' ἄξοντες ἡ λήγοις πᾶλιν;
- ΕΜ. οὐκ οἰδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.
- ΝΕ. ἡ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοὶ ξυνναυβάται
οὔτω καθ' ὄρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; 565
- ΕΜ. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
- ΝΕ. πῶς οὖν Ὁδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἑτοῖμος; ἡ φόβος τις εἰργέ νιν;
- ΕΜ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλοιν ἄνδρ' δ' Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἥνικ' ἔξαντηγόμην ἔγώ. 570
- ΝΕ. πρὸς ποῖον ἀν τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;
- ΕΜ. ἡν δή τις—ἄλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἔστιν ἀν λέγης δὲ μὴ φώνει μέγα.

- NE. ὅδ' ἔσθ' δὲ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε.
 EM. μή νύν μὲν ἡρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
 ἔκπλει σεαυτὸν ἐν λαβῖσιν ἐκ τῆσδε γῆς.
 FI. τί φησιν, ὁ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
 διεμπολῆ λόγιοισι πρός σ' ὁ καινάτης;
 NE. οὐκ οἰδά πω τέ φησι· δεῖ δὲ αὐτὸν λέγειν
 εἰς φῶς δὲ λέξει, πρὸς σὲ καμέ τούσδε τε.
 EM. ὁ σπόρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ
 λέγονθ' αὐτὸν δὲν πᾶλλ' ἔγω κείνων ὑπο
 δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οὐδὲ ἀνὴρ πένης.
 NE. ἔγώ εἰμι Ἀτρεΐδας δυσμενής· οὗτος δέ μοι
 φίλος μέγιστος, οὐνεὶκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
 δεῖ δὴ σ' ἔμοιγύ ἀλθόντα προσφιλῆ λόγον
 κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν· δὲν ἀκήκοας.
 EM. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.
 NE. σκοπῶ καγὼ πάλαι.
 EM. σὲ θήσομαι τῶνδες αἴτιον.
 NE. ποιοῦ λέγων.
 EM. λέγω. πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδες ὥπερ κλύεις
 δὲ Τυδέως παῖς η τ' Ὁδυσσέως βία,
 διώμοτοι πλέουσιν η μήνη λόγῳ
 πείσαντες ἄξειν, η πρὸς ἴσχυντος κράτος.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἥκουν σαφῶς
 Ὁδυσσέως λέγοντος, οὗτος γάρ πλέον
 τὸ θάρσος εἶχε θάτερου, δράσειν τάδε.
 NE. τίνος δὲ Ἀτρεΐδαι τοῦνδες ἄγαν οὔτε χρόνη
 τοσῷδε ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 δὺν γ' εἰχον ηδὴ χρόνιον ἐκβεβληκότες;
 τίς δὲ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', η θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οἵπερ ἡργ' ἀμύνουσιν κικά;
 EM. ἔγώ σε τοῦτ', ἵσως γάρ οὐκ ἀκήκοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ην τις εὐγενής,
 Πριάμου μὲν υἱός, δινομα δὲ ὀνομάζετο
 "Ἐλευνος, δὲν οὗτος πυκτὸς ἐξελθὼν μόνος

575

580

585

590

595

600

605

- δ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὁδυσσεὺς εἰλε· δέσμον τ' ἄγων
ἔδειξ· Ἀχαιοῖς ἐξ μέσου, θήραν καλήν·
ὅς δὴ τά τ' ἀλλ' αὐταῖς πάντ' ἔθέσπισεν
καὶ κάπι Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μῆ ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνθε πείσακτες λόγῳ
ἄγοντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἣς νείετ τὰ νῦν.
καὶ ταῦθ' ὥπως ἥκουσθ' δὲ Λαερτον τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἴοιτο μὲν μαλισθ' ἔκοντιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἥκουσας, δὲ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
καύτῳ παρανῶ κεῖ τίνος κήδει πέρι.
- 610
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὠμοσειν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γάρ δὲ κακὸς "Αἰδον θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, δωτερεύονταί μοι πατέρα.
- 615
- ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμὶ ἐπὶ¹
ναῦν, σφῶν δὲ στρατος οὐκέτινα πατέρα.
- ΦΙ. οὐκον τάδ', δὲ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσας ποτ' ἀν λόγοισι μαλακαῖς
δεῖξαι νεὸς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὐ. θᾶσσον ἀν τῆς πλεύστου ἐχθίστης ἐμοὶ²
κλύοιμ' ἔχιδνης, ή μὲν ἔθηκεν δῶδε ἄπονυ.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νῦν οἶδ' δόθουνεχ' ἵξεται.
- 620
- ἀλλ', δὲ τέκνου, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ³
πέλαγος δρίζῃ τῆς Ὁδυσσεάως νέως.
ἴωμεν. η τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὕπνου κάναπαυλην ἥγαγεν.
- ΦΕ. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τούκ πρόφρας ἀνῆ,
τότε στελοῦμεν· νῦν γάρ ἀντιοστατεῖ.
- 625
- 630
- 635
- 640

- ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ, ὅταν φεύγης κακά.
 ΝΕ. οὐκ· ἀλλὰ κάκεινοισι ταῦτ' ἐναντία.
 ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῇ κλέψῃ τε χάρπάσαι βίᾳ.
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβών
 ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μᾶλιστ' ἔχει. 645
- ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὡν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
 ΝΕ. τί τοιθ̄ δ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι;
 ΦΙ. φύλλοι τί μοι πάρεστιν, φ' μᾶλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ώστε πραῦνειν πάνυ. 650
- ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γάρ ἐτ' ἀλλ' ἐρῆσαι λαβεῖν;
 ΦΙ. εἴ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένων
 παρερρύνηκεν, ώς λίπω μή τῷ λαβεῖν.
 ΝΕ. ἡ ταῦτα γάρ τὰ κλεινὰ τόξον ἀ νῦν ἔχεις; 655
- ΦΙ. ταῦτ', οὐ γάρ ἀλλὰ γ' ἔσθ, ἀ βαστάζω χεροῖν.
 ΝΕ. ἀρ' ἔστιν ὥστε κάγγυθεν θέαν λαβεῖν,
 καὶ βαστάσαι με προσκύναις θ' ὥσπερ θεόν;
 ΦΙ. σοὶ γ', δέ τέκνον, καὶ τοῦτο καλλο τῶν ἐμῶν
 δποίον ἄν σοι ἔμφέρη γενήσεται.
 ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δὲ ἐρωθεὶς ὅτις ἔχω· 660
- εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μή, πάρεσ.
 ΦΙ. δοσιά τε φωνεῖς ἔστι τοῦ, δέ τέκνον, θέμις,
 δε γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, δε χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 δε πατέρα πρέσβυν, δε φίλους, δε τῶν ἐμῶν
 ἐχθρῶν μὲν ἔνερθεν ὅτιν' ἀνέστησας πέρα. 665
- θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνει
 καὶ δόντε δούναι κάξεπενέξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
 εὐεργετῶν γάρ καύτὸς αὖτ' ἐκτησάμην.
- [οὐκ ἄχθομαι σ' ἴδων τε καὶ λαβών φίλον.
 δοστις γάρ εὐδρᾶν εὐ παθῶν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοις ἀν κτήματος κρείσσων φίλος.] 670
- ΝΕ. χωροῖς ἄν εἴσω.

- ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
ιοσοῦν ποθεῖ σε ἔυμπαραστάτην λαβεῖν. 675
- ΧΟ. στρ.α'. Λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δὲ οὐ μᾶλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διός
[Ιξίονα] κατ' ἄμιτυκα δὴ δρομάδα 680
δέσμιον ὡς ἔβαλ' ὁ παγκρατῆς Κρόνου παῖς·
ἄλλον δὲ οὕτων ἔγωγ' οἴδα κλύων οὐδὲ ἐσιδῶν μοίρᾳ
τοῦδε ἐχθίοιν συντυχόντα θνατῶν,
δις οὗτ' ἔρξας τιν' οὕτε νοσφίσας,
ἄλλ' ἵσος ἐν *γ' ἵσοις ἀνήρ,
ἄλλυνθ δεδί ἀναιξίως. 685
- τόδε θαῦμός ἔχει με, πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
ροθίων μόνος κλύων, πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω
βιοτάν κατέσχεν. 690
- ἀντ.α'. "Ιν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν' ἔγχώρων κακογείτονα,
παρ' φῖ στόνον ἀντίτυπον
†θαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειν αἱματηρόν. 695
- οὐδέ δος [τὰν] θερμοτάταν αἷμάδα κηκιομέναν ἐλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἥπιοισι φύλλοις
κατευνάσειν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν. 700
- εἵρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα
τότ' ἀν εἰλυόμενος, πᾶσι ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
ὅθεν εὐμάρει ὑπάρχοι, πόρον ἀνίκ' ἐξανείη
δακέθυμος ἄτα· 705
- στρ.β'. Οὐ φορβάν ιερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
αιρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
πλὴν ἐξ ὀκυβόλων εἴ ποτε τόξων
πτωνῶν πτωνοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν. 710
- δι μελέα ψυχά,
δις μηδὲ οἰνοχύτου πώματος ησθη δεκέτει χρόνῳ,
λεύσσων δὲ ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ,
αἰεὶ προσενώμα. 715

- ἀντ.β'. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαγήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείων
 ὅς νυν ποντοπόρφρ δούροτι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, *πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλάν,
 Μηλιάδων νυμφᾶν 720
- Σπερχειού τε παρ' ὅχθαις, ἵν' ὁ χαλκασπις ἀνὴρ θεοῖς
 πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἵτας ὑπὲρ ὅχθων.
- ΝΕ. ἔρπ', εἰ θελεις. τί δή ποδ' ὁδὸς ἐξ σύδενὸς
 λόγου σιωπᾶς κάποπληκτος ὁδὸς ἔχει; 730
- ΦΙ. ἀ ἀ, ἀ ἀ.
- ΝΕ. τί ἔστιν;
- ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ίθ', ὡς τέκνον.
- ΝΕ. μῶν ἀλγος ἰσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
- ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.
 δ θεοί. 735
- ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;
- ΦΙ. σωτῆρας αὐτοὺς ἡπίνως θήμων μολεῖν.
 ἀ ἀ, ἀ ἀ.
- ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἔρεις, ἀλλ' ὁδὸς ἔσει
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῷ φαίνει κυρῶν.
- ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηνος, ὡς τάλας ἔγω.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπᾶ,
 ἀπαππατᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπαππατᾶ.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χεροῦν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.
 ίθ', ὡς παῖ. 740
- ΝΕ. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὃν
 τοσήνδρ' ἴνυγην καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;
- ΦΙ. οἰσθ', ὡς τέκνον.
- ΝΕ. τί ἔστιν;

- ΦΙ. οἰσθ', ὁ παῖ. NE. τί εὐοί;
- οὐκ οἶδα.
- ΦΙ. πῶς οὐκ οἰσθα, παππαπαπαπαῖ.
- NE. δεινόν γε τούπισταγμα τοῦ νοσήματος. 755
- ΦΙ. δεινόν γάρ οὐδὲ ρήτον ἀλλ' οἰκτειρέ με.
- NE. τί δῆτα δράσω;
- ΦΙ. μή με ταρβήσας προδόφεις·
ἥκει γάρ αὕτη δεὰ χρόνου πλάνοις ἵσως
ὡς ἔξεπλήσθη.
- NE. ίδε ίδε δύστημε σύ,
δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανεῖς. 760
βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
ΦΙ. μὴ δῆτα τούτο γάρ ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
τάδ', ὡσπερ ἦτον μ' ἀρτίως, ἔως ἀρῇ
τὸ πῆμα τούτο τῆς ιόσου τὸ νῦν παρόν,
σῶκ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γάρ οὖν
ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἔξιη τόδε·
κούκ τῆστι λῆξεις πρότερον ἀλλ' ἔαν χρεών
ἔκηλον εὔδειν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι
ἐκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδέ τῷ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν δέ δρα
κάμ', δύτα σαντοῦ πρόστροκον, κτείνας γένη.
- NE. θάρσει προνοίας οὐνεκ'. οὐδεθίστεται
πλὴν σοί τε κάμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775
- ΦΙ. ίδού δέχουν, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως
ἔμοι τε καὶ τῷ πρόσθ' ἔμοῦ κεκτημένῳ.
- NE. ὁ θεοί, γένοιτο ταῦτα ιῷν· γένοιτο δὲ
πλοῦς οὖριός τε κεύσταλής, ὅποι ποτὲ
θεός δικαιοῖ χώ στόλος πορσύνεται.
- ΦΙ. τὰλλὰ δέδοικ', ὁ παῖ, μή μ' ἀτελής εὐχή·
στάζει γάρ αὐτοῖς φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ

κηκίον αἷμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

παπαῖ, φεῦ.

785

παπαῖ μᾶλ', ὁ πούς, οἵα μ' ἐργάσει κακά.

προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἵμοι μοι τάλας.

ἔχετε τὸ πράγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.

ἄτταται.

790

ὁ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερὲς

στέρνων ἔχοιτ' ἀλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ.

παπαῖ μᾶλ' ἀθίσ. ὁ διπλοῖ στρατηλάται,

Ἄγαμεμνον, ὁ Μενέλας, πῶς ἀντ' ἐμοῦ

τὸν ἵσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν ωσον;

795

ὅμοι μοι.

ὁ θάνατε θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος

οὗτοι κατ' ἡμαρ οὐ δύνα μολεῖν ποτε;

ὁ τέκνον, ὁ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν

τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ

800

ἔμπρησον, ὁ γενναῖος· κάγώ τοι ποτὲ

τὸν τοῦ Διὸς παιδὸς ἀπὸ τῶν ὄπλων,

Δῦνη σὺ σώζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

τί φήσ; παῖ;

τί φήσ; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὅν, τέκνον, κυρεῖς;

805

ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τάπι σοὶ στένων κακά,

ΦΙ. ἀλλ', ὁ τέκνον, καὶ θάρσος ἵσχ'. ὡς ἥδε μοι

δέξεια φοιτῆ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.

ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν.

ΦΙ. η μενεῖς;

ΝΕ. σαφῶς φρόνει.

810

ΦΙ. οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.

ΝΕ. ὡς οὐθέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.

ΦΙ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν.

ΝΕ. ἔμβαλλω μενεῖν.

ΦΙ. ἔκειστε νῦν μ', ἔκειστε

- NE. ποῖ λέγεις ;
- ΦL αἴνω
- NE. τί παραφρονεῖς αὐ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον; 815
- ΦI. μέθεις μέθεις με.
- NE. ποῖ μεθῶ ;
- ΦI. μέθεις ποτέ.
- NE. οὐ φημ' ἔάσειν.
- ΦI. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγγης.
- NE. καὶ δὴ μεθίμη', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
- ΦI. δὲ γαῖα, δέξαι θανάσιμον μὲν ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' δρθοῦσθαι μ' ἔτι. 820
- NE. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὑπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἔξειν κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
ἰδρώς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μελαινά τ' ἄκρους τις παρέρρωγεν ποδὸς
αίμορραγής φλέψ. ἀλλ' ἔάσωμεν, φίλοι,
ἔκηλον αὐτόν, ὡς ἀν εἰς ὑπνον πέσῃ.
- XO. στρ. "Υπν' ὁδύνας ἀδαής, "Υπνε δ' ἀλγέων,
εὐαὲς ἡμῖν Ἐλθοις,
εὐαίων εὐαίων, διναξ.
δημασι δ' ἀντίσχοις 830
- τάνδ' αἴγλαν, ἀ τέταται τανῦν.
ἴδιος ιθι μοι παιήων.
δὲ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
φροντίδος. ὄρᾶς ηδη. 835
- πρὸς τί μένομεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἵσχων
πολὺ παρὰ πόδα κράτος * * * ἀρνυται. αἴσιον ?
- NE. ἀλλ' ὁδὸς μὲν κλίνει οὐδέν, ἐγ δ' ὄρῶ οὖνεκα θήραν
τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. 840
- τοῦδε γὰρ δ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
κομπεῖν δὲ στότελῆ σύν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.
- XO. ἀτ. Ἄλλα, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὅψεται

- λν δ̄ ἀν ἀμείθη μ' αὐθις,
βαιάν μοι, βαιάν, & τέκνον, 845
πέμπε λόγων φάμαν
ώς πάντων ἐν νόσφι εὐδρακῆς
ὑπνος ἄπυρος λεύσσειν.
ἀλλ' θτι δύνα μάκιστον,
κεῖνο μοι, κεῖνο λάθρα * * 850
ἔξιδον ὅπως πράξεις.
οἰσθα γάρ δν αὐδῶμαι·
εὶ ταύταν *τούτῳ γνώμαν ἵσχεις,
μᾶλα τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδέων πάθη. 854
ἐπ. Οὐρός τοι, τέκνον, οὐρος·
ἀνήρ δ̄ ἀνύμματος, οὐδ̄ ἔχων ἀρωγάν,
ἐκτέταται νύχιος, (ἀλεής ὑπνος ἐσθλός,) 860
οὐ χερός, οὐ ποδός, οῦ τιος ἄρχων,
ἀλλά *τις ὡς 'Αἴδη παρακείμενος
όρῃ. Τιθλέπ' εὶ καίρια φθέγγει.
τὸ δ̄ ἀλώσιμον ἐμὰ φρωτίδι, πᾶι,
πόνος δ̄ μὴ φοβῶν κράτιστος.
- ΝΕ. σιγάν κελεύω, μηδ̄ ἀφεστάναι φρενῶν. 865
κινεῖ γάρ ἀνήρ δύμα κάναγει κάρα.
ΦΙ. ω φέγγος ὑπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ', ω πᾶι, τοῦτ' ἀν ἔξηγχησ' ἐγὼ
τλῆναι σ' ἐλεινῶς ὕδε τάμα πήματα 870
μείναι παρόντα καὶ ξυνωφέλοιντά μοι.
οῦκον 'Ατρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρος
οὗτως ἐνεγκείν, δγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενῆς γάρ ἡ φύσις κάξ εὐγενῶν,
ω τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ζθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κάναπαυλα δῆ τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς δρον, «σύ με κατάστησον, τάκων,

- ίν', ἡνίκ' ἀν κέπτος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,
όρμώμεθ' ἐς ταῦν μηδὲ ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν. 880
- ΝΕ. ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἑλπίδᾳ
ἀνώδυνον βλέποντα κάμπνέοντ' ἔτι·
ώς οὐκέτ' ὅντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἱρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φῦλον,
οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπειπέρ οὕτω σοι τ' ἔδοξεν ἐμοὶ τε δρᾶν. 885
- ΦΙ. αὖν τάδ', ω παῖ, καὶ μ' ἐπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔσσαν, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ
δομῆ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐνὶν ηὴ γάρ
δηλις πόνος τούτουσι συνναίειν ἐμοὶ.
- ΝΕ. ἔσται τάδ· ἀλλ' ἵστω τε καὶ τὸς ἀντέχουν.
- ΦΙ. θάρσει, τό τοι σύνηθες δρθῶσαι μ' ἔθος.
- ΝΕ. παπᾶ· τί δῆτ' ἀν δρῷμον ἐγώ τούνθενδε γε;
ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ω παῖ; ποῦ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
ΝΕ. οὐκ οἶδον ὅποι χρή τάπορον τρέπειν ἔπος.
ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ω τέκνον, τάδε.
ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἥδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
ΦΙ. οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἐπεισειν ὕστε μή μ' ἄγειν καύτην ἔτι;
ΝΕ. ἀπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν δὲνδρὸν ἐπαφελῶν. 895
- ΝΕ. αἰσχρὸς φανούμας· τοῦτ' ἀνιώματα πάλαι.
ΦΙ. οὐκον ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδῆς ὄκνω.
ΝΕ. ω Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' δὲ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
ΦΙ. ἀνήρ ὅδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γνώμην ἔψυν,
προδούς μ' ἔσικε κάκλιπάν τὸν πλοῦν στελεῖν.
ΝΕ. λιπῶν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιώματα πάλαι.
- 910

- ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ω τέκνου; ώστε οὐ μαυθάνω.
 NE. οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
 πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον. 915
- ΦΙ. οἵμοι, τί εἶπας;
 NE. μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς.
 ΦΙ. ποιον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;
 NE. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών. 920
- ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;
 NE. πολλὴ κρατεῖ
 τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
- ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ωξεί,
 δέδρακας; ἀπόδοσις ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
- NE. ἀλλ' οὐχ οἴον τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
 τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ. 925
- ΦΙ. ω πῦρ σὺν καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οὐλά μ' εἰργάσω,
 οἵη ἡπάτηκας· οὐδὲ ἐπαισχύνει μ' ὄρῶν
 τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτηρ, ωχέτλιε; 930
- ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξα ἐλών.
 ἀπόδοσις, ἵκουομαι σ', ἀπόδοσις, ἱκετεύω, τέκνουν.
 πρὸς θεῶν πατρόφων, τὸν βίον με μάφελης.
 ὅμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ως μεθῆσων μήποθ', δοῦ δρᾶ πάλιν. 935
- ω λιμένες, ω προβλῆτες, ωξυνυσίαι
 θηρῶν ὁρέιων, ω καταρράγεις πέτραι,
 ὑμῶν τάδ', οὐ γὰρ ἀλλον οιδ' ὅτῳ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἵη ἔργ' δι πάντας μ' ἔδρασεν οὐκέτι Ἀχιλλέως· 940
- οὐδέποτε ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγειν
 προσθείσις τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μον
 ἴερὰ λαβῶν τοῦ Σηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει.
 ως ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγειν, 945

κούκ οιδ' ἐναίρων νεκρόν, ἡ καπνοῦ σκυάν,
εῖδωλον μλλώς. οὐ γὰρ ἀν σθένοντά γε
εἰλέν μ· ἐπεὶ οὐδὲ ἀν δέ χοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δηπάτημα δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν συντῷ γενοῦ.

950

τί φῆς; σιωπᾶς. οὐδέν εἰμ' δ δύσμορος.
ῳ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὐ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν
ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίφ μόνος,
οὐ πτηνὸν δρυν, οὐδὲ θῆρ' ὁρειβάτην
τέξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θαυῶ παρέξω δαΐθ' ὑφ' δν ἐφερβόμην,
καὶ μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν
φόνον φόνου δὲ ρύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.

955

ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.

ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἡδη στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἰκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε τις
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρᾶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

960

ΦΙ. ἐλέσον, ὡ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆσ
σαντοῦ βροτοῖς ὅνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἵμοι, τί δράσω; μῆποτ' ὀφελον λιπεῖν
τὴν Σκύρον· οὗτοι τοῖς παροῦσιν ἀχθομαι.

970

ΦΙ. οὐκ εἶ κακὸς σύ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν αἰσχρά. νῦν δὲ μλλοισι δοὺς
οῖς εἰκὸς ἔκπλει, τάμα μοι μεθεὶς ὅπλα.

ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες;

ΟΔ. ῳ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾶς;
οὐκ εἰ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;

975

ΦΙ. οἵμοι, τίς ἀνήρ; δρ' Οδυσσέως κλύω;

ΟΔ. Οδυσσέως, σάφ' ἵσθ, ἐμοῦ γ', δν εἰσορᾶς.

ΦΙ. οἵμοι πέπραμαι κάποδλωλ'. δός ἦν ἄρα

- δ ἔνυλλαβθών με κάποιονοσφίσας ὅπλων.
 ΟΔ. ἐγώ, σάφ' ἵσθ, οὐκ ἀλλος· ὁμολογώ τάδε. 980
 ΦΙ. ἀπόδοσ, ἄφεις μοι, παῖ, τὰ τόξα.
 ΟΔ. τοῦτο μέν,
 οὐδὲ ἡν θέλῃ, δράσει ποτ' ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
 στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελούσι σε.
 ΦΙ. ἔμ', ω κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
 οἴδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;
 ΟΔ. ἡν μὴ ἔρπης ἔκών. 985
 ΦΙ. ω Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατές σέλας
 Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
 εἴ μ' οὐτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
 ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ, ἵν' εἰδῆς, Ζεύς, δ τῆσδε γῆς κρατῶν,
 Ζεύς, ω δέδοκτα ταῦθ' ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990
 ΦΙ. ω μῆσος, οὐα κάξανευρίσκεις λέγειν.
 θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
 ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
 ΦΙ. οὐ φημι' ἔγωγε.
 ΟΔ. φημι. πειστέον τάδε.
 ΦΙ. οἵμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ώς δούλους σαφῶς
 πατήρ ἄρ' ἔξεψυσεν οὐδὲ ἐλευθέρους. 995
 ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ων
 Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
 ΦΙ. οὐδέποτε γ' οὐδὲ ἡν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
 ἔως γ' ἀν γῇ μοι γῆς τόδ' αἴπεινὸν βάθρον. 1000
 ΟΔ. τί δ' ἔργασείεις;
 ΦΙ. κράτ' ἐμδυ τοῦδε αὐτίκα
 πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.
 ΟΔ. ξυλλάβετε *γ' αὐτόν· μὴ πὶ τῷδε ἔστω τάδε.
 ΦΙ. ω χεῖρες, οὐα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης
 νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
 ω μηδὲν ὑγίεις μηδὲ ἐλεύθερον φρουρῶν,
 οἵ *αὐδ μ' ὑπῆλθεις, ως μ' ἐθηράσω, λαβὼν
 πρόβλημα σαντοῦ παίδα τόνδε ἀγνῶτ' ἐμοί,

- ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὅς οὐδέν ῃδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν.
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγειών φέρων
οἰς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἰς τ' ἐγὼ παθον.
ἄλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσού ἀεὶ¹⁰¹⁰
ψυχή νιν ἀφῆται τὸ δύτα κοῦ θέλονθ' ὄμως
εὐ προύδιδαξεν ἐν κακοῖς εἴναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ', δούστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἥ με προύβαλον
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζώσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὅλοιος καὶ σοι πολλάκις τόδ' ηὔξαμην.
ἄλλ' οὐ γάρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι,
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δὲ ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὖθ', ότι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλασ,¹⁰²⁰
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κάναγκη ζυγεῖς
ἔπλεις ἀμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπτὰ καυσὶ ναυβάτην
ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺν φήσι, κείνοι δὲ σέ.¹⁰²⁵
καὶ νῦν τί μ' ἀγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὅς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
πῶς, ὡς θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμὶ σοι
χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς εὗξεσθ', ἐμοῦ
πλεύσατο, αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;¹⁰³⁰
αὕτη γάρ ἦν σοι πρόφασις ἔκβαλεν ἐμέ.
κακῶς δλοιοσθε. δλεῖσθε δὲ δημικηκότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῦσιν εἰ δίκης μέλει.
ζέξοιδα δὲ ὡς μέλει γέ. ἐπεὶ οὕποτ' ἀν στόλον
ἐπλεύσατ' ἀν τόνδυ οῦνεκ' ἄνδρος ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.¹⁰³⁵
ἄλλ', ω πατρῷα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι,
τίσασθε τίσασθε ἄλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ¹⁰⁴⁰

- ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κᾶμ' οἰκτείρετε.
ώς ξῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ὅδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἀν τῆς νόσου πεφευγέναι.
- ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἶπ'; Ὁδυσσεῦ, κούχ ὑπείκουσαν κακοῖς. 1045
- ΟΔ. πολλά' ἀν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
οὐ γάρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἔγώ·
χῶπου δικαίων κάγαθῶν ἀδρῶν κρίσις,
οὐκ ἀν λάθοις μον μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ. 1050
- νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῆσιν ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γάρ αὐτόν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
ἔστε μίμειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήζομεν,
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν 1055
- Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήρος ἐπιστήμην ἔχων,
φγώ θ', δις οἵμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἀν
τούτων κρατύνειν, μηδὲ ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν. 1060
- ἡμεῖς δὲ ίωμεν. καὶ τάχ' ἀν τὸ σὸν γέρας.
τιμὴν ἐμοὶ νείμειν, ἦν σ' ἔχρην ἔχειν.
- ΦΙ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὄπλοισι κοσμηθεῖς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
- ΟΔ. μή μ' ἀντιφάνει μηδέν, ώς στείχοντα δῆ. 1065
- ΦΙ. ὁ σπέρμ' Ἀχιλλέως, σιδέ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὔτις ἄπει;
- ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ φύη,
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
- ΦΙ. ή καὶ πρὸς ὑμῶν δόδε ἔρημος, ὁ ξένοι,
λειφθήσομαι δῆ κούν ἐποικτερεῖτέ με;
- ΧΟ. δόδε ἔστιν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς. δόδε ἀν
ούτος λέγη σοι, ταῦτά σοι χήμεις φαμέν.
- ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἰκτον πλέως
πρὸς τοῦδε· δύμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1070
- 1075

χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεῶς
στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χοῦτος τάχ' ἀν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάθοι
λφῷ τιν' ἡμῖν. οὐδὲ μὲν οὖν δρμώμεθον,
οὐδεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, δρμᾶσθαι ταχεῖς.

1080

ΦΙ. στρ.α'. Ὡς κοίλας πέτρας γύαλον

θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὃς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὁ τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίστει. 1085
ῶμοι μοί μοι.

ὁ πληρέστατον αὐλιον
λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τί ποτ' αὐτὸν τὸ κατ' ἄμαρ
ἔσται; τοῦ ποτε τεύχομαι 1090
σιτονόμου μὲλεος πόθεν ἐλπίδος;
εἴδ' αἰθέρος ἄνω
πτωκάδες δέκυτόνου διὰ πνεύματος
ἔλωσί μ'. τοὺς γὰρ ἔτ' ἵσχυόν τούτον ὁνκέτ' ἄρκω. 1095

ΧΟ. στρ.β'. Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας,

δε βαρύποτμ', οὐκ ἀλλοθεν ἔχῃ τύχα τῷδε ἀπὸ μείζονος,
εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι
τοῦ λώφονος δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον *αἰνεῖν. 1100

ΦΙ. ἀντ.α'. Ὡς τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγώ

καὶ μόχθῳ λωβατός, δες ἥδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλούματι, 1105
αἰαὶ αἰαῖ,

οὐ φορβὴν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιᾶς μετὰ χερσὸν
ἵσχων ἀλλά μοι ἄσκοπα 1110

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυν φρενός·
ἴδοιμαν δέ νιν,

τὸν τάδε μητάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχούτ' ἀνίας. 1115

ΧΟ. ἀντ.β'. Πότμος σε δαιμόνων τάδ' * * ,

οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς *ἄμας. στυγερὰν ἔχε
δύσποτμον ἄραν ἐπ' ἀλλοις. 1120

καὶ γὰρ ἔμοι τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.

ΦΙ. στρ.γ'. Οἷμοι μοι, καὶ που πολιάς

πόντου θινὸς ἐφήμενος,

γελᾶ μου, χερὶ πάλλων

τὰν ἐμὰν μελέον τροφάν,

τὰν οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν.

ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων

χειρῶν ἐκβεβιασμένον,

ἢ που ἐλευνὸν ὄρῆς, φρένας εἴ τινας

ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον

ἀθλον *ἄρ' ὀδέ σοι

οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον

ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ

πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέστει,

ὅρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπόνη,

μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ'

τὸ οδυσσεύς.

ΧΟ. στρ.δ'. Ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὐ δίκαιον εἰπεῖν,

εἰπόντος δὲ μὴ φθονερὰν

ἐξώσας γλώσσας ὀδύναν.

κεῖνος δὲ εἰς ἀπὸ πολλῶν

ταχθεὶς, τοῦθ' ἐφημοσύνα,

κοινὰν ἥνυσσεν ἐεις φίλους ἀρωγάν.

ΦΙ. ἀντ.γ'. Ὡ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'

ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει

χῶρος οὐρεσιβώτας,

φυγῆ μὲν οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων

πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν

τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,

ὦ δύστανος ἐγὼ ταῦν,

ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται,

οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.

ἐρπετε, νῦν καλὸν

ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν

1125

1130

1135

1140

1145

1150

1155

- ἔμας σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς δὸς ἐν αἴραις τρέφεται,
 μηκέτι μηδενὸς κρατύνων, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἴα; 1160
- ΧΟ. ἀντ.δ. Πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένουν, πελασσον
 εὐνοίᾳ πάσῃ πελάταν.
 ἀλλὰ γνῶθ', εὐ γνῶθ' ὅτι σοὶ
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν. 1165
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαής δ'.
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, φὲ ξυνοικεῖ.
- ΦΙ. Πάλιν πάλιν παλαιὸν 1170
 ἀλγημὸν ὑπέμνασας, ω λῆστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὥλεσας; τί μ' εἰργασας;
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἴ σὺ τὸν ἡμὸν στυγερὰν
 Τρφάδα γὰν μ' ἥλπισας ἄξειν. 1175
- ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπό νῦν με λείπετ' ἥδη.
 ΧΟ. φῦλα μοι, φῦλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε πράσσειν.
 ιωμεν ιωμεν
 ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται. 1180
- ΦΙ. μή, πρὸς ἀραιὸν Διός, Ἐλθης, ίκετεύω.
 ΧΟ. μετρίαζε.
- ΦΙ. ω ξένοι,
 μείνατε, πρὸς θεῶν.
- ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
 ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαιμῶν δαιμῶν.
 ἀπόλωλ' δ τάλας.
 ω ποὺς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
 ω ξένοι, Ἐλθετ' ἐπήλυδες αὐθίς. 1190
- ΧΟ. τί ρέξουτες ἀλλοκότῳ
 γνώμᾳ τῶν πάρος, δων προῦφαινες;
 ΦΙ. οὕτοι νεμεσητόν,

- ἀλύσια χειμερίᾳ
λύπῃ καὶ παρὰ νοῦν θροῖν. 1195
- ΧΟ. βάθι νυν, ω τάλαν, οὐ σε κελεύομεν.
ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ίσθι τόδ' ἐμπεδον,
οὐδὲ εἰ πυρφόρος ἀστεροπηγής
βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
ἐρρέτω "Ιλιον, οἴ Θ' ὑπ' ἐκείνῳ
πάντες ὅσοις τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦν ποδὸς ἄρθρον ἀπώσαι.
ἀλλ', ω ξένοι, ἵν γέ μοι εὐχος ὁρέξατε.
- ΧΟ. ποίουν ἐρεῖς τόδ' ἔπος;
ΦΙ. ξίφος, εἴ ποθεν,
ἡ γένυν, η βελέων τι, προπέμψατε. 1205
- ΧΟ. ώς τίνα δὴ ρέξης παλάμαν ποτέ;
ΦΙ. κράτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί·
φονῆ φονῆ νόος ηδη.
- ΧΟ. τί ποτε;
ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
- ΧΟ. ποὶ γάς;
ΦΙ. ἐς "Αἰδου.
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ω πόλις ω πατρία,
πῶς δὲν εἰσίδοιμι ἄθλιώς σ' ἀνήρ,
ὅς γε σὰν λιπῶν 1215
ἰερὰν λιβάδ', ἔχθροις ἔβαν Δαναοῖς
ἀρωγός· ἔτ' οὐδέν είμι.
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν ηδη καὶ πάλαι νεώς δμοῦ
στείχων δὲν ή σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
'Οδυσσέα στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ήμᾶς δεῦρ' ίόντ' ἐλεύσομεν.
- ΟΔ. σούκ δὲν φράσεις ήντιν' αὐτὸν παλίντροπος
κέλευθον ἔρπεις διδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
- ΝΕ. λύσων δέσ' ἐξημαρτον ἐν τῷ πρὸν χρόνῳ.
ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ή δὲν ἀμαρτία τίς ήν;
ΝΕ. ήν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ 1225

- ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποίον δν οῦ σοι πρέπον ;
 ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἐλών.
 ΟΔ. τὸν ποῖον ; ὡμοι· μῶν τι βουλεύει νέον ;
 ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ
 ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις ; ὡς μ' ὑπῆλθε τις φόβος.
 ΝΕ. παρ' οὐπερ ἐλαβον τάδε τὰ τόξ, αὖθις πάλιν
 ΟΔ. ὁ Ζεῦ, τί λέξεις ; οὐδὲ τοι δοῦναν νοεῖς ;
 ΝΕ. αἰσχρῶς γάρ αὐτὰ κού δίκη λαβὼν ἔχω.
 ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε ;
 ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἔστι τάληθή λέγειν.
 ΟΔ. τί φήσ, Ἀχελλέως πᾶι ; τιν' εἴρηκας λόγον ;
 ΝΕ. δἰς ταῦτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη ;
 ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἀν οὐδὲ ἀπαξ ἐβουλόμην.
 ΝΕ. εὐ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγουν.
 ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν, ὃς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
 ΝΕ. τί φήσ ; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε ;
 ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσθ' ἔγώ.
 ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδέν εἶξανδρᾶς σοφόν.
 ΟΔ. σὺ δὲ οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά.
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσων τάδε.
 ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, δ' ἐλαβεις βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιγ μεθεῖναι ταῦτα ;
 ΝΕ. τὴν διμαρτίαν
 αἰσχρὰν διμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
 ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖν, πράσσων τάδε ;
 ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
 ΟΔ. * * * * * *
 ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοι μαχούμεθα.
 ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον.
 ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὁρᾶς
 κόπης ἐπιψάνουσαν ;
 ΝΕ. ἀλλὰ κάμέ τοι
 ταῦτὸν τόδ' ὅψει δρῶντα κού μέλλοντ' ἔτι.

- ΟΔ. καίτοι σ' ἔάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ̄ ἐλθών, ὃς σε τιμωρήσεται.
- ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κἀν τὰ λοίφ' οὔτω φρονῆς,
ἴσως ἀν ἑκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
σὺ δ', ό, Ποιαντος πᾶ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείφας τάσδε πετρήρεις στέγας.
- ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἔκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένου, ξένοι;
ἄλιοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τὶ μοι μέγα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν; 1265
- ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὐδὲ ήκω φέρων.
- ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γάρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶν ἐπράξα, σοίσις πεισθεὶς λόγοις.
- ΝΕ. οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγγῶναι πάλιν; 1270
ΦΙ. τοιοῦτος ἡσθα τοῖς λόγουσι χάτε μου
τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ.
- ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἥμῶν.
- ΦΙ. παῦε, μὴ λέξῃς πέρα.
μάτηην γάρ ἀν εἴπης γε πάντ' εἰρήσεται. 1275
- ΝΕ. οὔτω δέδοκται;
- ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἵσθῃ λέγω.
- ΝΕ. ἀλλ' ἡθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμα.
- ΦΙ. πάντα γάρ φράσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εἴνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, καὶ τὰ νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς αἰσχυστος γεγώς.
δόλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μᾶλιστ', ἐπειτα δὲ
ὁ Δαρτίου παῖς, καὶ σύ. 1280
- ΝΕ. μὴ πεύξῃ πέρα.

- δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
ΦΙ. πῶς εἴπας; ἀρα δεύτερον δολούμεθα;
ΝΕ. ἀπώμοσ' δγνοῦ Ζηνὸς ὑψιστον σέβας.
ΦΙ. δο φίλτατ' εἰπών, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
ΟΔ. ἔγὼ δὸς ἀπανδό γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
ΦΙ. τέκνου, τίνος φώνημα; μῶν Ὄδυσσεώς
ἐπηγγόθμην; 1295
ΟΔ. σάφ' ἵσθι· καὶ πέλας γ' ὄρφες,
ὅς σ' ἐσ τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελὼ βίᾳ,
έαν τ' Ἀχιλλέως πᾶς έάν τε μὴ θελγ.
ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδε ὄρθωθῆ βέλος.
ΝΕ. ἀ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος.
ΦΙ. μέθεις με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνου.
ΝΕ. οὐκ ἀν μεθείνην.
ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμου
ἐχθρὸν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
ΝΕ. ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἔστιν οὔτε σοὶ καλόν.
ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτον γ' ἵσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
ΝΕ. εἰεν. τὰ μὲν δὴ τόξον ἔχεις, κούν ἔσθ' ὅπου
δργὴν ἔχους ἀν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
ΦΙ. ξύμφημι. τὴν φύσιν δὲ ἔδειξας, δο τέκνου,
ἔξ ἡς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφοι πατρός,
ἀλλ' ἔξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν
ἡκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
ΝΕ. ἥσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε
αὐτὸν τέ μ'. ὁν δέ σου τυχεῖν ἐφίέμαι
ἄκουστον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν
ὅσοι δὲ ἑκουσίοισι ἔγκεινται βλάψαις,1305
1310
1315

- δωσπερ σύ, τούτοις οὖτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιον ἐστιν οὗτ' ἐποικτείρειν τινά. 1320
- σὺ δὲ ἡγρίωσα, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
ἔάν τε νουθετῆ τις εὐνοίᾳ λέγων,
στυγεῖς, πολέμου δυσμενῆ θ' ἥγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δὲ ὄρκιον καλῶ·
καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
- σὺ γάρ νοστεῖς τόδ' ἀλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, δε τὸν ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύψιος οἰκουρῶν δῆθις·
καὶ παῦλαν ἵσθι τῆσδε μήποτ' ἀν τυχεῖν
νόσουν βαρείας, ὡς ἀν αὐτὸς ἥλιος 1330
- ταύτη μὲν αἴρῃ, τῇδε δὲ αὖ δύνη πᾶλιν,
πρὶν δὲν τὰ Τροίας πεδῖ' ἐκὼν αὐτὸς μολῆς,
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν
νόσουν μαλαχῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῦσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
- ώς δὲ οἴδα ταῦτα τῇδε ἔχοντ' ἔγω φράσω.
ἀνὴρ γάρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἀλούς,
Ἐλενος ἀριστόμαρτις, δε λέγει σαφῶς
ώς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῦσδε ἔτι,
ώς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
- Τροίαν ἀλλων πᾶσαν· ή δίδωσ' ἐκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἦν τάδε ψευσθῆ λέγων.
ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
- καλὴ γάρ ή πίκτησις, Ἐλλήνων ἔνα
κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
εἰς χείρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον
Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέργατον λαβεῖν. 1345
- ΦΙ. δὲ στυγὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἀνω
βλέποντα κούκ ἀφῆκας εἰς "Αἰδουν μολεῖν;
οἵμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγους
τοῖς τοῦδε, δε εὔνους δων ἐμοὶ παρήνεσεν;
ἄλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς δ δύσμορος 1350

εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προστήγορος;
 πῶς, ὁ τὰ πάντ' ίδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
 ταῦτ' ἔξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
 ἐμὲ ἔνυντα παισίν, οἵ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
 οὐ γάρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἴτα χρῆ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν. οἴς γάρ ή γρώμη κακῶν
 μῆτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.

χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' εἰς Τροίαν μολεῖν,
 ἡμᾶς τ' ἀπέιργεν· οἴ γέ σου καβύβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες, [οἱ τὸν ἄθλιον
 Αἴανθος ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκη
 'Οδυσσέως ἔκριναν,] εἴτα τοῦτο σὺ
 εἰς ἔνυμαχήσων, καὶ μ' ἀναγκάζεις τάδε;
 μὴ δῆτα, τέκνουν ἀλλ', οὐ μοι ἔνυώμοσας,
 πέμψουν πρὸς οἴκους· καὶ τὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἕα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.

χοῦτω διπλῆν μὲν ἔξι ἐμοῦ κτήσει χάριν
 διπλῆν δὲ πατρός· κού κακοὺς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.

ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοὺς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδε ἐκπλεῖν χθονός.

ΦΙ. η πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
 ἔχθιστον οὐδὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;

ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὐν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
 πάυσοντας ἀλγούς κάποσώζοντας νόσου.

ΦΙ. ω δεινὸν αἰνοί αἰνέστας, τί φήσι ποτε;

ΝΕ. Δ σοὶ τε κάμοι *λῷσθος ὄρῶ τελούμενα.

ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεούς;

ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἀν ώφελούμενος;

ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὅφελος, η π' ἐμοὶ τύδε;

1355

1360

1365

1370

1375

1380

- NE. σοὶ που φίλος γ' ἄν, χῶ λόγος τοιόσδε μου. 1385
 ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἔχθροισί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
 NE. ω τάν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
 ΦΙ. δλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 NE. οὔκουν ἔγωγε φημὶ δ' οὐ σε μαθάνειν.
 ΦΙ. ἔγὼ οὐκ 'Ατρείδας ἐκβαλόντας οἰδά με; 1390
 NE. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πᾶλιν σώσουσ' ὅρα.
 ΦΙ. οὐδέποθ' ἔκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 NE. τί δῆτ' ἀνήμεις δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὡν λέγω;
 ώς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
 ζῆν ωσπερ ἥδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας. 1395
 ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἀπέρ παθεῖν με δεῖ.
 Δ' ἔηνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θεγών,
 πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνου,
 καὶ μὴ βράδυνε μηδὲ ἐπιμησθῆς ἔτι 1400
 Τροίας· διλι γάρ μοι τεθρήνηται γύοις.
 NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.
 ΦΙ. δ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
 NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.
 ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἔγὼ σθένω.
 NE. αἰτίαν δὲ πῶς 'Αχαιῶν φεύξομαι;
 ΦΙ. μὴ φροντίσῃς. 1405
 NE. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;
 ΦΙ. ἔγὼ παρῶν
 NE. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;
 ΦΙ. βέλεσι τοῖς 'Ηρακλέους
 NE. πῶς λέγεις;
 ΦΙ. εἰρξω πελάζειν. [σῆς πάτρας * * .]
 NE. [ἀλλ' εἰ δρᾶς ταῦθ', ωσπερ αὐδᾶς,] στείχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἀν τῶν ἡμετέρων
 ἀΐης μύθων, πᾶι Ποίαντος. 1410
 φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν 'Ηρακλέους

- ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
 τὴν σὴν δὲ ἡκώ χάριν οὐρανίας
 ἔδρας προδιπών,
 τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι, 1415
 κατεργτύσων θέρδον ἦν στέλλει·
 σὺ δὲ ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
 καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξις τύχας,
 ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ δρᾶν. 1420
 καὶ σοί, σάφ' ἵσθι, τοῦτ' ὀφεῖλεται παθεῖν,
 ἐκ τῶν πόνων τῶνδε εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
 ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδε ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
 πολισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
 ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425
 Πάριν μέν, ὃς τῶνδε αἴτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξοις τοῖς ἐμοῖσι νοσφίσεις βίον,
 πέροις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 πέμψεις, ἀριστεῖ ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποιάντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
 Δοὶ δὲ λάβησ οὐ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μυημένα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκυον,
 παρῆνεστο· οὗτε γὰρ σὺ τοῦδε ἀτέρ σθένεις
 ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὐθὲ οὐτος σέθεν. 1435
 ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
 οὐτος σὲ καὶ σὺ τόνδε. ἐγὰρ δὲ Ἀσπληγπὸν
 παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἰλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δὲ ἐνοεῖσθ, ὅταν 1440
 πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
 ὡς τᾶλλο πάντα δεύτερ ἡγεῖται πατήρ
 Ζεύς· ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθήσκει βροτοῖς,
 καὶ ζῶσι καὶ θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.
 I. δὲ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας, 1445

- χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
- ΝΕ. κάγὼ γνώμῃ ταύτη τίθεμαι.
- ΗΡ. μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.
καιρὸς καὶ πλοῦς 1450
δδ' ἐπείγει γάρ κατὰ πρύμναν.
- ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
χαῖρ', διὰ μέλαθρον ἔνυμφρουρον ἐμοὶ,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πάντον *προβολῆς, 1455
οὐ πολλάκι δὴ τούμδον ἐτέγχθη
κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγάσι νότου,
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἐρμαίον ὅρος παρέπεμψεν ἐμοὶ^{*}
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460
νῦν δ', διὰ κρῆμαι Λύκιών τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν δῆ,
- δόξης οὖ ποτε τῆσδε ἐπιβάντες.
χαῖρ', διὰ Λήμυνον πέδοις ἀμφίαλον,
καὶ μὲν εὐπλοίᾳ πέμψοις ἀμέμπτως, 1465
Θεοῦ δὲ μεγάλη Μοῖρα κομίζει,
γνώμη τε φίλων, χῶ πανδαμάτωρ
δαιμῶν, δε ταῦτ' ἐπέκρανεν.
- ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολκεῖς,
Νύμφαις ὀλίαστιν ἐπευξάμενοι 1470
νόστου σωτῆρας ἰκέσθαι.

NOTE ON THE MSS.

NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES.

I.

SYNOPSIS OF MSS. OF SOPHOCLES TO A.D. 1400.

Quoted as	Library in which, and No. of Reference.	Date.	Plays contained in each.
L.a.	Laurentian ^a 32, 9.	11th century	Aj. El. O.T. Ant. Trach. Phil. O.C.
Par. A.	Paris ^b 2712.	13th ,,	All seven.
Flor. T.	Abbat. ^c 2725. (now 152)	13th , (July 15, A.D. 1282)	Aj. El. O.T. Phil.
V.	Ven. ^d 468.	13th ,,	Aj. El. O. T. Ant. Phil. Tr.* O. C.*
V ^e .	Ven. 616.	13th? ,,	Aj. El. O.T. Ant. Phil. Tr.* O.C.*
Flor. Δ. Θ.	Abbat. 2788 and 2817.	14th ,,	Aj. El. O. T.
L.b.	Laur. 31, 10.	14th ,,	All seven.
V ^f .	Ven. 467.	14th ,,	All seven.
M.	Amb. ^g G. 56 sup.	14th ,,	Aj. El. O. T.
M ^g .	Amb. L. 39 sup.	14th ,,	Aj. El. O. T.
Ricc.	Riccard. ^h 77.	14th? ,,	All seven.
V ^g .	Ven. 472.	14th ,,	Aj. El. O. T. Ant.*
Par. B.	Par. 2787.	14th ,,	O. T. Trach. Phil. O. C.
Par. E.	Par. 2884.	14th ,,	Aj. El. O. T. Ant.
August. b.	Augsburg.	?	Aj. Ant. O. T. El.
Bodleian.	Bodl. Barocc. 216.	14th ,,	Aj.*
Jenensis.	V. Jen. Herm. ⁱ	14th ,,	Aj. El.
Par. T.	Par. 2711.	14th ,,	All seven.
Dresd. a.	D. 183. ^h	14th? ,,	Aj. El. O. T. Ant.
Mosq. a.	SS. Syn. 357. ^j	14th ,,	Aj. El. O. T.
Lips. a.	Leipzig. ^k	14th ,,	Aj. El. O. T.
Vatt.	{ Vat. Pal. ^l 283, 287. Vat. Urbinat. ^m 141.	11th? ,, 12th? „ ⁿ	O. C. Trach. Ant. Phil.
Trin.	R. 3. 31. ^o	14th (in part)	Aj. El. O. T.

* The plays marked with an asterisk are incomplete in the MS. in question.

- Founded by Lorenzo dei Medici, at Florence. This volume contains Sophocles, Aeschylus, and Apollonius Rhodius.
- The Library, called the Royal, Imperial, or National, as the case may be.
- In the Collection formerly belonging to the Badia at Florence, now in the Laurentian Library.
- Library in the Doge's Palace at Venice.
- Ambrosian Library at Milan.
- Riccardian Library at Florence.
- A MS. at Jena, collated for Hermann's edition.
- Royal Library at Dresden.
- Library of the Holy Synod at Moscow. The Collation is at Dresden.
- University Library at Leipzig.
- In the Palatine Collection in the Vatican Library at Rome. (Not to be confounded with the Heidelberg MS. quoted as Palat.)
- In the Urbine Collection at the Vatican.
- According to D'Orville, who collated them.
- Library of Trinity College, Cambridge. For a description of this MS. the Editor is indebted to the kindness of Mr. F. A. Paley.

II.

The MSS. of the fifteenth century, especially those containing Aj., El., O. T., are much more numerous. There are upwards of forty in Italy alone, of which three contain all the plays, viz. Ven. 617, Flor. Riccard. 34, and one in the library of the Chigi Palace at Rome, described in the Catalogue as 'Codex eleganter scriptus.' In this, however, the Trachinia is incomplete. The Trachinia is found in two of the remaining Laurentian MSS., the Philoctetes only in one of them; the Antigone in two of the remaining Laurentian MSS., in one Ambrosian MS., and in one at Modena. In England, besides the two mentioned above, there are six MSS. of Sophocles in the Bodleian Library, and two in the Harleian Collection in the British Museum, one of which contains the Philoctetes and Trachinia. The other MSS. in this country are all confined to the more familiar group of Aj., El., O. T.

III.

The MSS. of Sophocles are all very closely allied, and eminent scholars have assumed that all others are derived from the Medicean, L.a., and that this alone has any independent value, the variations from

it being, without exception, due either to accident or conjecture. But this opinion requires to be further tested before the later MSS. are finally thrown aside. And it is in the hope that Scholars may be found willing to help in the work of sifting the MSS. that the Editor has inserted this note. He trusts to contribute something towards the examination of the value of the later MSS. in the larger edition of Sophocles now in course of publication by the Clarendon Press.

October, 1873.

BOOKS
PRINTED AT
THE CLARENDON PRESS, OXFORD,
AND PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY
MACMILLAN AND CO.,
29 & 30, BEDFORD STREET, COVENT GARDEN, LONDON.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

- A Greek-English Lexicon, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. cloth, 1*. 16s.*
- A Greek-English Lexicon, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Fourteenth Edition, carefully revised throughout.* 1871. square 12mo. cloth, 7*s. cd.*
- A copious Greek-English Vocabulary, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3*s.*
- Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Seventeenth Edition,* 1870. 12mo. bound, 4*s.*
- A Practical Introduction to Greek Accentuation, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 1*s. 6d.*
- Scheller's Lexicon of the Latin Tongue, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. cloth, 1*. 15s.*
- A Practical Grammar of the Sanskrit Language, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A. *Third Edition,* 1864. 8vo. cloth, 1*s.*
- A Sanskrit English Dictionary, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. cloth, 4*. 14s. 6d.*
- An Icelandic-English Dictionary. By the late R. Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. Parts I. and II. 1869—1871. 4to. each 1*. 15s.*
- Part III. 4to. 1*L. 15s.* *Just ready.* This Part completes the Work.

GREEK AND LATIN CLASSICS.

Aeschylus: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfi. Second Edition, 1851.* 8vo. cloth, 5s. 6d.

Sophocles: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfi. Third Edition, 2 vols. 1860.* fcap. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Each Play separately, limp, 2s. 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. cloth, 8s.

The Text alone, square 16mo. cloth, 3s. 6d.

Each Play separately, limp, 6d.

Sophocles: *Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorfi. Tomi II. 1849.* 8vo. cloth, 10s.

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Euripides: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfi. Tomi II. 1834.* 8vo. cloth, 10s.

Aristophanes: *Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfi. Tomi II. 1835.* 8vo. cloth, 11s.

Aristoteles; *ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani.* Tomi XL. 1837. 8vo. cloth, 2l. 10s.

Each volume separately, 5s. 6d.

Catulli Veronensis Liber. *Recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1867.* 8vo. cloth, 16s.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcaps. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Demosthenes: *ex recensione Guil. Dindorfi. Tomi IV. 1846.* 8vo. cloth, 1l. 1s.

Homerus: *Ilias, ex rec. Guil. Dindorfi. 1856.* 8vo. cloth, 5s. 6d.

Homerus: *Odyssaea, ex rec. Guil. Dindorfi. 1855.* 8vo. cloth, 5s. 6d.

Plato: *The Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1867.* 8vo. cloth, 8s. 6d.

Plato: *Philebus, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860.* 8vo. cloth, 7s. 6d.

Plato: *Sophistes and Politicus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866.* 8vo. cloth, 18s.

Plato: *Theaetetus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861.* 8vo. cloth, 9s.

Plato: *The Dialogues, translated into English, with Analyses and Introductions. By B. Jowett, M.A., Master of Balliol College, and Regius Professor of Greek. 4 vols. 1871.* 8vo. cloth, 3l. 6s.

THE HOLY SCRIPTURES.

The Holy Bible in the Earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 18mo. royal 4to. cloth, 3*l.* 3*s.*

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1*l.* 1*s.*

Vetus Testamentum Graece secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. 18*mo.* cloth, 1*l.* 4*d.*

Novum Testamentum Graece. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 1869. 18mo. cloth 3*s.*

The same on writing paper, small 4to. cloth, 1*l*os. 6*d.*

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum. 1868. 18mo. cloth, 2*s.* 6*d.*

The same on writing paper, small 4to. cloth, 6*s.* 6*d.*

Evangelia Sacra Graece. 1870. scap. 8vo. limp, 1*s.* 6*d.*

ECCLESIASTICAL HISTORY, &c.

Baeda Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. cloth, 1*l*os. 6*d.*

Bingham's Antiquities of the Christian Church, and other Works. 10 vols. 1855. 8vo. cloth. Price reduced from 5*l.* 5*s.* to 3*l.* 3*s.*

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the Text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 8*s.* 6*d.*

The Orations of St. Athanasius against the Arians. With an Account of his Life. By William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 9*s.*

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Gul. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.*

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1849. 8vo. cloth, 1*l*. 1*s.*

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition, 1856. 8vo. cloth, 9*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Fifth Edition, 1865. 3 vols. 8vo. cloth, 1*l.* 1*s.* 6*d.*

Hooker's Works; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1865. 8vo. cloth, 1*l*. 1*s.*

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Fifth Edition, 1864. 8vo. cloth, 1*l*os. 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1868. crown 8vo. cloth, 6*s.* 6*d.*

ENGLISH HISTORY.

Clarendon's (Edw. Earl of) *History of the Rebellion and Civil Wars in England*. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. cloth, 2l. 10s.

Clarendon's (Edw. Earl of) *History of the Rebellion and Civil Wars in England*. 7 vols. 1839. 18mo. cloth, 1l. 1s.

Freeman's (E. A.) *History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results*. Vols. I. and II. 8vo. *New Edition, with Index*, 1l. 16s.

Vol. III. *The Reign of Harold and the Interregnum*. 1869. 8vo. cloth, 1l. 1s.
Vol. IV. *The Reign of William*. 1871. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Rogers's *History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259—1400*. 2 vols. 1866. 8vo. cloth, 2l. 2s.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

An Account of Vesuvius, by John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1809. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.
Vol. I. *Differential Calculus*. *Second Edition*, 1858. 8vo. cloth, 14s. 6d.
Vol. II. *Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations*. *Second Edition*, 1865. 8vo. cloth, 18s.
Vol. III. *Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle*. *Second Edition*, 1868. 8vo. cloth, 16s.
Vol. IV. *Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics*, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. cloth, 16s.

MISCELLANEOUS.

A Course of Lectures on Art, delivered before the University of Oxford. By John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 1870. 8vo. cloth, 6s.

A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford. By J. C. Robinson, F.S.A. 1870. Crown 8vo. cloth, 4s.

Bacon's Novum Organum, edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Bacon's Novum Organum, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. cloth, 21s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the **Clarendon Press Series**, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. GREEK AND LATIN CLASSICS, &c.

A Greek Primer, in English, for the use of beginners. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with reference to the passages in which they are found. By W. Veitch. *New Edition.* Crown 8vo. cloth, 1os. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. Demy 8vo. cloth, 12s.

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, and Reader in Ancient History, Oxford.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Philipps, B.C.L., Assistant Master in Rugby School.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose; being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford; and J. E. I. Shadwell, M.A., Senior Student of Christ Church. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Iliad. By D. B. Monro, M.A., Fellow and Tutor of Oriel College, Oxford.

Also a smaller edition for Schools.

Homer. Odyssey, Books I-XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I-XII. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford; and the late James Riddell, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Homer. Odyssey, Books XIII-XXIV. By Robinson Ellis, M.A., Fellow of Trinity College, Oxford.

Plato. Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, Oxford.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford.

Vol. I. *Oedipus Tyrannus.* *Oedipus Coloneus.* *Antigone.* 8vo. cloth, 12s.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, and Evelyn Abbott, M.A., of Balliol College, Oxford.

Oedipus Rex. Now ready.

Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the Ven. Archdeacon Basil Jones, M.A., formerly Fellow of University College, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Snow, M.A., Assistant Master at Eton College, formerly Fellow of St. John's College, Cambridge. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillipotts, B.C.L., Assistant Master in Rugby School, formerly Fellow of New College, Oxford.

Part I. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Part II. By the same Editor. *Preparing.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). Part I. The Gallic War, with Notes and Maps, &c. By Charles E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School; formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Part II. *The Civil War. Book I.* By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A., formerly Fellow and Tutor of Merton College, Oxford. *Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.*

Cicero pro Cn. Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A., Wadham College, Oxford, Assistant Master at Hallebury College. In three Parts. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Each Part separately, in limp cloth, 1s. 6d.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. *Second Edition.*

Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. *Second Edition.*

Part III. Rome's Rule of her Provinces.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and Lecturer of Brasenose College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester.

Cornelius Nepos. With Notes, by Oscar Browning, M.A., Fellow of King's College, Cambridge, and Assistant Master at Eton College. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Horace. With Introductions and Notes. By Edward C. Wickham, M.A., Fellow and Tutor of New College, Oxford. *In the Press.*
Also a small edition for Schools.

Livy, Books I-X. By J. R. Seeley, M.A., Fellow of Christ's College, and Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. Demy 8vo. cloth, 6s.

Also a small edition for Schools.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee Warner, M.A., Assistant Master at Rugby School. *In Parts.*
Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Part I. The Caudine Forks. *Just ready.*

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A., late Corpus Professor of Latin in the University of Oxford. Edited by H. Nettleship, M.A. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Pliny. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introduction, Notes, and Illustrations. By John Wordsworth, M.A., Brasenose College, Oxford.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 15s.

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Tutor, formerly Fellow, of Magdalen College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

II. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Fourth Edition,* with a Collection of Examples. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 6s.

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Principles of Morals. By J. M. Wilson, B.D., President of C.C.C., Oxford, and T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Preparing.*

III. MATHEMATICS, &c.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

An Elementary Treatise on Quaternions. By P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy in the University of Edinburgh; formerly Fellow of St. Peter's College, Cambridge. Demy 8vo. cloth, 12s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Accountant to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Messrs. Quilter, Ball, & Co.), Examiners in Book-keeping for the Society of Arts' Examination. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

The Scholar's Arithmetic. By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d. *Just Published.*

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By the same Author. Crown 8vo. cloth, 1s.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with answers. Crown 8vo. cloth, 1s.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Balliol College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. In two vols. Demy 8vo. cloth, ll. 12s. 6d.

A Series of Elementary Works is being arranged, and will shortly be announced.

IV. HISTORY.

A Manual of Ancient History. By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, formerly Fellow of Exeter College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 14s.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History from the Earliest Times to the reign of Edward I. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford. Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Constitutional History of England. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. *In the Press.*

- A History of France, down to the year 1453.** With Maps and Plans. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10*s. Ed.* *Just Published.*
- A History of Germany and of the Empire, down to the close of the Middle Ages.** By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law, Oxford.
- A History of Germany, from the Reformation.** By Adolphus W. Ward, M.A., Fellow of St. Peter's College, Cambridge, Professor of History, Owens College, Manchester.
- A History of British India.** By S. J. Owen, M.A., Reader in History, Christ Church, and Teacher of Indian Law and History in the University of Oxford.
- A History of Greece.** By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

V. LAW.

Gai Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary. By Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. 8vo. cloth, 1*s.*

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. Crown 8vo. cloth, 6*s. Ed.*

The Elements of Jurisprudence. By Thomas Erskine Holland, B.C.L., Barrister-at-Law, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford.

The Institutes of Justinian, edited as a Recension of the Institutes of Gaius. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 5*s.*

Authorities Illustrative of the History of the English Law of Real Property. By Kenelm E. Digby, M.A., Vinerian Reader in Law, formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford.

VI. PHYSICAL SCIENCE.

Natural Philosophy. In four volumes. By Sir W. Thomson, LL.D., D.C.L., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Glasgow; and F. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy, Edinburgh; formerly Fellows of St. Peter's College, Cambridge. Vol. I. 8vo. cloth, 1*s. 5*s.**

Elements of Natural Philosophy. By the same Authors. Being a smaller Work on the same subject, and forming a complete Introduction to it, so far as it can be carried out with Elementary Geometry and Algebra. Part I. 8vo. cloth, 9*s.*

Descriptive Astronomy. A Handbook for the General Reader, and also for practical Observatory work. With 224 illustrations and numerous tables. By C. F. Chambers, F.R.A.S., Barrister-at-Law. Demy 8vo. 856 pp., cloth, 1*s. 1*s.**

Chemistry for Students. By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 8*s. Ed.*

A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Physics, Owens College, Manchester. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 7*s. 6*s.**

Forms of Animal Life. By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. cloth, 16s.

Exercises in Practical Chemistry. By A. G. Vernoë Harcourt, M.A., F.R.S., Senior Student of Christ Church, and Lee's Reader in Chemistry; and H. G. Madan, M.A., Fellow of Queen's College, Oxford.

Series I. Qualitative Exercises. Second Edition. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

Series II. Quantitative Exercises.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Geology. By J. Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford.

Mechanics. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Sedleian Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Optics. By R. B. Clifton, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Philosophy, Oxford; formerly Fellow of St. John's College, Cambridge.

Electricity. By W. Esson, M.A., F.R.S., Fellow and Mathematical Lecturer of Merton College, Oxford.

Crystallography. By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum.

Mineralogy. By the same Author.

Physiological Physics. By G. Griffith, M.A., Jesus College, Oxford, Assistant Secretary to the British Association, and Natural Science Master at Harrow School.

Magnetism.

VII. ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 4d.

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

On the Principles of Grammar. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Grammatical Analysis, designed to serve as an Exercise and Composition Book in the English Language. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A., Assistant Master of Sherborne School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D. and W. W. Skeat, M.A.

Part I. In the Press.

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shephearde's Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Milton. The Areopagitica. With Notes. By J. W. Hales, M.A., late Fellow of Christ's College, Cambridge.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Second Edition. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Typical Selections from the best English Authors from the Sixteenth to the Nineteenth Century, (to serve as a higher Reading Book,) with Introductory Notices and Notes, being a Contribution towards a History of English Literature. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Specimens of the Scottish Language; being a Series of Annotated Extracts Illustrative of the Literature and Philology of the Lowland Tongue from the Fourteenth to the Nineteenth Century. With Introduction and Glossary. By A. H. Burgess, M.A.

See also XII. below for other English Classics.

VIII. FRENCH LANGUAGE AND LITERATURE.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Second Edition, with a new Index. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*

Corneille's Cinna, and Molière's Les Femmes Savantes. Edited, with Introduction and Notes, by Gustave Masson. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie. With Voltaire's Life of Molière. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Voyage autour de ma Chambre, by **Xavier de Maistre** ;
Ourika by **MADAME DE DURAS**; *La Dot de Suzette* by **FIEVÉE**; *Les Ju-
 meaux de l'Hôtel Corneille*, by **EDMOND ABOUT**; *Mésaventures d'un Écolier*,
 by **RODOLPHE TÖPFFER**. By the same Editor. Ext. scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

IX. GERMAN LANGUAGE AND LITERATURE.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. By Dr. Buchheim: Professor of the German Language and Literature in King's College, London; and Examiner in German to the University of London. Extra scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. By the same Editor. Ext. scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Commentary, &c. By the same Editor. Ext. scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

X. ART, &c.

A Handbook of Pictorial Art. By R. St. J. Tyrwhitt, M.A., formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. 8vo. half morocco, 18s.

A Treatise on Harmony. By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., M.A., Mus. Doc., Professor of Music in the University of Oxford. 4to. cloth, 10s.

A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue, based upon that of Cherubini. By the same Author. 4to. cloth, 16s.

A Music Primer for Schools. By J. Troutbeck, M.A., and R. F. Dale, M.A., B. Mus. Crown 8vo. cloth, 2s. 6d. *Just Published*.

XI. MISCELLANEOUS.

Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament. By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. Extra scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Modern Greek Language in its relation to Ancient Greek. By E. M. Geldart, B.A., formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Extr. scap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Cultivation of the Speaking Voice. By John Hullah. Crown 8vo. cloth, 3s. 6d.

A System of Physical Education: Theoretical and Practical. By Archibald Maclaren, The Gymnasium, Oxford. Extra scap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

XII. A SERIES OF ENGLISH CLASSICS.

Designed to meet the wants of Students in English Literature: under the superintendence of the Rev. J. S. BREWER, M.A., of Queen's College, Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.

THERE are two dangers to which the student of English Literature is exposed at the outset of his task ;—his reading is apt to be too narrow or too diffuse.

Out of the vast number of authors set before him in books professing to deal with this subject he knows not which to select : he thinks he must read a little of all ; he soon abandons so hopeless an attempt ; he ends by contenting himself with second-hand information ; and professing to study English Literature, he fails to master a single English author. On the other hand, by confining his attention to one or two writers, or to one special period of English Literature, the student narrows his view of it ; he fails to grasp the subject as a whole ; and in so doing misses one of the chief objects of his study.

How may these errors be avoided ? How may minute reading be combined with comprehensiveness of view ?

In the hope of furnishing an answer to these questions the Delegates of the Press, acting upon the advice and experience of Professor Brewer, have determined to issue a series of small volumes, which shall embrace, in a convenient form and at a low price, the general extent of English Literature, as represented in its masterpieces at successive epochs. It is thought that the student, by confining himself, in the first instance, to those authors who are most worthy of his attention, will be saved from the dangers of hasty and indiscriminate reading. By adopting the course thus marked out for him, he will become familiar with the productions of the greatest minds in English Literature ; and should he never be able to pursue the subject

beyond the limits here prescribed, he will have laid the foundation of accurate habits of thought and judgment, which cannot fail of being serviceable to him hereafter.

The authors and works selected are such as will best serve to illustrate English Literature in its *historical aspect*. As 'the eye of history,' without which history cannot be understood, the literature of a nation is the clearest and most intelligible record of its life. Its thoughts and its emotions, its graver and its less serious modes, its progress, or its degeneracy, are told by its best authors in their best words. This view of the subject will suggest the safest rules for the study of it.

With one exception all writers before the Reformation are excluded from the Series. However great may be the value of literature before that epoch, it is not completely national. For it had no common organ of language; it addressed itself to special classes; it dealt mainly with special subjects. Again; of writers who flourished after the Reformation, who were popular in their day, and reflected the manners and sentiments of their age, the larger part by far must be excluded from our list. Common sense tells us that if young persons, who have but a limited time at their disposal, read Marlowe or Greene, Burton, Hakewill or Du Bartas, Shakespeare, Bacon, and Milton will be comparatively neglected.

Keeping, then, to the best authors in each epoch—and here popular estimation is a safe guide—the student will find the following list of writers amply sufficient for his purpose: Chaucer, Spenser, Hooker, Shakespeare, Bacon, Milton, Dryden, Bunyan, Pope, Johnson, Burke, and Cowper. In other words, Chaucer is the exponent of the Middle Ages in England; Spenser of the Reformation and the Tudors; Hooker of the latter years of Elizabeth; Shakespeare and Bacon of the transition from Tudor to Stuart; Milton of Charles I and the Commonwealth; Dryden and Bunyan of the Restoration; Pope of Anne and the House

of Hanover; Johnson, Burke, and Cowper of the reign of George III to the close of the last century.

The list could be easily enlarged; the names of Jeremy Taylor, Clarendon, Hobbes, Locke, Swift, Addison, Goldsmith, and others are omitted. But in so wide a field, the difficulty is to keep the series from becoming unwieldy, without diminishing its comprehensiveness. Hereafter, should the plan prove to be useful, some of the masterpieces of the authors just mentioned may be added to the list.

The task of selection is not yet finished. For purposes of education, it would neither be possible, nor, if possible, desirable, to place in the hands of students the whole of the works of the authors we have chosen. We must set before them only the masterpieces of literature, and their studies must be directed, not only to the greatest minds, but to their choicest productions. These are to be read again and again, separately and in combination. Their purport, form, language, bearing on the times, must be minutely studied, till the student begins to recognise the full value of each work both in itself and in its relations to those that go before and those that follow it.

It is especially hoped that this Series may prove useful to Ladies' Schools and Middle Class Schools; in which English Literature must always be a leading subject of instruction.

A General Introduction to the Series. By Professor Brewer, M.A.

1. **Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knightes Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris Editor for the Early English Text Society, &c., &c. *Third Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church.
Book I. *Fifth Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
Book II. *Second Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
3. **Hooker.** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., formerly Fellow of Oriel College, Oxford. Extra scap. 8vo. cloth, 2s.

- 4. Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge.
 I. The Merchant of Venice. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, ls.*
 II. Richard the Second. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, ls. 6d.*
 III. Macbeth. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d.*
 IV. Hamlet. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 2s.*
- 5. Bacon.** Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth, 4s. 6d.*
- 6. Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A., and Associate of King's College, London. 2 vols. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth, 6s. 6d.*
Sold separately, Vol. I. 4s., Vol. II. 3s.
- 7. Dryden.** Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *cloth, 3s. 6d.*
- 8. Bunyan.** Grace Abounding; The Pilgrim's Progress. Edited by E. Venables, M.A., Canon of Lincoln.
- 9. Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
 I. Essay on Man. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d.*
 II. Satires and Epistles. Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 2s.*
- 10. Johnson.** Rasselas; Lives of Pope and Dryden. Edited by C. H. O. Daniel, M.A., Fellow and Tutor of Worcester College, Oxford.
- 11. Burke.** Thoughts on the Present Discontents; the Two Speeches on America; Reflections on the French Revolution. By E. J. Payne, B.A., Fellow of University College, Oxford. *In the Press.*
- 12. Cowper.** The Task, and some of his minor Poems. Edited by H. T. Griffith, M.A., Pembroke College, Oxford. *In the Press.*

Published for the University by
MACMILLAN AND CO., LONDON.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for bints, &c., addressed to either the Rev. G. W. KITCHIN, St. Giles's Road East, Oxford, or the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

